

et quasi triangulū facit: aliquātulū habēs amaritudinē
virtutē habet dissoluēdi et consumēdi. et est indeclinabi-
le git: et acuitur in fine.

S ante L

Glabellus. a glaber dicitur glabellus la lū. i. nudus: sine pilis
unde hec glabella le grana capitis: qz nuda est sine pilis.

Glaber bra bzū. i. lenis facie: imberbis: sine pilis: curialis: vñ
timorosus. Vñ Aug. de ci. dei: Glabros inquit aut male
barbatos videmus.

Glabrio onis maf. ge. i. clauus: vel imberbis: vel timorosus
et dicitur a glaber.

Glacacula le dimi. parua glacies.

Glacies. gelu cōponit cū aq̄ et dicitur h̄ glacies ciei. i. q̄st̄ ge-
laquies. i. gelata aq̄. unde gelatio as. i. glacie stringere. et ē
acuum cū oib̄ suis cōpositis. et h̄ et h̄ glacialis et h̄ le. i. fri-
gidus: glacie plen̄. De glacie dicit Donatus: Mater me
genuit eadez mor gignit ex me. et signat p̄ h̄ enigmatische
aquā in glaciē cōcrecere: et eadē rursus effluere.

Gladiator toris in gladio as est.

Gladiatorius in gladio as est.

Gladiatura re in gladio as est.

Gladio as dicitur a gladius. et est gladiare gladijs dimicare.
vñ h̄ gladiator toris q̄ gladio dimicat. et est nomen cuius-
dā officij qd̄ olim rome exercebat in arena. vñ h̄ gladi-
tura re ars illa vel ludus ille. et gladiatoria riū qd̄ p̄-
net ad gladiatores: vel qd̄ exerceat a gladiatore. unde gl-
diatoris ensis. i. ensis gladiatoris. et gladiatorius ludus q̄
exerceat a gladiatore. Itē gladio cōponit: vt cōgladio as
i. h̄ gladiare. Digladio as. i. diuersis modis gladiare. Itē
gladio in hac significatiōe cū suis cōpositis ē neu. S3 gla-
dio as. i. gladio inficere in hac significatiōe cū oib̄ suis
cōpositis est actiuū.

Gladiolus li dimi. paruus gladius. Gladiolus etiā dicitur
quedā herba qz fit folijs gladio similis: tirso cubitali: flo-
ribus purpureis.

Gladius. a gula dicitur h̄ gladii dij. Gladii generaliter dicitur
ensis in plio. h̄ ensis ferrū tñ est: gladii vñ tot̄. S3 pprie
dicitur gladii q̄si guladii: qz gula diuidit. nā cetera mēbra
securi magis solent trūcari: h̄ gladio collū tñ: et ad h̄ p̄mū
fact̄ est. et est etymo. Et scias qz mucro ensis gladii spata
sunt noia synonyma.

Glandeo. a glans dis dicitur glandeo des dui. i. glandes ha-
bere vñ emittere. unde glandesco scis inchoa. Itē a glans
dis deriuat glans deus dea dei: de glande existens: vel ad
glandem pertinens.

Glandicula le dimi. parua glans. et cor. penul.

Glandiosus sa sum glandi b̄ abūdans: et dicitur a glans dis.

Glandula. a glans dis dicitur h̄ glādula le: et h̄ glādulū li idē. s.
pars intestinorū: vel nodus qui sub cute nascit ex humorū
abundātia. et cor. penul.

Glans glandis fe. ge. est fructus querciu. Glādes etiā dicuntur
masse plumbee facte ad modum glandiū que proijciuntur
cum fundis.

Glarea ree. i. argilla. s. terra humida: vel lapilli parui quos
flum̄ trahit. Job. xxx. Aut sup glaream.

Glaucoma. a glaucus dicitur hoc glaucoma matis: qd̄ antiq̄
dicebant hec glaucoma me. i. macula in oculo: vñ nebula
vel caliga oculorum et obscuritas. Unde Plautus: Glau-
comam oculis obijciemus: eumqz ita faciemus vt quod
videt ne videat.

Glaucis. Greci glaucū dicunt albū: unde h̄ glaucus qd̄ piscis
qz fit alb̄. Et glaucus ca cū. i. splēdidus: vt oculi glauci. i. splē-
didis: habēt enī cādore admixtū virozi. et glaucus ca cum. i.
subniger. Est enī glaucus color ferrugineus: subniger. et glau-
cus viridis et flauus. Glaucus ergo alb̄: splēdidus: subni-
ger: rubeus: flauus: viridis dicitur. qz glaucus dicitur alb̄: vñ splē-
didus: vel flauus: tractū ē a greco. qz vñ glaucus dicitur viridis
vel subniger tractū est a glauco: qd̄ dicitur de maris. Nā co-
lor maris viridis et subniger est. Et cōparat. A glaucus dicitur

h̄ glaucitas tatis: et hec glaucedo dinis.

Gleba be fe. ge. i. durus cespes cū herba: et dicitur a globus qz fit q̄si
globus. unde h̄ glebula le: et h̄ glebella le dimi. et glebosus
sa suz. et inde h̄ glebositas tis. Itē a gleba h̄ glebo onis. i.
rusticus: arator.

Glyceriū. a glicin dicitur h̄ glyceriū fe. ge. ppriū nomē mulieris
cā adulatiōis et blādimēti qd̄ diminutiōe impositū: vt
mea glyceriū q̄si mea dulcicula. et est tale nomē voce neu.
ge. significatiōe vñ fe. et in declina. assumit articulū fe. qz
qlitas vocis essentiā rei nō mutat.

Glicui vel glicon grece latine dicitur dulce.

Glirius. a glis dicitur gliri ria riū: et gliric⁹ ca cū. i. stupid⁹: toz
pens: somnolēt⁹ qd̄ multū dormit. Gliri⁹ ria riū etiā dicitur de
glire fact⁹: vel ad glitē p̄tinēs.

Glis. a glisco scis deriuat h̄ glis gliris quoddā gen⁹ muriū
qd̄ multū dormit: et sic qz sōn⁹ facit glires pingues et cres-
cere: tota enī hyeme dormiūt et q̄si mortui existūt: estate
reuiuiscunt. Et a glisco dicitur glis glissis. i. carduus qd̄ aliē dicitur
lapa. Itē a glisco h̄ glis glit terra argillosa. De his trib⁹
dicitur: Glis aial: glis terra tenax: glis lapa vocat⁹: Ris primū:
glit tenet altera: tertia glissis: Ris aial: tis terra tenax: sis
lapa vocat⁹. Dic aial: h̄ terra tenax: h̄ lapa vocat⁹. Sic ge-
nus et nomē cognoscit et ḡtis. Itē a glisco h̄ glis glidis. i.
muffa panis vel vini.

Glisco. A glicin qd̄ est dulce dicitur glisco scis. q̄ enī dulcia sunt
desiderare solem⁹. Gliscere enī est cupe vel desiderare: res
splēdere: crescē: ardescere: pinguescere: tumescere: sup̄bire
vel indignari. Glisco cū suis cōpositis siq̄ h̄ est neu. p̄ de-
siderare vñ est actiuū: et caret p̄terito et supino fm̄ vsum.
debet tñ fm̄ analogiā facere gliui glitū. Et format a p̄teriti
sco in ui p̄teriti cōuersa: et supinū a p̄terito ni in tū: sic
et nosco noui notum.

Glissosus sa sum. i. laposus: vel lapa seu glisse plen⁹: et dicitur
a glis glissis.

Glitens tea teū. i. terreus. et dicitur a glis glitis.

Glitosus sa sum. i. argillosus: et dicitur a glis glitis.

Globo bas baui dicitur a globus. et est globare aceruare: cumula-
re: rotundare: solidare: spiccare: globosum facere. unde glo-
batim aduerbiū. i. cumulatim: spissim. Globo componit
vt agglombo bas: cōglobo bas. unde cōglobatim aduer. i.
spissim: cumulatim. Globo et oia ei⁹ cōposita sunt actiua:
et cor. glo. quod patet in hoc versu: Dine globata pila fer-
tur: glomerataqz fila.

Globus bi maf. ge. et hinc glomus mi: et h̄ glom⁹ meris dicitur.
Glomus meris est coadunatio et glomeratio filorū. Glo-
mus mi ad idē vel circulus. Globus vñ est aliarū rerū co-
adunatio et cumul⁹. Tñ pprie dicitur globus quodlibet solidū
et rotundū. s. solida rotunditas habens tres eq̄les dimen-
siones vt mūdus. vñ mūdus pprie dicitur globus vel global⁹
vñ Martial: Mūdus genitus ex quatuor elemētis: idēqz
totus in modū spere globatus. Itē a globus globosus sa
sū. et cōparat. vñ h̄ globositas tatis.

Glomero ras rari rare. i. cumulare: adunare: aceruare. unde
glomeratim aduer. i. cumulatim: adunatim. et cōponit vt
agglomeror ras: cōglomeror ras: deglomeror ras. i. deuolu-
tere: glomos destruere. eglomeror ras in eodē sensu. Itē
inglomeror ras: int⁹ vel valde glomerare. Glomero et oia
eius cōposita sunt actiua: et cor. penul. siue me. et deriuat
glomeror ras a glomus meris fm̄ Dugu. et ponunt tales
versus in Brevisimo: Lōgeries lapidū fit tibi glomeratio
fili. Lignoz pprie dicitur esse strues.

Glomus mi vel meris in globus exponit.

Gloria. a clar⁹ dicitur h̄ gloria rie. i. frequēs fama cū laude. et dicitur
gloria q̄si clara a frequētia claritatis: g pro c et o pro a. vñ
dicitur gloria q̄si glauca. i. gerēs lauream. et est etymo. Unde
gloriosus sa sum. Et cōparat. vñ h̄ gloriositas tat. Et cō-
ponit: vt ingloriosus sa sum: qz fit sine gloria. i. triūphis.
et ingloriosus. i. imemor glie. Itē a glia gloriosus aris. et cō-
ponit: vt cōgloriosus aris.

Glorifico cas caui care vñ actiuū: gloriosum facere. et cō-

ponit a gloria et facio.

Gloriola le dimi. parua gloria.

Glos glotis se. ge. i. cognata: sed glos gloris. i. flos: sed glos glossis est lignu putridu. vñ vsus: Glos gloris flos e glos glotis femina fratris. Glos glossis lignu vetus est de nocte serenum.

Glosa se dicit a glossa qd est lingua. Et distat inter comentum glosam: traslatione: et textu. Comentu expositio est vboz uictura no consideras s; tm sensum. deseruit eni expositioni sententie alicui libri: et no instructioni lre. Accipit tm qnq; comentu largi. s. pro quolibet libro: et tuc sic distat: Comentu est plurimoz studio vel doctrina in mente habitoz in vnu collectio: vt dixi in comentu. Glosa est expositio lre et ipsi sententie: q no solu sententia s; etiã vba attedit. Uel glosa est expositio sententie lraru continuas et expones. vñ dñ glosa qñ glossa. i. lingua: qz tanq; lingua doctoris adess; et exponeret: sic lre exponede insistit et sensum enucleat. Translatio est expositio sententie p alia lingua. Textus est liber ipsius doctoris omnes tractatu sine lre vel sententie expositione. Uel textus est ipse tractat; vñ liber sine expositione lre vel sententie. A glosa dicit h glosula le dimi. i. parua glosa. et glosas: et glosulas: ambo actiua cum suis compositis. et glosarius riarium qui glosat vel qui glosatur.

Glossa se. i. lingua. et coponit cu bos et cinos et agn; et dñ h buglossa se: et h cinoglossa se: et h agniglossa se: berbe sut qñ bonis lingua: et canis lingua: et agni lingua: vel in forma qz sunt formate vt ille lingue: vel in tactu: vel in aspitate. et pdu. pma buglossa: geminat eni s. Un qda: Osse caret glossa p qua fragunt ossa.

Glossula le parua glossa.

Glunio nis niui nire: vnde h glunit; tus porcoz clamor est et pdu. glu. Un quida: Dumit equus: glunt porcus: puiat quoq; nisus.

Gluten. a gluteo tis dñ h gluten nis terra tenax utilis ad copages nauiu et altoz vasoz. qd et bitumē nis dñ. vñ glutineus nea neu de glutine existēs: vel ad gluten pertines. et glutinosus sa sum. i. plen; glutine: vel tenax.

Glutinu. a gluten dñ h glutinū ni. vnde h glutinariū rijidez qd glutinū quicqd diugit. i. vinculu. proprie tm glutinū e illud tenax qd fit de glutine ad aliqd lincdu. et a glutinū deriuat glutino nas. i. diugere glutino colligare. vnde coglutinatē: et coglutinatim aduerbia. i. diuctim. Et coponit: vt agglutinō nas. i. adiugere: alligare. Itē coglutino nas. i. diugere glutino. Itē reglutino nas. i. iterū diugere. Et est glutino actiuū cu oibus suis compositis: et cor. ti. Un in auroza dicit: Inuiscat limus sic et ex glutino quozdam. Hiero. in epla ad Paulinū cap. j. dicit: Et ex christi glutino copulata.

Glutio. a gula dñ glutio tis tui vel tij p syncopā. Et est glutire absoluerē: vocare: comedere. Et coponit cu cō et dicit coglutio tis. i. sil glutire. Itē deglutio tis. i. valde vñ deoz sum glutire: vel a gula iā iugulatū emittere. et in eodē sensu eglutio tis. itē inglutio tis: introglutio tis. i. int; vel intro glutire. itē preglutio tis. i. añ glutire. itē reglutio tis. i. iterū glutire: vñ retro a gula eicere. itē trasglutio tis. i. vñ tra glutire. Glutio neu. est cu oibus suis compositis: et pdu. glu. Un qda: Que qñ deglutit que secū ad tartara ducit. Et scribit p t glutio: qd p p secūda psonā. et facit pteritū glutitū vel glutij p syncopam.

Gluto onis mas. ge. i. leccator vñ deuorator. et dicit a glutio nis. Uel gluto qñ gulato a gula.

S ante M

Gnarus ra rā. i. sciens: perit; doct; . s. q ex arte scit qñ aliqd fiat vel sit faciendū: vel qliter fieri debeat siue illud faciat siue nō. et dicit gnar; pro narus: et apponit g p pthefim. Uide etiam in ignarus.

Gnatis ti. i. fili; qñ generat; . et h gnata. i. filia qñ generata. et apponit ibi g p pthefim. vide etiã in natus.

Gnavus ua uū pro nauus: et apponit ibi g p pthefim. vide etiam in nauus.

Gnidus di. Snido insula est: de q in actib; . xxvij. Et vix uenisset circa gnidum.

S ante D

Golgata syrū nomen est: et interpretat; caluaria nō ob caput vel caluiciū Ade quod metiunt; ibi sepultū: sed ob decelationem damnatorū. Joannis. xix. Debraice golgata. et acutur in fine.

Golias lie propriū nomē cuiusdam philistei que interfecit Dauid: de quo in auroza dicit: Exigu; magnū vicit puer ille Soliam. Allegorice Dauid interfecit Soliam. i. christus diabolum.

Gomoz mensura est antiqua continens quinq; sextarios: et acutur in fine.

S ante R

Grabatū. gra grece latine dicit; caput: vnde h grabatū ti: noclinati capitis susceptio. et videt; coponi a gra et batum qd est gradus. s. ad qd gradimur vt ibi caput reclinemus: qz nus est lecti: et pdu. penul. Inuenit; etiam hoc grabatum pro gremio: et cor. penult. vñ vsus: Pro gremio grabatū pro lecto pone grabatum.

Graculus li a garroris: nō sicut quidā dicūt qz gregatim volent cu sit manifestū eos ex voce garrulitatis nuncupari. est enim loquacissimū genus animalis: et vocibus impotunū. et cor. cu.

Gradale lis dñ a grad; . qz gradatim canit; post rñsoziū fm Dug. Quidā tm dicūt graduale lis.

Gradari; rij. i. palefredus: et dñ a grad; . et describit; sic. Gradari; est equus mollis incessus: sine succussatura inuis et incedēs. Et gradari; ria riū qd fit gradatim.

Gradatio est qdā color: rbetozicus: de quo dixi in qrtap in ca. de colo. rbeto.

Grador der; gressus sū gdi. i. vado. et coponit; cu ppōm; . et dñ aggregior deris: antegradior deris: cōgregior deris: egredior deris: igredior pgregior: qd et pgradior inuis. ptergredior regredior trasgredior. Gradior cu oibus suis coposit; e deponē. et mutat; a simplicis in e: pter antegradior et pgradior. et oia faciunt supinū in gressum sic et simplex. Itē gradior et ei; coposita cor. hāc syl. gra vel gre.

Gradius. a gradus dñ h radius ui. i. mars: qz gradatim incedit ad bellū. vel radius a gradin qd e vibratio haste. vel radius dicit; qñ cratio diuus. i. deus potens.

Grado das dati dare. i. gradib; ornare: vel p grad; . ducere. et dñ a gradus. Et coponit; cu de et dñ degrado das. i. gradus destruere: vñ a gradu remouere: deponere a gradu tignitat;. Itē cu re et dñ regrado das. i. degradare: vñ degradatū in gradū restituere. Itē cu retro et dicit; retrogradar; dare. i. retro ire vel gradi retro. Grado das cu oibus suis copositis est actiuū: pter regrador daris qd e deponere et absolutū. et oia cor. gra.

Gradus. a gradior deris dicit; h gradus dus diu. s. idē p qd ascēdit ad altare vel ad pulpitu vel ad aliū locū. Gradus etiã est status: et pprie dignitatis. et gradus est iter oclū natū. vñ gradatim. i. p gradus. et cor. gra. Un qda: Notat nupta gen; . s; generata gradū. Quō gradus fm dicit; tistas coponit; . dixi in sanguinitas.

Gramina me grece latine dñ linea: vñ greci dicūt h grāmaton. i. lra: et h grāma matis p eodē. et dñ a linea qz lineatim fiunt lre. i. quibusdā lineis et ptractiōib;. Grāmaton vertit; in latinū et dñ h grāmatū ti. i. lra. Un Theodolus: Grecoz prim; . vestigat grāmata cadū. et hinc grāmat; . q sumit initiū legēdi: vel q paginas legere potest.

Gramatica. a grāmaton vel a grāma qd e lra dñ h grāmatica ce qñ lralis scia: nō a pma parte sui: qz pmo tractat de lris: s; p effectū: qz efficit lratū. vñ et sic describit; . Grāmatica est scia recte scribēdi: recte pnuiciandi: recte pstruēdi gnara. Docet eni bec ars recte scribere: sine quo nō est ha

bere perfectionē istius artis. Nec tñ ob h̄ iniūgo scribēdi offi-
ficiū artificii huius artis: sed potius scribēda sciētia. Opor-
tet enī vt scias cognoscere figuras: et q̄liter debeant fieri:
et q̄cni sit vel q̄ nō sit p̄ponēda vel supponēda: et oīno fi-
guras eleganter et artificiose coaptare. et h̄ quidē necessa-
riū est: nō sufficiens: sic nec alia duo q̄ restant q̄ ad huius
artis quoq̄ perfectionē erigunt. s. recte scire p̄nūciare: et re-
cte cōstruere: ex quib⁹ oīb⁹ q̄si integraliter h̄ ars cōstitit. q̄
aut dicitur grāmatica q̄si grāmaticoꝝ theca. i. l̄rarū reposi-
toriu: etymo. est. Et hinc grāmatic⁹ ca. i. p̄tinet ad grā-
maticā: vel grāmatica instruct⁹. Et comparat grāmatic⁹
cor cissim⁹: vnde grāmaticē eius cissime aduer. et grāma-
tice t̄zas. i. grāmaticē loq̄. Vel s̄m quosdā grāmatica est
scia recte scribēdi: recte loquēdi: origo et fūdamētū oīuz
liberaliū artū. Cōsistit autē h̄ ars p̄ncipalit̄ in cōsideratiōe
q̄mōz rerū. s. l̄re et syllabe dictiōis et oīonis p̄fecte. et scri-
bant p̄dicta oīa p̄ duo m.

Gramen minus neu. ge. a germino nas dicitur. et pōt gramen
oīa q̄libet herba q̄ germinet: sic robur oīs ligni cutis et
spēs q̄ sit firmissima. Sp̄aliter tñ est q̄dā herba q̄ nascit̄
ex humano sanguine: et etiā quedā alia herba q̄ etiā mor-
tua recēti herba renascit̄: et vulgo ita vocat̄. et dicitur sic q̄
multū germinādo multiplicet. vel dicitur a situ. s. ab agro:
q̄ plurimoz agroz sit. vñ et ipsam greci agreste nuncupa-
uerunt. Q̄nq̄ etiā inuenit̄ pro radice talis herbe. Item a
gramē dicitur gramine⁹ nea neu q̄ totū est ex gramine: vñ
q̄ ad gramē pertinet. et graminosus sa sum q̄ gramine
abūdat et loc⁹. Et cōparat. Itē a gramē d̄r gramino nas
nare q̄si gramina colligere: vel gramine implere. Et
componit̄: vt cōgramino nas: et degramino nas. i. grami-
na euellere. Itē ingramino nas. i. gramine implere. et sūt
neu. oīa. Et a gramino nas dicitur gramineo nes nui. i. esse
vel fieri graminosum. et hinc gramineo inchoati. et cor.
p̄dicta omnia mi.

Gramino nas in gramen exponit̄.

Grandeo. a grādis d̄r grādeo des. dui. i. eē vel fieri grādē.
vnde grādēscō scis inchoa.

Grandeus ua uū penul. pdu. i. grādis eni. s. senex. et cōpo-
nit̄ a grāde et euū. Vñ Innocētī. lxxvij. distin. Quicūq̄
in verbo grandeus zc.

Grandiloqu⁹ qua quū. i. grādia loquēs: a grādis et loquoz
cōponit̄: et cor. penul. siue lo.

Grandino nas penul. cor. in grādo est.

Grandia. i. magn⁹. s. grādis ad corp⁹: magn⁹ ad animū re-
fert̄. Et declinat̄ h̄ et h̄ grādis et h̄ de. et facit actūs plura-
lis grādes vel grādis. Et cōparat grādis dior dissim⁹. vñ
granditer dius dissimē aduer. et bec grāditudo dinis: et h̄
grāditas tis. Szādis cōponit̄ vt p̄grādis: tāgrādis q̄grā-
dis. i. valde grādis. grādeu⁹ ua uū grādiloqu⁹ qua quū.
szādisson⁹ na nū. i. grādia sonās. Et cōponit̄ a grādis et
sona nas. et cor. so grādisonus.

Grandisonus na nū ia grādis vide.

Granditudo dinis in grādis est.

Grandiusculus la lū penul. cor. i. aliq̄ntulū grādis. et forma-
tur ab h̄ cōparatio grādus addita culus la lū: sicut ma-
iusculus et similia.

Grando. a grādis dicitur grādo dinis q̄si gratis data. vñ grā-
do deriuat̄ a granū ni propter similitudinē. Et inde grandis
neus nea neu: et grādinosus sa sum: et grādino nas. i. grā-
dinē emittere: vel grādine p̄cutere: deuaflare. et cor. di. vñ
in auroza d̄r: Larnis luxuriā grādinat ira dei. Et scias q̄
grādo frequētī⁹ sit in tpe calido q̄ in tpe frigido: q̄ tps
calidū simile est loco calido: et tps frigidū simile est loco
frigido in causando materiā nubis calidissime. cui⁹ q̄dē
si est q̄ calor frigozi Szius est. et iō sic frigus spissat nubē
ita calidū distrabit et segregat eā et p̄ebet eā vndiq̄ aptā
frigozi ad ingrediēdū. sicut et corpora rare substātie et po-
tote facili⁹ multo frigore ledūt q̄ corpora spissa et crassa
q̄ paucos et strictos habēt poros. vñ corpora mulierū mi-
nus ledunt frigore q̄ viroz: et p̄blegmaticoꝝ min⁹ q̄ co-

lericoꝝ vel sanguineoꝝ. ex caliditate ergo nubis apif nu-
bes: et recipit̄ frigus ad interiora nubis. In hora autē cali-
ditatis calor est vndiq̄ expressus in aere: et iō totū frigus
ab aere expellit̄ ad vñū locum: et vebemētē multiplicat̄:
q̄ multiplicatū totū in nubem ingredit̄: et cōgelat aquā
ei⁹ in grādinē. s. in t̄pib⁹ frigidis frigus dispersum est in
aere toto: et iō nusq̄ multiplicat̄. vñ loc⁹ p̄p̄ri⁹ nubibus
nō h̄z tūc frig⁹ nisi cōi aeri: nisi cōtingat forte p̄ h̄ accūs. s.
q̄ calidis vaporib⁹ replētib⁹ vndiq̄ aerē frigus ad locū
nubiū expellere. tūc enī pōt generari in hyeme grando.
Sed pōt eē dubiū q̄re nō generat̄ tūc grādo frequētī⁹ in
estate: cū h̄ tps sit calidissimū: et q̄re nō frequētī⁹ generat̄
in autūno: cū autūn⁹ s̄m solis motū eq̄lis sit propinq̄tati
solis sic est tps vernū. cui⁹ cā est q̄ in estate calor solis tūc
fortis existens plus s̄m naturā s̄sumit de humore q̄ ele-
uet: et iō tūc exicat terrā et aerē: et inducit maturitatē fru-
ctib⁹: et iō p̄scindit̄ s̄m plurimū materia grādinis et alias
rū rerū humidarū impressiōnū. In autūno autē p̄cedēs
estas exicauit locū aeris et terrā ita q̄ tēperauit frig⁹ au-
tūni sic q̄ nō potest inducere paulatim humorē humidū
ad mitigādū sicū q̄ estas induxit. s. in vere calor veris
iuenit in superficie terre natās humidū q̄ frigus hyemis
induxit: tū ex pluuijs: tū ex diuersiōe aeris in aquā: tū etiā
exp̄mēdo ex terra: et iō tūc agit in humidū: et facit multas
materiā vaporū humidoz. Itē nota q̄ grādo cadēs nō so-
lum destruit fruct⁹ quos iuenit: s. etiā impedit fertilitatē
terre in seq̄nti anno: et ea q̄ p̄cutit reddit inutilia intantū
q̄ etiam iumēta nō delectabiliter accipiūt ea in cibū: q̄
nō facit gutta magna. et h̄ iō q̄ frigus multū est in grādi-
ne. Frigus autē est q̄litas mortificatiua: et h̄ virt⁹ manet i
aq̄: q̄ liq̄facta in grādinē humefacit terrā et impedit ferti-
litatē ei⁹: et infusa fructib⁹ extinguit in eis calidū nāle: di-
gerēs humidū nutrimentale fructuū: et iō crudū remanēs
generat iumētis abominationē. et illa virt⁹ bene durat p̄
totū annū: ergo zc. Gutta autē magna cū sit calida totū fa-
cit oppositū q̄i sola venit: ita q̄ grādo eā non sequit̄. est
enī ipsa bone cōmixtiōis cū aereo et subtili terrestri: et ha-
bet multuz in se de calore vaporis ex quo fit: et iō optime
infundit terrā. et si ledit aliquos fruct⁹ teneros h̄ nō facit
nisi ex vi percussionis.

Graneo. a grano nas d̄r graneo nes nui. i. habere vel emit-
tere grana. vnde graneō scis inchoa.

Grano nas in granū exponit̄.

Granū. a grans d̄r h̄ granū ni: q̄ crescēdo grāde efficit̄. et ē
gnāle cuiuslibet leguminis: p̄ excellentiā tñ frumentū d̄r
granū. vñ h̄ granulū li: et h̄ granellū li dimi. et h̄ granariū
rij loc⁹ vbi granū reponit̄. Itē a granū d̄r grano nas au-
nare. i. grans implere. Et cōponit̄ cū p̄positionib⁹ con-
de e in: et d̄r cōgrano nas: degrano nas. i. grana excutē vñ
auferre. egrano nas idē q̄ degrano. ingrano nas. i. int⁹
granare: vel grana in horrea imittere et reponē. Szano et
ei⁹ cōposita sunt actiua: et pdu. h̄c syl. gra.

Graphia. a grāma vñ grāmaton apud grecos d̄r graphos. i.
scriptor. vñ graphia. i. scriptura. et grapho as. i. scribo bis
psi. Et cōponit̄ apud grecos: vt catagrapho as. i. transcri-
bo psi. et sunt diuerse p̄p̄ones cate et cata: et ita ē alia cōpo-
sitiō in p̄terito: alia in p̄nti: aliter enī iūctura cōpositiōis
nō maneret immobilis: q̄ p̄rif. asserit apte. Et a grapho
h̄ graph⁹. i. scriptor. et acuit penul. graphia.

Graphius. a graphia dicitur h̄ graphi⁹ pbij: et h̄ graphiū pbij
stilus cū quo scribit̄ in cera.

Graphus pbi in graphia vide.

Grasso. saris satus sum a gradior deris. et est grassari inuas-
dere: perpetrare: latrocinari: predari: impugnare. propz e
grassari est crudeliter gradi. et dicitur sic ab impetu gradiē-
di: vt dicitur grassari q̄si cū impetu gradi ad crudelit̄ agen-
dū. vñ grassator qui crudelit̄ agit: latro: predator: seu. ens
crudelit̄: et homicida. Et ponit̄ grassari q̄nq̄ pro niti vel
conari. vide ergo ne ponas grassari pro crassari: et ecōner
so. In. ij. Regū ca. vlti. dicitur: Ut cesset indignatio q̄ gras-

fat in populo. i. q̄ demastat vel crudeliter gradif.

Grates gratiū se. ge. i. gr̄e. s̄z grates deo agunt: gr̄a v̄o hoib⁹
Sed h̄ sepe corrupit apud auctores. gr̄e enī sepe referunt
deo: grates hoib⁹. z dicit grates a gr̄a.

Gratia tie dicit a gratis. z est gr̄a donū vel donatio: amor:
z dicit gr̄a q̄si gratis data. vnde h̄ gratiola le dimi. parua
gr̄a. z gr̄atiosus sa. sum. i. gr̄a plen⁹. Et cōparat gr̄atiosus
sior sim⁹. z inde gr̄atiose sius sine aduer. z h̄ gr̄atiositas
tatis. Et cōponit: vt ingr̄atiosus sa. sum. i. nō gr̄atiosus. z
sitr cōparat. Et dī pprie gr̄atiosus q̄ plus vnicuiq̄ q̄ me
reat tribuit. Quare vni nō denf. oēs gr̄e habes in virtus.
Dic nota q̄ est gr̄a gratis data: vt bñ legere cātare: pdica
re: z silia. z h̄mōi gr̄e nō dant oēs vni: imo vt dicit Ap̄ls
Diuisiones gr̄arū sunt: alij dat sermo sapiētie: alij sermo
scie: alij genera linguarū zc. Et est gr̄a gr̄atū faciēs. Et cir
ca h̄ac pōt q̄ri an def. fm̄ capacitātē viriū nāliū: Ad h̄ di
co q̄ mēsurā fm̄ quā dat gr̄a gr̄atū faciēs vel charitas ē
capacitas ip̄si aie q̄ est ex nā fil⁹ z dispōne: q̄ est p conatū
operū. z q̄ fm̄ eūdē conatū operū magis disponit nā me
lior: iō q̄ h̄z meliora nālia: dū sit par conat⁹ magis recipit
de pfectiōib⁹ infusis. z q̄ h̄z peiora nālia q̄nq̄ magis reci
pit si assit maior conat⁹. Itē scias q̄ est gr̄a operās z coo
perās: siue pueniēs z subsequēs. H̄ra v̄o cooperās adiu
uat ne frustra velit vtrāq̄ gr̄atiā vt dicit Aug. s̄ pueniētē
z subsequētē. i. opantē z coopantē. Ap̄ls cōmēdans dixit
Nō est volētis nec currētis s̄z miserētis dei. nō enī iō de⁹
miseret alicui⁹ q̄z voluit z cucurrit: sed iō voluit z cucur
rit q̄z misert⁹ est ei de⁹. parat enī volūtas hoīs a deo: z a
dño gressus hoīs dirigunt: Itē cōgrue ait Ap̄ls: Nō ē
volētis nec currētis: s̄z dei miserētis: nō q̄z h̄ sine volūt:
z n̄ra agat: s̄z q̄z n̄ra volūtas nil boni agit nisi diuinit⁹ adiu
uet. Un̄ Ap̄ls alibi dicit: Nō ego s̄z gr̄a dei mecū: non iō
dicit q̄z nil boni agebat: s̄z q̄z nil boni ageret si illa nō ad
iuuaret. Et videt quibusdā nō irrōnabilit q̄z vna z eadē
sit gratia z donū: eadē virt⁹ q̄ opat z coopat: s̄z ppter ei⁹
diuersos effect⁹ dī operās z cooperās. operans enī dicit
in q̄ntū prepat z liberat volūtatē hoīs vt bonū velit. coo
perās in q̄ntū eandē adiuuat ne frustra velit. s̄z vt opus fa
ciat bonū. ip̄sa enī gratia nō est ociosa: s̄z mēref augeri vt
aucta mereat z p̄fici. Et scias q̄ gratia sanat formalit vt
dicā in sacramētū. Itē volo te scire q̄ gratiarū actio est
inuitatio ad plus dandū. Utrum h̄o sine gratia possit nō
peccare dicā in pecco cas.

Gratificor caris catus sum ex grat⁹ ta tā z facio cōponit: z
est gratificari gaudē: v̄l gratis agere: v̄l gr̄atū facē: vel eq̄
parare. v̄n gratific⁹ ca cū. i. gratis vel gr̄atū faciēs. pprie
aut dicit gratific⁹ q̄ facit bonū gratis. gr̄atiosus qui plus
vnicuiq̄ q̄ mereat tribuit. grat⁹ tantumō aio: gratific⁹ z
aio z corpore dicit. penul. gratificor corripit. s̄z fi.

Gratis aduer. q̄litas. s̄z. ponte: sine causa: sine spe remunera
tionis: sine precio.

Grator tatis in gratulor vide.

Gratuite z gratuito in gratuit⁹ vide.

Gratuitus. a gr̄atus dicit gratuit⁹ ta tū. i. gratis datus z ha
bitus. vnde gratuite aduerbiū. i. gratis: sponte: z sine cau
sa: pro quo inuenit q̄nq̄ gratuito ablatiuus vel datiuus
positus aduerbialiter.

Gratulor. a gratat⁹ ta tū dicit gratulor laus sum: z grator
tatis in eodē sensu. i. gaudere vel gr̄as agere. v̄n h̄ gratu
lamē minis: z gratulabūd⁹ da dū. i. let⁹ vel letabūd⁹. z gra
tulāter. i. lerāter. z cor. p̄dicta tu.

Gratus. a gratia dicit grat⁹ ta tū: z sigt tria. nā grat⁹. i. gr̄az
seruans: gr̄atiosus: acceptabilis: placit⁹. z grat⁹. i. memo
bñficij. z grat⁹. i. remunerat⁹. Et cōparat grati⁹ tior tissim⁹:
v̄n gr̄ate tius tissime aduer. z h̄ gr̄atitudo dimis. Et cōpo
nit: vt ingr̄at⁹. i. nō grat⁹. z dicit grat⁹ q̄si gr̄atic dat⁹: z ē
etymo. z pdu. primā. Un̄ Dorati⁹: Gr̄ata supueniet que
nō sperabit hora.

Gratiascellus li mas. ge. aliq̄ntulū grauis: z dicit a grauis.

Graueo ues in grauis vide.

Gravidus da dū in gratia est.

Gratis. a gr̄adis deriuat h̄ z h̄ gratis z h̄ ue: q̄z q̄ gr̄atia
sunt graua solēt eē. z ē graue de nā: s̄z grauidū de accide
ti. i. fecunditate: vt arbor gr̄atida pomis: mulier gr̄atida
fetu. Itē graues dicit autēticos venerabiles: v̄n z cōco
ptibiles leues dicit. z dicit grauis p̄ osilio z ostātia: q̄
nō leui motu dissilit: z fixa ostātie gr̄atitate consistit. Et cō
parat grauis tior tissim⁹: v̄n grauit: pōderose: vebemen
ter: moleste: graui⁹ sine aduer. z h̄ grauitudo. z h̄ gr̄ati
tas. i. firmitas venerabilitas: maiestas. z h̄ grauedo uis.
Gr̄auitas ex pōdere animi z sentētia stat: s̄z grauedo vel
gr̄auitudo corpis ē. Itē q̄nta hoīs etas dicit gr̄auitas q̄ē
declinatio a iuuetute in senectutē: necdū senect⁹: s̄z iā nō
iuuet⁹. Itē a grauis dicit grauo uas: v̄n grauedo. i. eē vel
fieri graue. z hinc grauesco scis inchoa. Gr̄auo cōponit:
vt aggrauo uas: z grauo uas: degraui uas. i. valde graui
re vel deorsū vel exonerare: alleuiare. ingrauo uas. ingra
uat aliq̄s pōdere alieno: s̄z grauat suo. p̄grauo uas. i. p̄
alijs grauare. Gr̄auo z ei⁹ cōposita actiua sunt: z cor. banc
syl. gra. Un̄ Prosop: Nulla aia ē q̄ nō mortali a carne gra
uet. Itē a grauis gr̄atid⁹ da dū. gr̄atida ē q̄ ē p̄xia pau
tui: q̄z iā grauet: pregnās v̄o q̄ cōcepit. Gr̄atid⁹ cōparat:
v̄n h̄ gr̄atiditas tatis. z gr̄atido das v̄bū actiuū. z cor. pe
nul. Gr̄auis multa signat: vt pz in his v̄sib⁹: P̄dō: p̄dō:
vir: lectio: femina: pregnans: Quodq̄ molestat dicit esse
gr̄aue. Et cōponit gr̄uis: vt q̄gr̄auis. i. valde grauis. z gr̄
uison⁹ na nū: z gr̄atidic⁹: z gr̄atiloquus q̄ quū. i. gr̄atū
sonās: dicit: loqnēs. i. pōderosa: molesta: vebemētia.

Gregarius in grego gas est.
Grego gas. i. vnare: s̄z nō ē in vsu. z cōponit cū ad z mutato
d in g dicit aggrego gas. Itē cū ab z dicit abgrego as. i.
dissociare. Itē cū cō z dicit cōgrego gas. Itē cū dis z dicit
disgrego gas. i. disp̄gē. Itē cū se z dicit segrego gas. i. se
parare. z ab oib⁹ istis v̄balia. z aggregatim. i. adunatim:
cōiter: abgregatim: disp̄sim: cōgregatim: segregatim. Ex
go z ei⁹ cōposita sunt actiua: z cor. gre.

Gremiū mij. i. sinus. v̄n h̄ gremiolū li dimi. z gremiosus sa
sum. i. gremiat⁹ ta tū: q̄d h̄z gremiū. Itē a gremiū gremio
as aui. z ē gremiare gremiū accipe v̄l locare. Et cōponit:
vt aggremito as. i. in gremio accipe. congregatio as: degre
mito as: gremiū destruere: v̄l a gremio pijcē. ingremio as
i. in gremio accipe: vel in gremiū mittere. subgremio an
syr sum gremiū faciē dō p̄anos eleuare z succingē. z ē am
uū gremio cū oib⁹ suis cōpositis.

Gressus. a gradior deri dicit h̄ gressus sus sui. i. passus: per
vel vestigiū pedis: z gressus sa sum p̄cipiū.

Gressutus. a gressus dicit gressutus ta tū penul. pdu. q̄ ma
gnos h̄z pedes: vel magnos facit gressus.

Grex. a grego gas dicit h̄ grex gregis. z differt ab armēto:
q̄z armentum maior est: vt equoz: boum: grex minor: vt
caprarum ouū.

Grillus li nomē h̄z a sono vocis. h̄ retro ambulat: terrā ter
brat: stridet vocib⁹. venat enī formicā. vnde h̄ grilletū n
locus vbi abundant grilli.

Gripes phis mas. ge. v̄l gripbēn phes aial q̄drupes: z pau
natū aial. sunt enī gripes alites fere. z sunt in oib⁹ leoni
bus siles p̄ter alas z facies quib⁹ aqlis zueniūt: z multū
equoz infestāt z eis inimicant adeo q̄ equitē armatū cū
equo in sublime rapiāt vt dicit Dug. vel dicit fm̄ Remigū
q̄ gripes sunt aialia terribilia z fortia: q̄ corp⁹ h̄nt leoni
nū: pedes aut z alas z rostrū vt aquila: iōq̄ p̄ terrā currit
vt leonēs: p̄ aera volant vt auēs. Uide in armaspi.

Gripus pi. i. supbus: ceruicosus. v̄n canes supbos z ignob

les gripes vocamur: quia pre ceteris superbi sunt.

Grossco in grossus est.

Grossulus in grossus vide.

Grossus a gratis dicitur grossus sa sum. Et comparat. unde h grossitas: et h grossitudo dicitur: et h grossities ei: et h grossus si. et sunt grossi ficus imature inhabiles ad comedendum: et proprie pmatue q ad pullum veti facile cadunt. Un Apo. vi. Sic ficus mittit grossos suos: cum a veto magno mouet. Itē a grossus grossulus la lu dimi. et grosso sas. i. facere grossum. Et coponit: ut cōgrosso sas: degrosso sas. i. subtiliare: ingrosso sas. Et est actiuū cū oib' suis cōpositis. Itē a grosso sas grossco ses: eē vel fieri grossus: et hinc grossco scis inchoa.

Gracula le dimi. parua grus penul. cor.

Grinus na nū qd ptnet ad gruem: et dicitur a grus.

Grumo as aui are. i. dirigere v' equare v' timere. vñ grum' mi. i. cumulus: aceruus cōgeries. et hinc h grumulus li in eodē sensu. vñ grum' v' grumulus d' ager a timore. et h gruma me. i. crusta q fit in laterib' dolij ppter vinū. unde grumolus sa sum. Et comparat. vñ h grumofitas tatis.

Grumulus in grumo est.

Grunda de fe. ge. inferior pars tecti cāpane a q stillat aq. vñ bec grūdula le dimi. et grundo das. i. grūdū facere: vel a grunda guttas aq fundere: vel a grunda cadere guttatim. unde h grundatoriu rij idēz qd grundat: vel qd stillat a grunda. Et p cōpositionē h suggrunda de: qd ē int' tectuz et parietē: vel ipsa grunda.

Grunio nis niri nire nitū pprie suis ē. vñ h grunit' tus tui ipsa vox suis. et pdu. penult. grunit': et etiā gru. Un qdā: Dinnit equ': grunit porc': pipiat quocq' misus. Et scias q Sidon' in li. de naturis rerū ponit ppria vba aialiu fm vocē q h in pte ponem': baiulare latrare ē: et pprie canū: leonū est rugire: tigrīdū recanare: pardoz felire: pāthera: nū canire: v' soz v' care v' senire: apzū frēdere: lincū linca: relupoz vlulare: serpentum fibillare: onagroz mugilare: cernoz rugire: boum mugire: equoz binnire: asinoz rudē posoz grūire: verris cruciare: arietū lozectare: ouiu bas lare: bircoz miclire: bedoz bebare: vulpiū gannire: catu lozū glatillare: lepoz et pueroz vagire: mustelarū ozinola: remuriū pipicare: foricū deisticare: elephantū barrire: ranū coaxare: coziroz crociare: aquilarū clāgere: accipiū trū pipiare: vulturū pulpāre: miluoz lipire: olorū ozensa: regnū gruere: ciconiarū crocolare: anserū siclingere: anā nū restrificare: pauonū paupulare: gallozū cucurrere: crā: binoz fringulire: noctuarū cucubire: cuculozū cuculare: merularū zinziare: turdoz trutilare vel surcitare: sturnozū pullicare: birūdinū fritinire vel mimirrire. Dicunt tñ qdā Dimirrire est omniū minutissimarū auicularū. gallina: nū est crispāre: passerū cinciare: apiū bombicare vel bom: bilare: cicadarū frinicare.

Gruo is ui grūtū: uenire: concordare: s; nō ē i vsu: et ē tractū a gruib': vñ a grus d' qz maxie in volatu cōcordiā seruāt: vñ dicunt dedicati concordie. vel iō tractū ē a gruib' qz de nōis grūū solēt fieri fistule q maximā reddūt uenietiā: plonāriā: et concordiā. vñ ponit gruere p uenire. Et coponit cū cō et d' congruo is. i. uenire et cōcordare. Itē cū dis dicitur disgruo is discōuenire et discordare. Itē cū i et d' ingruo is. i. maturare: iminere: impēdere: instare. et pprie d' de malo: Malū ingruit: qsi s' congruū. et bonū ē qd ipē: det. i. cū congruitate venit. Gruo neu. est cū oib' suis cōpositis: et faciūt pteritū in grui: et supinū in grūtū.

Grus gruis tertie declinatiōis: ge. cōis: a sono vocis d'. Et scias q grues maximā seruāt in volatu concordia: vñ dicunt dedicate concordie. Un Ambro. in hexame. Grues inuisti et volūtario vsu in nocte solicitā exercēt custodia: dispositos vigiles seruāt. et ceteri s'ortib' gnīs qescētib' abie arcieunt et explorāt: neq' ex parte insidie tētent: atq' differūt in pigro suo vigore tutelā postubi vigiliarū fuerit tps impletū: pfuncta munere in somnū se pmissio clamore cōponit: vt excitet dormientē cui vicē muneris tra-

ditura est: at illa volēs suscipit sortē: nec vsu nro in vita et pigrior somno renūciant: s; impigre suis excutit e stratis vicē exequit: et quā accepit gratiā pari custodia atq' officio repñtat: iō nulla discretio: qz deuotio nālis: iō tuta custodia qz volūtas libera. hūc etiā volantes ordinē seruant et hac moderatiōe omnē laborē alleuiant: vt p vices fugant duct' sui munere. pcedit enī vna et pcurrit ceteris deinde ouertit: et sequēti sortē ducēdi agminis cedit. qd h pulchri': et ad laborē oib' et honorē cōmunē: nec paucis arrogari potētia: s; qdā in oēs volūtaria sorte trāscribi antiq' hui' reipublice mun' et instar libere citatis ē. sic a pncipio acceptā a nā exēplo auiū policiā boies exercere ceperāt: vt cōis eēt labor cōis dignitatis p vices singuli partire curua discerēt obseqa: impiaq' diuidere: nemo eēt honoris exors: nullus imunis laboris. h erat pulcerri mus rerū status: nec insolecebat quisq' ppetua ptate: nec diuturno seruitio frāgebat: qz et sine inuidia erat ordine munerj: et tps moderatiōe velata p motio: et tolerabilior videbat q cōi cadebat sorte custodia. nemo audebat aliū seruitio pmerere: cui' sibi successuri in honorē mutua foret subeunda fastigia. nemini labor grauis quē dignitas seruatura releuaret. s; nec quē inuenies hominē q spē deponat impiū: et ducat' sui cedat insignia: fiatq' volēs i numero postrem' ex pmo: nos aut nō solū de pmo s; etiā de medio sepe tēdim': et pmos discubit' in diuio vēdicamus: et si semel delatū fuerit volum' ppetuū: et iō etiā ipsa laboris functio durius sustinet.

Guadia debita cōstitutio: vñ guadiare guadia cōstituere vel guadiā firmare. Et coponit: vt deguadio as guadiā frangere. inguadio as valde guadiare.

Gubernio onis. i. gubernator: et d' a gubernare nas nare.

Gubernare nas aui: coponit a cobibeo et hiberna: et d' gubernare regere: custodire. et pprie ptnet ad nautas: vñ d' gubernare. i. cobibemare. i. cobibē hiberna. i. tēpestates maris. vñ h gubernator ozis. i. qsi cobibemator: qz cobibeat prudētia sua hiberna. i. tēpestates marinas. et h gubernaculū li cū quo aliqd gubernat: vel temo nauis. Act. xxvij. Iuncturas gubernaculoz.

Gula. a gala grece d' h gula le. i. anterior ps colli. posterior d' ceruix. et d' gula a gala qz illa pars colli solet eē candida. v' d' gula a gutture. et inde gulofus sa sum. i. leccator. Et coparat fioz fissim'. vñ gulofe sius sine aduer. et h gulofitas tatis. et cor. gu. Un in auroza d': Lepas post manna turba gulosa petit.

Gulo las laui lare d' a gula: s; nō est in vsu. Et coponit: vt degulo las. i. deuozare: v' gulā a mātello vel alia re auferre: v' valde gulā aptare. D' aut d' gulare qsi gule dedere et degulatoz qsi gule dedit': etymol. est. Itē ingulo las. i. in gulā mittere vel deuozare. vel ingulare est mātellū vel aliud gule aptare. Itē trāsgulo las vltra gulā deozū imittere. s. trāsglutire. itē coponit cū stringo et d' strāgulo as stringē gulā: et interficere. Gulo las est actiuū cū oib' suis cōpositis: et cor. hāc syl. gu. sic et gula. Un qdā: Indulgere gule noli: q vētris amica ē. Itē a gula gulo lonis: et h gulon' ni ambo pro leccatore.

Gulonus ni vel gulo onis in gulo las est.

Gulus. a guttur d' h gulus li gen' nauigij pene rotūdū ad modum gutturis.

Gummi. a gutta d' h gūmi indecli. lachryma arboz q ē qsi gutta: et pmo gutta exit a ligno et inde durefcit et fit gūmi. Et hinc gūmosus sa sum.

Guna v' guina vas vitreū v' cucurbita: qd vētosa d': et vide tur dici a gula qsi gulosa in sāguine accipiēdo. v' a cucurbita ppter similitudinē: v' qz de ea fit fm Dug. Pap. so die Guna vas vitreū q a latinis a similitudine cucurbitae vētosa vocat': q aīata spū p igniculū in supficiē trahit sanguinē.

Gurdus. a guttur d' gurdus da dū ineptus: stult': inutilis: importun': et pncipue in comelationib' recipiēdis.

Gurges git'is maf. ge. pprie loc' altus z pfūdus in flumine p tapinosim tñ ponit sepe p mari vel p loco pfūdo i mari quā tapinosim solēt etiā autores eleuare p adiūctionē epitheti isti. s. magn' z alt' v' vast' v' similiū. z d' gurges a guttur: qz est qñ guttur flumis. A gurges peritua' gurgito tas: vorare: splere: v' denotare. z ē actiuū cū oib' suis cōpositis. z cor. penul. sic z gurges in obliq's. vñ Qui. de arte: Quo minime credis gurgite piscis erit.

Gurgito tas in gurges est.

Gurgulio onis. a guttur d' h' gurgulio nis qdā pars in ore cui primū est rumē: cui' meat' ad os z nares ptēdit hñs viā q' vox ad linguā transmittit v' vba possunt collidere. Itē gurgulio inuenit pro quodā verme q' comedit legumina. sed in hac significatiōe debet poti' scribi p c. vii. in c. dixi de curculio.

Gurgustiū. a guttur v' gurgulio qd' poti' curculio d' dicit gurgustiū stj cella modica v' dom' pauperū angusta: se creta z tenebrosa: v' loc' tabernarū tenebrosus vbi turpia diuina fiūt: vel vbi pisces mittunt: v' retbe piscatorū: qz in aquis curculiones deprehēdere solent. Uñ in Job. xl. Nūquid implebis sagenas pelle eius: z gurgustiū pisciū capite eius.

Gurgutinus na nū ad gurgitē pertinet: z dicit a gurges git'is: z pdu. ti.

Gustito tas penul. cor. vbi frequē. i. frequēter gustare.

Gusto stas in gustus vide.

Gustus. a guttur dicit h' gustus stas stui vn' de qñq' sensibus corpis. z inde gusto stas stau stare. i. libare: qd' vulgo d' assastare. Et cōponit: vt agusto stas. i. valde v' iuxta gustare. Itē degusto stas valde vel deorsum gustare: v' de aliquo gustare. Itē p'egusto stas prelibare: ante gustare. Itē regusto stas iterū gustare. Susto z eius composita sunt neutra.

Gutta te est aq' q' stat z parū fluit. stilla vō q' cadit. hinc stillidiciū stilla cadēs. stiria enī grecū est. i. gutta. z inde dimi. d' stilla. dū aut stat aut pēdet de tectis vel arboribus qñ glutinosa gutta est: vnde gutta qñ gluta. i. glutinosa a glutine: dū ceciderit stilla. Gutta etiā dicit qdā infirmitas. z scribit p duo i sm. Pril. Et a gutta d' gutto tas. i. guttatim cadere: v' guttatim fūdere: vel guttis pfūdere. vnde h' guttamen minis. Gutto cōponit: vt cōgutto tas: degutto tas: ingutto tas: pgutto tas: regutto tas: sugutto tas. i. sub tus v' parū guttare. Gutto p guttatim cadere neu. est: als cū suis cōpositis ē actiuū. Itē a gutta d' guttosus. sa sum. i. plen' guttis. Uide in grādo: z in vētus.

Gutto tas in gutta exponit.

Guttim. i. guttatim aduer. a gutta dicit.

Guttula le dimi. parua gutta.

Guttulus li quidā minut' piscis dicit a gutta.

Guttur turis neu. ge. d' a garrio ris: z d' guttur qñ garrur: qz inde garrit' pcedat. z pdu. p mā cōpositōe. vñ i auroza Qd' guttur trāsit nō cōperit ibi.

Gutturna. a guttur d' h' gutturna ne infirmitas gutturis q' solet cū inflatiōe guttur' euenire. vñ gutturnosus sa sum illā habēs infirmitatē.

Gutturniū nij quoddā vas aq' tile in inferiori parte pforatū qd' inferi' deguttat aquā: z dicit a gutta.

Guttus ti maf. ge. gen' vasis vnguentarij p breuitate a gutta dicit. vñ h' guttu ti vnguentū in eodē repositū. Uñ Juuenalis: Nō opposito pauidus tegit inguina gutto.

Abel interpreta

tur iustus v' luct': quo noie pfigurabat occidend'. idē z vanitas: qz cito solut' vel sublat' ē z subtract'.

Habena. ab habeo d' h' habena ne. i. lorū vel retinaculū freni: qz ea habem'. i. retinem' equos. vñ habemat' ta tū habena hñs v' habena ornat'. z habeno nas i. habena regere: vel habena preparare z ornare. z pdu. be.

Habenula le dimi. parua habena.

Habeo bes bui bitū cōponit cū ad z d' adhibeo. itē cū cō d' cobibeo bes abiecta n. aliqñ tñ retinet n z d' cobibeo bes. itē cū de z d' debibeo bes. itē cū ex z d' exhibeo es. itē cū in z d' inbibeo bes. i. veto. itē cū p z dicit p'hibeo bes. itē cū pre z dicit p'hibeo bes. itē cū p z dicit p'hibeo bes. itē cū re z dicit rebibeo bes. Habeo z ei' cōposita sunt actiua p'ter cobibeo vel conbibeo qd' est neu. Itē oia faciunt preteritū in bui z supinū in bitū. z omnia cōripiunt ha vel hi.

Habilis. ab habeo bes dicit h' z h' habil' z h' le ad habēdū comodus: aptus: z oportun': cōgruus. Et cōparat. vñ habilit' lius lissime aduer. z h' habilitas tatis. Et cōponit: vt inhabilis. i. nō habilis. vñ h' inhabilitas tis. z cor. bi.

Habito. ab habeo bes bui bitū bitu: u in o fit habito tas. Et cōponit cū cō z dicit cohabito tas. i. sil' bitare. itē cū in dicit inhabito tas. i. colere: intus bitare. Habeo z ei' cōposita sunt oia neu. Itē enī habito fit frequē. tñ qz significatiōe mutauit sui simplicis: mutauit z genus cū significatiōe: quā tñ oino non mutauit: qz q' habitat locū aliqñ frequēter illū h'z. vñ cū hō est in expeditiōe nō dicit habē loca in quib' manet ad tps: qz nō frequēter illa habet.

Habitus dinis in habitus est.

Habitus. ab habeo bes d' habit' tus tui. i. q' litas corpis p applicationem adueniēs difficile mobilis. habit' ille nō aliud est q' habilitas ad actū. Itē habit' ē vestimentū: iste monach' gerit habitū monachalē. Itē habit' .i. stas' vel volūtas: vel appetit': vel actus sine passio habēdi. Itē ab habeo habit' ta tū p'icipiū. Itē habit' ta tū ponit p pingui. z cōparat tior tissim'. Et ab habit' deriuat h' habitudo dinis. i. dispositio corpis: vel moles: v' pinguedo Uel habitudo dicit aptitudo v' p'prietas habēdi: v' p'prietas. vñ habitudinari' ria riū q' aliq' habitudine se h' ad aliqd': vel qd' p'inet ad habitudinē.

Hac tenus cū scribit p h' sunt due ptes hac z ten': z duob' accētib' debēt pferri. Itē qñ nō aspirat ē vna pars: z p' gratia. Uide in acten' in a lsa.

Haeriani: qdā heretici ab haerio dicti. hi offerre officii vel sacrificiū pro defunctis spernūt.

Halo. ab alo lis v' alit' vt dicit Pril. venit halo' as. i. spirare halitū mittere: vel redolere. vñ halit' tus. i. odor. Et cōponit halo cū ex z dicit exhalo las. i. foras emittere: vel de vita recedere. z est neu. sic z suū simplex. Ab halo las dicitur halit' tus. i. spiratio. z pdu. ha sicut halo las. vñ vlt' Dalitus est status: alitus nutritus habet.

Hamatus ta tū in hamus vide.

Hamis mitis maf. ge. i. fustis aucupabilis. s. virgula q' sustinet rbete in quo capiunt fere: vel q' leuat rbete in quo capiunt aues. z dicit ab ham': z cor. mi.

Ham' mi maf. ge. est ferrū recuruū cū quo capiunt pisces. z pdu. p mā: s. amo mas eā cor. vñ vltus: Unā semp amo cui' nō soluoz ab hamo: Ham' etiā ē squamula lozice: z tūc etiā pdu. primā. Dicit etiā ham' asser cū clauis q' sub tegit terra in vineis sub arborib' defendēdis: vel i domo circa scrinia z thesauros: vt si aliqñ fur ingrediat ei' pedib' infingat: z ita fur dephēdat. z tūc cor. p mā. Et ab hamus pisciū vel lozice dicit hamat' ta tū. i. curuat' ad modū hami: vel vncinis circūdat': vel squamis cōtext'. Uñ Reg. j. c. xvij. Et lozica hamata.

Hara re qñ ponit pro stabulo porcor' aspirat: z cor. p mā: s. p altari pdu. p mā: z nō aspirat. Uide in ara de littera a.

Hasta. ab astu p callido h' hasta ste: qz astutū qrit oim' ita vtēda. vñ hastat' ta tū. z aspirat hasta ad differētiā bui' verbi asta modi impatiui: vñ multū increpescit ibi alip' ratio fm' dug.

Hastifer ra rū. i. q' fert bastā. z cōponit ab hasta z fero ferri z cor. penul. vbi qz.

Hastiger ra rū. i. bastā gerēs. z cōponit ab hasta z geroris. z cor. sti z ge penul. syllā.

Hastile. ab hasta dicit h' bastile lis penult. pdu. z est dimi.

et ponit pro ligno lancee: et pro parte candelabri a stipite
directe procedente.

Hastiludiu dii quida ludus militu cu hastis. s. qm eqtes cur
runt et frangunt hastas. et componit ab basta ste et ludo. inde
hastiludior aris deponit. i. tale ludu exercere: qd vulgari
ter dicit bobourder.

Haud pro no est aduerbiu negandi: et scribitur p d: et aspirat.
Itē fm Pap. haud secus: no aliter: haud procul no lōge.
Item inuenit aut coniuictio per t et sine aspiratione: sicut
dixi in a littera.

Haurio ris si stum rire: attrahere: et pprie aqua de puteo. et
ponit qm pro euacuare: qm pro extenuare et sumere
qm pro bibere: qm pro pcutere vl ferire. inde haustus
sta stū picipiu. et h haustus stus. i. attractio euacuatio vl
bibitio. inde haurium aduerbiu. Inuenit etiā austus sine
aspiratione: sed aliud significat: sic dixi in a lra in suo loco.
Daurio componit cu con et dicit cobaurio ris abiecta n. i.
haurio. de haurio. i. valde haurire: euacuare. ex haurio
ris in eodē sensu. Daurio et eius composita actiua sunt: et fa
ciunt preteritū in hauri: et supinū in haustu. Et nota qd cu
vocalis parū debeat aspirari: tñ in hac secūda psona hau
ris multū aspirat ad differentiā huius nois auris: et gra cō
soni in oibus alijs psonis et modis illius verbi: et etiā cō
positis illi verbi multū aspirat vocalis. Et vt dicit Prisc.
m. x. li. Daurio ris hauri haustu differentie causa assum
psit: quia in aspiratione differat. Dic dicit Prisc. qd au
deo des deo mutata in sum etiam facit supinū in ausum
ad differentiam istius haurio facit haustum interposita
t: quia deberet facere haurium: quia formatur a preterito
hauri si mutata in sum.

Hauriozū. ab haurio ris dicitur hic et h hauribilis et h le: vel
h et hauribilis et h le: vel h hauriozū: qd etiā haurio
riū dicitur. s. locus de quo vel vbi haurit: vel instrumentū
hauriendi. Item ab haurio hauriozū ria riū qd p̄tinet
ad hauriendum.

Hauribilis in hauriozū vide.

Haurio. ab haurio ris or h haurio stre: qd et h haurio in
uenit. i. rota hauriozū: ab hauriēdo aqs: qd etiā h gir
gillus dicitur: qd in gyrū vertat.

Haurio in haurio ris exponit.

H ante E

Hebdomada. hepta grece: latine septē dicitur. vnde h hebdo
mas die: et hec hebdomada de qm heptomada. a numero
septē dierū quoz repetitioe et mēses et anni et secula pagū
tur. Dani. xj. Hebdomas vna. et cor. do. vnde hebdomari
nariū qd p̄tinet ad hebdomadā. et h hebdomadariū qd
per hebdomadā curaz gerit pro socijs sup cibarijs vel in
choro officiu facit. et facit vocatiuū in e hebdomadarie. vt
dicit Pap. hebdomada debet scribi per p: nā deriuat ab
hepta greco. i. septē latine. s. qd apud latinos p ante d non
regit: trāsit p in h fm quosdā dicitur hebdomada. et h ve
riū est. Vide etiā in e littera.

Hebdomas dis penul. cor. tā in ntō qm in grō: exponit in he
bdomada. et inuenit in Dani. ca. ix. or enī ibi: Lōfirmabit
aut pactū multis hebdomas vna: et in dimidio hebdoma
dis deficiet hostia et sacrificiū.

Heber fuit p̄nepos Sem: interpretat trāsit: et h interpretatio
est mystica: qd ab ei stirpe trāfret de nec p̄feneret in
eis trāfata ad gētes gra. ex ipso enī orti sunt hebrei et di
cti. Ab heber deriuat hebre brea breū qd interpretat trā
frens vel trāfit vel trāfitoz propter dictā cām: qd deus ab
illa gente trāfret et recederet. vel h noie iudei vocati sunt
ex quo mare rubrū trāfret. vñ hebrei dicti sunt qdā he
retici qm trāfretoz: quo noie admonēt: vt de peiorib ad
meliora trāfiant: et pristinos errores relinquunt. et ab he
breis dicitur hebraicus ca cū.

Heber ni penul. pdu. fe. ge. arbor q cesa durefcit in lapidē:
cū lignū nigrū est: et dicitur hebenū. vnde hebenū na nū
de bebeno existens. et pdu. ni.

Hebeo bes bui bere. i. stupere: tardare: pigrere: obtūdi: obse
rari. vnde hebesco scis inchoa. pprie tñ hebescit q natu
re vsu tepescit. Debeo cū oibus suis compositis siq hz neu.
est: et caret supinis: et oia cori. he: siue noia siue vba ab eo
venētia. Ab hebeo dicitur hebes betis. i. piger: tardus: ob
tusus: stupidus: amēs. Et comparat hebetioz tissim: vnde
hebeciter tius tissime aduer. Quis aut generis sit hebes
dictū est in tertia pte de genere nominū: vbi agitur de oi
genere. et definit abltus in e vel in i.

Hebetesco scis in hebetio est.

Hebetio tas tani suffocare: obtusare: obscurare: hebetē facē.
et hinc hebetio tes idē qd hebere. s. eē vel fieri hebetē. vñ
hebetesco scis inchoa. in eodē sensu. ppe tñ hebetescit q
amittit aciē. hebescit vō q nature vsu tepescit. Dia p̄dicta
cor. he. et est actiuū hebetio.

Hebeo onis vel hebeon onis. i. paup. vnde hebeonei vel he
beonite dicti sunt quida heretici quasi a paupertate intelli
gentie. Lbristū enī per prouentū solū virū iustū p̄tāt ef
fectū. hi semi iudei sunt: et ita tenēt enāgelū vt legē carna
liter seruent. hinc hebeoneus nea neū: et hebeonic ca cū:
vt hebeonica secta.

Hebeonite in hebeo exponit.

Hebitudo. ab hebes dicitur hec hebitudo dinis. i. pigritia: fa
tuitas: obrusio: tarditas. et inuenit scriptū in Papia: et in
moralibus Gregorij per bi. quidam volunt qd scribatur
per b. et p̄ducit tu.

Hebreus in heber exponit.

Heccine sunt due partes hec et ne: et grauat pens. vñ hic nō
inclinat iunctio enclitica accentū precedētis syllabe ad se
i. iuxta se. qd accidit propter corruptionē precedētis voca
lis. dicitur enī heccine cū deberet dici heccene: corrupta est
ibi syllabica adiectio ce: qd nō erat de substantia adiectio
nis: nec habebat aliquē accentū per se cū careat significa
tione: et nō sit dictio. et h factū est causa maioris elegātie:
vel causa necessitatis: qd nō est ponēdus principalis ac
centus sup aliquā syllabicā adiectionē: cū penitus careat
sensu. et sic necessitas cogit eā corripere ne dicerem heccine
ne posito accētū acuto sup penul. et idem dicas de ficcine.
Itē cine aduigil aliqui huic pronomini hic pro syllabica
adiectioe: et tūc deberet legi nō interrogatiue sed remis
siue. Unī in. ij. ca. Tren. Plauerūt sup te manib oēs trā
seuntes p viam sibilauerūt: et moterūt caput suū sup filiā
hierusalē: heccine est vrb dicētes p̄fecti decoris: gaudiū
vniuerse terre. Heccine. i. hec. Itē. xx. c. Isa. Heccine erat
spes nostra ad quos cfugim in auxiliū vt liberaret nos
a facie regis assyriorum: et quomodo effugere poterim
nos. et ita aliqui in ficcine cine est syllabica adiectio: et tūc
ficcine id est sic.

Hechinus ni dicitur ab hereo res: et est hechin. i. paru piscis
culus semipedalis: sic dicitur qd heredo nauē retineat: h
enī ruant venti: licz seuiant procelle. nauis tñ qm radicata
in mari stare videt nec moueri: nisi retinēdo h tantūmō
adherēdo. vt enī dicit Aug. nō cōtingit h ex propria forti
tudine: sed ex natura ei: hūc latini morā appellant: quia
cogat morari nauigiū. Et hinc dicitur h echin ad similitudi
nē illi piscis factū. Et hoc dicit Ambro. in. v. hexamerō
Echinus aīal exiguus vile ac despicabile: marinū loquoz
plerūqz index future tēpestatis: aut tranquillitatis annū
cius solet eē nauigātib. deniqz cū pcellā vētoz presense
rit calculū validū arripit eūqz velut saburrā vebit: et tanqz
ancorā trahit ne excutiat fluctib: itaqz nō suis se liberat
virib: sed alieno stabilit et regit pondere: quo viso naute
velut signū future pturbationis capescūt: et sibi precauēt:
ne eos impatos turbo improuisos inueniat. et post subdit
Ambro. Quis negat diuinit illis infusum ingenū eē hu
iusmodi atqz virtutē cū videat istos in aquilonē tā solē
nē obeunde fecunditatis peregrinationē viuaci ingenio
cōponere: alios exiguo corpore tantū validitatis assumē:
vt maximas nauū plenis currētes velis in medijs fluctu
bus sistant: sic breuis pisciculus echinus tanta facilitate

memoras nauē ingentē statueret: vt q̄si radicātā mari vi-
deas herere nec moueri. aliq̄s diu enī mobilē seruat: et in
ista significatiōe. s. p. pisciculo. pdu. primā. Unī Luca. vi.
In medijs echinus aquis oculisq; draconū. Itē inuenit
echin^o pro iricio. vñ dicit Ambro. in hexame. vi. Echinus
iste terreus quē vulgo iriciū vocāt: siq̄d insidiarū p̄sente
rit spinis suis claudis: atq; i. sua arma se colligit: vt q̄cūq;
cū eū attingere putauerit vulneret. Idēq;: Dic echin^o fu-
turi p̄uidēs geminas sibi respirādi vias munit: et q̄n bo-
ream flaturā collegerit septētrionalē obstruit: q̄n notho
coguerit detergi aeris nubila ad septētrionalē se cōfert:
vt flatus declinet obuios: et e regione noxios. et pdu. penl.
in q̄libet significatiōe.

Hectbeca ce dicit solariuz. vñ dicit glo. sup illud Ezech. xli.
Hectbecas ex vtraq; pte rē. Hectbecas q̄s rome vocāt so-
laria decenaculoꝝ parietib^o eminētia vel menialia ab eo
q̄ ea p̄mo inuenit. h̄ etiā vult Pap. dicit etiā pibolus he-
ctbeca: et pdu. penul.

Hector totis penul. gti cor. sicut greca propria in or: vt actor
totis: hector totis. Quidi^o: Hectora donauit priamo p̄es-
ce motus achilles.

Hedera potest deriuari ab hereo: et sic videt q̄ debeat aspi-
rari. vel deriuatur ab edus: et sic non aspiratur: vnde de ea
dixi in e littera.

Helchana interpretat dei zelus: vel dei possessio: et cor. penul.
vñ in auroza: Helchana q̄ dñi possessio dicit illos.

Heleyson. ab hely qd est deus dicit quoddā verbū grecū. s.
heleyson. i. miserere. vnde dicitur Chriseleyson. i. chris-
te miserere.

Helena ne penul. cor. ppriū nomē cuiusdā mulieris.

Hely vel helyo vñ heloe noīa dei sūt apud hebreos: et quod
libet eoz interpretat de^o apud latinos. vel poti^o interpretat
de^o me^o: sic euāgeliste in passiōe. dñi apte demōstrāt. et vi-
dent eē cōposita ab el et aliquo p̄noīe greco qd tantū va-
let q̄ntū me^o apud latinos. et hinc eleazar qd interpretat dei
adiutorū. Et est el apud hebreos primū nomē dei: secun-
dū helyo: tertū heloe: vt dixi in el.

Helyas interpretat dñs deus: et h̄ fuit ex futuri p̄sagio: qz
dū altercaret cū q̄dringētis sacerdotib^o: balam inuocato
noīe dñi descēdit de celo ignis sup holocaustū. qd dū vi-
disset omnis populus cecidit in faciē suā et ait: Dñs ipse
est deus. ex hac causa tale nomen p̄ius accepit: quia p̄ eū
postea cognouit populus dñm deuz. Idem et fortis dñs
interpretat: vel qz eosdē interfecit sacerdotes: vel qz achab
aduersitatē tolerauit.

Hely lamazabatani: idem qd deus meus deus meus vt qd
dereliquisti me.

Heliodus ppriū nomē cuiusdā viri. et iuenit penul. pdu.
vñ Doza. in sermo. Hospitio modico recto comes helyo-
dorus. Inuenit etiā et cor. vñ P̄atheon: Corp^o helyodo-
ri fodiunt abeuntq; latēter. et h̄ mihi placet. Sic enī theo-
dorus cor. penul. fm cōem vsū: ita et helyodor^o: lz aliq̄n
iueniat penl. pdu. Unī Iune. Lautoꝝ p̄ueros artē dicēs
theodorus. qd auctoritati ascribim^o.

Helyos. ab hely qd est de^o dicitur est sol helyos: qz pro deo
olim reputabatur.

Helyotropia in helyotropiū vide.

Helyotropiū. ab helyos qd est sol et tropos qd ē ouersio dñ
h̄ helyotropiū pij qdā herba: qz solis motib^o folia circū
acta ouertat. vñ et a latinis obsequiū dicit. nā et sole oriē-
te flores suos apit: sero claudit euz sol occubuerit. ipsa est
quā latini incubū siluaticū vocāt. h̄ verrucaria: qz extir-
guunt verrucas. Itē ab helyos et tropos cōponit h̄ helyo-
tropia pie qdā gēma valde clara et p̄spicua qz colores mu-
tat fm variationē colorū in sole: vñ rubea apparet in ma-
ne et in vespe. Vel sic dñ qz posita in labris eneis radios
solis mutat sāguineo colore reppulsos: sed extra aquā in
modū speculi solē accipit. Inuenit etiā pro eodē lapide
p̄cioso h̄ helyotropiū pij.

Helyseus interpretat dñi salus: qz multas virtutes fecit: et fa-

mē pellens populū a morte liberauit et saluauit.

Helyn interpretat dñs de^o: vel dñs vñator: siue de^o me^o ille
aut deus meus ipse.

Heloy in hely exponit.

Heloe in hely vide.

Hemiciclus. ab hemis et ciclus cōponit hic hemiciclus dñ
i. medius circulus. vñ hemiciclus q̄nq; dicit sedes dimi-
diū circulū habēs. i. arcū.

Hemma me: qdā mēsurā mediū sextariū: et dñ ab he-
mis qd est dimidiū. vel pōt deriuari ab emēdo.

Hemioli^o. ab hemis et olon qd ē totū cōponit hemioli^o ha-
liū. i. etinēs totū et supmedietatē. vnde hemiolicus ca. cū.

Hemis dicit greci. i. dimidiū: et actus in fine.

Hemisperium. ab hemis et spera componitur hoc hemispe-
rium hemisperij id est dimidiū spere. Et sunt duo hemi-
speria. s. superi^o et inferius. Superi^o colimus nos et antici
nostri. inferius colunt antipedes nostri: et eoz antei. si nō
verū est istos populos esse.

Hemisticiū. hemis qd est dimidiū cōponit cū sticos qd est
vsus: et dicit h̄ hemisticiū q̄si dimidi^o vsus.

Hemitheus. ab hemis et theos cōponit h̄ hemithe^o thei. i.
dimidius deus. s. qui ex parte patris vel matris est tantū
deus fm poetas.

Hemitogiū gij ge. neu. i. dimidia toga. et cōponit ab hemis
qd est dimidiū: et toga qd est vestis.

Hemitriceus. hemis cōponit cū trice qd est tertiu^o: et dicit h̄
hemitriceus cei. i. febris acuta. et sunt tres hemitrici: mi-
nor: medius et maior.

Henatini: gigantes siue robusti siue potentes: aut humiles
confurgentes.

Hennon vallis tristitie: vel vallis interfectionis.

Hepta grece latine dicit septem.

Heptimemeris in e lra exponit.

Her grece latine dicit terra.

Herba be dicit ab aruo. Facto enī semine in aruū nō longo
tēpore post ipsum pullulat in herbam. vñ quia terre firmi
radicibus adheret. vnde hoc herbariū rui locus vbi herbe
abundant. et ab herba dicit herbo bas. et est herbare her-
bam pascere: vel herba ornari: induere. Verbo componi-
tur: vt ab herbo bas: coherbo bas: deherbo bas: ab herba
remouere. in herbo bas. Et est actiuū herbo cū oibus suis
cōpositis. Itē ab herba dñ herbe^o bea beū: de herba fact^o.
vel ad herbā pertinēs: vel viridis. Itē ab herba herbo bas
sa sum plen^o et abundans herba. Et cōparat. vnde h̄ her-
bo sitas tatis. Itē ab herba herbidus da dū penulti. cor. i.
herba plen^o: herbo sitas: vel q̄ habet herbā. Et cōparat. nō
herbiditas tatis.

Herbeo. ab herbo herbas dicitur herbeo bes bui. i. esse. vel
fieri herbosum vel viridē. et hinc herbesco [scis] inchoari
uū. Unī Augustin^o de ciuitate dei in. v. Similiter herbo
scunt: flauescunt: pubescunt.

Herbilis. ab herba dicitur hic et hec herbilis et hoc herbile
penul. cor. id est herba abundans. Verbilis etiam vocat
anser herba pastus.

Herbo bas in herba exponit.

Herbula le penul. cor. dimi. parua herba.

Hercisco scis ui tū componitur ab hereditate et scindo vel
cedo. et est herciscere diuidere: et proprie hereditatem in-
ter heredes. vnde hic et hec et hoc herciscens id est diui-
dens. et herciscendus id est diuidendus. et fm antiquos e-
mutata in ti dicitur herciscundus herciscunda herciscun-
dum id est diuidendus. et hinc hec herciscunda ciscunde
et herciscunde indeclinabile inuenit in legibus. i. diuisio
hereditatis inter heredes.

Herciscundus da dū in hercisco vide.

Hercules lis quasi heris cleos id est lite gloriofus: ab heris
quod est lis: et cleos gloria. vel quasi heros gloriofus: ab heris
beros et cleos. vñ quasi here id est domine. s. Junonis glo-
ria: ab hera et cleos. vnde herculeus lea leum: et herculi^o
herculia herculinū.

Heribus. ab hereo res dñ hic heribus bi. i. infernus: qz nū
 mis adhereat illi quē capit. z est heres? pprie tartarus. s.
 pñdissim? locus inferoz: de quo dñ: Quia in inferno
 nulla est redemptio. Ad illū locū nō descendit in morte
 pñs: nec inde dñatos extraxit. vñ in Osee dñ: Ero mors
 ma o mors: ero morsus tuus o inferne. momordit enī in
 femū: qz inde ptē. s. electos extraxit: z ptē. s. dñatos ibi
 reliqz: z cor. penul. heres? vñ Lucan? in scō: Q vtinam
 celiqz deis heres? liceret.

Heredita pe ge. cōis: q hereditatē alterius capit. z cōpo
 nit ab herediū vel hereditas z capio: z cor. ca.

Heredita te cōis ge. qui alterius hereditatē petit: vel cus
 pit. z componit ab hereditas vel herediū: z petis: z peto
 cor. penultima.

Heredita de cōmunis generis: qui alterius hereditatē
 scindit: aufert. z componit ab hereditas vel herediū: z
 scindo scindis.

Heredita le dñi. parua hereditas dñ.

Heredita ab hereditas tatis: vel heres dicitur hic z bec
 heredita z hoc le: z hereditarius ria riū in eodem sen
 su. s. ad hereditatē pertinens: vel qui hereditatem accipit
 vel accipere debet.

Heredita ria riū in heredita exponit.

Heredita tatis in heres est.

Heredita tus mas. ge. i. heredita: z dñ ab heredita.

Heredita tas in heredo das vide.

Heredita dij. i. prediū: heredita: z dñ ab heres dis.

Heredo. ab heres vel herodiū dñ heredo das: heredē facere
 vel hereditatē dare. z hinc heredita tas frequen. vel pōt
 vertuari ab heredita tatis. Et vtrūqz cōponit vt cohere
 das: z coheredita tas: exheredo das: vñ exheredita tas. i.
 extra hereditatē ponere: hereditatē auferre. Et sunt acti
 ua heredo z heredita cū oibus suis cōpositis. z pdu. pen
 ul. heredo: sed heredita cor.

Heremica le cōis ge. i. heremū colens. z cōponit ab heres
 mus z colo vel colens: z cor. co.

Heremica te cōis ge. q heremū petit: z cor. penul. ab here
 mus z peto vel petens cōponit.

Heremita. ab heremus dñ heremita cōis ge. qñ ab aspectu
 hoīz remotus. moza? enī in heremo solitarius. Idem z
 anachoreta. vñ heremiticus ca cū: z pdu. mi.

Heremū mij. i. heremus: z dñ ab heremus mi.

Heremus. ab hereo res dñ h heremus mi se. ge. p cōtrariū:
 qz nunqz vel raro fiat ibi mansio. vel herem? mi: est in
 ma solitudo vbi nunqz habitatū est. sed desertū vbi alia
 qñ habitatū est: z nūc derelictū est. vel herem? dñ a remo
 to: qñ remota ab aspectu hoīz. vñ herem? ca cū: z cor
 re heremus. sed heremus verbū pñme plone pluralis
 numeri de hereo pdu. re.

Hereo res besi sum tria significat. s. inniti: dubitare: z moza
 ri sine manere. Hereo componit vt adhereo res. i. anniti
 cohereo res: inhero res. i. inniti: subhereo res. i. subniti.
 Hereo z eius cōposita sunt neutra: z faciūt pteritū in si: z
 supinū in sum: z pdu. se.

Heres. ab herus dñ h z h heres dis: pprie filius heri: qz her
 ro succedere dñ in hereditate: lz z heredes dicant alij qui
 in hereditate succedunt. vel heres dñ a rebus additis siue
 ab ere: qz possidet agrū: z censū soluit. vel dñ heres ab her
 red: qz maxime adhereat. z ab heres h heredita tatis. z
 cōponit cū con z dñ coheres: z pdu. re.

Heretarcha che ge. cōis. i. heresis pñeps: z cōponit ab her
 resis z archos. i. pñeps.

Heretis. ab hereo p inniti vel dubitare dñ h heresis. i. diuisi
 ō ab vnitae fidei: qz nimis adheret illis: vñ qz facit illos
 dubitare in fide: quos inuadit. vel heresis interpretat diuisi
 ō: z est grecū. vel heresis dñ qñ elisis ab eligendo: qz id
 sibi vnūqz eligat qd meli? sibi esse videat vt pipatheti
 cū: stoici. vñ sicut alij dicūt: qz peruersū dogma co
 gitantes arbitrio suo de ecclesia recesserūt. inde g heresis
 dicta est ab electione qua quisqz arbitrio suo ad institū

enda vel suscipienda q libent ipse sibi eligit. nobis vō ni
 bil ex arbitrio nro inducere licet: sed nec eligere. hui? rei
 apostolos dei habemus autores: qui nec ipsi qd ex suo
 arbitrio qd inducerent elegerūt: sed accepta a xpo disci
 plina feliciter nationib? assignauerūt. vñ dicit Apłus ad
 galathas: qz si angelus de celo aliter euangelizauerit ana
 thema sit s? qz deriuat ab eligo nō debet aspirari erefiss:
 z facit genitiuus heresis vel seos: z cor. re. vide in scisma
 scismaticis.

Hereticus. ab heres dñ hereticus ca cū. i. diuisus ab vnitae
 fidei: eligendo qd sibi melius videat: sed scismatici sūt: qz
 ab alijs sūt. solo enī cōgregationis discidio gaudent: qz
 eodē cultu z eodē ritu incedūt: vt ceteri z fere eadē opinā
 tur. heretici vō penitus alia opinant.

Heri aduer. tpis: z cor. pñmā. vñ Epōsus: Fallere vult bo
 die: si qua sefellit heri.

Herilis. ab herus dñ h z h herilis z hoc le: res heri vel pñ
 nens ad herum. vñ heriliter aduer. z bec herilita tatis. z
 pdu. penul. herilis.

Heritudo. ab herus dicitur bec heritudo diuisi femi. gene.
 i. dominatio.

Herma me: in hermes exponit.

Hermafroditus. herma apud grecos dñ masculus: z frodi
 femina nuncupat. vñ h hermafroditus z bec hermodita
 dñ qui vel que vtrūqz sexū habet. hic alio noie dñ andro
 genus. bi dextrā māmilla virilē: sinistra muliebzē haben
 tes vicissim coeundo z gignūt z pariūt. z qz talis bō nec
 vir nec mulier videat: sed vtrūqz: iō quadā similitudine
 hermafroditus dñ castratus: qz nec vir nec mulier videat
 vel hermes qd est mercurius cōponit cū frodita: qd est
 venus: z dñ hermafroditus. i. fili? Veneris z Mercurij:
 qui qz cōmixtus ex illis vtrūqz sexū habuit: iō ab illo dñ
 hermafroditus z hermafrodita: in quo vterqz sexus ap
 paret fm Dug. z pdu. penul. vñ in doctrinali dñ. Et pdu
 cū lechitus z hermafroditus. De hoc etiā dicit Aug?
 in. xvi. li. de cini. dei: Androgeni quos etiā hermafrodi
 tos nūcupant: qñuis ad matrimoniū rari sint: difficile tñ
 est vt tpibus definit: in quibus qñ sic vterqz sexus appa
 ret nature: ex quo potius debeant accipere nomē incertū
 est. A meliore tñ h est a masculo vt appellarent loquēdi
 s? stuetudo pzeualuit. nā nemo vnqz andregonas aut her
 mafrodita nuncupauit. Et querit Aug?: Utrum hmoi
 mōstruosa hoīz genera traxerint originē ex Adam. Sz
 ad hoc respondebit infra in monstro stras.

Hermagedo: cōsurrectio in pñora: siue mons globosus in
 terpretat. z actiū in sine.

Hermene grece: latine dñ interpretatio. vñ hermenia nie. i.
 interpretatio. z fm grecā declinationē hermenias facit
 gñ qd cōponit cū peri: z dñ peribermenias.

Hermeneuma. ab hermene dñ h hermeneuma matis. i. in
 pretatio. vñ hermeneumatizo zas. i. interpretor.

Hermeneuticus ca cū. i. interpretatiuus. z dñ ab hermene. vñ
 hermenia nie: qd est interpretatio: vñ quoddā genus lo
 quendi dñ hermeneuticū. i. interpretatiuū: quo. s. aliqua
 rem interpretamur. i. exponim? vel enarramus vt in rhe
 torica orone: vel in vulgari sermone. Sunt enī tria pñm
 cipalia gnā loquendi. s. dragmaticū: didascalicū: herme
 neuticū siue enarratiuū. Dragmaticū est qd inter interro
 gātē z rñdētē fit siue versat: qd. s. decisū est frequēti int
 rogatiōe z rñsiōe: vt in dialeptico tumultu. z dñ dragma
 ticū qñ interrogatiuū a dragma matis: qd est interrogatio
 Didascalicū est qd consistit in dōctore z discipulū. z dñ di
 dascalicū qñ doctrinale: a didascalo qd ē doctor vñ mgr
 Hermeneuticū vel enarratiuū est qd consistit in cōtinuā
 oronē decurrētē in loquētē z audiētē vbi vn? cōtinuē lo
 quit: al? vel alteri tacēt z audiūt. Et differt a didascalico
 i h: qz illud fit cū doctrina: illud vō minime ē doctrinale
 fm Du. Vel s? alios dic qz tria sē gnā loquēdi. s. didasca
 licū: dragmaticū: z hermeneuticū: Didascalicū est doctri
 nale a didascalo doctore. z hñtis in mgrm z discipulū:

ut patet in Donato. et iste modus tractandi est socraticus quia Socrates prius fuit versus dialogo. id est ovali sermone in introducendo unum querentem et alium respondentem. hunc autem modum tenet Gregorius in dialogo. et ego tenui in questionibus ante ad spiritum in quodam libro compilavi in theologia: ubi ante tanquam discipuli formam sumens interrogat: et spiritus tanquam doctor respondet. Drammaticum. id est interrogativum: inter disputantes versat: ut in dialectica: et dicitur a drama matris quod est questio quam indicat quod respondet. Hermeneuticum. id est interpretativum: locum habens in causis: ubi est sermo dicitur: et in dicitur ordinarius quod causam decidere dicitur: et dicitur ab hermes.

Hermes. ab hermene hermes me: vel hermes mis: vel hermetis. id est interpretativum. unde et Mercurius dicitur est hermes: quia est interpretator dei et hominum. et hinc herma me: et herminula le dimi. dicitur imago Mercurij et statua. et hinc est tractum est ut quilibet statua: et precipue sine manibus dicitur herma vel hermula le. filius dicitur capitellum coluine superius et inferius. id est quod supponit et supponit coluine: et dicitur herma. Herma etiam apud grecos musculus dicitur.

Hermogenes nis penul. cor. proprium nomen viri.

Hermommonis: mons est et acuis ultima.

Hermula le penul. cor. in hermes exponit.

Herme lingua sabina saxa vocantur.

Hernia. ab herne vel hernicus dicitur hernia nie. id est tumor vel defluxio intestinoz in mentula. unde herniosus saxa sunt: tales tumoris intestinoz patiens.

Hernicus ca. cum penul. cor. id est saxosus: vel monticulosus vel qui habitat in locis saxosis vel monticulosis: et dicitur ab herne. Virgi. Et roscida rivus hernica saxa colunt.

Herodes interpretatur pelliceus: vel gloriosus: clarus: etymologice est. Et scias quod tres fuerunt Herodes. primus fuit Herodes ascalonita: filius Antipatris: qui primus alienigena regnavit in Judea post Dircanum. iste totum regnum obtinuit dolo. iste Herodes pueros interfecit bethleemitas a bimatu et infra. Fuit alius Herodes antipas: qui fuit filius istius sub quo passus est dominus: ut habetur Lucæ. xxij. qui etiam decapitavit Joannem baptistam: ut habetur Matthæ. xiiij. Iste etiam idem Herodes adiudicatus Cesare impatore successit patri in galilea: et frater eius archelaus in iudea. Fuit et tertius herodes qui dicitur est agrippa: nepos fuit magni herodis: a quo iacobus frater iohannis occisus est gladio: ut habetur Actuum xxij. a. Primus ergo herodes dicitur est ascalonita: secundus antipas: tertius agrippa. unde versus: Ascalonita necat pueros antipa iohannem: Agrippa iacobum claudens in carcere petrum.

Herodias diadis: et herodius dii inuenitur pro eodem et in gratia mutata in a: et assumpta des fit herodiades diade nomen patronomicum. id est filius vel nepos herodis: et hinc subtracta de syllaba fit herodias dis. id est filia vel neptis herodis: et acuit penul. in nomine herodias: sed in gratia eam grauat.

Herodius dii: idem quod herodes. Ite herodius est rapacissima avis animi: et omnium volatilium maior qui et aquilam vincit. ita dicit glossa super illud Psalmi. Herodius domus dux est eorum. Alia scriptura habet: Fulice domus. Ite deuter. xiiij. super illud: Decem autem ne comedatis: accipitrem iuxta genus suum: herodiu et cetera. dicit interlinearis: Vulgo gri falco qui aquilam rapit. Herodiononis idem est quod herodius. Pater. vero dicit: Herodius grece fulica: in psalmo ardea putatur.

Heroicus ca. cum: ab heros dicitur. unde dicitur: Hoc est heroicum carmen. Heroica gesta que sunt de magnis viris et heroicis. et heroicis inuenitur pro dactylicis: quia gesta herouum dactilico metro solent describi. unde Pater. in primo mino. dicit de quodam versu: est enim dimetrum iambicum iunctum penthememeri heroice. id est dactilice: et cor. penul. heroicus.

Herois. ab heros dicitur herois idis. id est baronissa. id est uxor herois. et hinc intitulatus est liber Qui. epistolam: Incipit liber heroidum. quia fere omnes epistolæ in eo contentæ sunt misse ab herodibus ad viros. et si aliquid ibi est missa a viro ad mulierem non fuit de proposito autoris.

Heronicus ca. cum. id est heroicus vel antiquus. et dicitur ab heros: et corripit ni.

Heros. ab her vel heros dicitur hic heros herois. id est baro vel vir fortis: sapiens: et potens: quasi vir bertus et quasi dominus terre. vel dicitur herus quasi ethere: quia pro sapientia et fortitudine celo dignus est. Proprie quidem heroes dicuntur qui olim post mortem credebantur deificare ob sua merita: ut Hercules Enneas et ceteri filii. est enim heros nomen tractum a Junone. grece enim Juno dicitur est hera. unde quidam: eius filius heros dicitur est. Sed hanc fabulam mystice signat hic: quia acris Junoni deputatur ubi voluit heros habitare quo nomine appellant alicuius meritis aias defunctorum: quasi viros ethereos vel aereos: vel celo cognos propter sapientiam et fortitudinem. Ab her ergo vel bertus vel hera derivatur heros herois. et quod dicitur herus quasi ethereus vel aereus: etymologice est.

Herus. ab her dicitur hicherus ri. id est dominus terre: vel ab heroo ren: quia alij innuntiant ei. unde herus. id est domina. et cor. be. unde Esopus. Uniliter seruit nemo duobus heris.

Hesdras dre interpretatur adiutor.

Hesito. ab heso fas dicitur hesito tas tani ubi frequenter. quod sepius pro dubitare inuenitur. unde herus hesitatio onis: et hinc herus hesitacula le dimi. et hinc herus et herus hesitabilis et herus le. id est dubitabilis. et herus hesitativus ut uti. id est dubitativus. et hesitabundus da cum filis hesitanti vel dubitanti.

Heso fas ab heroo ses hesi su su: in ore fit heso fas verbum frequenter. sed non est in usu.

Hesperia. ab hesperis dicitur bec hesperia rie. id est hispania: ab hespero stella que in ea parte lucet: et bec est hesperus arispectu italie que dicitur similiter hesperia. Si quidem hesperus fuit frater atbalantis qui pulsus a germano italia tenuit eamque de suo nomine vel nomine pristinae regionis quam reliquerat hesperiam appellavit. Si ergo dicas hesperiam sine additamento italiam signat. Si addis aliquid: finem diuersa addita potest significare nunc hispaniam. ut si dicas: ultimam vel aliquid tale: Nunc italiam: ut si dicas magnam vel cõsimile. et hinc hesperius ria riũ. id est hispanus: vel italicus. et bec hesperes rides: italia vel hispania. et hinc herus lie atbalantis dicitur sunt hesperides: vel ab hispania: vel a patrio hesperon.

Hesperides in hesperia vide.

Hesperus: hespera re dicitur greci. id est hora que est inter diem et noctem: vel e converso inter noctem et diem. unde herus hesperus ri stella occidentalis que in vespere post solem apparet. Nec etiam dicitur vespertus et vesper: et cor. spe.

Hester quedam mulier fuit: et est indecli. et acuit in fine.

Hesternus. ab heri dicitur besternus na nu: pro berinus cum alienitatis vitande besternus dies. id est heri: et besternus ab heri coctus. id est ab heri servatus.

Hethusa um pdu. penul.

Heu est interiectio dolentis. Inuenitur etiam eu sine h. vide in suo loco.

Hex dicunt greci sex.

Hexa grece. id est sex. et inde apud nos hexas dis. id est sex.

Hexas dis in hexa vide.

Hexameron componitur ab hexa quod est sex: et meros quod est dies inde hexameron. id est liber sex dierum.

Hexameter componitur cum hexa quod est sex: et metrum. inde hexameter tra trum: versus constans ex sex metris vel pedibus: et cor. penul. naturaliter hexametrum. unde quidam: Fungitur hexameter pedibus sex mobile metrum.

Hexaprotus ta tum componitur ab hexa quod est sex: et protos calus et dicitur hexaprotus ta tum: nomen sex casus habens. et cor. penul. unde illa noia dicuntur hexaprotas que in numero. et genere sex diuersas terminationes habent in diuersis casibus ut vides.

Hiacus ci mas. ge. id est bachus. et dicitur ab bio as: quia facit venari biare. Virgi. Populus alcidæ: gratissima: vitis hiaco.

Hiades. Diados grece latine dicitur pluuia. unde bec hiadis: quoddam signum celeste. et quilibet stella illius signi potest dici hiadis: et hoc signum est in fronte tauri. et dicitur hiades ab hiados: quia ortu suo efficiunt pluuia.

vi et latini succulas illas appellant. vel dicunt hiades ab hydor quod est aqua. et cor. penl. hiades. vii in Aurora. Breve dicunt hiades gutte pluuiarum.

Hialin grece latine dicitur vitrum. vii h hialu li: quoddam genus purissimi vitri. hinc hialin na nu. i. vitreus. et acuis in fine hialin.

Hias dis in hiades vide.

Hiatus tus in bio as vide.

Hiberafrenias in nenia vide.

Hibernus. ab hyems dicitur h hibernus na nu. Hibernum tempus est inter hyemem et verem: quod tempus plerumque a parte tota hyemem signat. Desdre. ij. ca. xv. dicitur: Multitudo magna est et tempus hibernum. vii h hibernu ni: et h hibernaculu li: pro eodem. s. domus in qua hyemem in expeditione. et hiberno nas idem quod hyemare: vel in hybernis morari. et h hibernia nie. puincia quada: quod ibi sit hyems precipue dura. vii hibernus na nu: et hibernicus ca cu: et h et h hiberniensis et h se: gentilia.

Hiberus ri mas. ge. fluuius hispanie. vii h hiberia rie dicta est hispania. et hinc hiberus ra ru: gentile. Et nota quod hiberus gentile designat gentem hispanie et quelibet de illa gente. Et causa differentie ad nomen fluuii apocopata ab autoribus nomen trinitatis: et dicitur hiber ra ru: et hiber bzi: et hinc hiber eris: nomen alterius gentis ab hiberis profecte quod est ultra armeniam Ita dicitur Pug. et pdu. penul. hibernus. De hoc etiam dicitur Paul. tractans de nominibus scilicet declinationis: In er inquit masculinorum latinorum quod grecorum iueniunt: ut caper pri: hiber bzi: quod pro apocopa extreme syllabe plati: solum in hac declinatione pdu. er: et ab eo compositum: ut celtiber beri. Cel. te. i. dicitur galli: et hiberi hispani. Inde dicuntur celtiberi multi ex utraque gente populi. vii Lucan: Et celte miscantis nomen hiberis. Dicitur trinitas hiber beri pro hispania: et hiber ber quod de illa gente loquimur quod est iuxta armenios: et hiberus fluuius. vii lucanus in. iij. Qui prestat terris tibi nomen aufert hiberus.

Hibec hoc huius huic pronomen est scilicet modi: et est huic monosyllabum. vii dicitur Paul. tractans de vto scilicet declinationis: Aut enim: Illud quoque possum scire quod bini quoque cui pro monosyllabis accipiunt metrici et huic. Dicitur enim gatus in us definitis vna syllaba vult supere omnem: ut ille illius illi. Itaque bini et bis plurales de hic debent scribi pro vno i. Itaque be plurale pro vno e scribi debet et aspirari. Sed ij et ijs plurales bini pro nois is ea id pro duo i scribuntur: ad differentiam de eo is it et ijs: sicut dicitur in is ea id. Itaque vt dicitur Paul. in. xij. Dec syllabica adiectio ce addebat huic pro nois h h h per ois casus apud latinos: et dicebatur hicc hicc hocce: Nunc vero addit huic pro nois in his casibus quod in s desinitur euphonia causa vt huiusce: huiusce: huiusce: huiusce.

Hiebusci in hierusalē est.

Hyemcula le dimi. pua hyems.

Hyems. ab hems quod est dimidiu dicitur h hyems mis: quod tunc hemozi et diminuto vsque ad medietatem vel ultra sol vertit circulo. Et nota quod in nomine hyems non est pro nec i consonans sed vocalis quod repñtat pro y. et format gatus a nro interposita est hyems mis. et est hyems frigida et hunda. vide in estas et in elemens. et est duarum syllabarum hyems. et hinc hic et h hyemalis et h le: et hyemo mas. i. in hyeme demorari: vel in tepestate more hyeme seuire.

Hierapolis quedam ciuitas penul. cor.

Hieramis interpretatur excelsus domini: quod dictum est ei: Ecce constitui te super gentes et regna: et acuit penul.

Hieronimus interpretatur sacra lex. fuit enim sanctus. i. firmus vel mundus: vel sanguine tinctus: vel sacro vsui deputatus sicut vala templi dicebantur sacra: quod sacro vsui deputata. Fuit enim sanctus. i. firmus in bono opere: pseuerantia: longanimitate: mundus in mente pro puritate: sanguine tinctus pro diuine passionis meditatione: sacro vsui deputatus pro scripture sacre expositione et interpretatione. Dicitur et lex propter regularem disciplinam quam monachos suos docuit: vel quod sacra legem exposuit et interpretatus fuit: sicut dicitur in interpretes. Et scias quod quod olim in ecclesia vniuersis caneret quod volebat: theodosius

impator damasium papam rogauit ut alicui viro docto ecclesiasticum officium committeret ordinandum. Ipse igitur sciens hieronymum in lingua latina: greca: et hebraica profectum: et in omni scia summum eidem predictum officium commisit. Hieronymus pro psalterium pro ferias distinxit: et vnicuique serie proprium nocturnum assignauit: ac hinc pro i et c. in fine cuiuslibet psalmi dicendum instituit. Deinde epistolas et euangelia per annum circulum decantandas: ceteraque ad officium pertinencia propter causam rationabiliter ordinauit. Misitque idem de betheleem ad summum pontificem et tunc a papa quod a cardinalibus fuit valde approbatum et perpetuo auctoritatum. Tandem autem in ore spelunce vbi dominus iacuit monumentum sibi construxit: vbi explet. xcviij. annis et mensibus sex sepultus fuit.

Hierosolyma in hierusalē vide.

Hierosolymipeta te penul. cor. cois ge. pegrinus quod petit hierusalē. et componitur cum hierosolyma et peto tis.

Hierusalē. Diebus proprium nomen fuit cuiusdam viri: vii hiebus seu sea seu. Diebusei edificauerunt Hiericho. vii et dicta est hierico quasi hiebus: quod hiebus hierusalē ampliauit: id est hierusalē dicta est hiebus. Siquidem hierusalē primo dicta est salē a conditore quod dicebatur Salem: ad hebreos. vij. ca. Postea dicta est hiebus ab ampliatore quod vocatur est hiebus vel a hiebusis habitatoribus. Postea illis duobus nominibus coniunctis pro compositione. s. hiebus et salē: dicta est hierusalē quasi hiebus salē. et sic videtur h nomen esse proferendum pro geminum s. Sed dicitur quod in compositione abijcit s vnum. Nec postea a Salomone dicta est hierosolyma: quasi hierosalomonia. Et nota quod inuenitur h hierosolyma me: et hierosolyme marum et hierosolymis indeclinabile in eodem sensu. s. pro illa ciuitate. Et h etiam corrupte a poetis Solyma dicta est: et postea a helio hadriano vocata est helia. In ipsa est syon que hebraice speculatio interpretatur: quod in sublimi constructa et de longe venientia ostendit. Hierusalē autem grece: latine pacifica vel visio pacis interpretatur. Et scias quod Hierusalē historice est nomen ciuitatis cuiusdam. tropologice est tipus anime fidelis. allegorice figura est ecclesie militantis anagogice tipum gerit ecclesie triumphantis: pro pleni dictum est in allegoria. Et scias quod ciuitas hierusalē euerfa est a Nabuchodonosor. restituta autem est a Neemia et iesu summo sacerdote. Euerfa vero a romanis: restituta est ab helio hadriano: sed non in eodem loco: nec in pristinum statum: vt dicitur glo. sup illud. xxv. Posuisti ciuitatem in tumultu: vnde forte in ruinam. quod autem in alio loco sit nomen hierusalē quod esset quod fuit dominus crucifixus: pro ex h: quod locus in quo crucifixus est dominus: et hortus in quo sepultus est sunt in medio ciuitatis: et tunc erant extra. vii aplos ad hebreos ca. xij. Propter quod iesus vt sanctificaret populum pro suo sanguine extra portas passus est. vide etiam in ariel.

Hieu proprium nomen viri est: et interpretatur patiens vel facies siue comotus aut comotio.

Hiezechiel proprium nomen est cuiusdam prophete.

Hilaramen minis ge. neu. leticia vel gaudium: et dicitur ab hilaro ras: et pdu. penul. nti.

Hilareo ras dicitur h ilareo res rui. i. esse vel fieri hilarē. et hinc hilaresco scis inchoa. Et componitur vt ex h ilareo res. et ex in de ex h ilaresco scis inchoa. et cor. la.

Hilarius rij: quodam sanctus dictus ab h ilaro ras: quod semper fuit hilaris in seruitio dei. et hinc h ilario onis: pro alio sancto. Vel dicitur h ilari: quasi alari: ab altus: et ares virtus: quod fuit altus in scia: et virtuosus in vita: sed potius est ety. quod compositio h ilaro ras. i. letificatus. vii Macrobi: Verba non minuo quod vinum hilarēt quiniū. Et componitur cum ex et dicitur ex h ilaro ras. i. valde hilarare. vii. h et h h ilaris et h re. i. letus: incudus. et comparatur rior sim. vii h ilariet riuus sime aduer. et h h ilaritas tatis. Hilaro cum omnibus suis compositis est actiuum: et cor. hanc syllabam la. vii Doza. in epi. Oderunt hilarē tristes tristitiamque iocosi et c.

Hilus li mas. ge. et h ilu li: granum: putamen quod adberet fabae vel medulla pene. s. illud tenue quod est in medio penne. vide in nibil.

Himen nis mas. ge. est mēbranula illa in qua puer inuoluitur in vtero matris: que alio noīe matrix dicitur: in qua sunt septē cellule forma humana impressa: nec plures. vñ nō cōtingit plures q̄ septē pueros filii cōcipi a muliere. vñ h̄ bimineus nei deus nuptiarum: qz p̄inet ad b̄mōi officium. s. ad creationē: Et s̄m h̄ bimineus dicitur vis illa retentiva seminis ex q̄ h̄nt p̄creari puerperia. et dicitur vis illa deus s̄m consuetudinē antiquorum q̄ quēlibet essentia in q̄ aliqd̄ diuinitatis aliqua. s. emulationē diuinitatis reprobant deū vocabant. vñ nāliter vim terre p̄ducendi vinū: vocabāt deū s. bachū: nāliter vim terre segetes p̄ducendi vocabāt cere rem. Qualitas enī elementorum nāles vocabāt deos: qz suā viderent habere vim in cōpositiōe corporum: sicut ad stellas De enī vident habere rationālē effectū in his inferioribus Idē quoqz de scientijs et virtutibus: q̄ sūt bona gratuita: quā etiā in vitijs fit quedā emulatio deitatis. i. domare vitia inde dii dicebant. vel himeneus dictus est a quodam atheniensī himeneo noīe q̄ feliciter vsus ē nuptijs. siquē bimeneus atheniensis iuuenis amore cuiusdā forma parli sed nobilitatis superioris inarferat: sed ob generis imparitatem repulsā passus inter virgines virginali habitu conuersatus: et a piratis inter virgines captiuatus: et tandem vir esse deprehensus ad suos remissus est vt parentibus virginū earū facile nūciat vel dicat redditū ea tñ lege vt eius quā peteret vti cōiugio cederet. Concedit. redduntur virgines. fit ille voti sui cōpos: salua lege sua cōditionis vñ inoleuit consuetudo: vt quicūqz nuberet: eū tanqz deum nuptiarū inuocaret: qz felicitate amore suo vsus sit. Himeneus autē quāqz ponit p̄ nuptijs quāqz p̄ coitu. et interpretatur dormiens s̄m Hug. et vt dicitur Sap. dii vel dei quos pagani deos asserunt: olim hoīes fuisse p̄dunt et p̄ vniuersū cuiusqz vita a suis post mortē coli ceperunt: in quorum etiā laudes poete carmina cōposuerunt. et in celos eos sustulerunt. Nā quarūdā inuentiōes artium et cultū pepisse dicunt: vt esculapio medicina. fuerunt etiā viri fortes aut vrbium conditores: quibus mortuis: hoīes q̄ eos dilexerunt simulacra fixerunt vt haberent aliquōdū ex imaginē et deplatione solatiū: sed paulatim h̄ honor p̄suadentibus demonijs ita in posteros irrepsit: vt quos illi p̄ sola noīe memoria honorauerunt successores deos estimarent atqz colerēt. Hoc ē inuenit in li. sapientie ca. xiiij. de h̄ vide in iupiter.

Himeneus nei penul. pdu. Qui. Maio: himeneus adest illi grā lector. Itē Qui. Ecce vacant himeneo et ignibus atria fumant. vide in hyemen.

Hymnicanus ni: q̄ canit hymnos. et cōponit ab hymnus et cano. et cor. ca.

Hymnidicus ca cū: q̄ dicit hymnos. vñ in q̄da; home. Ibi chozi angelorum hymnidici. i. laudes dei dicentes. et cor. di. h̄ cōponat ad hymnū et dico cis: tenet vō nām huius p̄teriti dixi qd̄ nāliter cor. primā: vt ostendi in dico cis.

Hymnigraphus pha phum: hymnorum scriptor. vñ h̄ hymnigraphia phie: hymnorum descriptio. et cor. gra.

Hymniloquus qua qui: q̄ loquitur de hymno ab hymnus et loquor cōponit. et cor. la. Itē p̄ eodē hymnilogus ga gū ab hymnū et logos. vñ h̄ hymnologia gie: sermo vel laus de hymno.

Hymnio. ab hymnū dicitur hymnifas: et hymnio nis: ambo p̄ laudare vel hymnos cantare.

Hymnista ste: cōis ge. est q̄ facit vel cantat hymnos: et dicitur ab hymnus ni.

Hymnifas in hymnio nis vide.

Hymnulus li dimi. parvus hymnus.

Hymnus ni mas. ge. i. laus dei cū cantico. Proprie enī hymnus canticū est cōtinēs laudē dei. Si ergo sit laus et non sit dei: nō est hymnus. si sit laus et sit dei et nō cantet: non hymnus est. Si ḡ in laude dei dicitur et cantat et tūc est hymnus cui cōtrariū est trena q̄ sūt carmina lamēti et funeris.

Hin quedā mensura est. s. sextarius: et est indecli.

Hinni onis nui nire nitū p̄ geminū equorū est. Diere. v. Unusqz ad vxorē pximi sui hinniēbat: et cōponit cum

ad et con et fit ad hinniō nis. i. valde hinniēre. et cōhinni nis. i. sicut hinniēre. et est neu. cū oībus suis cōpositis.

Hinnitus tus tui p̄ geminū clamor est equorum et pdu. ni: et deriuat ab hinniō nis. Job. xl. Aut circūdabit collo eius hinniū.

Hio bias aut are. i. os apire et est tractū a feris: quarū aptitas oris aptione mōstrat. vñ et ponit quāqz p̄ desiderare et quāqz p̄ deficere. et est tractū a canib⁹ q̄ quā deficitur b̄it et p̄ fatigari et ponit: qd̄ sicut tractū est a canib⁹: et p̄ rapi etiā ponit: vel p̄ scindi vel aperire quecūqz res sit. et com ponit cū in et dicitur inbio as. et est neu. cū oībus suis cōpositis et ab hio deriuat hiatus tus tui. i. fissura: aptio terre: p̄ruptio terre: p̄ funda q̄ si itus: sed p̄prie hiat⁹ ē oris hio aptio. Itē scias q̄ hiatus est quoddā vitium qd̄ otinet sicut barbarismo. vñ dicit Donat⁹: Sicut autē barbarismi phibitus. et dicitur hiat⁹ quoties due vel plures vocales p̄uicantur: vt musa amabit: vel muse aonides.

Hir vigil interpretatur.

Hircania nie dicitur qdā silua q̄ subiacet scythie. vñ h̄ hircania nie dicitur qdā regio illi silue adiacens. et hinc hircan⁹ nā penul. pdu. et hircanius nia niū. Aturoza: Post ānos plures hircanus surripit vñ.

Hircinus. ab hircus dicitur hircinus nā nū penul. pdu. Et hircus sa sum in eodē sensu q̄ est fetidus instar hirci q̄ si quā sudore corporis fetido fetet. et pdu. ci. Hircin⁹ etiā est p̄ sessiuū de hircus.

Hircus ci in hircus est.

Hirulus li dimi. mas. ge. puer libidinofus et lasciu⁹ et hircus et q̄ oculos semp̄ retorquet ad angulos ex nimia lasciuia: et deriuat ab hircus vel hircus.

Hircus qui mas. ge. s̄m Suetoniū est oculorum angulus in putredo colligit. Et qz ex nimia lasciuia et luxuria solent qdā retorquere oculos ad hircos: inde dicitur h̄ hircus caper. s. aial lasciuū et petulcū et seruēs semp̄ ad coitu. Quia oculus ad libidinē in trāuersū aspiciunt et ad hircos retorquent. et inde dicitur hircus. Dicit enī in nālī biberia hircos ita esse libidinofos vt indignentur si videantur quos coeūtes: vt in eos impetū faciāt. et inde hirculus vel hirculus li dimi.

Hirsutus ta tū. i. asper pilis: vel pilosus vt hircus. vñ hirsuta tū p̄ syncopā p̄ hirsut⁹ ta tū. vñ de sctō Joāne dicitur: p̄buit hirsutū tegimē camel⁹ artubus sacris. Proprie dicitur hirsutus cui⁹ pili erecti extant. et pdu. penul. hirsutus et deriuat ab hircus ci.

Hirtus in hirsutus vide.

Hirudo dinis. i. sanguisuga. et dicitur ab hereo res: qz carni abberat. et pdu. ru. vñ Dora. Nō missura cutem nisi plura cruozis hirudo. Vñ hirudineus nea neū: et hirundin⁹ nā nū: in eodē sensu. Inuenit hec hirudo dinis p̄n: p̄ quā dā aue. vñ vsus: Ales hirudo volat: nat hirudo: agitata arūdo. vel sic: Cantat hirudo: fugit hirudo: crescit arūdo.

Hisco scis inchoa. qd̄ deberet facere hisco ab hio as addita co: h̄ cā vitadi hiatū facit hisco. et cōponit cū de: et dicitur hisco scis. i. valde vel deorsū hiscere. Inde debiscens.

Hispanensis in hispanus vide.

Hispanus sunt qdā rex conditor hispanie. vñ dicta est h̄ hispania nie: et hinc hispanus nā nū: gētile et possessiuū. et h̄ hispanensis et h̄ se: gentile. Et h̄ sex puincias. s. tarconensē: chartaginensē: lusitanā: galicā: beticā: et transiū: q̄ i septentrionali plaga a pirenio vsqz ad chartaginē porrigit: vltior q̄ i medio a celtebris vsqz ad gadicā fretū extendit. Lterior autē et vltior dicta ē q̄ si circa vltia: sed citra q̄ si citra terras: et vltia vel q̄ vltia sit: vltia nō sit post has vlla alia terra.

Hispidus. ab hircus dicitur hispidus da dū. i. asper setosus: pilosus hirsutus: squalidus. et cor. penul. hispidus.

Hister stri. mas. ge. flui⁹ est q̄ et danubi⁹ dicitur vñ histeri dicitur sunt. Si qdē de colcho insula quidā missi ad persequendas argonautas i ponto intrauerunt histerū fluiū: et inde

vocabulo amnis quo amari recesserunt histri dicti sunt
 Unde h' histria stria dicta est terra qua incoluerunt. vñ hi
 stria stru getile. z h' histrix cis quoddam aial qdrupes
 spinosus: q' in terra illa abundat. z pdu. stri.

Histerion. i. gesticulari.

Historia. Distorin interpretat' videre: vel cognoscere. vnde
 hec historia. Antiquitus eni nullus scribebat historiam:
 nisi q' interfuisset. z ea q' scribenda essent vidisset. vel id
 e' historia ab historin: qz diu p' terita ad nram memoriã
 z noticiã reducit. Est autem historia res gesta a memoria
 hoiz ppter vetustate remota. In nro tm vsu est nup vel
 aliquatulu retro res gesta sit: tm d' historia. inde historis
 ola le dimi. z p' cõpositione' historiographus pbi: descri
 ptor historiã. vñ h' historiographia p'bie historie descri
 ptio. z historiographo as. i. historiã describere: v' depin
 gere: designare. Et in eodẽ sensu: historio as: z sũt actiua
 z cor. penul historia.

Historicus ci: q' historiã describit vel narrat. z cor. ri: z p'ot
 adiectiue declinari.

Historiographus penul. cor. in historia est.

Historio. ab histerion qd est gesticulari d' h' historio onis
 q' historio. i. gesticulator: ioculator: q' diuersos gestus z
 habit' hoiz scit repñtare. vñ histriones dicebant' repres
 sentatores comediarũ q' in recitatiõẽ larnas sue faciei ap
 ponentes repñtabant habitus z gestus diuersoz.

Histrix cis in hester vide.

Hinc' ca. i. i. hians: spissus: rimosus. z d' ab bio bias. In
 estate tra e' hincalca: qu' e' fissa z rimosa calore solis. z cõpo.
 v' semibulcus ca. cũ aliquatulu hians aptus ex parte.

H ante

Hoc est z id est sũt due ptes. Et ad h' intelligendũ nota q' no
 mina cõponunt' cũ v'bis p' oēs casus excepto ntõ z vtõ vt
 ori in tertia pte i ca. de figura cõposita nois. vñ patet q'
 qu' or: Marcus. i. tullius vel marc'. h' est tullius: id est vel
 hoc est: nō p'ot esse dictio cõposita: qz cõstat ex ntõ z ver
 bo: z iõ nō sũt cõiunctiones expositiue: vt qdã putauerit
 q' nec etiã talis spēs cõiunctionũ inueta est: z sic dicendũ
 est q' sũt orones expositiue siue cõposite. z illud p'nomē
 h' venit demonstratiue. z h' p'nomē id relatiue: z recipit
 intellectũ pcedentis termini z nō suppositũ: z iõ sumit i
 ner. ge. z in singulari numero.

Hodie aduer. tps. i. h' die: z p' semp ponit': z cõponit' ex h' z
 ue. Unde hodie nus na nũ: z pdu. e die cũ oib' suis cõ
 positus vt hodie: z pridie: quotidie.

Homocentonas. Hiero. in epl. ad paulinũ dicit: q' nō le
 gimus homocentonas z virgiliocentonas. i. opuscula
 de verb' homeris z virgilij cõposita: z pdu. to. Et scias
 q' homocentonas z virgiliocentonas excerptiones qdã
 sũt de libris homeris z virgilij in duob' libris redacte in
 quos multi vsus preter dictoz autoz intencionē adaptant'
 p'p'o. Quidã sane excerptores librorum homeris z virgilij
 d'currētes vbiq'q' inuenerūt aliqd qd sue materie pos
 suit adaptare: p'ucto signauerūt vt qñ cõpilarēt p'p'tius
 mouerēt z ab h' mōi punctatiõẽ centones dicunt' scripta
 ex v' b' cõpilata hincinde collectis: z fm mãz cõtinuatis.
 Cento eni vt dicit' est v' b' grecũ idē qd pingo. Unde d' r
 cento onis idē qd punctus. z declinat' h' virgiliocento
 onis: z h' homocento onis. vñ virgiliocentonas home
 rocenonas sũt acti plurales greci: z acunt' in fine.

Homicida de penul. pdu. i. hoiez cedēs. i. occidēs: z cõpo.
 ab hoie z cedo dis. De homicidio casuali habes i casus.

Homicidũ dij d' ab homicida. i. hois occisio.

Hominiũ nij ge. neu. i. hois seruitiũ ab hō hois d'.

Homo. ab humus d' h' z h' hō hois qñ humo: qz ex humo
 est effect'. In q' tuoz diminutiua. vñ dicit' Prif. in. iij. li.
 ab hō homūculus d' r: z homūcio: homull' z homullul'
 Nā vt idē in eodē dicit' q' geminant' lañ us vel a vel um:
 in vltis ula ulũ faciūt iteruz diminutiua: vt homulus ho
 mullul': pauxill' pauxillulus. Et p'ot dici q' hō q' tuoz di

minutiua habuit ppter eius q' tuoz transgressiones: pri
 ma fuit in paradiso: secūda legis nãlis: tertia legis mosai
 ce: q' rta legis euãgelice. diminut' est etiã hō in t'pib': qz
 antiquissimi vt dicit' Prif. in. vi. li. declinabāt hō homo
 nis sed mutata est o pdu. in i cor. z dicim' hō hois. vnde
 Enni'. Vultures in filius miserũ mādēbāt homonē. Itē
 vt dicit' Greg. in. iij. moral. Scriptura sacra trib' modis
 appellat hoiez. i. p' nãm sicut scriptũ est Gen. Faciamus
 hoiez ad imaginē z similitudinē nrãz. Itē hoiez p' culpã sic
 dictũ est: Ego dixi dijestis z filij excelsi oēs: vos aut' sicut
 hoies moriemini: ac si apte dicat: Sicut delinquentes obi
 bitis. vñ Paul' dicit: Num sit inter vos zelus z cõtentio
 nōne carnales estis z fm hoiem ambulatis: ac si dicat:
 Qui discordes mentes ducitis nōne adhuc ex reprehens
 ibili hūanitate pctis: Item hoiem p' infirmitatē sicut in
 Hieremia scriptũ est: Maledictus q' spēm suãz ponit in
 hoie: ac si apte diceret: in infirmitate. Itē dicit' Grego. in
 hōme. ascensionis: Dis creature aliqd hō hz. H' nãq' cõe
 esse cũ lapidib': viuere cũ arborib': sentire cũ aialib': in
 telligere cũ angelis. Si igit' cõe h' aliqd cum oĩ creatura
 hō: iuxta aliqd ois creatura hō. Dic nota q' de cõditione
 z vilitate hois loquēs Bernard' in Multi multa sciūt.
 h' est in qdã meditatione sua q' sic incipit: Multi multa
 sciūt sic dicit: Attende hō qd fuisti añ ortũ: z qd es ab or
 tu vsq' ad occasũ: z qd eris post hanc vitã: Profesto fuis
 isti qd nō eras ex vili mã postea factus es: z in vilissimo
 panno inuolutus menstruali sanguine in vtero materno
 fuisti nutritus. tunica fuit pellis secundina. sic indutus z
 ornat' ad nos venisti: nec memor es q' sit vilis origo tui
 forma: fauor ppli: seruo iuuenilis: opesq' Surripuere
 tibi noscere qd sit hō. Nihil aliud est hō nisi sperma fetis
 dũ: faccus stercoz: z cib' vermiũ. post hoiez vermis post
 vermē fetoz z horroz. Sic in nō hoiem. i. in cinerē vertit'
 ois hō. Cur g' supbis hō: attēde q' fuisti vile semen z san
 guis coagulatus in vtero: deinde miserie hui' vite expo
 situs z pctõ: postea vermis z cinis: cui' oceptus culpa: na
 sci miseria: viuere pena: mori angustia. Cur carnē tuã re
 bus p'ciosis sic impinguas z ad ornas: quaz post paucos
 dies vermes deuoraturi sũt in sepulchro. Aiaz g' tuã cur
 nō adornas bonis opibus: q' deo z angelis presentãda e'
 in celis. Quare aiam tuã vilipendis: z carnē ei preponis
 vñam ancillari: z ancillã dñari magna abusio est. Totus
 iste mūdus ad vnus aie precii estimari nō p'ot. nō eni p'
 toto mūdo isto deus aiaz suã daret: quã p' vna aia dedit.
 vide i curiosus. Et nota q' iste otus frugi figuratiue z in
 trãsitue adiungit' cũ oĩ casu: cũ vtroq' nūero: z cũ quoz
 libet genere cũ h' noie hō: Eccl. xxxi. Homo frugi. i. hō bo
 nus z vtilis. Quare deus hoiez fecit dixi in vos. Itē vide
 in credo. Itē de q' tuoz statibus hoiz dicã in libera rum
 Itē vide in infernus.

Honestas. ab honoz d' honestus sta stũ q' nihil h' turpitu
 dinis: qñ honozis statũ cõseruãz. z cõpaf' honestus stioz
 finus. vñ honeste stius sine aduer. z h' honestas tatis. i.
 p'p'tius honoz: qñ honozis status. z cõponit' vt inhonestus
 sta stũ. i. nō honestus. z cõpaf'. Itē ab honestus ho
 nesto stas. i. honestũ facere vel reddere. z cõponit' vt de
 honesto stas: inhonesto stas. i. valde honestare: vel poti'
 diffamare vitupare: ab honestate remouere. z sũt actiua
 fm Du. Prif. aut' dicit' q' honestas formaf' ab honoz: oz
 mutata in es: z assũpta tas: sicut a maior maieftas.

Honoz vel honos in honoro ras vide.

Honozculus li penul. cor. i. paruus honoz.

Honorifico. honoz cõponit' cũ facio: z d' honorifico cas. i.
 honorare: honozē impendere. vñ honorificus ca cũ: z cõ
 paraf': sed eius cõparatiua nō sunt in vsu. z hic z hec z hoc
 honorificens centis: sed nō est in vsu: tamen eius cõpara
 tiua sunt in vsu. Sit ergo quedam mixta comparatio ex
 comparatiuis istius z ex hoc positiuo honorificus. z d' r
 honorificus centius finus. vñ honorifice centi' sine ad
 uer. z h' honorificentia tie ab honorificens. i. honorabili

tas. Itē ab honorifico h̄ z h̄ honorificabilis z h̄ le: z cōparat honorificabilior simus. vñ honorificabiliter lius sine aduer. z h̄ honorificabilitas tatis: z h̄ honorificabilitudo dinis. vñ h̄ honorificabilitudinitas z h̄ est longissima dictio: vt patet in h̄: versu: Fulget honorificabilitudinitatibus iste: z cor. penul. honorifico cas.

Honoro ras rati. i. honore impendere. vñ honoratus ta tū q̄ recipit z impedit honore. z cōparat honoratus tior sim? vñ honore tuis sine aduer. z honoratorius ria rii: qui impendit honore: vel qd̄ est honore. z h̄ z h̄ honorabilis z h̄ le: dignus honorari: vel aptus honorare. z d̄ honorabilis q̄n̄ honore abilis. i. aptus vt recipiat vel tribuat honore. z cōparat honorabilis lior sim?. vñ honorabilis lius sine aduer. z h̄ honorabilitas tatis. z cōponit vt in honorabilis. i. nō honorabilis: z s̄lt̄ cōparat. Itē ab honore hic bonos vel honore: z est honore in honore. z attendit bonos nō solū in reuerentia: sed etiā in administratiōe eorū q̄ sūt corpi necessaria. z vt dicit Ph̄s in. iij. Et bic. Utriusq̄ premii honore est: z attribuit bonis. z Aug? in de ciui. dei loquēs de vero honore patrie celestis dicit: Honor illi nulli denegabit digno: nulli cedit indigno. Itē de honore siue primatu dicit Chryso. Primatus fugientē se desiderat: de siderantē se odit. Et scias qd̄ Diero. dicit sup̄ isto v̄bo: Honore prem tuū z matrē tuā. Sz si a vero pre te nō sepat tādū carnis copula q̄dū ille suū nonerit auctore idē: Ecce aduersari? xpm̄ in pectore tuo conatur occidere: si puulus ex collo pendeat nepos: h̄ sparso crine scissisq̄ vestib? vbera q̄b? te enutrierat mater ostendat: h̄ in lumine p̄ iaceat p̄ calcatur p̄ge prem: per calcatur p̄ge matrē: sicis oculis ad vexillū xpi enola. Solum pietatis gen? est in hac re esse crudelē. Honore cōponit vt ab honore ras: cōhonore ras. i. fil honorare. de honore ras: ex honore ras. i. vitupare eē honore facere: vel ponere: z in honore ras. i. nō honorare: h̄ honore facē: vitupare. Honore actiuū est cū oibus suis cōpositis. Dic nota qd̄ Ambr. sup̄ Lucā dicit: Sz nec maria minor quā matrē xpi dicebat fugientib? apl̄s añ cruce stabat: z pijs spectabat oculis filij vulnera: q̄ spectabat nō pignoris mortē. h̄ mūdi salutē. aut fortasse qz cognouerat p̄ filij mortē mundi redēptionē: aule regalis putabat se z sua morte publica numerū additurā. Sed iesus nō egebat adiutorio ad hominū redēptionē: qz dixit: Factus sū sine adiutorio inf̄ mortuos liber. Suscepit quidē matris affectū: sed nō qd̄ fuit hois auxiliū. Dabem? igit pietatis mḡm. docet lectio qd̄ maternus debeat affectus imitari: qd̄ seq̄ reuerentia filioz: vt ille se offerat in filioz piculis illis ampl? solitudo materna quā sue mortis mesticia sit dolori. Adyfticū tñ est qd̄ cōmendat Joāni inter ceteros iuniori: qd̄ nō ociosis aurib? debem? accipe. Periculosa enī est mulierib? copula adolescentis: z spēs iuuetutis. vide in maria. Nō est autē hic obliuioni tradēdū qd̄ sicut dicit frater Thomas: Aliud est de eo qd̄ est ad huc in seculo constitutus z aliud de eo qd̄ est iā in religione p̄fessus. Ille enī qd̄ est i seculo constitutus: si h̄z parentes qd̄ sine ipso sustentari nō p̄nt. nō o3 eis relictis religionē intrare: qz transgredere p̄ceptū dñi de honoratiōe pentū: q̄uis dicat qd̄dā oppositū. i. qd̄ in h̄ casu licite posset eos deserere: eoz curam deo cōmittens. sed si q̄s recte cōsideret: h̄ esset tentare deuz: qū habens ex humano cōsilio qd̄ ageret piculo parentes exponeret sub spe diuini auxiliij. Si vō sine eo parētes vitā trāfigere possent: licitū esse ei desertis parentib? religionē intrare: qz filij nō tenent ad sustentationē pentuz sine cā necessitatis. vñ Luce. ix. d̄ qd̄ dñs dicit sibi: Permite mihi p̄mū ire z sepelire patrē meū: r̄ndit: Sine vt mortui sepeliāt mortuos suos: tu autē vade z annuncia regnū dei. Qd̄ v̄bū tractans Lyrill? dicit: qd̄ discipul? ille nō petijt qd̄ patrē suū iā defunctū sepeliret: sed ad huc viuentē in senectute sustentaret quousq̄ eū sepeliret. qd̄ dñs nō accessit: qz erāt alij qd̄ ei? curā h̄re poterāt: linea parentele ad h̄ faciēdū astrieti. Ille vō qd̄ est iā in religione p̄fessus re-

putat iā q̄si mortu? mūdo. vñ nō o3 occasiōe sustentatiōis pentū exire claustrū in quo xps sepeliret: z se iterū secularibus negocijs implicare: tenet tñ salua sui plati obedientia: z sue religiōis statutis piū studiū adhibere ql̄iter a parentibus subueniat. vide in vilia.

Hora re cū h̄ est dierū. z est hora re spaciū in quo medietas alicui? signi orit in oriete: z medietas alteri? occidit in occidente. Itē h̄ ora re sine h̄: z est regionū: vel simū: vel vestii. qū enī regionē vel finē vel extremitatē vestimentoz designare volum? p̄ h̄ nomē: scribēdū est sine h̄. Itē q̄n̄q̄ est pluralis nūeri de os oris ora. vñ vsus: Oras mundus h̄z nox horas z cblamys oras. Aspiras horā vbi tps significabit.

Horispex cis in horuspex vide.

Horison tis: media spera apparens sup̄ terrā.

Horno aduer. tps. i. h̄ anno cōpo. ab h̄ z ann?. vñ horn? na nū: z hornotin? na nū penul. cor. in eodē sensū. i. hui? an? Designat tñ q̄n̄q̄ tps indeterminate.

Hornotinus na nū in horno exponit.

Hornus ni in horno exponit.

Hornologic? ca cū penl. cor. qd̄ in horologis colligit horas vel qd̄ p̄tinet ad horologiū. z deriuat ab horologiū logij

Horologiū. hora p̄ tpe cōponit cū lego gis: z d̄ horologiū gij: vbi hore legunt. i. colligunt: vel intelligunt. v̄l cōponit a logos qd̄ est sermo vel rō: qz ibi sermo habet v̄l rō de horis colligendis.

Horoscopus pi mas. ge. i. horarū inspector. z cōpo. ab hora z copos qd̄ est labor vel intentio: q̄si cognitiōe horaz intendes vel laboras. v̄l cōponit vt ab hora vel scopim qd̄ est speculari: qz p̄ horas natiuitates hoiz speculari cōsimili z diuerso fato. vñ h̄ horoscopiū pij. i. horarū specularoz: z cor. penul. horoscopus.

Horeo res rui. i. horore h̄re: timere: vel tremere. Proprie qd̄ ille horret qd̄ tremet: z cuius pili rigescunt. i. surrigunt p̄pter frigus: vel p̄pter timore: sicut in nocte qū h̄ vadit solus. z hinc h̄ horroz rois rozi: z h̄ z h̄ horribilis z h̄ le. i. abominabilis: z cōparat horribilis lior simus. vñ horribiliter lius sine aduer. z h̄ horribilitas tatis. Itē ab horreo horrid? da dū. i. terribilis: abominabilis: frigidus tremēs. z cōparat horrid? dior sim?. vñ horride dius sine aduer. z h̄ horroditas tat. Horreo cōponit cū facio z d̄ horrefacio q. i. terrefacere. Itē horreo cōpo. vt ab horreo res rui. i. timere abominari. itē exhorreo res: i. horreo res phorreo res. z hinc inchoa. horresco: abhorresco: exhorresco: inhorresco: z phorresco. Horreo z eius cōposita sunt neutra z signant passionem extrinsece natā: z cōstruunt q̄n̄q̄ cū actis: q̄n̄q̄ sine actis qū ponunt p̄ timere. Et las qd̄ horreo facit p̄teritū in rui: eo mutata in tu diuisas z caret sup̄. sim vsū: deberet tñ facere horritū: eo mutata i breuē z addita tū vt vult Prif.

Horridulus la lū dimi. aliquātulū horridus: z cor. du.

Horridus da dū penul. cor. in horreo res est.

Horifico. horreo componit cū facio. z d̄ horrefacio cas: z horifico cas. i. terrefacere. vñ horificus ca cū penl. cor.

Horripilatio est q̄n̄ pili capitis p̄e horroze erigunt.

Hortoz tatis tatus sū. i. suadere: cōfortare: instigare: vel instigari. vñ h̄ hortator tozis: z h̄ hortatorius ria rii: z bec hortatio onis: z h̄ hortatus tus tui: z h̄ hortamen minus: z h̄ hortatorii. i. palmatorii: v̄l locus vbi fiūt hortamina. Hortoz cōponit vt adhortoz tatis. abhortoz tatis: cōhortoz tatis. i. fil hortari. dehortoz tarj. i. disuadere: vel valde hortari. vñ dehortatorius ria rii: z h̄ dehortamen minus exhortoz tatis. i. valde hortari. vnde hic exhortator: z bec exhortatio: z exhortatorius ria rii. Hortoz cū suis cōpositis est cōmune.

Hozula le dimi. parua tps hora. z cor. ru.

Hoz? ri. ab hora p̄ tpe d̄ h̄ hoz? ri: qd̄ p̄m? horas adinuenit.

Horuspex cis. hora cōponit cū specio vel inspicio: z d̄ horuspex cis vel horuspexis: ille qd̄ inspicit horas. z h̄ horuspicus ci. i. horaz inspector: qd̄ etiā horoscopus d̄.

Hospitatus in hospes vide: 2 cor. spi.
Hospes. Ostium componit cum peto: 2 or hic 2 bec hospes
 pnt: qui recipit: 2 qui recipit: quasi hospites. i. ostium
 petens: qsi ostio pedē inferat. Antiquus enī hospites q re
 cepit: 2 q recipiebant veniebāt ad ostiū. 2 ponebāt pe
 dē in eo 2 pactū firmabāt q vnus nō decipet aliū. vñ q re
 cepit 2 q recipit hospes or. Uterq; enī ponendo pedē in
 ostio amicitie pactū firmabat. vñ qdā: Est q suscipit 2 q
 ne suscipit hospes. q aut or hospes qsi ostiū petēs ety. ē.
 vñ facilis benignus: aptus 2 q aduentū amicoꝝ nō subter
 fugit sed eis ad ostiū se libentē exponit hospitalis hō or. 2
 est cōis ge. hospes tā in singulari q̄ in plurali: sed hō ho
 spita bui hospite in singulari est se. ge. in plurali neu. sic
 2 hospita.
Hospitarius. ab hospitū or hospitarius rij: 2 hō hospitaria
 ne custos hospitij.
Hospitalū li dimi. paruū hospitij.
Hospitiū. ab hospes or hō hospitij tij: vbi q̄s ad tps hospi
 tati iure inhabitat: 2 inde transiens migrat. Hospitiū vō
 scolariū est: sed domus est burgenfis q̄ eā locat.
Hospita: ab hospes or hō hospita te: 2 hospitatus ta tū: qd cō
 ponit vt inhospita: 2 inhospitatus ta tū. i. nō hospitatus. h
 de istis duobus noib⁹ nō inuenit nisi illa terminatio q̄ est
 in a in quocūq; casu sit: 2 in vtroq; numero. Inuenit ḡ
 nō vñ 2 abltūs singularis se. ge. 2 ntūs 2 actūs 2 vtūs
 plurales in neu. i. hospita 2 inhospita fm Du. Alij vō di
 cit cū q̄bus ego q̄ hospita te est se. ge. in singulari nūero:
 sed in plurali est neu. hñs nñ nñ actñ 2 vtñ: 2 sic ethroz
 dicit. vñ plr nō hō hospita: actō hō hospita: vtō o hospita.
Hospitabilis. ab hospitor tatis or hō 2 hō hospitabilis 2 hō le
 penul. cor. q̄ libentē hospitat: vel q̄ est dign⁹ vt recipiat in
 hospitij. 2 cōponit vt inhospitabilis. i. nō hospitabilis.
Hospitalarius in hospitalis vide.
Hospitalis. ab hospes or hō 2 hō hospitalis 2 hō le: penl. pdu.
 q̄ benign⁹ 2 pius est ad hospitandū. 2 cōponit vt hō 2 hō
 inhospitalis 2 hō le. De hō et vide in hospes. Itē ab hospes
 or hō hospitale lis: vbi pegrini recipiūt in hospitio. vñ hō
 hospitalari⁹ rij: custos hospitalis: vel q̄ est de hospitali: 2
 hō hospitalaria rie: p̄ femina in eodē sensu.
Hospitor. ab hospes or hospitor tatis tatus sū. Hospitor at
 tribuat recipienti: sensus est: Ego hospitor te. i. in ho
 spitiū te recipio. Si aut attribuat ei q̄ recipit: sensus est.
 Hospitor tecū. i. in hospitio tuo tecū maneo vel i alio. Si
 aut attribuat ei q̄ recipit: 2 struat cum actō: sensus est:
 Hospitor te. i. i hospitij te recipio: vñ olim erat cōe: 2 cō
 struebat sic: Ego hospitor te: 2 ego hospitor a te: qd cōpe
 tent⁹ est. i. vt dicat esse cōe 2 cōstruat ad modū cōis ver
 bi fm Dug. Cōter tñ dicunt q̄ est deponens.
Hostia. ab hostis or hō hostia stie. hostia aut erāt sacrificia
 q̄ dēbāt anq̄ pgerēt ad hostes. q̄si p hostib⁹ deuincēdis
 facta. Sed victime erant sacrificia q̄ post victoriā victis
 hostib⁹ inolabāt. 2 erāt victime maiora sacrificia q̄ ho
 stes. vñ vtus: Victimā p victis daf: hostia p supandis.
Hostiari⁹. ab hostia or hō hostiari⁹. i. ianitor: q̄ 2 hostiari⁹
 q̄ custodit ostiū. 2 hostiari⁹ or in ecclesia ab officio:
 q̄ pōnit ostijs tēpli. ipse enī tenēs clauē: oīa intus 2 exte
 rius custodit: iter bonos 2 malos hñs iudiciū: fideles re
 cipit: infideles respuit. Et hō ostiaria rie: q̄ custodit ostiū
 ostiari⁹ ria riū: qd p̄inet ad ostiū: vide in ordo.
Hostiaria aduer. ab ostio dictū. i. p ostia: q̄si d ostio ad ostiū
 hōsticapa. hostis cōponit cū capio vl cedo vl scindo. 2 or
 hōsticapa pe: vel hostiscinda de: vel hosticida de: q̄
 vel q̄ capit vl cedit vl scindit hostē: 2 cor. penl. hosticapa
 hōsticida de penul. pdu. cōis ge. q̄ vel q̄ cedit hostē: 2 com
 ponit ab hostis 2 cedo dis cecidi.
Hosticus ca cuz. i. hostis ab hostis deriuat: 2 cor. sti. vñ in
 illorū or: Host. ca sūt eius colla subacta manu.
Hostilis. a hostis or hō 2 hō hostilis 2 hō le: qd p̄inet ad hos
 tē: 2 pdu. penul. 2 inde hostili⁹ aduer. 2 hō hostilitas tat
 i. inimicitia.

Hostilo las exponit in vstilo las.
Hostimentū ti. ab hostio is or hō hostimentū ti. i. eq̄mentū:
 eq̄litas: vel illud qd pondus equat in libra.
Hostio stis stire titū. i. eq̄re: 2 cōponit cū ab: 2 or abhostio
 stis. itē cū con 2 or cobostio stis abiecta n. Itē cū p 2 or
 phostio stis. 2 est actiū cū oibus suis cōpositis.
Hostiolū li dimi. paruū hostiū: penul. cor.
Hostis. ab hostio stis or hic 2 hō hostis: qz eq̄ fronte eat ad
 bellū. Proprie qdē hostes dicūt q̄ ineq̄les sūt nec eq̄le
 sibi inuicē debēt: q̄si q̄ nihil sibi dñt: nec vn⁹ magis tenet
 alteri q̄ ecōtrario. vñ hostes pprie nō pnt esse xpiani inf
 se: nec hostile plū inf eos: qz xpiani semp dñt sibi inuicē
 aliqd saltē cā xpianitatis: sed xpiani 2 saraceni pprie di
 cunt hostes: qz nihil sibi inuicē dñt. si enī vilissim⁹ sarac
 enus capet regē francie: tātū deberet illi quātū rex fran
 cie deberet illi si eū capet. vel hostes dicunt ab hostiādo
 i. equādo moenia victoz. Solēt enī hostes victozes moe
 nia victoz bestiū adeq̄re. i. cū terra equa facere. i. destrue
 re 2 deijcere p terrā.
Hostiū. ab hostis or hō hostiū stij: qz hostē arceat. ibi enī ad
 uersarijs nos abijcimus. Dinc etiā ostia fluuioꝝ dicunt
 exit⁹ in mare. i. loca vbi intrat mare: qz hostib⁹ illuc sole
 mus occurrere: 2 nos eis ibi opponē. vel dicunt loca illa
 ostia: qz p loca illa tāq; p ostia in domū intrant flumina
 mare: vel res exportant vel important p loca illa tanq; p
 ostia vel qz hoies p loca illa tanq; p ostia egrediunt: 2 in
 grediunt flumiū: vel terrā suā: q̄si domū. q̄ autē or ostiū:
 q̄si ostens aliqd interius: vel q̄si obstans intrantib⁹. i. in
 trare volentibus etymo. est.
Hostioziū. ab hostio stj or hō hostioziū rij: lignū cū quo mo
 di⁹ vel sextari⁹ adequat: v3 lignū qd ducit sup mēsurā:
 vt siqd ibi supfluū ē amoueat: 2 siqd deest suppleat.

H ante E

Huiusmodi est cōis ge. indecli. ab hui⁹ 2 modi: 2 interpo
 nit ce syllabica adiectio: 2 designat iste ḡtus modi qlitas
 tem: vt huiusmodi. i. talis.
Humano nas in humanus exponit.
Humanus. ab hō or humanus na nū qd h3 humanitatē: vl
 qd p̄inet ad hūanitatē. Itē human⁹ benignus: māfuet⁹
 misericors: qz circa hoies habeat amorē: 2 miserationis
 affectū. 2 fm hanc significationē cōparat human⁹ moꝝ
 simus. vñ hūane vel hūanif nius sime aduer. 2 hūanitas
 tatis: 2 hūanit⁹ aduer. 2 differūt hūane 2 hūanitas: sicut
 diuine 2 diuinitus. nā diuinitus 2 hūanit⁹ signat a deis
 2 hoib⁹: sed diuine 2 hūane ad similitudinē deoz vel hoiz
 Si enī dicas Sabriel missus est diuinitus: id est ac si di
 cat: Sabriel missus est a deo. 2 istud factū est hūanit⁹. i.
 ab hoibus. Si vō dicas: Sabriel locut⁹ est diuine vel hu
 mane. i. ad similitudinē deoz vel hoiz sicut diuino moꝝ vl
 humano: 2 humane. i. mansuete. 2 hūanif idē est qd hūa
 ne. Humanus cōponit cū in 2 or inhumanus na nū. i. nō
 humanus. i. effrenis efferus: 2 crudelis: 2 misericors. 2 cō
 parat. vñ hō inhumanitas tatis. i. feritas: crudelitas: im
 pietas. Itē inhuman⁹ pōt dici studens totus dedit⁹ stu
 dio: q̄ raro cōseruat cū hoibus. 2 cōparat: vt inhuman⁹
 moꝝ simus. vñ Dora. Surge inhumane seniū depone ca
 mene. Itē ab human⁹ bec hūanitas tatis a ḡtō hūani ad
 dita tas. 2 or humanitas pprietas q̄ qd or homo: 2 hūa
 nitas. i. mansuetādo: misericordia: qdā affectio q̄ nos in
 uicē intuemur. Itē ab humanū or humano nas: 2 est hu
 manare humanitatē induere. vñ humanatus ta tū. vnde
 Jesus xps est humanatus. i. humanitate indutus: huma
 na nā vestitus: 2 hinc bec humanatio onis: humanitatis
 susceptio: indutio. 2 pdu. primā human⁹ cū suis deriuat
 tiuis: vt humano nas: 2 humanitus: hūaniter. vñ Dora.
 Humano capiti pictoz ceruicē equinā. Jungere si velit 2
 varias inducere plumas.
Humatus in humo mas vide.
Humectatus in humectus vide.

Humectus. ab humor moris: vel ab humeo mes dñr humectus ta tū. i. humidus. et cōparat̄ humectior simus. vñ humecte ctius sine aduer. et humecto ctas. i. madefacere. vñ h̄ humectatio onis: et h̄ humectamen minis: et humectatus ta tū. vñ humectatim aduer. sicut ab humectus humectim: et est actiuū humecto ctas.

Humeo. ab humus dñr humeo mes mui. i. madefieri. vñ humesco scis inchoa. et pdu. primā humeo: sed humo mas eā cor. vñ versus: Corpora nullus humet vbi terra liquo ribus humet.

Humeralis. ab humerus dñr h̄ et h̄ humeralis et h̄ le: qd̄ p̄tinet ad humerū: et h̄ humerale lis dñr quoddā palliū qd̄ et sup̄humeralis dñr. Eccle. xlv. Et humerale posuit cū ephod

Humerillus. ab humerus dñr gumerillus li: qui extremitati axis infigit̄.

Humerus. ab armus dñr h̄ humer⁹ ri: qñ armer⁹ vt esset distinctio hoīuz quoz sunt humeri ad aīalia quadrupedia quoz sunt armi. vnde humerosus sa sum. i. fortis et magnos habens humeros:

Humidus. ab humeo vel humor dñr humid⁹ da dū qd̄ exterius h̄ humorē: sed vuidū qd̄ interius h̄ humorē: et comparat̄ humid⁹ dior simus. vñ humide ditus sine aduer. et h̄ humiditas tatis. et humido das. i. humidū facere: madefacere: Et est actiuū: et pdu. etiā hu.

Humilis. ab hum⁹ dñr h̄ et h̄ hūilis et h̄ le: qñ humo accliuus et est etymo. et cōparat̄ hūilis lior limus. Daniel. iij. Dum illū hūilium hūilium. et scribit̄ p̄ duo l̄ sup̄latiuus: h̄ hūilis scribit̄ p̄ vnū l̄: Formā enī ab humilis: remota is et addita lim⁹ vt humilis hūillim⁹. Et sūt qñq; sup̄latiuā q̄ desinūt in lim⁹ cū sitis cōpositis. et retinent̄ simplicia in h̄ vsu: In limus qñq; dat fagus: cetera linque. et a dñō humili addita tas fit h̄ hūilitas. Itē ab hūilis dñr humilio lias auti are verbū actiuū: et cor. penl. humilis et hūilio lias. Et scias qd̄ vt dicit glo. sup̄ Matt̄. ca. iij. Vera est hūilitas quā seq̄tur comes obedientia. Et Greg. dicit in moral. xxvi. Ille vere est humilis: q̄ nō defensor est qū arguit̄ in malis. Et sunt tres gradus humilitatis. Primus grad⁹ est se subdere maiori et se nō p̄ferre equali: et h̄ hūilitas dñr sufficiens: et est necessaria cuilibet iusto. Scdus gradus est subdere se equali nec se p̄ferre minori: et h̄ hūilitas dñr abundans. Tertius grad⁹ est subdere se minori: in quo gradu ē oīs iusticia. et h̄ hūilitas dñr sup̄abundans. Inuenit̄ aut̄ humilitas bona et mala. bona exaltat: mala deicit. Qd̄ dñs in euāgelio Luce. xvij. patet̄ et cōpendiose designat̄ dicēs Dñs q̄ se exaltat hūiliabit̄: et q̄ se hūiliat exaltabit̄. qd̄ exponens Beda dicit: qd̄ qz simplr nō ait: q̄ se exaltat hūiliabit̄: et q̄ se hūiliat exaltabit̄: sed cū additamēto: oīs q̄ se exaltat hūiliabit̄ dicendū est: qz varijs modis hoīes in h̄ seculo et in futuro exaltant̄ et hūiliabant̄. Alij h̄ et in futuro exaltant̄: sicut rex Dauid: et Job: et Ezechias: et Josias: et ceteri tales q̄ gloriofi in h̄ seculo fuerūt: et gloriofiores sūt in futuro. Alij h̄ in futuro hūiliant̄: sic sup̄bi paupes: vel certe illi q̄ in h̄ seculo de pct̄is vindictā recipiunt: et in futuro ad penā p̄petuā transeūt: q̄lis fuit herodes: antiochus: nabuchodonosor: et pilatus: et multi tales. de q̄bus scriptū est: Duplici cōtritione cōtere eos dñe. Nōnulli h̄ exaltant̄: sed in futuro humiliant̄: sicut sūt sup̄bi diuites q̄ iuxta scripture vocē ducūt in bonis dies suos: et in puncto ad inferna descendūt. Alij aut̄ h̄ humiliant̄ et in futuro exaltant̄: sic sunt sc̄i paupes: et illi p̄cipue q̄ p̄pter deū oīa sua relinquētes semetipsos spontanea paup̄tate hūiliant̄: vt in futuro a dñō exaltari mereant̄. et Bernardus dicit in. xxxiiij. sermone: Quanti humiliat̄ q̄ humiles nō sunt. alij cū rancose humiliant̄: alij patient̄: alij et libenter primi rei sunt sequentes innoxij vltimi iusti. Qui aut̄ pōt dicere bonū mibi: qz hūiliasti me is vere hūilis est. Nō pōt h̄ dicere q̄ inuitus tolerat: min⁹ q̄ murmurat. Est aut̄ hūilis q̄ humiliationē ouertit in hūilitatē. et ipse est qui dicit deo: Bonū mibi: qz hūiliasti me: dicit Greg. in. iij. dñica de aduentu: Miranda actio qū elatio nō eleuat h̄

grat̄at. Qui enī sine humilitate virtutes cōgregat qñ dñs ventū puluerē portat. et vñ aliqd̄ ferre cernit̄ inde cecidit. In cūctis ḡ q̄ agitis fr̄es mei radicē boni op̄i humilitatē tenete. nec q̄bus iā sup̄iores: sed q̄bus ad inferiorēs estis aspiciat̄: vt dū melioz vobis exempla p̄ponitis ad maiora semp̄ ascendere ex hūilitate valeatis.

Humo as aui are dñr ab hum⁹ et est humare in terra ponere humo tegere. i. sepelire. vñ humatus ta tū: terra tectus et sepultus. et cōponit̄ vt inhumatus ta tū. i. insepult⁹. et matim aduer. i. sepultim vel virilit̄ et abiecte. et cor. bubmo as: sed humeo eam pducit.

Humor. ab humeo es dñr humor oris. vñ humorosus sa i. humore plenus. et cōparat̄ humorosus fior sim⁹. vñ humorose sius sine aduer. et h̄ humorositas tat̄: et pdu. primā humor nomē: sed humor maris passiuū de humor eā cor. vñ qd̄: Ne terret q̄ hūoz: nō fret q̄ sonat hūoz.

Humus mi se. ge. i. terra: et p̄pe humida et inferior. Et nota qd̄ humus est qñ p̄p̄riū nomē terre. vñ et caret pluralitate et r̄idē ad aduerbia interrogatiua ad modū p̄p̄riū minū sine prepositione: sicut domus domi: et milicia milicie. Et derivat̄ a mus greco: qd̄ dñr terra. et derivatio maf ab vltima syllaba: et cor. hu. vñ Qui. epl̄az: Luxur frigido sanguinis pingue hum⁹. vide in tellus.

Hus terra est in fimbis Idumec: et interpretat̄ festinās et consiliator.

Est imperatiua

de eo is. facit enī impatiū i cat. sicut dicit Dugu. h̄ figura latina et h̄ figura greca y: idē elementū representant: et i rep̄ntat illud in substanti li sono: sed y in accidentali. h̄ aut̄ elementū i nāliter et exiliter sonat: h̄

gura i rep̄ntat illud elementū: qd̄ sonat exilius: sed exilius nat̄ spissius et vber⁹: rep̄ntat̄ hac figura y. et ad istos uersos modos rep̄ntandi predictū elementū greci poetis duabus figuris vtunt̄ appellātes i iotam: y gū. aut̄ nō vtimur hac figura y: nisi in grecis dictionibus barbaricis: et nō vbiq; vñ in multis dictionibus grecis barbaris est dubiū an debeat scribi p̄ i: an p̄ y apud nos quā nesciam⁹ illas linguas ex toto: qz apud illos. s. g. et barbaros i quibusdā locis scribit̄ i: in alijs y. s. g. h̄ figura i apud nos rep̄ntat duo elementa. s. i vocalē et consonantē. Quia ergo i duo elementa rep̄ntat: et qz i rep̄ntant elementū: iō mixtim nobis placuit tractare de dictionibus q̄ incipiūt ab i vocali: et de illis q̄ incipiūt i consonante: et etiā ab his q̄ incipiūt a y.

I a est nomen dñi fm qd̄ est inuisibilis: ex quo et alleluia est laus vel laudare cōponit̄ alleluia. i. laus inuisibilis laudare inuisibilem.

I abel interpretat̄ ascensio.

I abin interpretat̄ sapiens vel sensus siue etiā p̄ndens.
I aceo ces cui verbū neutrū: et caret sup̄inis: et dñr iaceo et cōpo. cū ad et dñr adiaceo ces. i. iuxta iacere. et cū ante et dñr interiaceo ces. et cū p̄re et dñr p̄riaceo ces. et cū sub et dñr subiaceo ces: et cor. ia. Luca. in. iij. Felix q̄ potuit minante ruina: Quo iacet iam scire loco.

I acere qñ est infinitiuus de iaceo ces pdu. penul. qñ est infinitiuus de iacio cis cor. penul. vñ vsus: Si nescias cere: lapidē tu mitte iacere.

I acyntinus in iacynthus vide.

I acyntus ti fuit qd̄ puer versus in florē fm poetas. et ille flos silr dictus est iacynthus: et est purpureus: et h̄ dā lapis dictus est iacynthus: habens purpureū et leu colorē ad modū illius floris. vñ vsus: Flos iacynthus lapis est iacynthus h̄oq; vñ iacynthus ta tū penul. pdu. h̄ uis poetica licentia qñq; corripiat̄ in metro fm Dug. h̄ binc iacynthus na nū qd̄ est de colore iacynthi. et h̄ sine c in vltima syllaba iacynthus.

I acio cis ieci iactū iacere. vnde hic iactus ctus ctui. Jac

componit: vt adijcio cis: abijcio cis: conijcio cis. Itē per
 detractionē n conijcio cis pro conijcio. deijcio cis: diijcio
 cis: eijcio cis: iniijcio cis: proijcio cis: preijcio cis: obijcio
 cis: subijcio cis: traijcio cis. Jacio et oia ei' cō
 posita sunt actiua. Itē oia ei' cōposita retinēt pteritū sui
 simplicis inmutatū: vt pijcio pieci: sed a pntis mutat in i:
 et supini in e mutat. Itē nota q' adijcio abijcio et cetera
 cōposita a iacio p duo i scribi debēt: et pñciari regulari
 ter. et est pñciū i consonās: et alterū vocale. fm h' ergo si cōpo
 nit iacio cū dictiōe desinēte in consonantē: debet pma syl
 laba pducī positione. Inueniē tñ qñq' corripit. et h' iō fit
 q' in oib' huiusmodi v'bis solent qdā tacere qñq' i cōso
 nantē in metro: imo q' magis est cā euphonie semp solēt
 tacere i consonantē in qlibet platiōe in p'dictis v'bis cōposi
 tis. et tñ est de integritate dictiōis: et debet scribi: h' taceat
 quod quosdā causa euphonie: sic in hac dictione circueo
 nō pferit: et tñ est pars dictiōis hui': et ibi scribit. cum
 ergo attingit q' i consonās in predictis v'bis taceat et lique
 scata potestate consonātis: tūc pma nō cogit pducī posi
 tione. et inde est q' pōt corripit si nāliter correpta est. si vō
 i consonās nec taceat nec liqueat: tūc pma pducit si desi
 nat in consonantē. et hinc est q' subijcio qñq' pducit primā
 qñq' corripit. et in cōsimilib' idem est iudiciū. Si querat
 quōs v'ru' asserā i consonantē semp debere taceri in p'dictis
 v'bis in qlibet platiōe sic distinguo: Lū metrū cogit ta
 ceat: als aperte pferat. nō enī video magnā eē cacopho
 nam si dicat abijcio deijcio: licz quidā velint h' semp et
 v'bis vitare. ita dicit Dugui. Magister autē Bene. dicit:
 Ob in cōpositiōe breuiat: vt obeo: nisi positio supueniat:
 et obici: tñ in pñti et in oib' que tenēt cognationē pntis
 obijcio primā cor. et pdu. corripit enī subtracta i consonantē
 Un' Stati': Frontib' intentas obijcit mōstratq' timorē. et
 pdu. vñ idem Stati': Pectora q' inuisis obijcit sumātia
 maris. et corripit retēta i consonantē. Un' Doza. Lū mibi li
 cor edat ignauo obijcis annos. in frequētiōri tñ vsu ē q'
 pducat. ita etiā attingit in h' v'bo abijcio: corripit enī. vñ
 Stati': Frontib' intentas abijcit mōstratq' timorem. et
 pducat. vñ idem Stati': Abijcit attonite tectorū culmine
 limo. Idem accidit in h' v'bo subijcio. nā a Statio corripit
 p' dicēte Sata videre prior subijcit gaudis vlixes. pdu
 cat autē Virgilio: Quantū vere nouo viridis se subijcit
 alius. S; in reijcio aliter est: qz tā in pñti q' in preterito
 primā corripere et pducere inueniē: qz fm quosdā ibi iē
 simplex consonās: et sic primā cor. Un' Virg. Lytore pascē
 tes a flumine reijce capellas. quint' enī pes est. pceletma
 otus constās ex quattuor breuib'. fm quosdā autē est ibi
 duplex consonās: et sic pducat positione. Un' Virgilius
 Reicenon maculis obfuscent vellera pullis. Alie vō pre
 positiones compositae cū hoc verbo iacio penitus produ
 cuntur: vt iniijcio: eijcio: in quibus omnib' i duplex cōso
 nans est ante vocalem.

tas penul. cor. in iacto tas exponit.

acob interpretat' supplātor: qz in ortu suo plantā nascē
 nis frīs apprehendit. vel qz postea fratē arte decepit. Itē
 iacob angelū et etiā esau vicit nō manib' s; oratiōib'. vñ
 sup illud Jsa. xlix. Redemptor tuus fortis iacob et c. dicit
 qz Fortis redēptor iacob q' dedit valitudinē iacob lu
 cidū cū angelo: oratiōe vt aiunt nō manib'. volebat enī
 angelus q' eū custodiebat in peregrinatione ad deū rece
 dere: emittit autē oratione vt eū bñdiceret: et audiuit: Si cū
 deo fortis in oratione es qnto magis tra hoies: qñ dice
 re: et oratiōe tra esau quē metuis preualebis. Sic nota
 q' h' v'g. tractās illud Gen. xxxij. Lū iacob ad ppria redi
 ta vir luctabat cū eo vsq' mane: q' cū videret q' eū supare
 nō posset tetigit neruū femoris ei' et statim emeruit: ita
 dicit in secūda homel. secūde partis Ezech. Is q' cerrat in
 iactamine aliqñ supiorē se: aliqñ vō eū cū quo atēdit in
 feriorē inuenit. designat ergo angelus deū: et iacob q' eū
 angelo atēdit vniuscuiusq' pfecti viri: et in atēplatiōe po
 sitā animā: qz videlicet aīa q' contēplari deū nitit: velut in

quodā certamine posita mō exuperat: quia intelligēdo et
 sentiēdo de incircūscripto lumine aliqd degustat. mō vō
 succūbit: qz etiā degustando iterū deficit. qñ ergo vincit
 angelus qñ intellectu intimo apprehēdit deus. Sed nos
 tandū q' idem victus angelus neruū femoris iacob teti
 git: eūq' marcescere statim fecit atq' ab eo iacob tpe clau
 dicauit vno pede: qz. s. oipotēs deus cū iam p desiderū et
 intellectū cognoscit: oēm in nobis voluptatē carnis are
 facit: et q' prius qñ duob' pedib' innitentes et deū videba
 mur querere: et seculum tenere: post agnitionē suauitatis
 intime vn' in nobis pes san' remanet: atq' alius claudis
 cat: quia necesse est vt debilitato amore seculi solus in no
 bis amor conualeat dei. si ergo tenem' angelū vno clau
 dicam' pede: qz dū crescit in nobis fortitudo amoris dei
 infirmat' pculdubio fortitudo carnis.

Iacobipeta te cōis ge. penul. cor. q' vel q' petit ecclesiā scī ia
 cobi. et cōponit a iacob' et peto tis.

Iacobus zebedei a patre cognominat' est: quē cū iohanne
 relinquēs verū patrē secuti sunt. hi sunt filij tonitruū qui
 etiā boanerges ex infirmitate et magnitudine fidei nomi
 nati sunt. Dic est iacobus fili' zebedei frater iohannis qui
 post ascensionē dñi ab herode occisus est. et interpretat'
 supplātor: quia curā carnis supplantauit dño vocatē: et
 ipsam carnē herode cruciatē atēpsit. vnde iacobitanus
 na nū: et h' et hec iacobensis et h' se. Dic dictus est iacobus
 maior: sicut alter minor. Primo rōne vocationis: qm' pri
 mus vocatus est a xpo. Secūdo rōne familiaritatis: qm'
 maiorē familiaritatē videt' xps habuisse cū isto q' cū alio
 qz videlicet ipsum ad secreta sua admittebat: sicut fuit ad
 puellē resuscitationē: et ad gloriozā trāfigurationē. Ter
 tio rōne passiōis q' prim' inter ceteros aplos passus est.
 sicut ergo dicit' maior altero ex eo q' primus vocatus ad
 apostolatus gratiā ita posset dici maior ex eo q' primus
 vocatus est ad eternitatis gloriā iacobus zebedei ob di
 stinctionē prioris iacobi cognominat' est q' dicit' fili' zeb
 edei sicut iste fili' a iphei. cognomen igit' ambo a patre
 sumpserūt. Itē est iacob' minor q' in euāgelio frater dñi
 dicit'. ambo predicti iacobi apli fuerūt: et consobrini xpi.
 Dic iacobus vt tactū est dictus est minor ad differentiā
 iacobi zebedei. licz enim iacobus zebedei prior natus fit:
 fuit tñ vocatione posterior. vñ et hec cōsuetudo in plerisq'
 religionib' obseruat': vt ille q' prior ingredit' maior vocet'
 tur: et ille qui posterior minor: licz sit prior. s. aut etate ma
 ior: aut sanctate dignior. Dicit' est etiā frater dñi ex eo q'
 sibi simillim' fuisse phibet': adeo vt pleriq' in eoz specie
 fallerent'. Appellat' est etiā iacob' iustus propter meritū
 excellētissime sanctitatis. Un' Egiptus aploz vicinus.
 Dic inquit ex vtero matris sue sanctus fuit: vinū et sycerā
 nō bibit: carnes nunq' māducauit: ferrū in caput ei' non
 ascēdit: oleo nō est vinctus: balneis nō ē vsus: syndone. i.
 veste linea semp indutus: toties in oratione genua flexer
 rat: vt callos in genub' sicut in calcaneis videret' habere.
 Dic solus inter aplos propter nimiam. i. magnā sanctitatē
 suā permittebat in sancta sanctorū intrare. Propter etiā
 ei' sanctitatē pre ceteris apostolis hierosolymis est eps
 ordinatus. Dicit' etiā q' primus inter aplos missam cele
 brauit. Vide in iohannes.

Iactantia tie. i. atrogātia: superbia: vanitas. et scribit' pt in
 penul. sed accipit sonū de c: fit enī a datiuo iactanti addi
 ta a fit hec iactantia.

Iactarius rij in iactura vide.

Iacto. a iacio cis ieci iactū cti: u in o fit iacto ctas v'bu' fre.
 a quo dicit' iactito tas aliud frequē. Itē iactare vel iacti
 tare ponit' pro gloriari: laudare gloriādo: vanitate arro
 gare: vel inaniter pferre. inde iactans siue arrogās dicit'
 q' se vanitat: et maiorē institutis nō acquiescit: sed pprie
 qñdā viā iustitie et scitatis inqrit. Et cōparat' iactās tior
 tissim'. vñ iactāter tius siue aduer. vñ vsus: Qui iacet h'
 iactat q' laudat se quoq' iactat.

Iactuaris in iactura vide.

Iactura. a iacio cis dicitur h iactura re. i. iactus. Iactura etiam dicitur damnus: et proprie quod nauis patitur cum imminere et ingravescente tempestate res suas in mare iaciunt. s. panes: vinum: pannos: et generaliter quicquid habet quicquid ne ipsa nauis nimio potere rerum submergat. unde h iactari⁹ rij qui frequenter danum patitur: et proprie quod ita res suas iactat. et iactuaris ria riium. i. danosus: patiens: vel inferens damnus. Inter damnus autem et iactura est differentia: quia iactura sciens et vltro patimur. Damnus vero et insolito et nobis nescientibus fit sicut in Papiam.

Iaculator toris in iaculo vide.

Iaculum li. a iacio cis dicitur hoc iaculum li. i. missile: eo quod iacitur et mittitur impetuosus. unde iaculoz laris. i. iaculum mittere et iaculo torquere. unde h iaculator toris. et hinc iaculatoris ria riium: aliquid iaculatoris: vel quod est aptum ad torquendum: vel quod pertinet ad iaculandum. Iaculoz componitur: ut coniaculoz laris. et est deponere. cum omnibus suis compositis. Item iaculum dicitur quoddam rete piscatorium similiter a iacendo. unde hic iaculator toris qui iaculum iacit vel facit. et corripit cum iaculum.

Iaculus li. mas. ge. quodam serpens volatilis a iacendo dicitur: quia de arboribus se iacit super aialia: et ea pimit. Unde Luca. in. ix. Et natix violator aqua iaculoz volucres.

Iair interpretatur vigilans sive illuminans: et actus vltima.

Iairus ri. proprium nomen cuiusdam viri cuius filiam dominus suscitauit ut habet Mar. v. et interpretatur illuminans sive illuminatio seu vigilie: aut vigilanti. et pdu. penl. Unde in auroza dicitur Mensa leui splendet curas nati Jairi.

Iam aduerbiu est rpiis.

Iambeus in iambus est.

Iambus bi est quodam pes metricus constans ex breui et longa: et dicitur a iambos quod est ascendere vel ascensio: quia cito transitur et ascenditur a breui ad longa. vel dicitur a iambusim quod est reprehendere: vel detrabere venenum: quia inuenit fuit ad scribendum venenum ire: et reprehensiones et detractioes. Unde Doza. Archilocum proprio rabies armavit iambo. unde iambeus bea beu: et iambic⁹ ca cu. et est bisyllabum iambus: h in predicto vsu sit trissyllabum p dierisim iambo.

Iamin. i. dextra: et componitur cum ben et dicitur beniamin.

Iannes acuit in fine: et interpretatur marin⁹: sive vbi est signum eius. cessit enim et defecit signum eius coram signis moysi: vnde dixerunt magi: Sic digitus est dei.

Ianiculum li. templum Jani: et dicitur a ianus. Janiculum etiam dicitur opidum quoddam italie. et h ianiculus mons apud romam: quia ibi olim colebatur Janus.

Ianitor. a ianua dicitur h ianitor toris: quod et ianuator dicitur. s. qui obseruat ianua.

Ianatrix cis illa que obseruat ianua. et ianatrices dicuntur vxores duorum fratrum: quasi eadem ianua teretes: vel p eadem ianua iter habentes. et dicitur a ianua vel ianitor p formationem mutato or in rix: ut a ianitor ianatrix. et cor. penl. in ntio: i gto aut pdu. penul. sive tri.

Iantaculum. a ianto as dicitur h iantaculum li. cib⁹ quo soluit ieiunium ante pradium. vnde iantaculo las: et in deponenti genere iantaculoz laris idem quod ianto tas. Et scias quod quodam corrupte solent perferre h vocabula p e in prima syllaba. s. gento tas: et gentaculo las: et gentaculum li.

Ianto. a iano deo principioz dicitur ianto tas tati: et in deponenti genere iantor taris. i. comedere ante pradium: soluit ieiunium sicut in Dug. Papi. etiam dicitur Jantare. i. desinare dicitur vulgo. Janto etiam gusto ante pradium. Unde quodam: Jantam⁹ mane: cenam⁹ vespe facto.

Ianua. a ianus dicitur h ianua nua proprie prim⁹ ingressus: prim⁹ introitus: quia ianus est de⁹ principioz: cui antiqui omnem introitum et exitum sacrificauerunt. Vel ianitor dicitur ostium pforatum: quod videmus in cellariis: p quod videri potest intus et extra: sicut ianus videt ante et retro. Foras sunt que extra volumus et aperimus: valne que intus aperimus et volumus. et sunt duplices et replicabiles: quia in se replicantur cum apiunt. et dicuntur sic a velando: quia se velant quasi volue: quia dicitur ape-

riunt cum difficultate volumus: vel quia in se reuoluunt. Postquam proprie est ciuitatis. Cum enim antiqua ciuitate aliqua volebant edificare: in circuitu ducebatur aratrum: et locum murorum sulco designabant. cum enim veniebatur ad locum vbi porta debebat esse suspenderetur aratrum ne tangeret terram: et portabatur. et ab illa portatione aratri locus ille victus est porta. et sicut h proprie est ciuitatis. Potest etiam in alijs dici porta ab eadem portatione et importatione rerum p ea facta. Posticum vel posticium vel postis vel postica est latens ingressus in parte posteriori: vel quia respicit occidentem. Antica ostium habet anteriore: vel quia respicit orientem. Ostium dicitur generaliter vbicumque sit: sive sint valne sive fores: sive aliud. sicut et aditus dicitur generaliter ostium. differunt tamen: quia aditus est quo admittimur: ostium quo excludimur. vsus tamen hanc proprietatem composit. Item a ianua porta victa est ianua quodam ciuitas potens nobilis pulchra et diues iuxta mare sita. et est quasi introitus et porta Lombardie: Tuscie: Prouintie. huius ciuitatis conditus fuit compilator patris libelli: quod dicitur psodia vel catholicon. Compilator siquidem huius operis dicitur frater iohannes inueniens de balbis: de ordine fratrum predicatorum modicum et etiam compilauit alium libellum in theologia quod dicitur dialogus de questionibus anime ad spiritum. qui etiam composuit quoddam opus paschale: vbi. s. de facili reperit pascha. sed h opus paschale composuit antequam ordinem intraret. Et a ianua pro ciuitate dicitur h et h ianuenis et h se patrium. et in nuinus na nu possessum.

Ianuari⁹. a ianua dicitur h ianuari⁹ rij: quia ianua est et introitus anni. vel dicitur a iano: quia ianuari⁹ est principium anni: sicut ianus dicebat principium omnium operum. et inde ianuaris ria riium alio nomine iouoni⁹ dicitur: quia omnium mensum sit pater.

Ianuator vide in ianitor.

Ianuenis in ianua vide.

Ianus: quia iam designat tempus patris: et quod statim et cum quodam reo citate sequitur: idem inde derivatur h ianus ni propter velocitatem videndi ante et retro cum sit bifrons. et est ianus de⁹ principioz. et dicitur bifrons. i. habet duas frontes. s. ante et retro. Et sicut h dicitur ianus mund⁹ vel celum quod habet duas facies. i. duas portas. s. orientem et occidentem: vel castrum et capricornium. Sicut cum ianus dicitur quadrifrons: h refertur ad quattuor mundi partes: vel ad quattuor elementa: vel ad quattuor anni tempora.

Iaphet interpretatur latitudo. ex eo enim populus getium natus et a lata est ex getibus multitudo credentium: ab illa latitudine propheta dicitur est. Vide in gentilis.

Ias viride dicitur.

Iaspis dis se. ge. quodam gema preciosa est et viridis. ias enim dicitur de pinasim gema dicitur: et ex eis componitur iaspis: et cor. penl. genitini iaspidis.

Ibe⁹ cis se. ge. gen⁹ est quadrupedis aialis. s. caprea: que alio nomine dicitur dorcas. et dicuntur ibices quasi auices: quia instar ardua et celsa teneant: et in sublimi inhabitant: ita ut de sublimitate vix humanis obtutibus cerni possint: ne si quasi aduersitate aialium vel hominum presenserint: de culminibus saxorum tiffimis sese precipitates suisque se cornibus illesas suscipiunt sicut in Papi. Et declinat h ibex huius ibicis rē. et pluraliter h ibices harum ibicum rē. et cor. bi penul. obliquoz. Job. xxxv. Nunquid nosti tempus partus ibicum in petris. vnde vsus: Lesna fert ibex: iob testis: et ibicis inde. De h supra dixi in secunda parte vbi egi de accetu nominum desinentium in ex.

Ibi adter. loci. et componitur cum in et dicitur inibi. i. in eodem loco cum idem: et dicitur ibidem. i. in eodem loco. et acuit penul. Duo enim agglutinantur in vna longa. Item componitur cum ali⁹ et dicitur alibi. in alio loco. et cum inter et dicitur interibi. i. interim interea: in loco. et cor. prima ibi.

Ibidem in ibi vide.

Ibis se. ge. gto ibis vel ibidis est ciconia. s. avis imunda: quia nunquam pucit se ad volandum nisi pri⁹ potet aqua: quia rostrum posteriora purgat. et quia avis est imunda: idem Qui. vocatur ibi aduersariu suum et corruale quod cum vxore sua mechabatur

et libru que in eu scripsit sic intitulauit: Quidi in ibin. i. ptra ibin. vii sic dic: I bidis interea tu quoq nomē habe. bir bicis fe. ge. auis est aq̄tica: serpētib⁹ inimica: vt dicit glo. sup illud Jsa. Possidebūt eū onocroculus: z ericius: z ibir. Itē Jsi. xij. ety. Ibices aues meridiana plaga vocat: que Nili fluēta inhabitāt. vñ vsus: Ibix ibicis auis ē mibilisq̄ fluētis. z sic pdu. penul. gti. s̄z ibex cis vt dixi p ex cor. penul. genitiui.

bo ibis futurū de eo is pdu. primā.

I ante **E**

carus ri fuit fili? Dedali: vnde icarius ria riū. z hinc mare dictū est icariū: in quo submersus est. z h̄ icaria rie insula iuxta quā submersus est.

no cis vide in ico cis.

cofagus. ab icius z fagin qd̄ ē comedere cōponit iciofagus ga gū. i. pisces comedēs. vñ iciofagi sunt qd̄ā ppli: qz venādo in mari valeant: z piscib⁹ tñ alant.

cus cu quidā piscis est.

no icis ici icere ictū. i. pcutere. vnde ictus icta ictū. i. pcutisus. Un̄ Homer⁹: Jctus perit celū terris citharea relictis. Nume. xxxv. Jctus occubuit. Et h̄ ictio onis. i. pcutio. z h̄ ictus ictus ictui idē. z icto ictas v̄bū frequē. qd̄ frequētus inuenit ictuo as in eodē sensu. i. frequēter pcutere. z hinc fm̄ quosdā componit abijcio cis: deijcio cis: subijcio cis: z huiusmodi cū pferunt p vnū i qd̄ eē nō pōt: qz pterita z supina istoz nō pnt cōpositionē recipe ab ico icis: deberet enī eē pteritū abici: deici: subici: z nō abieci. deici: subieci: s̄z fm̄ quosdā ico cor. penl. in pnti: z in pte rto eā pducat: tñ fm̄ alios in pnti eā pducit. s̄z predicta composita semp cor. eā in pnti. Un̄ Lucreti⁹: Ex incorporeis propellit z icit: ita dicit Dug. Alij vō dicūt cū quib⁹ z ego: q̄ ico icis ici tā penul. lōga q̄z breui facit supi. ictū: s̄z nō est in vsu nisi participiū pteriti t̄pis ictus. Et scias q̄ inuenit ico icis: z icio icis. Un̄ Prif. in. ix. li. dicit: Jm̄ uenit simplex ico icis.

con onis exponit in q̄rta parte in ca. de tropis.

coma ne. i. imago vel signū fm̄ qd̄ dicit Dug. vide in icon in q̄rta parte supra in ca. de tropis.

coma nie in icon est. vide supra in q̄rta parte de tropis.

conomus vel econom⁹ penul. cor. est tā pecunie q̄z frugū e ois q̄ possident dispēsator. vnde iconomicus ca cū: res nosontis pulcher liber ē qd̄ nō gubernationē ville s̄z dispēsationē vniuerse dom⁹ Tullio interpretante designat. vñ de etiam in economus in e lra.

ctuo as in ico icis est.

ctuo icta ictū: z ictus ictus ictui in ico icis est.

daliū l̄j qd̄ā filua in cyp̄ro insula in q̄ colit ven⁹. vñ z ipa ven⁹ z qd̄ā terra ei adiacens dicta est idalia lie: vel idalis bu⁹ idalis vel idalidis. z hinc idalius lia liū.

I ante **D**

ideo. i. ideo: propterea: z videt eē simplex.

idea idee penul. acuta: exēplar v̄l forma: z d̄r ab idos qd̄ ē forma. inde h̄ z hec idealis z h̄ le. i. formalis imaginari⁹.

idem cōponit cū is z demū q̄si is demū h̄ est iterū is. z ei⁹ femininū est eadē z neutrū idem i cor. q̄ in mas. pducit.

vñ vsus: Neutrū curtat idē: s̄z mas pducit idē. z geminata cōpositio in neutro. Dicim⁹ enī identidē. i. idē z idē: cū obliq̄ deficiūt casus z ntūs tā mas. q̄z neu. ex duob⁹ ē corruptis: nec non actūs tā mas. q̄z feminini. mutat enī m in n ante d cā euphonic: vt eūdē eādē qd̄ i alijs quoq̄ cōpositis fieri solet propter eandē consonantē: vt quendā: quandā: quozundā: quarūdā: q̄ tñ pnt z p adiectionē habere extremā syllabā. Leteri vō casus supradictoz pno minū: h̄ eadē: eiūsdē: eidē: eodē: eedē: eisidē: easidē: eosidē

z integro z corrupto inueniunt. itaq̄ regula exigit per d̄oi: vel p e z i tā ntū pluralē mas. q̄z otōs z abltōs ois generū plurales scribi: vt ijdē vel idē: ijsidē vel eisidē. Solent aut auctores etiā p syneresim vnam i ponere pro dua

bus: vt patati pro patauij. Juttenalis in. iij. Antoni gladios potuit d̄tēnere si sic. antoni posuit pro antonij sicut dicit Prif. in. xij. li. vbi agit de figura pnois. vide etiā in is ea id: z in tertia parte vbi egi de genitiuo singulari secunde declinationis.

identidem in idem exponit.

id est supra exponit in hoc est.

idida penul. cor. nomen est Salomonis: z interpretat̄ dilectus d̄ni propter deum: vel amabilis d̄ni propter d̄nm. Vide etiam in ecclesiastes.

idin interpretat̄ videre.

idioma tis ge. neu. d̄r ab idios qd̄ est ppriū: z omū qd̄ est sermo v̄l modulatio. inde h̄ idioma pprietas loquēdi in q̄libet lingua. Quot enī sunt lingue tot sunt z idiomata. vnusquisq̄ enī suo idiomate loquit̄. z pdu: penul. in ntō s̄z in gtō eā cor. idioma matis.

idiopate. ab idos qd̄ est propriū z patos qd̄ ē passio cōponit h̄ idiopate bu⁹ idiopates greca declinatiōe. z h̄ idiopatia tie. i. propria passio que aliunde non infer⁹: sed intrinsecus nascitur.

idios grece latine dicit̄ propriū.

idiota. ab idus qd̄ est diuisio z iora qd̄ ē lra cōponit idiota te cōis ge. i. illitterat⁹ q̄si diuisus a lris. i. indoct⁹ z inficiens. Vel cōponit ab idus z ote qd̄ est auris: inde idiota q̄si diuisus ab aure: qz qd̄ audit nō intelligit. Vel idiota dicit̄ ab idios qd̄ est propriū z ethis qd̄ est mos: quia propriū morē sue terre ignorat. z pdu. penulti. idiota. vñ vsus: Vir bene vestitus in vestib⁹ eē peritus: Creditur a mille q̄uis idiota fit ille.

bus: vt patati pro patauij. Juttenalis in. iij. Antoni gladios potuit d̄tēnere si sic. antoni posuit pro antonij sicut dicit Prif. in. xij. li. vbi agit de figura pnois. vide etiā in is ea id: z in tertia parte vbi egi de genitiuo singulari secunde declinationis.

identidem in idem exponit.

id est supra exponit in hoc est.

idida penul. cor. nomen est Salomonis: z interpretat̄ dilectus d̄ni propter deum: vel amabilis d̄ni propter d̄nm. Vide etiam in ecclesiastes.

idin interpretat̄ videre.

idioma tis ge. neu. d̄r ab idios qd̄ est ppriū: z omū qd̄ est sermo v̄l modulatio. inde h̄ idioma pprietas loquēdi in q̄libet lingua. Quot enī sunt lingue tot sunt z idiomata. vnusquisq̄ enī suo idiomate loquit̄. z pdu: penul. in ntō s̄z in gtō eā cor. idioma matis.

idiopate. ab idos qd̄ est propriū z patos qd̄ ē passio cōponit h̄ idiopate bu⁹ idiopates greca declinatiōe. z h̄ idiopatia tie. i. propria passio que aliunde non infer⁹: sed intrinsecus nascitur.

idios grece latine dicit̄ propriū.

idiota. ab idus qd̄ est diuisio z iora qd̄ ē lra cōponit idiota te cōis ge. i. illitterat⁹ q̄si diuisus a lris. i. indoct⁹ z inficiens. Vel cōponit ab idus z ote qd̄ est auris: inde idiota q̄si diuisus ab aure: qz qd̄ audit nō intelligit. Vel idiota dicit̄ ab idios qd̄ est propriū z ethis qd̄ est mos: quia propriū morē sue terre ignorat. z pdu. penulti. idiota. vñ vsus: Vir bene vestitus in vestib⁹ eē peritus: Creditur a mille q̄uis idiota fit ille.

iditū interpretat̄ trāfiliens eos vel saltās: qz quosdā humo inherētes: z ea q̄ in imo sunt cogitātes: z in reb⁹ trāseuntib⁹ spem ponētes trāfiliuit canēdo iste qd̄ vocat̄ trāfiliēs z acuit in fine.

idolatra. idolū cōponit cū latria z d̄r h̄ z h̄ idolatra tre. i. cultor idolor. i. qui culturā quā debet impēdere suo creatori ipendit idolo. vñ h̄ idolatria trie. i. cultura idolor. i. quā idolo impēdit. z cor. idolatra penult. naturaliter.

idoliū l̄j d̄r locus vbi idolatre venerant̄ z colūt idolū fm̄ Pap. Un̄ p̄ma ad Lof. viij. ca. In idolio recumbētū zē.

idolothicū ci cōponit ab idolū z theos qd̄ ē de⁹ q̄si idolo deificatū. i. sacrificatū. i. illud qd̄ idolo d̄secrat̄ z offer⁹. z fm̄ cōpositionē penul. debet corrip̄i: quā qd̄ā d̄stauerūt pducere fm̄ Dug. Et pōt dici qd̄ est simplex z deriuat̄ ab idolū: z sic pdu. penul. sic h̄mōi noīa a noīb⁹ deriuata. vñ qd̄ā: Est loc⁹ idoliū qd̄ ibi dat̄ idolothicū. Corin. j. c. viij Idolothicū manducant.

idolū. Ab idos qd̄ est forma d̄r h̄ idolū li. i. simulacrū qd̄ humana effigie factū z d̄secratū est.

idoneus. ab idos qd̄ ē forma d̄r idone⁹ nea neu. i. irrep̄bē fibilis: aptus: z vtilis: cūueniēs: q̄si d̄formis cūuislibet. qz aut d̄r idone⁹ q̄si in se duplū habēs donū etymol. est. Et cōpat̄ p suppletionē idoneus magis idone⁹ idoneissim⁹ vñ h̄ idoneitas tatis aptitudo: vtilitas: cūueniētia.

idor vel hydro grece latine dicit̄ aqua.

idos grece latine d̄r forma: vñ idea idee. i. formalis.

idra idre: vel idrus idri in exedra exponit.

idria drie est quoddā vas aq̄tile: z d̄r ab idoz vel idro grece qd̄ est aq̄ latine. z cor. penul. idria.

idrius idri. i. aquari⁹: z dicit̄ ab idro aq̄.

idro in idoz exponit.

idrofaba be. idro cōponit cū fabos qd̄ greci tumorē vel meatū dicūt: z d̄r h̄ idrofaba be. i. aq̄ meat⁹. hunc morbū latini ab aq̄ meatu limphaticū vocāt: z fit ex canis rabidi morlu: vel ex ei⁹ spuma: quā si h̄o vel bestia tetigerit aut demētia replet: aut in rabiē vertet.

idromalū li penl. pdu. vnguentū qd̄ fit ex aq̄ z malis masticianis. z cōponit ab idro z malū.

idromantia. idro cōponit cū mante vel mantia qd̄ ē diuinationo: z dicit̄ h̄ idromantia tie diuinationo q̄ fit in aq̄. Est enī proprie idromantia in aq̄ inspectione vmbrae demo

nū etiocare: et imagines et ludificationes eorum videre: et ab eis aliq̄ ibi audire ubi adhibito sanguine etiā infans p̄bitur suscitari: q̄d gen^o diuinationis a perfis fertur illas tū. unde idromantius, tia tū: vel idromanticus ca cū q̄ talem artē exercet diuinandi.

Idromanticus ca cū: et idromantius tia tū penul. cor. exponit in idromantia.

Idromellū li est aq̄ mellita q̄ constat ex aq̄ cocta et melle. et cōponit ab idoraq̄ et mel. idē et medo dicit: s; mullum jē q̄d fit ex aq̄ cruda et melle.

Idropicus in idropis est.

Idropis. idro cōponit cū peste q̄d grece humor dicitur: et dicitur h̄ idropis hui^o idropis: vel idrops pis. i. aquosus humor. est enī humor succutane^o cū inflatione et anhelitu fetido. inde idropic^o ca cū penl. cor. q̄ talē infirmitatē patit. et h̄ idropis idē q̄d idropis. et cor. penul. idropis.

Idumea mee q̄dā regio indie. vñ idume^o mea meū penul. acuta. et interpretatur idumea rufa vel rubea: seu terrena: aut sanguinea.

Idu idu idib^o se. ge. pluralis numeri. i. diuisio: q̄rte declinationis. vñ q̄dā dies mēsis dicitur est idus: q̄si diuisio: qz tūc diuidebāt a nūdinis q̄ durabāt a nonis vsq; ad idus. Vel qz tūc diuidit mēsis: nō qz in idib^o fit medietas cuiuslibet mēsis: s; qz in idib^o est diuisio mēsis q̄tū ad appellationē dierū. Ab idib^o enī mēsis nō cōputat nisi p̄ kalendas sequētis mēsis. vñ dicit ille dies idus q̄si edos ab edendo: qz h̄ dies apud veteres epularū eēt. Ab idus deriuat iduo as aui. i. diuidere.

I ante E

Iecerunt vel iecere preteritū est de iacio cis ieci: et p̄ducit penul. vtrobiq;.

Ieconias interpretat preparatio dñi: et acuit penul.

Iecur coris. i. epar sine ficatū: et dicitur iecur q̄si iapir: qz ignis ibi iaceat: et ibi habeat sedē: q̄ in cerebrū subuolat: et inde ad oculos et ad alia mēbra diffundit: et calore suo succū ex cibo tractū v̄tit in s̄guinē. Et nota q̄ antiq̄ dicebāt h̄ iecur coris iecur coris: p̄ quo nos dicim^o h̄ iecur coris. et h̄ sit in iecore occupat cētia. sicut enī corde sapim^o ita iecore amam^o. et cor. penul. in gr̄o: et etiā in ntō. vñ vsus: Splen ridere facit: cogit amare iecur. Uide in cor.

Ieiuniū n̄j dicitur quoddā intestinū tenue semp vacuū: vñ dicitur ieiuniū qz sui media viscera vacua et exinanita existūt. et est ieiuniū p̄simonia vict^o et abstinentia ciborum. A ieiuniū deriuat ieiuno nas nati mare. i. a cibus abstine. et est neu. cū oib^o suis cōpositis. et vt dicit Hiero. sup̄ Marcū: De dicina cuiuslibet vulneris adhibēda est ei. non enī sanat oculū q̄d calcaneū. ieiunio passiones corporis: oratiōe sanant pestes mētis. Et Ambro. dicit in hexamerō: Ieiunio hoīs sputū si serpens gustauerit morit^o. vides q̄nta sit vis ieiunij vt ex sputo suo hō terrenū serpentem interficiat: et merito spūalē. Quā aut ieiunia q̄ttuor t̄pibus anni agant^o his versib^o habet: Vult crux: lucia: cinis: charismata dia: Quō det vota pia q̄rta sequens feria. Dic nota q̄ q̄dragesimalē ieiuniū arti^o obseruat q̄ alia ieiunia: qz in eo xpm̄ fm̄ modū nostrū imitamur. et iō q̄uis esus casei et ouorū fit in q̄dragesima generalit̄ interdicit^o: tñ in alijs ieiunijs apud diuersos ē diuersus modus abstinentie: et cōsuetudo quā quisq; obseruare debet fm̄ morē eorum inter quos cōuersat. Vñ dicit Hiero. de ieiunijs loquens: Unaqueq; p̄uincia abundat in suo sensu. vñ in h̄mōi ieiunijs oua et lactacina p̄nt comedi fm̄ morē et cōsuetudinē generalē patrie. Itē vigiliē omnium ap̄loz debēt ieiunari: exceptis trib^o. s. vigilia Philippi et Jacobi et Johānis euāgeliste: qz illoz festiuitas est infra solēnitatē pascale: isti aut̄ infra natalē dñi celebrabat sic dicit in quodā decretali. vñ p̄ q̄ vigilia b̄ti Matthei debet ieiunari. Itē scias q̄ ieiuniū exaltatiōis ex instinctu spūsc̄i p̄cedit: q̄ est spūs liber tatis. et iō h̄ ieiuniū sub p̄cepto cadere non debet. ieiunia ergo q̄ sub p̄cepto ecclesie institunt^o sunt magis ieiunia

afflictiois q̄ nō ueniūt dieb^o leticie propter q̄d non est ieiunium ab ecclesia institutum in toto pascale t̄pē: sive in q̄dragesima: nec etiā in dieb^o dñicis: in quib^o siq; ieiunaret extra cōsuetudinē ppli xp̄iani: q̄ vt Aug. dicit pro lege habēda: vel etiā ex aliquo errore sic manichei ieiunant: q̄d necessarium tale ieiunium arbitrat^o: nō esset a pctō immū: q̄uis ieiunium fm̄ se consideratū oī t̄pē fit laudabile: fm̄ q̄ Hiero. dicit ad Lucillā: Utinā oī t̄pē ieiunare possemus. Uide in quadragesima.

Iepte interpretat aperiens vel apertus.

Ieroboam interpretat sup̄ diuicias: vel cā ppli: aut diuisio ppli: sive discernēs populū: qz i regno ei^o diuisus fuit pplis israel: et precisus a regno stirpis David.

Iesse interpretat in sole sacrificiū: vel incensum: vel incēdēs sive incēdiū: et fuit pater David.

Iesus hebraice: grece sother: latine aut salutaris sive saluator interpretat: qz cūctis gētib^o salufer venit. Et scribit^o h̄ nomē trib^o lris cū titello ad designandū mysteriū scē trinitatis: sic Jhs. Errāt aut̄ scriptores q̄ pro ista figura d̄q̄ ex vtraq; parte eq̄liter eleuat scribūt ibi h̄ q̄ est nota latine aspiratiōis. nō enī ē ibi aspiratio. et istud nomē impositū iesus est ab angelo. et h̄ tres terminatiōes. s. in sum in ntō: in sum in actō: et in su in reliq; casibus. s. in gr̄o: vñ vtō et abltō. s. iesu: q̄d nō inuenies in aliquo noīe q̄rte declinationis. et forte habuit tñ tres terminatiōes ad cōtādū q̄ in xp̄o tres sunt substātie. s. diuinitas: aia: et caro. est enī verus deus et hō. Uide in iuda.

I ante S

Ignarus ra rū cōponit ab in et naris: vel cōponit ab in et naris: inde ignar^o inscius: rudis. et q̄ ignorat: et q̄ ignouit sic appellat. et dicit ignar^o p̄pē q̄ oblit^o ē et p̄didit memoriā q̄si sine narib^o. Olfecisse enī veteres scisse dicebāt. et h̄ ignoro ras. Et no. q̄ g apponit huic noī nar^o p̄ p̄bē et oib^o ab eo deriuatis. Quidā tñ dicit q̄ fit ibi nālū: et cōpositiōe nō trāsit in g: s; subtrahit. et p̄du. penul. Uide q̄dā: Pādū ignaris questio certa frequēs.

Ignauus. ex in et nauus ua uū penul. p̄du. cōponit ignau^o ua uū. i. inefficax: piger: insipiens: stult^o. Et cōparat. m̄ ignaue vel ignauit inus uissime aduer. et h̄ ignatia uel pigritia: tarditas: stultitia. et ē corpis. Quā at dicit ignau^o igne animi vacuus et ymo. est. Et nota q̄ huic noī nauus q̄nq; apponit g p̄ p̄bē: vt gnauus: et oib^o suis deriuatis: q̄d tñ g dicit q̄dā eē de integritate dictiōis. et fm̄ in cōpositiōe nō mutat in g: s; subtrahit.

Ignearius. ab igne dicit ignari^o ria r̄tū. i. ignē cōtinēs. n̄ igneariū r̄j. i. focariū.

Igneolus in igneus exponit.

Ignesco scis inchoa. ab igneo nes dicit. p̄t etiā dicit ignesco scis ab igneo nis.

Igneus. ab igne dicit igne^o nea neū ad ignē p̄tinēs vel igne existēs: vel resplendens: vel ardens. et igneolus li penul. cor. Prudentius in libro hymnorū: Uigor igneolus non vritur.

Ignibulū li thuribulū: et dicit ab igne.

Ignicremus crema mū penul. cor. id est igne crematus vel igne cremans.

Igniculus li dimi. partus ignis: et cor. penul.

Ignio ignis igniū ignitū dicit ab igne. et est ignire inflāmare: calefacere. vñ ignit^o ta tū. i. inflāmat^o vel ardēs: et tū nomen. Ab igne dicit igneo ignes. i. inflāmari: calere. vñ ignesco scis inchoa. Ignio cōponit: vt adignio nis. i. inflāmare. Ignio actiū est cū oib^o suis cōpositis. ab ignis ignisco scis inchoa.

Ignis. a gigno et i cōponit h̄ ignis q̄si non gignēs qz n̄ ab eo gigni possit: s; d̄sumit cūcta q̄ rapit. et ē pprie ignis ipsa flāma. Quō aut fouet ignē foc^o ē. et facit abltūs singularis igni vel igne: et actūs pluralis ignis vel ignes. et sunt tres spēs ignis. s. lux: flāma: carbo. Et scias q̄ ignis in lūpa nō lucet: qz sic tegeret corpa celestia. v̄de et i elemē

ignisco scis in ignio ignis vide.
 ignominus ma mü penul. cor. i. igne vomēs: ab ignis et vo
 mo mis cōponit.
 ignobilis. nobilis cōponit cū in et mutat n in g et d h et h
 ignobilis et h le: qñ nō nobilis: q̄ fere nō cognoscit: cuius et
 nomē et gen^o ignorat. Et cōparat: vt ignobilior lissim^o.
 vñ ignobiliter lins lissime aduer. et hec ignobilitas tatis.
 ignominia. nomē cōponit cū in et dicit h ignominia nie
 i. infamia: qñ extra nomen. sed ignominia imponit pote
 state alicui: s; infamia fit multoz cōsentiēte sermōe. vnde
 ignominiosus sa sum. i. infamis: vituperatus. vñ ignomi
 niose aduer. et h ignominiositas tatis fm Dug. Inuenit
 etiā ignominii nū. vñ dicit Pap. Ignominii dictū eo q̄
 desinat habere nomē is q̄ in aliquo crimine deprehēdit
 quasi sine nomine.
 ignoro. ab ignarus dicit ignoro ras rauti. Et scias q̄ igno
 ramus ea quoz notitiā habuim^o: s; obliu sum^o q̄. s. scire
 debem^o: s; quodā vitio pigricie nescim^o. ea vō nescim^o q̄
 nunq̄ sciuim^o. vnde ignorāter aduer. et hec ignorātia tie
 fm Dug. Job. xix. dicit: Si ignorāui mecū erit ignorā
 tia mea. Vide in erro ras. Dic nota q̄ ignorātia differt
 a nescientia: qz nesciētia dicit simplicē scie negationē. vñ
 tūc qz deest aliq̄rū rerū scia pōt dici nescire illa. fm quē
 modū btūs Dyoni. in angelis nesciētia ponit. vi. ca. eccles
 iastice hierarchie. Ignorātia vō importat scie priuatio
 nē: dū. s. alicui deest scia eoz q̄ aptus natus est scire. Doz
 aut qdā aliq̄s scire tenet: illa. s. sine quoz scia nō pōt debi
 tū actū exercere. vñ oēs tenent scire cōiter ea q̄ sunt fidei
 et vniuersalia iuris p̄cepta. Singuli aut ea q̄ ad eoz statū
 vel officiū spectāt scire tenent. vnusquisq̄ enī tenet scire
 ea que ad suū officiū spectant. Quedā vō sunt q̄ et si aliq̄s
 aptus natus est scire: nō tñ ea scire tenet: s; theozem nata
 geometrie: etingētia particularia et huiusmodi nisi in ca
 lu. Manifestū est aut q̄ quicūq̄ negligit habere vel facē
 id qd tenet habere vel facere de iure: peccat pctō omissio
 nis. vñ propter negligētia ignorātia eoz q̄ q̄s scire tenet
 est peccatū. Nō autē imputat boī ad negligētia si nesciat
 ea q̄ scire non pōt. vñ eoz ignorātia inuincibilis dicit: qz
 studio supari nō pōt. et propter h talis ignorātia cū non
 sit volūtaria eo q̄ nō est in potestate nostra: eā nō repelle
 re nō est peccatū. Ex quo p̄z q̄ nulla ignorātia inuincibilis
 est peccatū. Ignorantia aut vincibilis est peccatū si sit
 eoz q̄ q̄s scire tenet. Vide in sciētia: et in infern^o. Et scias
 q̄ beat^o Aug. ad Valentinū dicit: Licet graui^o sit peccare
 sciēter q̄ nesciēter: nō tñ ideo fugiēdū ad ignorātie tene
 bras vt in eis quisq̄ excusationē req̄rat. Aliud enī est nes
 scire aliquid scire noluisse: qz in eis qui scire noluerunt: ipsa
 ignorātia peccatū est. Hoc aut verū est si sit eoz q̄ q̄s scire
 tenet: als nō: quia etiā habere volūtate nō sciēdi geome
 triam peccatū non est ei q̄ illā nō p̄fiteet p̄ officiū mḡri. et
 subdit beatus Aug. In eis vō qui nō potuerūt pena pcti.
 Ignorātia vō q̄ nō est eoz q̄ scire nolūt sed q̄ tñ simplici
 ter nesciūt: sed nō renuētēs vel proponētēs scire: nullū sic
 excusat: vt eterno igne nō ardeat: s; fortasse min^o ardeat.
 Nā vt dicit Ap̄ls. j. ad Cor. xiiij. Ignorās ignorabis. i. a
 deo reprobabis. et intellige de ignorātia eoz que q̄s scire
 tenet sic eoz q̄ ptinet ad fidē: virtutē: et ad bonos mores.
 Vide in sciētia: et pdu. penul. ignoro ras.

ignosco scis noni notū. i. remittere: indulgere. et est in p̄na
 tū. nā illud ignoscim^o qd ampli^o noscere nolim^o. et pōt
 cōponi ex in et nosco: et sic mutat n in g: et facit participiū
 ignotur^o. Inuenit tñ etiā ignosciturus.

I ante L

ilas est flumi^o Asiae: et Ias et Ila fuit qdā armiger vl ama
 rus Herculis: q̄ fuit rapt^o a nymphis cū exhauriret aquā
 a quodā fonte fm fabulas poetarū.
 ille se. ge. interpretat filia. et ē dicta sic primordialis mā:
 quā qdā vocauerūt filuā: qdā possibilitatē: qdā inter ali
 quid et nihil: qdā inter aliquā et nullā substantiā: qdā rece

ptaculū offiniū formarū: qdā corpus incorporeū. et alisse
 adhuc noib^o philosophi eā vocauerūt. Si queres vtrū ille
 sit aliqd vel nihil: nō h̄ cōcedim^o: s; est inter aliqd et nihil.
 De h̄ dicit Lalcidi^o sup Platonē: sic nihil videndo vide
 mus tenebras et nihil audiēdo audim^o silētiū sic nihil int
 telligēdo intelligim^o ilem. Vñ btūs Aug. Cū aliqd infor
 me cōcipio: pri^o nihil intelligo q̄ intelligā. Et ab ille dicit^o ē
 ileus qdā gigas p̄pter cōfusionē et magnitudinē elemēto
 rū. et acuit in fine ile ilis.

Ile. ab ilios qd est obuoluere dicit h̄ ile ilis tertie declina
 tionis: et in singulari et in plurali: vel tñ pluralis numeri.
 Vñ Alexander: Iliā declinat tibi tertia sed nō nisi plura.
 Et sunt intestina parua et rotūda circa renes aīaliū. et dicit
 tur ilia ab ilios: quia ibi nos obuoluim^o. vñ fm quosdā
 cōponit: vt exilis: qñ extra ilia. Lucanus in quarto: Allu
 gat et mediū cōpressis ilib^o artat. et scribit p̄ vnū l.

Ilex cis se. ge. est qdā arbor glandifera: et dicit illex qñ eler
 ab eligēdo siue eligo gis: quia hui^o arboris fructū primū
 hoīes elegerūt sibi. et scribit p̄ vnū l: pdu. tñ p̄mā. Vñ in
 Aurora dicitur: Tres iuuenes vidit stantes inde sub il
 ce mambre.

Iliā iliū ilibus vide in ile ilis.

Iliacus penult. cor. vide in ilios: et in ilitis.

Iliades in ilius vide.

Ilicet penult. cor. i. ire licet. expleto enī officio suo sacerdos
 dicebat ilicet: qñ diceret ire licet. magis aut corruptū est
 postmodū et dictū ilico. i. continuo aduer. t̄pis: vt dicit Alexā
 der nequā. et sic scribit p̄ vnū l: pdu. tñ p̄mā. vñ i Grecis.
 d̄: Lōcito: c̄festim: mox: p̄tin^o: ilico: statim.

Ilicens cea ceū. i. de ilice existēs: vel ad ilicē p̄tinēs: et dicit
 ab illex cis: et cor. ce.

Ilico aduer. t̄pis. et fm Pap. ilico. i. continuo: subito: statim:
 iterato. Vide etiā in ilicet.

Ilion in ilios vide.

Ilios grece latine obuoluere d̄. vñ ilios vel ilion obuolu
 tio: et d̄ dolor intestinoy: qz intestina sepe pre dolore ob
 uoluunt. et hinc iliacus ca cū q̄ talē infirmitatē patit. hi et
 torminosi dicunt ob intestinoy tormēta. Et inde d̄ h̄ ile
 ilis ilia iliū pro intestino fm Dug.

Ilium in ilius vide.

Ilius. Plus fuit quidā rex troian^o: vñ troia dicta est iliū. Et
 nota q̄ troia dicta est regio Asiae: Iliū vō est ciuitas troie
 Quāq̄ tñ troia accipit pro illa ciuitate: et tūc iliū accipitur
 pro qdā eminentissima turri illi^o ciuitatis. et inde inuenit
 h̄ ilion indeclinabile: et h̄ iliū ilij: et ilios ilioy. et hinc pōt
 dici h̄ ilius ilij. vnde h̄ et hec iliensis et hoc se: et iliacus ca
 cū. i. troianus. et hic ilias dis troianus: vnde subtracta
 de syllaba dicit ilias dis femina troiana: et penul. geniti
 ui cor. iliades.

Ilachrymor. ex in et lachrymo cōponit illachrymor maris
 Et est illachrymari intus lachrymari: vel condolere. et est
 depo. licet antiquitus inueniat in neu. ge. Vñ Boe. in ser
 cundo de consō. Alius prole letatus filij filie derelictus
 mestus illachrymat.

Ilaudabilis in laudib^o vide.

Ilaudatus in laudatus exponit.

Illecebra. ab illicio cis d̄ h̄ illecebra bre. i. carnalis dele
 ctatio q̄ hominē illicet: licet et pro alia delectatiōe inueniat.
 inde illecebrōsus sa sum. i. delectabilis: illecebris plenus.
 Et cōparat. vñ h̄ illecebrōsitas tatis. Itē ab illecebra d̄
 illecebro bras. i. illecebris attrahere: seducē: illicere. et cor.
 ce naturaliter.

Illecto ctas. i. frequenter illicere: ab illicio lexi lectū lectu
 u mutata in o.

Illectus. ab illicio cis lexi lectū lectu d̄ illectus cta ctū. i. il
 laqueatus seduct^o: in licio positus. Jaco. j. ca. d̄: Abstra
 ctus et illectus c̄.

Illepidus da dum id est insuauis: insipidus: ab in et lepid^o
 componitur.

Illex. Ab illicio cis dicit hic et hec et hoc illex cis: q̄ aliq̄e

- ducit in fraudē. qđ etiā absolute pro fraudulento dicitur et
deceptore. Uñ Plautus: Esca est meretrix et pecus illex.
I libattis ta tū. i. intactus: ab in et libatus cōponit.
I liberalis. Ab in et liberalis cōponit h et h illiberalis et h
le. i. non liberalis.
I licio cis illexi cū: ab in et licio. et est illicere illaqueare: in
fraudem ducere. et cor. li.
I llicitus ta tū. i. nō licitus: ab in et licitus cōponit.
I lido dis lisi lissum ledere. i. intus vel valde ledere: ab in et
ledo dis cōponit: e cōuersa in i. vnde illisus sa sum. i. intus
vel valde lesus. et pdu. li. vbiq.
I lliria rie fe. ge. regio est iuxta mare adriaticū. vnde illiris
dis: et illiricus ca cū penul. cor. vñ ad Ro. ca. xv. Usq. ad
illiricū rē. et illiris dñ idem qđ illiria. et h illirica ce herba
quedā q̄ in illiria abundat.
I lliricus in illiria exponit.
I llisus sa sum in illido dis vide.
I llutteratus ta tū in litteratus exponit.
I llo aduer. loci est: et actus in fine. Mat. ij. Timuit illo ire
i. ad illum locum.
I llotus ta tū penul. pdu. i. nō lotus: imūdus. et componit
ab in et lotus.
I llumino nas nati nare in lumino nas exponit.
I llunis. ab in et luna cōponit h et h illunis et h ne. i. sine lu
na vel obscurus. et pdu. penul.
I llustris. ab illustro stras qđ cōponit ab in et lustro stras
dicit h et h illustris et h stre. i. preclarus: nobilis: qđ valde
illustratur. Et comparatur.
I lluues tnei fe. ge. dñ squalor: vel imūditia: morbus vel sor
des: et dñ ab illuo is qđ est maculare: qz deturpat et macu
lat rem in q̄ est. Deu. xxvii. Sup illuue secundarū. i. sup il
luuosis et putridis secundis vt fiat endiadis.
I lus in illus vide.

J

ante

AD

- I maginor naris ab imagine dicitur. et est imaginari absentē
rem percipere: vel imaginē rei absentis. vñ hec imaginatio
onis vis aie qđ qđ cōprehēdit formas cū materia re absen
te. h aut est recordationis: aut imitationis: aut cōfrictio
nis. Recordationis cū eandē rem imaginamur qđ prius
fuit subiecta nostro sensui. Imitationis cū rem simile nō
eandē. Confictionis qñ cōfirmam⁹ aliqd in mēte qđ in
rerū numero natura non patit inueniri: vt chimera ex ca
pite leonis: pectore hoīs: vētre asini: cauda serpētis. pma
imaginatio nobis cōis est cū beluis: secunda et tertia est
ppria hoīs. Itē ab imaginor h et hec imaginabilis et h le
qđ aptū est imaginationi percipi. et imaginatiū na uū qđ
imaginatiōe percipit vel percipit: vel qđ p̄tinet ad imagina
tionē. et imaginatori⁹ ria riū. vide in multis.
I mago ginis fe. ge. representatio alicui⁹ rei. et dñ imago ab
imitor taris qñ imitago: qz imitat rem cui⁹ est incorpora
libus lineamētis et dispositiōe partū: aliter nō dñ imago
pprie. vñ imaginari⁹ ria riū qđ p̄tinet ad imaginē: vel
qđ percipit vmbrautiliter et qđā imaginatiōe. Et scias qđ tri
plex est imago. s. creationis: recreationis: et similitudinis: sic
dicit glo. sup illud psal. Signatū est sup nos lumē vultus
tui dñe rē. Et h p̄ qđ eē imaginis hoīs non solū est natu
re sed grē et glie: qz imago creatiōis est nature: imago re
creatiōis ē grē: imago similitudinis est glie. Itē nota qđ hō
fact⁹ est ad imaginē et similitudinē dei. ad imaginē q̄tū ad
naturalia. ad similitudinē q̄tū ad gratuita. Sed aiaduerte
qđ imago q̄tū ad eē cōsistit in solis nālib⁹: q̄tū aut ad bñ
eē vel p̄fecte eē vel p̄fectū eē cōsistit in gratuitis. Itē scire
te volo qđ triplex fuit rō institutionis imaginū in ecclesia
Prima ad instructionē rudiū: qđ eis qñ quibusdā libris
edoceri vident. Secūda vt incarnatiōis mysteriū et scōp
exēpla magis in memoria nostra eēnt dū quotidie ocul
nris rep̄tant. Tertia ad excitādū deuotiōis affectū: qđ ex
vis efficac⁹ excitat qđ ex auditis. Vide etiam in latria.
Itē de imagine faciei xpi dicit in iuda.

- I mbecillis. ex in et baculus cōponit imbecillus la li: et h
h imbecillis et h le in eodē sensu. i. sine baculo. i. sustenta
mento viriū. i. debilis: fragilis. vnde imbecillo las lare. i.
debilitare: vñ actiū. et inde v̄balia.
I mbellia lie. i. debilitas: ab imbellis deriuat.
I mbellis. ab in et bellū cōponit h et h imbellis et h le. i. ener
tis: debilis: fragilis: et mutat n in m sequēte b.
I mber. ab inebrio as deriuat h imber b̄ris pluuie vis ro
pētina ad nubes vel pluuia p̄tinentis: sic dicit qz terrā in
briet ad germinādū. et desinit abltis in i. vt imbr̄. i. uenit
etiā in e imbre: vt dixi in abltō tertie declinatiōis. cōponi
ta aut faciūt in i: vt septembri.
I mbrex cis in imbriciū exponit.
I mbriū. ab imber dicit h imbriciū cij p qđ aq̄ elicif. Cla
uariū: fluariū: vel cannalis. qđ aliter dicit h imbrex cis: et
cor. penul. gti. Uñ Prudēt⁹: Imbricib⁹ ruptis vndans
desup auxi rē. Imbrices etiā dicunt tegule: qz capiūt im
bres: et est etymologia.
I mbriulus li dimi. parus imber.
I mbrius ca cū penulti. cor. et imbricosus sa sum. i. pluuio
sus: ab imber dicitur.
I mbulus. ab ambulo las dicit h imbulus li mas. ge. penul.
cor. porticus lata et spaciōsa: et dicit imbulus qñ inambu
lus: loc⁹ ad ambulādū spaciōsus fm Dug. Pap. vñ dicit
Imbuli dicti vel qz sub volumine sunt: vñ qz sub his am
bulam⁹. sunt enī platearū porticus.
I mbuo is in buo is exponit.
I meon vel imon grece ceruix latine.
I mitans in imitor exponit.
I mitator et imitatrix in imitor taris exponit.
I mitatori⁹ ria riū. i. dign⁹ imitatiōe: vel qđ aliquē imitat
dicit ab imitor taris.
I mitor aris atus sum tari. i. seq. vnde h imitator toris: imi
tatrix cis. et h et h et h imitās tis p̄ticipiū. Ezech. xxi. Sub
batoz ocū imitās. et cor. m̄ siue penl. et etiā primā: vñ p̄
q̄ scribit p vñ m. Uñ Lucan⁹ in p̄mo: Et qđ te laris imi
tant sarmata braciis. et in auroza dñ: Quas imitās p̄tici
bis sex fert pectore gemas.
I mmanis. manū qđ ē bonū cōponit cū in et dñ h et h im
nis et h ne qñ sine manu. i. sine bono. s. efferus: crudelis
māsuēt⁹: terribilis. Et cōparat imanis nior nissim⁹: vñ
imaniter nius nissime aduer. et h imanitas tatis. i. crud
litas tatis. et qz magna solēt eē crudelia et effera et terrib
lia: iō imanis iuenit p magn⁹: grādis: p crudeli vel im
sueto sine supbo iuenit. Job. xxvi. Immanib⁹ lux ab
dit rē. qđ exponēs hreg. in moza. Immanib⁹ lux ab
dit: qz nimirū supbiētib⁹ vitatis cognitio denegat p̄
etiā fm hrego. ibi In manib⁹ eē due partes: sed tunc p
ma scribitur per n.
I mmaturus. ab in et maturus cōponit imatur⁹ ra riū. i. nō
maturus: acerbus. et cōparat. Uñ Isa. xvij. Ante mesem
enī tutus effloruit: et imatura perfectio germinauit. vñ
hec imaturitas tatis. i. nō matura: acerba. Immaturo
etiam dicitur nocturnū tempus quod non est maturus
id est oportunū: vt aliquid agat vigilādo. qđ etiā vulg
solet dici hora importuna.
I mmemor in memor vide.
I mmemoratio onis fe. ge. i. obliuio: ingratitude: nō rō
gnitio: ab imemoro ras. Sapientie. xiiij. ca. Honorū rō
mini imemoratio.
I mmineo nes nui ex in et maneo nes cōponit: et mutat
in i et n in m. et est iminere impendere: ingruere: supstare
instare: presens eē. vnde iminēs nētis ge. oīs. Et cōparat
vt iminēs tior tissim⁹: vnde iminēter tius tissime aduer.
et h iminētia tie. et cor. mi.
I mmitis ex in et mitis: et pdu. mi imitis.
I mmolo las laui cōponit ab in et mola le qđ est pulo et
rina et aq̄ et sale qđ olim victime inter cornua p̄fundebat
et mutat n in m: qz nō pōt stare ante m. in eadē dicitur
latina: et sic imolo scribit per duo m. et est imolare sacrificiū.

ere: quasi molatim infundere: vel mola perfundere. Uel
 imolare componit ab in et moles quasi in mola altaris vi-
 tima ponere. vñ imolatio dicta est ab antiquis eo quod in
 mole altaris posita victima cederet. vnde mactatio post
 imolationem erat. sed nunc imolatio panis et vini calici com-
 ponit. vnde imolaticius cia ciu. i. sacrificatiuus. s. qui im-
 molatur. et cor. mo imolo.

imotus ta tu participium de imemor: vel potest esse nomen com-
 positum ab in et motus quasi non motus.

imundus da diu. i. impurus: ab in et mundus. et comparat: vt
 imundus dios dissimulatus: vnde imunde dius dissimulatus aduer. et
 imundicia cie. i. impuritas.

imunitas. ab in et munus componit h et h imunitas et h ne. i.
 sine munio. i. tributo. s. liber: quod nulli est tributari. vnde et
 sepe imunitas dicitur expers: alienus sine parte. Item imunitas. i.
 non munificus quasi sine munio. i. munere. Vñ in proverbio
 veteri dicitur: Immites ciues odore sui. Item imunitas dicitur quod non
 facit munia. i. officio non fungitur. est enim omni privilegio vacuus
 et otiosus. s. vitiosus: piger: veteri indulgens. et constructus h non
 mecum gratia et ablatio: vt imunitas piculi et piculo. et hinc h im-
 munitas tatis. et pdu. penul. imunitas.

imodice ab imus ma nu: et est aduer. eligendi. et tantum va-
 let quantum potest. aliquid est aduerbiu affirmatiu: et tunc tantum va-
 let quantum certe. aliquid est diuersio illatiua et tantum valet quantum
 igitur. et scribendum in so p vnu m: et ad differentie ad ablatiuum
 predicti nominis. s. imus ima imum debet esse accensus in fine: et
 debet in aliquotulum copresse sonare cum i: licet sit de sequenti
 syllaba: sed ad differentie h fiat: ita vult Dug. Quidam tamen di-
 cunt quod non oportet quod imo aduer. accensum in fine ad diffe-
 rentiam huiusmodi ablatiuo: quod satis patet differentia inter ea cum
 sint diuersae partes orationis: vt in secunda parte tetigi p si-
 mile vbi egi de impedimentis accensus in ca. de impedime-
 to differentie. et pdu. prima imo. Vñ Uindocinensis: Spō-
 sum non cupias quam duxit primus imo. Floreat ille sus pri-
 mutatis amor. Quidam autem dicunt quod imo scribitur p duo m
 quos ergo non sequor.

impar m. i. sine pare non par: infirmus. et componit ab in et par
 et mutat in m. et est omnis ge. et cor. penul. gti imparia.

impatientis in patientis exponit.

impedatura re dicitur pedis mensura vel impressio vel inuestiga-
 tio. Peda autem dicitur vestigiū bovis: vñ potest dici pedo das: et p
 compositionem impedo das. et inde h impedatura re.

impedio dis diui ditum dure. i. retinere: quasi in pedicā trabē
 vel in pedicā ponere. et componit ab in et pedica. et ab impe-
 ditio dicitur h impedimentum ti.

impingo peritum de impingo gis: et pdu. pe.

impello pellis puli sum ab in et pello lis deriuat: et muta-
 tur in m. et est impellere quasi intus vel valde pellere. vnde
 impulsus sum. et impulsu uau.

impedeo des di dere su. i. iminere: ingruere: instare: suspē-
 dere: et componit ab in et pendeo des. Dester. xiiij. Eo quod eis
 cura mors impederet. i. imineret vel instaret.

impediū. ab impedo dis dicitur h impēsa se: et h impediū dij
 ambo p expēsa vel dispēsa. et impedio aduer. i. sedule: in-
 tente. Inuenit etiam impediū p studio et sedulitate. vñ im-
 pediosus sum. i. sedulus: intētus. vñ impediōse aduer.
 et h impediōsitas tatis.

impendo dis di sum dere. i. donare: exhibere. et componit
 ab in et pendo dis.

impenetrabile. i. inaccessibile sicut pāp.

impenitens tentis gene. omnis. i. non penitens: ex in et pe-
 nitens componit.

impenso sas frequē. impendere: et format ab impedo dis
 di sum su in o uersa.

imperator. ab impero ras dicitur h impator: toris: quod dicitur aliqui
 indupator du syllaba interposita ca metri: et tunc oportet
 in mutari in n ante d. et h impatrix cis: et impatori a um
 et h impū rij. vñ h et h impialis et h le: impiosus sum
 i. altus: nobilis: et autēticus: impio et prate et dignitate ple-
 nus. Et comparat. vnde impiose sius sine aduer. et h impe-

riositas tatis. i. maiestas.

imperegre penitil. cor. aduer. est: et est idem quod instabili-
 ter: vel sine certa mansione. et componitur ab in et peregre: n
 conuersa in m.

imperiosus in impator exponit.

imperitas. i. frequēter impero: et format ab h supi. i. pe-
 ratu a mutata in i cor. et u in o fit impitas tati tare.

imperitus ta tu. i. non peritus: non instructus: non doctus: et com-
 ponit ab in et peritus. Et comparat imperitus tior tissimus. vñ
 impite tius tissime aduer. et hec impitia tie. et pdu. ri.

impero ras rati rati. i. precipio: ex in paro ras componit: et
 mutat in n et a in e. et cor. penul.

impers. pars componit cum in et dicitur impers tis. i. expe sine
 pte. Ambro. sup Egisippū: Vestro prello oēs implicabū-
 tur: nec erit nostra vlla regio: vestri impers decoris.

impersonale vbi a quo nascatur habes supra in tertia par-
 te in tractatu de vbo: ca. de verbo impersonali.

impertior tiris et impitio tis. i. tribuere: donare: partē dare
 et componit ab in partior tiris vel partio tis sicut antiquos.
 et facit supinū impartitū. et pdu. penul.

impetis in impetus exponit.

impetigo. Ab impeto tis deriuat h impetigo ginis: sicca
 scabies pminēs cum asperitate et rotunditate forme. vñ impe-
 riginosus sum. i. scabiosus. Et comparat. vnde h impetu-
 ginositatis. i. scabiositas. et pdu. impetigo penul. in nō
 sed in obliqs ea cor.

impetro tras trasi componit ab in et patro tras mutato a in
 e. et est vbi actiuū: et cor. penul. naturaliter. et est impetra-
 re: exorare: quod petit obtinere: in petitione effectū habere.

impetus. ab impeto tis dicitur h impes dis et h imper-
 tus in eodē sensu. vnde impetuōsus sum. i. furibundus cum
 impetu oia facies. Et comparat. vnde impetuōse sius sine
 aduer. et hec impetuōsitas tatis.

impiger gra grū cor. pi. naturaliter: et componit ab in piger
 et est impiger non piger.

impingo gis pegi pactū: et componit ab in et pāgo gis quod est
 iūgo vel impello. Et scias quod impingere inuenit pro celsi-
 tare: et in hac significatiōe est neu. Unde puer. iij. Et pes-
 tuus non impinget. Inuenit etiam pro impellere: et sic est
 actiuū. Vñ Eccl. xiiij. Non improbus sis ne impingaris. In-
 uenit etiam impinguo guas guau: et scribitur p u i vlti. syll.

impius. ex in et pius componit impius pia piū: quod sine pietas-
 te est. et ponit pro infideli: iniquo: quod non est equus sicut ineq-
 lis: et prauis opib' maculat. et ois impius est iniquus: sicut non
 euerio. Et comparat p suppletionē impius magis impius
 impiissimus. vnde impie magis impie impiissime. et h im-
 pietas tatis. et impio as. i. impia agere: vel impiū facere.
 Vñ prudētus in libro hymnoz: At quod inquinatū vitijs cor
 impiauit. Et scias quod ista propositio est recipiēda: Iste la-
 pis est non pius: non tamen est impius: quod cum dico non pius: non ve-
 nit p appositionē: et priuat tamen: sicut impius puat et ponit: sicut
 dixi in tertia parte in ca. de figura nois.

implano nas naui nare. i. decipere: vel in errorem ducere. Vñ
 Eccl. xv. Non dicas: ille me implanauit. et componit impla-
 nare vt dicunt quidam ab in et planos quod est error vel
 vagatio.

imploro ras rati ex in et ploro ras componit: et est implorare
 rogare: querere: vel impetrare. et est verbū actiuū: et pdu.
 plo sicut Dugu. Pāp. vō dicit: Implorat cum fletu inuocat:
 vel rogat: inquit.

implumis. pluma componit cum in et dicitur h et h implumis
 et h me. i. sine pluma: sine barra. et pdu. plu. Vñ Qui. Im-
 plumes calue puer cetusque fuerunt.

impluuiū uij. i. lauariū guttatoriu p quod decidit pluuia in
 domū. et dicitur ab impluuiō is.

impolitus ta tum dicitur inornatus: non complanatus: non
 sculptus. et componitur sicut quosdam ab in et polio lis. et
 producit li.

impomentum impomēti generis neutri est id quod extre-
 mius in cena ponitur sicut sunt nuges et poma: et dicitur

ab impono nis.

Impo nis ex in et po nis cōponit. et est imponere in
ingere: vel inculpare: vel imputare: vel ponere: et tunc fac
cit prateritū in sui et supinū in sitū. Item imponere. i. deci
pere. et tūc cōstruit cum dō: vt impono tibi. i. decipio te.
Sen. xxi. Quare imposuisti mihi. et tūc facit sup. in stū. s.
impono sui stum.

Impo rtor toz is mal. ge. q̄ portas facit: ab in et portitor cō
ponitur: et cor. ti.

Impo rto tas in po rto tas exponit.

Impo rto na nū cōponit ab in et portu: et dicit impo r
tunus infestus: ptern: inquietus: qz nō habeat portū. i.
quietē: q̄si sine portu. vñ impo rto dicunt qui in nau
fragiū cito ferunt. Et comparat. vnde hec impo rto nitas
tatis. i. infestatio: inq̄tudo. et impo rto no. nas. i. infestare
inquietare.

Impo rto sū sa sum locus vacuus portibus: ab in et po r
tuosus. Et comparatur impo rto sioz fissimus. vnde hec
impo rto sioz tatis.

Impo s potis cōmunis generis. i. impo tens qui votū suū
ad effectum deducere non potest: et componitur ab in et
pos potis.

Impo s toz. ab impono sui impo sū pro decipio deriuat. h
impo s toz stoz is. i. deceptor q̄ male agit. Et inde impo s to
rius ria riū. i. deceptorius ria riū: et impo s tus sta stū in eo
dē sensu. s. deceptor: malus: puer sus. Stati thebaidos:
Mens cūctis impo s ta manet. et hec impo s tura re. i. dece
ptio. et pdu. penul. impo s tura.

Impo s tus in impo s toz vide.

Impo tio tis tui tire id est deuestire: vt impo tiatis eū pre
benda sua id est diuestitatis. et deriuat ab impo s potis.
et corripit po.

Impre cor. ab in et precor componitur impre cor caris cari
catū verbū deponē. i. execrari: maledicere. Ponit etiam
aliq̄n in bona significatione: et vt iste impre cat illi bona
id est valde rogat vel adoptat. vnde unpre cans cantis ge
neris omnis. Sen. xxiii. Impre cates prospera. et cor. pre.

Dic nota q̄ impre cationes siue maledictiones que in
sacra scriptura inueniunt: puta Exurget deus et dissipen
tur inimici eius. et cōsimiles tripliciter possunt intelligi.
Uno modo per modū pnūciationis: et p modū optatio
nis: vt sit sensus: Dissipentur inimici tui. i. dissipabunt.
Alio modo per modū optationis: vt. s. desiderū optatis
non referat ad penā hominū: sed ad iustitiam punientis
fm illud Letabitur iustus cū viderit vindictā: quia nec
ipse deus puniens letat in perditione ipsozū impiozū: vt
dicit Sapiētē. j. sed in sua iusticia: quia iustus dñs: et iu
sticias dilexit. Tertio modo vt desiderū referat ad remo
tionē culpe: non ad ipsam penā: vt. s. peccata destruant: et
homines remaneant. Sciendū etiam est q̄ vt dicit Greg.
in. iiii. Moral. tractans illud Job: Et maledixit diei suo.
Scriptura sacra duobus modis maledictum memorat:
aliud videlicet quod approbat: et aliud quod damnat. Ali
ter enī maledictū pferit iudicio iustitie: aliter liuore vin
dicte. Maledictū quippe iudicio iustitie ipsi primo ho
mini peccanti prolatus est: cū audiuit: Maledicta terra in
operibus tuis. Item cū ad Abraam dicit Maledicam
maledicentibus tibi. rursus de maledicto quod nō iudi
cio iustitie sed liuore vindicte promittitur voce Pauli pre
dicatis admonemur: cū ait Benedicite: et nolite maledi
cere, et rursus: Neq̄ enī maledici regnū dei possidebūt.
Deus ergo maledicere dicitur: et tamē maledicere homo
prohibetur: quia quod homo agit malitia vindicte: de
non facit nisi examine et virtute iustitie. Cū ergo scī viri
maledictionis sententiā proferunt: non ad hanc ex voto
vltionis: sed ex iustitie examine erumpūt. Intus enī sub
tile dei iudiciū aspiciunt: et mala foras exurgentia: qz ma
ledicto debeant ferire cognoscūt: et eo in maledicēdo nō
peccant: quo ab interno iudicio non discordant. Hinc est
q̄ Petrus in offerentē sibi pecuniam Simonē sententiā

maledictionis intorsit dicens Pecunia tua tecū sit in pen
ditionē. qui enī non ait est: sed sit: non in indicatio modo
optatio modo se hoc dixisse signat. Hinc Delias duobus
quinguenariis ad se venientibus dixit Si homo es
sum: descendat ignis de celo et consumat vos. Quorum
vtriusq̄ sententia quanta seueritatis ratione conualuit:
terminus cause monstrauit. nā et simon eterna perditio
interijt: et duos quinguenarios desuper veniens flamma
consumpsit. virtus ergo subsequens testificatur qui
mente maledictionis sententia promittitur. Cum enī et ma
ledicentis innocētia permanet: et tamen eū qui maledic
tur vsq̄ ad interitū maledictio absorbet: ex vtriusq̄ parti
tis sine colligitur quia a bono et intimo iudice in rerum
sententia sumpta iaculatur.

Impre sentiarū. i. in pnti mō: et pōt esse pars cōposita: et est
aduer. tps. Sen. l. Sicut impre sentiarū cernitis. pōt enī
esse aduer. loci fm quosdā: et tūc impre sentiarū idem est
quod in presenti.

Impri mo mis si sum: ex in et pre mo mis componitur. est
impri mere valde pre mere: vel impri mere. i. infingere. et est
actiuū. et cor. pri.

Impro bulus la lū penul. cor. i. aliquātulū impro bus: et co
riatur ab impro bus.

Impro bus. prob cōponit cū in: et dicit impro bā bā.
nō pbus: vel insatiabilis: impo rto: pseruans. Uñ: La
bor impro bō oia vincit. et dicit impro bō q̄si instans pb
bēti: et est etymo. Et cōparat. vnde impro be bius bissime
aduer. et h impro bitas tatis. Et vt dicit in Grecis. impro
bus est aliq̄s vbis factisq̄ pteruis.

Impromptu. i. in manifesto: sed magis sunt due partes. v
de in promptus.

Impro perū. ab impro pero ras qd cōponit ex in et pro
ro deriuat h impro perū rj. i. quitiū: dedec: iniuria: vel
derisio. Uñ in psal. Impro pera impro peratiū tibi cecid
runt sup me. Jac. j. Qui dat oib abū dāter et impro perat.
qd de dat ē bonitas: q̄ oib cōitatis: q̄ abū dāter largi
tatis: q̄ nō impro perat est sūme curialitatis.

Improuisus sa sum ex in et puius cōponit. et ē impro uis
qd nō puidet: s; subito accidit qd fit. et pdu. ui.

Imprudens penul. pdu. in prudens vide.

Impubeo bes in pubes bis vide.

Impuber beris pdu. penul. exponit in puber.

Impubes bis in puber vide: et in pubis.

Impudens ex in et pudēs cōponit: et ē impudēs nō pudēs
nō verecūd: cui pudor et pudicitia pcul est. Dan. vii. Et
surgit rex impudēs facie. et cor. pu. vnde Qui. de arte. Si
doctus videre rudi petulansue prudēti.

Impudicus. pudicus cōponit cū in et dī impudic: ca dū.
adulter: obscenus. Quidā tñ dicūt q̄ impudic cōponit
ab in et podice: qz podicē. i. fetozē dicit q̄ turpitudine in
fert. Et cōparat. vñ ipudice ci sime aduer. et h ipudicia
tie: et ipudico cas. i. impudicū facere: incestare. et ē actiuū
et pdu. di. Uñ Qui. epi. Ille cū pietate mea precibusq̄ pu
dicis. Et scias q̄ duplex est ipudicitia. s. spūalis et carnal.
Spūalis est q̄ p delectationē cogitationū intus tñ agit.
Carnalis est q̄ corporaliter agit seu cōplef. Sit aut mō
tis modis. nā mō p visum: mō p auditū: mō p tactū: mō
p cogitationē: mō p locutionē: mō per operationē. Tab
bus fomentis nutritur et exercetur libido: et potest amari
separari a deo.

Impulsus impulsa impu sum id est valde pulsus vel impu
pulsus: ab unpello impellis dicitur. et hic impulsus su
substantiue.

Impunis. ab in et punio vel pena cōponit impun: na nō
h et h impunis et h ne in eodē sensu. i. nō punit sine pena
Et q̄nq̄ impunis dicit immunis. et inde impune et impu
ter aduer. et h impunitas tatis. et est impune sine pena: h
ber: sine vindicta: vt Impune nō cedit. i. nō h successum:
vel non accidit sine pena.

Impunitus ta tū. i. nō punit: et cōponit ab in et punio

Impurus ra rū. i. nō purus. 2 cōparat impurus rior simus
vñ impure rius sine aduer. 2 h̄ impuritas tatis. 2 cōpo.
ab in 2 purus. Ut pōt cōponi ab in 2 puro ras. Et ab im-
purus deriuat impuro ras. i. impurū facere: 2 pdu. pu-
mus ma mū. i. depressus: infimus.

J ante N

In prepositio qñq; astruit cū actō casu: aliqñ cū ablatiuo
aliqñ cū vtroq; simul. Septē autē modis cōstruit cū actō
tñ: sex cū ablatiuo tñ: tribus cum vtroq; indifferenter: 2
sic in vniuerso. xvi. modis astruit cū casib⁹. Quoties autē
in significat motū de loco ad locū cōstruit cū actō tñ: vt
vado in urbē: vado in ecclesiam: si sum extra. Item quo-
tiens in ponit p cōtra cōstruit cū actō tñ: vt vado in bo-
stem. i. contra hostem. Item in adulterū dico. i. cōtra ad-
ulterū. Itē quotiens significat indeterminatā infirmita-
tem cōstruit cū actō tñ: vt in Psal. dñs regnauit in eter-
nū: 2 iusti in ppetuū viuunt. Item quotienscūq; in consi-
gnificat diurnitatē cōstruit cū actō tñ: vt Visio quā
die vides in longos dies est: 2 Iste pphetizat in magna
tpe. 2 ibi: Ut inhabitē in longitudinē dierū. Item quo-
tienscūq; ad in subintelligit vsq; cōstruit cum actō tñ:
vt Qui odit aiām suā in hoc mūdo in vitā eternā custo-
dit eam. i. vsq; ad vitā eternā. 2 ibi: Scio cui credidi 2
certus sum: qz potens est depositū meū seruare in illum
diem. i. vsq; ad illum diem. Vado in montem. i. vsq; ad
montem. Item quotienscūq; in ponit p iuxta cōstruit
cū actō tñ: vt Iste contendebat iuxta regem in hunc mo-
dum. i. iuxta hunc modū. 2 ibi: Misit ad ezechiam in h̄
verba. i. iuxta hec verba. Item quotienscūq; in ponit p
super cōstruit cū actō tñ: qd̄ videt esse tantūmodo quā
liber ostendit ab aliquo exponi: vt Beda in Mattheuz
i. super mattheū: 2 sic septem modis cōstruit in cū actō
tñ. Sex autē modis cōstruit cū ablatiuo tñ: nam quo-
tienscūq; in significat motionē fieri in eodem loco: con-
struit cū ablatiuo tñ: vt Milites currūt in ciuitate: ego
curro in campo. Item quotienscūq; in consignificat per-
manentiā in eodem loco vel in re aliqua cōstruit cum
ablatiuo tñ: vt Sum in domo: sum in lecto: sum in cogi-
tatione: dormio in lecto. Item quotienscūq; in ponit p
inter cōstruit cum ablatiuo tñ: vt Benedicta tu in mu-
lieribus. i. inter mulieres. 2 ibi: Accepisti bona in homi-
nibus. i. inter hoīes. 2 ibi: In quibus vocati estis vos. i.
inter quos. Item quotienscūq; in ponit pro intra: con-
struit cū ablatiuo tñ: vt Oratio mea in sinu meo con-
uertet. i. intra sinū meū. 2 ibi: Nec conclusisti me in ma-
nibus inimici. i. intra manus. Item quotienscūq; in po-
nit p cū cōstruit cū ablatiuo tñ: vt in baculo meo trāsi
in iordanā. i. cū baculo meo. Item quotienscūq; in ponit
p ante: astruit cum ablatiuo tñ: vt Dirigat dñs oīe oīo
mea sicut incensum in conspectu tuo. i. ante cōspectū tuū
2 ibi: Hoc est miraculuz in oculis nostris. i. ante oculos
nostros. Lum vtroq; casu cōstruit indifferenter. Quo-
tienscūq; in ponit p super: cōstruit cū actō: vt loquetur
pacem in plebem suam. i. super plebem suam. Lum
ablatiuo: vt Misit deus filiū suū in terras. i. sup terras. 2
ibi: Facta cogitatū tuū in dño. i. sup dñm. Item quoties-
cūq; in ponit p per: qñq; cōstruit cū ablatiuo: qñq;
cū actō. Lum actō qñ significat localē transitionem: vt
aperite mibi portas iusticie: 2 ingressus in eas. i. per eas.
Luz ablatiuo qñ notat administrationē: vt Multifarie
multisq; modis olim deus loquens patribus in pphetis
i. p pphetas. Item quotienscūq; in ponit p ad: cōstrui-
tur qñq; cum ablatiuo: qñq; cū actō. Lum actō qñ loca-
lem motionē designat: vt impulit in latus tuū. i. ad latus
tuū. 2 Vado in hostes. i. ad hostes. Luz ablatiuo: vt dñs
erit in latere tuo. i. ad latus tuū. ita dicit Dug. fm̄ autem
Aris. sic dinguunt modi de in: Nam primo modo dicit
aliquid esse in aliquo: sicut pars integralis in suo toto: vt
digitus in manu: paries in domo. Secundo modo sicut

totū integrale in suis partibus: vt dom⁹ est in pariete te-
cto 2 fundamēto. Tertio autē modo sicut species in gene-
re: vt homo in asali: 2 vniuersaliter quodlibet inferi⁹ in
suo supiori. Quartus modus essendi in dñs sicut genus in
specie: vt aīal in boīe: 2 vniuersaliter diffiniens in suo dif-
finito. Quintus modus essendi in aliquo est sicut forma
in materia. Et iste quintus modū subdiuidit: qz quedāz
est forma substantialis: vt aīa est forma substantialis ho-
minis: Alia autē est accidentalis: vt albedo est forma acci-
dentalis hoīs. 2 p̄ma earū dñs p̄prie esse in sicut est forma
in materia: 2 aīa in corpore. Alia dñs esse sicut accidens in
subiecto: vt albedo in pariete: 2 color in corpore. Sextus
modus essendi in est sicut aliqd in prima cā efficiente: vt
regnū in regente. Septimus modus essendi in est sicut
aliqd in fine: sicut virtus in beatitudine. Octauus mod⁹
essendi in est sicut aliqd in vase: 2 vniuersaliter sic locatū
in loco. Nos autē octo modos essendi in distinguit Aris.
in physica sua. Boeti⁹ autē assignat. ix. qz subdiuidit qñ-
tū modū in duos: vt dictū est.

Inaffabilis. affabilis cōponit cū in 2 dñs h̄ 2 h̄ inaffabilis
2 h̄ le: insuavis 2 austerus ad loquendū.

Inaltos rasi rare. i. in altū extollere: 2 componit ab in 2
alto altas.

Inanimomas matu mare. i. valde animare: 2 cōponit ab
in 2 animomas.

Inanis. ab in 2 vanus cōponit hic 2 hec inanis 2 hoc ne:
qñ inuanus. i. valde vanus: 2 cōparat. vñ h̄ inanitas tatq;
Et inanfo nis iui ire. i. inanē facere: adhibere: euacuare
deprimere: diminuerē. 2 est actiuū cū oībus suis cōposi-
tis 2 pducit a. vñ Lato: Hoc faciūt stulti quos gloria ve-
rat inanis. Et vt dicit Maxim⁹: differunt inane 2 vanū:
qz vanū est quicqd nullius ponderis aut virtutis firmi-
tate cōsistit. Inane est quicqd cū seculo presente deficiēs
ad vitā nō transit eternā. Quicqd enī p carnali honore la-
borat corruptibili eū carne labit.

Inarroras rasi rare. i. in arram p aliquo dare: 2 cōponit
ab in 2 arro.

Inauris. ab in 2 auris cōponit inauris ris. i. annulus qui
in aure pforata gestat. Itē in aures dicunt filateria idoy-
loz sicut dicit glo. sup. Ben. xxv. a.

Incarceroras rasi rare. i. in carcerē ponere: 2 cōponit ab
in 2 carcer carceris.

Incarnomas nani nare verbū actiuū. i. induere carnes. vñ
incarnatus ta tuz: a quo h̄ incarnatio onis. 2 cōponit vt
incarno nas ab in 2 caro carnis.

Incassū. ab in 2 cassis sis cōponit incassū aduer. i. frustra
sine cā: qñ sine casibus sine qb⁹ venatio inanis est. vel cō-
ponit ab in 2 cassū aduerbio qltatis fm̄ Dug. Pap. etiā
dicit: Incassū irritū: frustra: infructose: sine cā.

Incastratura re dñs incauatura lignoz p quā mutuo sibi co-
pulant: sicut patet in extremitatibus asserū cōtinuatorū.
2 dñs incastratura: qz in eo quasi in castro vniunt ligna 2
mununt.

Incastū sti in encaustū exponit.

Incedo. ab in 2 cedo dis cōponit incedo dis si sum dere. i.
ire: 2 est nobiliū. 2 regit post se ntrū: vt incedo supremus.
Vide plenius de h̄ in tertia pte vbi agit de regimine in
capitulo de ntō casu.

Incenatus ta tū. i. nō cenat⁹: Dñs. vi. Et abiit rex in domū
suam: 2 dormiuit incenatus.

Incendo dis si sum. i. valde accendere: verbuz actiuū est: 2
componit ab in 2 candeo des: sicut 2 accendo dis: 2 succen-
do dis.

Incenis. ab in 2 cena cōponit h̄ 2 h̄ incenis 2 h̄ ne: qñ sine
cena. i. ieiunus: 2 pdu. penul.

Incensum si. i. tibus: ab incendo dis dñs.

Incentiuus. ab incendo dis dñs h̄ incentiuus ua tuū: 2 h̄ in-
centiuū ui: qd̄ incendit: vel estus libidinis: 2 pdu. penul.

Incentoz. ab incendo dis dñs hic incentoz tozis. vnde dicit
Irido. Incentoz dicit ab eo qd̄ incendat atq; inflamat. 2

addit: Incentor est q̄ prava suggestionē cor alioꝝ succen-
dit: et psuadendo inflāmat.
Incessio sis sui fitū v̄bū actiuū, i. puocare: ab incedo dis d̄r.
 vñ Boe. Tu solebas incessire p̄ntem fortunā.
Incessus sus sui. i. itio ab incedo dis incessū d̄r.
Incestus. Lastus v̄l ceston cōpo. cū in et d̄r incestus sta stū
 q̄si incast⁹ q̄ cū moniali: cōsanguinea: v̄l virgine cōcūbit
 vñ h̄ incestū sti. et incestus stus stui: talis coitus illicitus
 et incesto stas verbū actiuū. i. taliter impudicare fm̄ Tu.
 vide in raptus.
Inchoatiūū verbū definit in sco: et significat initiū act⁹ vel
 passionis sui primitiuū: vt plenius dixi in tractatu de spe-
 ciebus verboꝝ in ca. de verbo inchoa.
Inchoo as aut are atū. i. incipe. vñ inchoatus ta tū. i. ince-
 ptus. vñ inchoatio onis. i. inceptio. Itē ab inchoo incho-
 atiuus ua uū. i. inceptiuus.
Incido dis di dere. supi. caret. i. in aliq̄ pte cadere. vnde in
 Luca. x. ca. f. Incidit in latrones. et cōponit ab in et cado
 dis: et cor. ci. Itē inuenit incido dis di cisū dere: qd̄ cōpo-
 nit ab in et cado dis: et pdu. ci vbiq̄. vñ vsus: Qui putat
 incidit: incidit ille cadens.
Incioo cies ciui citū. i. vocare cōmouere: puocare: ab in et
 cioo cies cōpo. Itē d̄r incioo cis ciui citū: ab in et cioo cis.
Incincta cte fe. ge. i. pregnās q̄si sine cinctu: qz p̄cingi for-
 titer vterus nō p̄mittit. et cōponit ab in et cingo gis.
Incioo cis exponit in cioo cies.
Incipio pis cepi ceptū: ab in et capio pis cōponit: et cor. ci.
 Inuenit etiā incipit v̄bū impsonale. Nota qz sc̄ qdā ver-
 ba impsonalia nō simplici: sed ex adiūcto q̄ sequunt cō-
 structiones illoꝝ v̄boꝝ impsonaliū q̄b⁹ adiūgūt. s. incipit
 solet: d̄r: definit: p̄t: vt Socratis incipit interesse legere:
 Sicut plen⁹ dixi in tertia pte vbi egi de verbis in ca. de
 verbis impsonalibus.
Incircūscriptus p̄ta p̄tū. i. termino carēs: q̄ circūcludi neq̄t
 et deriuat ab incircūscribo bis. Et scias qz p̄prie corp⁹ in
 loco circūscribit. aīa v̄o vel angel⁹ nō circūscribunt p̄prie
 et absolute loquēdo: tñ respectu dei et angelus corpus d̄r
 et circūscribit. vñ dicit Greg. Et mittuntur igitur angeli et as-
 sistūt: qz etsi circūscriptus est angelic⁹ spūs sūm⁹ tñ spūs
 ipse q̄ deus est circūscriptus nō est. Angeli itaqz missi añ
 ipsū sūt: qz quolibet missi veniāt intra ipsū currūt. Pro-
 p̄rie tñ angelus in loco nō d̄r esse diffinitiuē: qz ita est in
 vno loco qz est vbiq̄: vel in plurib⁹ locis. Sed de⁹ vbiq̄
 est essentialit̄: p̄ntialit̄ et potentialiter.
Incisiuus ua uū. i. nō in tpe sectus: vel imaturus: vel supflu-
 us: et deriuat ab incido dis. Nota. in odis: Ut gaudet in-
 cisiua decerpens pira. et hoc incisiuū ut potest dici substā-
 tiue superfluū illud qd̄ incidit de aliq̄ materia. vide etiā
 in pficius.
Incito tas cōponit ab in et cito tas. vide in cito tas.
Inclemens. ab in et clemens cōpo. inclemēs tis ge. oīs. vñ
 h̄ inclemētia tie: et d̄r inclemēs inexorabilis: crudelis: im-
 misericors: impius: et pdu. cle. vñ in Aurora d̄r: Donec
 honorat eas sūmi clementia regis.
Inclyno ex in et clyno nas cōpo. inclino nas aut are: q̄si int⁹
 tus clymare. i. reflectere. vñ h̄ et h̄ inclinis et h̄ ne: et inclin⁹
 na nū idē. et h̄ inclinatoriū rij: et pdu. cli inclino. vñ i Au-
 roza d̄r: Tūc caput inclinat emissus spūs exit.
Inclytus ta tū penul. cor. in clytus exponit.
Inccludo dis in claudio dis exponit.
Inclynio aris atū. i. scubitu pati. et cōponit ab in et clynio
 Inuenit etiā inclunio as verbū actiuū p̄ clynio incurua-
 re: vel eleuare.
Inclosor sozis mas. ge. et h̄ inclusorins rij: d̄r ille q̄ vicinorū
 claudit pecora p̄ ferefacto: et d̄r ab includo dis fm̄ Hug.
 Includor etiā p̄t dici q̄ aliqd̄ includit: sicut aurifaber q̄
 includit gemā in annulo. et pdu. penul. includor tā in nō
 q̄ in gō.
Incola le. ab incololo dis d̄r h̄ et h̄ incola le cōis ge. et cor. pe-
 nul. i. aduenticius. Incola enī nō indigenā: sed aduenaz

designat. vide in inquilinus.

Incolatus. ab incola d̄r incolatus tus tui. i. in habitato vel
 mansio. vñ p̄pheta: Deu mibi qz incolatus meus plon-
 gatus est. i. in habitatio: pegrinatio: mansio.
Incololis in cololis exponit.
Incolumis. ab in et columis: vel colūna cōpo. h̄ et h̄ incol-
 mis et h̄ me: idē qd̄ colūnis. et est ibi in nō priuatiuū: sed
 augmentatiuū et intentiuū: q̄si valde erectus fortis stabi-
 lis: alacer. et cōparat. Unde hec incolumitas tatis. i. san-
 tas alacritudo.
Incomico cias in comiciū cij exponit.
Incomodo das: in comodus exponit.
Incōpetens. cōpetens cōponit cū in et d̄r incōpetēs tis ge.
 oīs. i. cōueniēs. et cōparat incōpetens tior simus. vñ h̄ incō-
 petentia tie. i. incōuenientia. et cor. pe.
Incōplexus. ab in et cōplexus cōponit incōplexus ta tū.
 non cōplexus. Unā dialecticis terminis cōplexus d̄r
 cōstat ex pluribus dictionib⁹: vt hō alb⁹: Termin⁹ v̄o in
 cōplexus d̄r ille q̄ vnica dictione stentus est: vt homo.
Incōcinnus. ab in et cōcinnus cōponit incōcinn⁹ na nū.
 incōgruus: nulli cōcōrs: in quo discōrdāt mores inter se
 et ab alijs: et cōparat vt incōcinnus nior sim⁹. vñ incōc-
 innus sine aduer. et h̄ incōcinnitas tatis.
Incōditus. i. incōpositus: inordinat⁹: impolit⁹: rudis: fm̄
 Pap. et pdu. penul. Itē p̄t eā corripere: sicut cōditus p̄t
 corripere. et pdu. in penul. vide in cōditus et in interiectio.
Incōiugus exponit in cōiugas.
Incōsultus ta tū: exponit in consultus.
Incōsutilis. a cōsulo is deriuat h̄ et h̄ cōsutilis et h̄ le: qd̄ cō-
 ponit cū in et d̄r h̄ et h̄ incōsutilis et h̄ le: penul. cor. Jo. 12.
 Erat aut tūca incōsutilis. i. cū paucis futur⁹: vt effectus
 nois sumptus. Pauperes enī solent quanto minus p̄t
 pannos diuidere: et paucas partes facere: vt fortiora sint
 indumenta et minoris sumptus. Quidā v̄o sic exponit
 Incōsutilis. i. sine futura acus: sed reticulato ope facta: et
 iō apte scindi nō poterat. sed nō est verifile qz ista tunica
 tante esset artis: qm̄ x̄ps paup̄ esset et sūme humilis. Erat
 aut cōtexta desup. i. p̄ totā p̄tē supiorē habebat pannos
 transuerso desup positū ad modū corrigie in pellicia: et
 fortior esset. Lbryso. sic dicit: Duplex erat ista tunica p̄tū.
 i. duplicato panno fm̄ morem palestine regionis: et
 paupes habent vestes cā fortitudinis. Quidā autem alie
 goriā p̄ istud ondi: qm̄ nō simpliciter hō erat q̄ crucif⁹
 erat: sed desup deitate habeat. Quidā ipsā specie tunice
 aiunt euangelistā historice designare. qz enī in palestina
 duos pannos cōmittentes ita subtexerunt indumenta
 ondit Joānes qm̄ talis erat tunica ex his: qz desup sub-
 texta. Ista tunica fert a brā virgine ipsi x̄po infantia fu-
 cta et aptata fuisse: et creuit cū ipso crescēte. Qd̄ nō d̄r
 incredibile: cū filie miraculū cōtigerit filijs israel in sol-
 tudine: vt habet Deu. ca. viij.
Incōtaminatus ta tū: et d̄r impollut⁹: incorrupt⁹: nō detur-
 batus: nō cōtaminat⁹. et cōponit ab in et cōtaminatus.
Incōtinēs tis ge. oīs. i. nō cōtinēs: ab in et cōtinēs. vñ h̄ in
 cōtinētia tie. i. nō cōtinētia. vide in cōtineo nes.
Increpo pas pui et increpau inuenit. et cor. cre. vide supra
 in crepo crepas.
Incubo be cōis ge. penul. cor. q̄ vel q̄ semp̄ incūbit v̄l in-
 cubat. et d̄r ab incubo bas vel incubo bis.
Incubi v̄l incubones idē qd̄ pilosi qdā demones sūt. vide
 in pilosus. et cor. penul. incubi: sed incubones eā pdu.
Incudineus nea neū. qd̄ p̄tinet ad incudē: et deriuat ab in-
 cus incudis.
Inculco. ab in et calco cas cōpo. inculco cas cani care: vt
 de calcare: intus calcare: verba iterando multiplicare: et
 ctare: et cōuertit a simplicis in u.
Incunctanter aduer. i. dubitanter fm̄ Pap.
Incuria. i. negligentia ab eo qz cure nō fit fm̄ Pap.
Incursio fas verbū frequen. et format ab incurru sup. de in-
 curro ris u mutata in o.

Incus. ab incudo dis deriuat h incus cudo. i. instrumentū illud sup qd fabricat: qz in ea cutit ali qd. i. feriēdo pdu cis: Ueteres enī nō incudē: s; intudē vocabāt: qz i ea metallū tūdaf. i. tendaf. vñ intudis dī malletis a tūdedo. i. tendendo. z pdu. tu: sicut cudo dis. vide in cudo dis.

Inciso fas exponit in accuso fas.

Indago gas gani gare. i. inquirere: inuestigare. vñ h indago gnis inuestigatio: inquisitio: z pdu. ga. vñ theodol? Nec cuiq; hoīum dedit indagare sepulcrū. z videf in h versu b vim habere lre.

Inde aduer. deriuat ab in z cōponit vt deinde: exinde: p inde: p inde: subide. Et differūt: qz exinde z deinde z subinde aduer. sūt loci vel ordinis. Perinde aduer. similitudis vel q̄litas. i. taliter. p inde est cōiunctio illatiua. i. igif. Inuenit nī qñq; aduer. loci vel ordinis. z ista qñq; apocoy panē vt exin pin subin pin dein: p exinde deinde zc. Et scias q oīa cōposita ab inde deberent actere penl. iuxta regulā illā: Si aliq̄ ppositio cōponit cū aduerbio habēt te penul. longā: tūc ipsa penul. oz acui: vt alonge: delonge abut? excepto vno solo aduerbio. s. inde: qd si cōponat cū ppositioe: tūc ipsa aīpenul. acūeda ē: vt exinde deinde p inde zc. ita dicit. Hug. De h vide in scda pte in impedimentis accentus in ca. de impedimento distinctionis.

Indecor: coris in decore coris vide.

Indefessus sa sū. i. infatigabilis: vel indeficiens fm Pap. Indanno nas nauī nare natū cōponit ab in z dāno nas: z mataf a in e: z est indēnare nō dānare indēnū facere: vel ostendere. vñ indēnatus ta tū z bic z h indēnis z h ne. i. sine dāno vel dānatione. s. nō dānatus. vñ indēniter aduer. z hinc h indēnitas tatis. Prosper: Indēnis ppriū: seruat sapia censum.

Indepus ta tū. i. acquisitus: in indipiscor est.

Inderonsus sa sum. i. nō detonsas: ab in z detonsus.

Index. ab indico cas dī h z h z h index cis: z indicat. vñ h indicū cij. Index etiā dī penultim? digit? s. collateralis pollicis: qz in eo indicamus: z tūc est tñ mas. ge. z cor. di. ndia die qdā regio. Inde indus da dū: z indicus ca cū: gē tile. vñ z quoddā genus coloris dictū est indicū: qz in indicis calamis inuenit spuma adherente limo: z est coloris cianei mixturā purpureiq; ceruleiq; mirabilem reddens: z indicus ci quidā lapis albus. Job. xxv. of: Nō cōferet tinctis indie coloribus. Et scias q indie tres esse ab historiographis assertunt. prima est q ad ethiopiā mittit: scda q ad medos: tertia q ad finē facit. In banc ingressus est Bartholomeus ap̄lus.

Indicaris in dico cis vide.

Indico cas penul. cor. in dico cas est.

Indico cis penul. pdu. in dico cis est.

Indictio. ab indico cis deriuat h indictio onis. i. edictio: vel annunciatio: siue edictū. Dic pōt queri quid sit indictio z ad quid sit inuenta z vñ inoleuit cōsuetudo vt indictiones vocarent: z vbi sumant exordiu: q̄liter indictio possit inueniri. Indictio solet appellari indictionū cicl? i. quidecim annoz tps. Qñq; etiā indictio appellat q̄libz annis illius tps: vt primus ann? dicat prima indictio: scda scda: terti? tertia: z sic p singulos ānos vsq; ad quidecimū annū indictioes venietes rursus ad primū āni principiū reuoluūt. Qñq; etiā dicebat olim indictio il lūd tps in quo cōsilia tributa psoluebant romanis. s. spaciū annoz quinq;. Indictiones inuente sūt ad notandū quo tpe aliqd sit actū. z inoleuit talis cōsuetudo a romāis z talis appellatiois rō ab eis sūpsit exordiu: Romani enī debellato orbe z sibi tributario facto triplicē ordinē tempoz ad triplex genus tributoz psoluēdū pscripserūt. Erat enī edictū in vniuersos dictioni eoz subditos: vt semp in fra quidecim ānos auro: vel argento: ere: ferro: soluerēt tributa: z h tali ordine. Cōstituerāt sic romani: vt primo quinquēnio soluerēt aurū z argentū ad sustentandā rēpub. z ita qñq; anni dicebant prima indictio. Deinde in alio quinquēnio. i. in alijs quinq; annis solueret es: z bmoī

metallū ad faciendus imagines illustribus viris q pmeruerēt z ad depingenda fortia facta eoz vt essent in memoria. vñ finitis primis annis in principio sexti anni fiebat edictū vt deinceps solueret es. z isti quinq; anni dicebant scda indictio. In tertia indictione soluebat ferrūz ex quo fiebant arma ad debellandos hostes. vñ finita secūda indictione in principio vndecimi āni fiebat edictū vt in illis quinq; annis solueret ferrū. Ultra aut numeq; quidecim annoz nō pcedant. z appellatū est h tps quidecim ānoz indictio vna: vel indictionū vn? ciclus: in quo plenarie mūdus expleuit. qd a romanis indictū erat. Sicut aut a romanis actiones suas notabiles p indictiones ānotauerāt: sic ecclia romana ad huc spūalia psoluens tributa notabilia facta p indictiones cōsuevit annotare. vñ ad huc singulis annis paschali festo cū āno dñice incarnationis in cereo ānotat ann? pntis indictiois. Anni siqdē ab incarnatione dñi: indictio quocq; z epacte z cōcurrentes nomē quocq; z tps principis in paschali cereo ānotat. Cereus aut renouat? z illuminatus figt xpm resurgētē a mortuis in carne glorioza: splendore diuinitatis illustratū. cera enī carnē xpi desigt: z lumen deitatē. Anni g dñi zc. p̄dicto in cereo cōscribunt: qñ actioes hoīuz z successiones tēpōz ex xpi dispositioe ordinant. Sumit aut ciclus indictionū exordiu ab octauo klās octobris: supple fm antiquos. Indictionē aut sic inueniri poteris: Sume ānos dñi: z quotquot fuerint in pnti āno: his adde tres ānos q p̄cesserāt de indictioe illa in q nat? est dñs. Nat? enī est dñs in. iij. indictioe siue i tertio āno cicli indictionū: z totā illā sumā ptire p. xv. z quot remanserint ipsa ē indictio pntis āni. z si nihil remāserit: est idictio quidecima: z postea redit ad caput: qz idictio nō excedit quidecim ānos. De h tales dant vsus: Si tribus adiuctis dñi diuiseris ānos: Per ter quinq; dat indictio certificata. Si nihil excrecit: quidena indictio currit. S; h nota q anni dñi renouant in klās ianuarij siue in natuitate dñi. sed indictio renouat i octaua klās octobris: z sic āni dñi pcedūt nouē mētib?. vñ vsus: Mētib? hāc nouē dñi pcurfitat ānus. Et iō si cōputas vel qris indictionē a natuitate vsq; ad octauas klās octobris: iūgas tñ duos annos ānis dñi. Et si qris de ea ab octauo klās octobris vsq; ad natuitatē dñi: iūgas ānos tres. Nota insup q indictio i alijs significatioib? inuenit a p̄dictis: sic in. iij. Reg. ca. v vbi dī: Et erat indictio triginta milia viroz. i. summa eoz q indicebāt. vel dic sic exponit in historijs: q forte indictio est ibi determinata hoīuz collectio: sic est cohors z legio: Itē indictio p exactione vel p̄cepto graui vel intolerabili ponit in. ij. li. hēdre. ca. xx. vbi dī: Nec vlla alia indictio irroget zc. Itē inuenit indictio castus ablatiui buius noīs indicū cij: sed tūc scribit sine t: z cor. aīpenul. vñ Qui. epi. Eminent indicio pdita flāma suo.

Indictus. ab indico cis deriuat indictus cta ctū. i. p̄ceptū vel annunciatū. vñ hēdre. ij. li. ca. iij. a. S; nec indictio. i. nōdū impato vel annunciatio.

Indicus ca cū penul. cor. in india exponit.

Indifferens. ab in z differēs cōponit h z h z h indifferēs. i. nō differens: sine differentia: idē: vel filis. z compaf. vñ indifferentius siue aduer. z h indifferentia tie. i. idētitas vel expressa similitudo.

Indigena ne cōis ge. penul. cor. vide in inquilinus.

Indigeo. ab in z egeo cōponit indigeo ges gui: d interposita: z e mutata in i cor. z dī indigere: qsi valde egere vel intus egere. vñ indigens tis: z a otō indigēti addita a fit h indigentia tie. i. paupertas: egestas.

Indiges. ab indigeo ges deriuat h z h indiges tis. i. deficiatus. pprie qdē indigetes dicunt de hoībus facti dij z imortales. z dicunt indigetes p̄trariū ab indigeo ges: qz nullius rei indigeāt. vñ: z q̄libet dij dicunt qñq; indigetes: sed improprie z abusive. Vel indigetes dicunt qsi inter deos agentes. i. cōuersantes: vel qsi de die in diē agentes. i. proficientes: vel qsi numerū dierū augentes: vel qsi

- inde geniti. i. ex tetra geniti: ge enī terra dī. s; oēs iste sūt etymologie. 2 deriuat ab indigeo ges vt dictū ē. Uel indiges fm quosdā dī ab indigito tas. 2 dicebant indigetes tei apud antiquos quos noīa nō audebant.
- I**ndigetes in indiges getis exponit.
- I**ndigestus sta stū exponit in digestus.
- I**ndigito tas in digitus exponit.
- I**ndignus gna gnū indignus vide.
- I**ndignus a um: penl. cor. i. indigēs ab idigeo ges deriuat
- I**ndipiscor sceris indeptus sum. i. acquirere. 2 cōponit ab in 2 adipiscor.
- I**ndiscretus ta tū. i. incipiens: nō facundus: nō eloquens.
- I**ndiuuiduus a um. ab in 2 diu: diuus cōponit indiuiduus a um: vñ h̄ indiuiduitas tatis. Et scias q̄ indiuiduus dī tribus modis: vel carentia p̄tū vt athomus: vel duritia vt adamas: vel q̄ p̄ inferiora sue nature philosophice diuidi nō potest: vt socrates.
- I**ndo. ub in 2 do cōponit indo dis didi ditū indere. i. imponere: imittere: inferere: inferre: indicere: inducere: sicut foras emittere. 2 dī indere: q̄si intus dare.
- I**ndocilis. ab in 2 docilis cōponit h̄ 2 h̄ indocilis 2 h̄ le: penul. cor. i. nō docilis: qui nihil discere pōt. Sed indoctus cta ctū: dī q̄ nō dū discit: sed tñ discere pōt.
- I**ndoctus in docilis exponit.
- I**ndoles. ab in 2 dolus dī h̄ indoles lis penul. cor. q̄si sine dolo. i. etas iuuenilis: ingenū: origo: p̄genies. pprie tñ indoles est signū vel initū future p̄bitatis: q̄ sepe p̄pendit in quibusdā pueris. q̄ anteq̄ dī indoles q̄si intus vel interius olens etymo. est.
- I**ndorso. ab in 2 dorso cōponit indorso sas saui fare. i. supra dorso ponere: q̄ vulgo solet dici interfellare.
- I**ndubitatio in dubitatus exponit.
- I**nducie. ab induco c: q̄ ē introducere deriuat be introductie arū. 2 dicunt inducie: q̄si inducta ocia: vel cōponit ab in 2 dies 2 ocū. vñ inducie q̄si in dies ocia. 2 sunt inducie ptes federis. vñ inducarius ria riū: 2 h̄ 2 h̄ inducialis 2 h̄ le: vt h̄ est tps induciale. i. in quo habent vt debēt haberi inducie. 2 inducio cias. i. differre p̄ inducas: vt inducias facere 2 cōstruere.
- I**nductio onis fe. ge. est quedā spēs argumentatiōis apud loicū 2 fm h̄ sic describit. Inductio est oratio p̄ quā fit p̄gressio a particularibus ad vniuersale: vt h̄: Sortes currit: plato currit: 2 sic de singulis: ḡ oīs hō currit.
- I**nducula le penul. cor. i. indumentū ab induo is dī.
- I**ndulgeo. algeo ges cōponit cū inde. vel in interposita dī: dī indulgeo ges si sū: vel indultū. 2 h̄ diuersas significaciones. Indulgere enī accipit p̄ grā concedere: vt papa indulgit mihi banc p̄tatem. Itē indulgere. i. operā dare: vt indulgere gule noli que vētris amica est. i. noli operā dare vel cōsentire. Itē indulgere. i. remittere: vt indulgere nobis dīe peccata nostra. 2 tūc dī indulgere q̄si inde algere. i. postea cessare a noticia 2 memoria forefacti. 2 in prima significacione est actiuū: in alijs vō neutrum. De indulgentijs ecclesie dicam in purgatoriū.
- I**ndumē minis. ab induo is: dī h̄ indumē minis q̄cqd̄ induim⁹. Iosephus in. xvij. Quā ciuitate intrabat priuatis indumibus utebat. vñ h̄ indumentū ti: 2 pdu. penul. indumē in ntō: sed in ḡtō eam cor.
- I**nduo. ab in 2 duo is: q̄ ē soluo cōponit induo is. Post q̄ enī indutus est aliqs: q̄si solutus 2 expeditus est: vt ad aliqd̄ operandū: vel vt se totū videndū prebeat: q̄ nō est quā sit nudus.
- I**ndupator aliq̄ dī impator interposita du cā metri: q̄ in heroico carmine impator stare nō pōt. Et est ibi epenethe sis quedā figura metaplasmi.
- I**ndusio. ab induo is dī indusio as. i. induere. vñ h̄ indusiy amen minis. i. indumentū.
- I**ndustus stria striū: 2 h̄ 2 h̄ industris 2 h̄ stre. p̄ eodē dī i. studiosus: agilis: vigilans efficax: p̄seuerans: impiger: solers. vñ industrie aduer. 2 h̄ industria stria. i. assiduitas
- studij: cupiditas: ardo: auuiditas: p̄seuerantia: solertia: vigilantia.
- I**nduuie. ab indno is pluraliter be induuie arū: indumentū: 2 pprie tunice serpentū. Sedē exuuie: q̄ exuunt: sicut induuie q̄ induunt.
- I**nebrizio as aui are verbū actiuū ab in 2 ebrizio as cōponit. 2 pōt esse intentuū ibi in.
- I**nedia. edes cōponit cū in 2 dī h̄ inedia die. i. paupertas q̄ est in ede. i. in re familiari. 2 dī inedia q̄si sine esu. Job. xvij. Inedia inuadit costas eius.
- I**neffabilis. ab in 2 effabilis cōponit h̄ 2 h̄ ineffabilis 2 h̄ le: q̄ q̄ nō pōt loqui: vt q̄ q̄ pōt loqui cū difficultate vñ 2 deus est ineffabilis: non q̄ dici nō pōt: sed q̄ fuit sensu 2 intellectu humano nullatenus pōt: q̄ de eo nihil digne dici pōt iō ineffabilis dī: Silr 2 eadē rōne quoddam nomen dei dī ineffabile: 2 cor. bi.
- I**nenarrabilis. ab in 2 enarrabilis cōponit h̄ 2 h̄ inenarrabilis 2 h̄ le penul. cor. q̄ enarrari nō pōt: vel q̄ cū difficultate narratur.
- I**nenodabilis. ab in 2 enodabilis: q̄ dī ab enodo das cōponit h̄ 2 h̄ inenodabilis 2 h̄ le penl. cor. q̄ solui nō pōt.
- I**neonuis inī itū ab in 2 eo is cōponit. 2 est inire intrare: incipere: inuenire: cōtumbere.
- I**neptio tis tiui. vide in ineptus pta ptū.
- I**neptiola le penul. cor. dimi. parua ineptia.
- I**neptus pta ptū cōponit ex in 2 aptus pta ptū. i. apto dī q̄si nō aptus. i. stultus fm P̄ap. Dug. vō dicit: Ineptus pta ptū. i. indiscretus q̄ acq̄rit: sed nō h̄ modū in exponendo. 2 cōparat ineptus tior simus: 2 ab ineptus venit h̄ ineptia tie: 2 inepto ptas ptani verbū actiuū. i. infamari: ineptū facere. vel fieri. 2 tūc est neutrum. Inuenit etiam ineptio ptis ptui ptire. in eodē sensu.
- I**nergia in energia exponit: idē q̄ energia.
- I**nerguminus: idē q̄ energuminus. vide in energia in energuminus.
- I**nermis. ab in 2 arma cōponit h̄ 2 h̄ inermis 2 h̄ me inermis ma mū in eodē sensu. i. sine armis sine viribus. Uirgi. Tūc studio effuse matres. 2 vulgus inermū.
- I**ners. ars cōponit cū in: 2 dī h̄ 2 h̄ 2 h̄ iners tis ois ge. sine arte: q̄ ad nihilū faciendū vel patiendū est aptus. vñ hec inertia inertie.
- I**nerticula. ab iners dī h̄ inerticula cule: vitis nigra quam greci amaranō vocant boni vini 2 leuis. vñ 2 sic dī: quers interpellandis nertis habeat.
- I**nerticus ca cū. i. grauis: ignarus: remissus: ab iners tis 2 cor. penul.
- I**nerozabilis. ab in 2 exozabilis cōponit h̄ 2 h̄ ineroxabilis 2 h̄ le. i. nō exozabilis: inflexibilis: implacabilis: inflexicors: q̄ nullius precibus flectit. hinc etiā dī: Ineroxabile odiū inter eos est. i. tale q̄ pacificari vel exorari ad pacē nō potest: 2 hinc ineroxabiliter aduer. 2 hec ineroxabilitas tatis.
- I**nexpiabilis. ab in 2 expiabilis cōponit h̄ 2 h̄ inexpiabilis 2 h̄ le: q̄ nō purgat: vel q̄ expiari nō pōt.
- I**nfaber bra brū. ab in 2 faber bra brū cōpo. 2 ē infaber in artificiosus inoznat⁹. vñ infabre aduer. i. inoznate. Deu. in sermonib⁹: Quid sculptū infabre: q̄ fusu durius esse 2 cor. fa. vñ q̄dā: Nil rūcina fabro ofert: sed rūcina mīa.
- I**nfamo mas maui: ex in 2 famo mas cōponit. 2 hinc h̄ h̄ infamis 2 h̄ me: sine bono noīe vel male fame. vñ h̄ infamia mie. 2 pdu. fa.
- I**nfandus. ex in 2 fandus cōponit 2 dī infand⁹ da diu. ecranodus: scelestus: nec nō noīandus: q̄si q̄ nō vñ noīat nec aliqs de eo fari. 2 in eodē sensu dī nefandus da dī vtrunq; comparat.
- I**nfans. ab for faris dī infans tis ois ge. i. nō loquēs. cōparatur infans tior simus. vñ Prudētius in li. bymno: Largite mihi carmē infantissimo. Dicitur etiam infans pro puero: 2 tūc est cōmunis ge. tñ: 2 est infans vñ septēniū. 2 dicit infans q̄ fari nesciat. i. loqui non potest

qum nō habeat ad huc bene ordinatos dentes. Nec ideo
dī infans: qz loqui nō possit vsq; ad septēniū: sed qz non
potest loqui expedite et distincte vsq; ad illud tempus: vñ
qz in ipsa prima pte illi tps loq nō pōt. vñ h infantia tie
etas infantis.

infantis. ab infans dī h et h infantilis et h le. res infantis:
vel ptenens ad infantē: et pdu. penul. vñ infantiliē aduer.

infantiosus sa sū: plen⁹ infantia. i. ifatilis. et dī ab infans et
infantulus et fantculus li: et infantiolus li: et fantillus li: p
geminū loia. p puo infante: et cor. tria prima penal.

infaustus sta stū exponit in faustus sta stū.
infectus cta ctū. i. nō fact⁹. vñ dī: Qd est p infecto haberi
nō pōt. et cōponit ab in et fact⁹. Virg. Et parit facta atq;
infecta canebat. Pōt et esse picipiū de inficior ceris.

infelicitas in felix exponit.
infelico cas exponit in felix supra in flīa.

infectio ab in et factio cōponit infectio cis si infertū. i. im
plere. vñ infertus ta tū: et inferto tas frequen.

inferiarū in gō plurali sunt, sacrificia facta inferis pro
mortuis: et dī ab inferus ri.

infernus a inferus dī h et h infernas natis ge. cōis: de in
ferno existens: vel q infernū colit: sicut supnas natis dī q
est supnus: vel q colit supna.

infernus ni mas. ge. in singulari: sed in plurali neutri tñ h
inferna noz. et dī infernus ob infra: qz sub terra dī esse. sū
cut enī cor est in medio hoīs ita et infernus in medioter
re credit esse. Uel infern⁹ dī ab infero inferis: qz aie reoz
illuc inferant. vñ h et h infernalis et h le: et infern⁹ na nū
i. infernalis vel imus vel inferno suppositus. Et scias
q quadruplex est infernus. Unus est infernus dānatoz: in
quo sunt tenebre: et quātū ad carentiā visionis diuine: et
quātū ad carentiā grē: et est ibi pena sensibilis. et h locus
est infern⁹ dānatoz. Alius infern⁹ est supra istū: in quo
sunt tenebre ppter carentiā diuine visionis: et ppter carē
tiā grē: sed nō est ibi pena sensibilis. et dī limbus pueroz
Alius supra hunc est: in quo sunt tenebre qstū ad carētiā
diuine visionis: et est ibi pena sensibilis: sed nō qstū ad ca
rentiā grē: et dī purgatorū. Alius locus quartus magis
est supra: in quo sunt tenebre qstū ad carentiā diuine visi
onis: sed nō quo ad carentiā grē: nec est ibi siue erat pe
na sensibilis: et hic est infernus siue limbus sanctorū: pa
tū: et in hunc tñ xps descendit qstū ad locū: sed nō qstū
ad tenebrarū experientiam: et inde sanctos extraxit. Et
scire te volo q post tps illud nullus ad limbū illū vel in
fernū descendit. De pena inferni habes in pena. Item de
ei dixi in defunctus. Itē vide in sapia. itē vide in sanct⁹.
Itē de sinu Abrae habes in sinus. Dic pōt qri an dān
nati in inferno vellent oēs alios esse dānatos: Ad h dico
q sicut in beatis in pīa erit perfectissima charitas: ita in
dānatis erit pfectissimū odiū. vñ sicut scī gaudebunt de
oibus bonis: ita mali de oibus bonis dolebūt. vñ et felici
tas scōz cōsiderata eos maxime affligit. vñ dī Isa. xxi. ca.
Uideant et cōfundant zelantes ppli: et ignis hostes tuos
deuoret. vñ vellent oēs beatos esse dānatos. Tanta enim
inuidia erit in dānatis: qz et ppinquoꝝ glorie inuidebūt
qum ipsi sunt in sūma miseria. Et quē etiā in hac vita hoc
accidit crescente inuidia: sed tñ minus inuidet ppinqs
q alijs: qz maior esset eoz pena: si oēs ppinqui dānaren
tur et alij saluarent: qz si aliqui de suis ppinquis salua
rent. et exinde fuit q diues petijt fratres suos a dānatiōe
eripi. Sciebat enī q aliqui eriperent maluisset tñ fratres
suos cū oibus alijs dānari. Et scias q qm ex dānatoꝝ
multitudine pena singuloꝝ augeat: tñ tñ superexcrecit

odiū et inuidia q magis eligūt torqueri cū multis q mi
nus soli. Potest etiā hic queri natura intellectualis ordi
nata est ad beatitudinē cuius est capax: sed in demonib⁹
manet natura intellectualis post pēnā: ergo nō sūt adeo
obstinati quin possint bonū velle et beatitudinē cōsequi
Ad hoc respondeo q in demonibus remanet naturalis
potentia ad bonū sed remota et indisposita p cōtrariū ba
bitū deprauata qua bñ possunt facere se vellent. sed velle
nō possunt: qz habitus malicie ab eoz voluntate remoue
ri nō pōt: qui iam in statu vie nō est. De hoc etiā in pena
vide. Itē pōt queri an melius sit nō esse q male eē: Ad
hoc dico q melius est nō esse q male. Un dicit Hiero.
tractans illud Hiero. ca. xx. Maledicta dies in qua nat⁹
sum. melius inquit est nō esse q male esse. vñ dicit btūs
Bernar. in. xxxviii. sermone tractās illud Cant. Si igno
ras te o pulcra inter mulieres: egredere et abi post greges
sodaliū tuarū. dicit: Doies quidē merito ignorātie igno
rati. i. reprobati: et ad tremendū illud iudiciū stare: et igni
ppetuo tradi habēt: nō aut vt pectides: nec dubiū fore de
terius his q sic erūt: qz his q oīno nō erūt. Meli⁹ fiterat
ei inqt xps si natus nō fuisset ille hō nā vtiq; si natus nō
fuisset: oīno dānat⁹ nō fuisset ille hō. Sed verbi grā: aut
pecus: aut alia quepiam creatura q qm iudiciū nō bñt:
ad iudiciū nō veniret: ac p h nec posteriorē ad suppliciu
puto: qz et in pñti vita si bñ aduertat posteriorē ire peco
ribus boiem iudicabis an nō. Si quidē ipsis bestijs tibi
videf quodāmodo bestialioꝝ esse homo rōne vigens: et
rōne nō viuens. nā pecus quidē si se rōne nō regat: excu
sationē h3 a nā: a q hoc ei penitus munus negatū est. hāc
nō h3 hō cui ab ipsa speciali progatiua donatū est. Mes
rito punde eo ipso censet hō egredi: et post ire gregalib⁹
aiantibus q solū hoc aiā cōuersatione degeneri iura na
ture transgrediens rōnis cōpos: rōne expertus moribus
et affectu imitat. cōuincit ergo ire post greges hō: et nūc
quidē deprauatione nature postmodū aut etiā extremis
tate pene: hec Bernar. Hoe. etiā dicit: Leteris aiantib⁹
sele ignorare natura est hoibus vitio venit. Dic nota q
nō eē pōt dupliciter cōsiderari. Uno mō fm se: et sic null⁹
mō pōt esse appetibile: qum nō habeat aliquā rōne3 bo
ni: sed sit boni pura priuatio. Alio mō pōt considerari in
quantū est ablatiuū penalis vel miserie vite: et sic nō esse
accipit rōnem boni: Larere enī malo est quoddā bonu3:
vt dicit Phis in. v. ethi. et p hunc modū meli⁹ est dāna
tis nō esse qz miseros esse. et fm h dānati possunt eligere
nō esse fm liberatā rōnem. Et scias q vsq; ad infernū sūt
miliaria triamiliaria ducenta: et qdragintaquinq; fm il
los q ponūt infernū in centro terre: vide etiā in terra.

I nfero inferis intuli illatū componit ab in et fero fers. et di
citur inferre introferre: vel imittere. vnde dīs ad Tho
mā ait: Infer digitū tuū huc. et inferre est conferre: irro
gare: et pertinet ad malū. mala enim inferunt. i. s ferunt
et fm hanc significationem nuenit in dialectica: inferre
i. concludere. illatio. i. conclusio. qum enim aliquid con
cluditur inferi. i. contra oppositionē vñ opinionē alicu⁹
fertur. vnde coniunctio que est signū cōclusionis dicitur
illatio: quasi contra portatio.

I nferū ti ge. neu. vinū qd altari offert vel libat. et cōponit
tur ab in et fertū: qd est oblatio quedā. vel deriuat tñ ab
infero inferis.

I nfer⁹ ri mas. ge. p inferno vñ p deo infernali. i. p deo mor
tuoꝝ: vel p manibus: sicut supus p deo celesti: vel p deo
vivoꝝ. et deriuat inferus ab infernus: et cor. fi.

I nfectus ab infiteor teris dicit infessus sa sum. i. non fals
sus: negans.

I nfectus ex in et festus: idē qd iratus: infensus: cōtrari⁹: mo
lestus: inqertus. et dī infestus qm nō festus: nō festiuus. et
cōpaf vt infest⁹ stioꝝ simus. vñ infeste sius sine aduer. et
infesto stas stau. i. molestari: aduersari: infestū eē alicui
et est actiuū: et cōstruit cū actō.

I ficie arū in inficior vide.

Inficio eis feci factū ex in et facio componit. et dicitur inficere: deturpare: tingere: repellere: informare: et pertinet ad proprietates intrinsecas. et cor. fi.

Inficioz aris ciatus sū cōponit ab in et facio. et dicitur inficiari q̄si nō facere: nō esse factū: et tendere. i. negare: et proprie qd̄ verū est q̄si nō fateri factū: sed s̄ veritatē mēdacio niti. et est proprie inficiari rē debitā denegare: q̄a a creditore de polcif. idē et abiuratio. i. rei credite abnegatio. vñ qdam: Inficit intingens: q̄ denegat inficiat. et ab inficioz be inficie arū. i. negationes.

Infidus da dū in fidus est.

Infimas ab infimus dicitur h̄ et h̄ infimas matis. et dicuntur infimates infimi et minores in populo. q̄ aut infimi vel infimates dicuntur q̄si in fine positi: etymo. est.

Infimo ab infimus dicitur infimo mas penul. cor. et est infimare: deprimere: subtus ponere. vñ infimatus ta tū.

Infimus infra ē aduer. loci: et cōparat infra rior simus. vñ inferius infime aduer. et est dicitur inter infimū et imū. vñ in Grecis. Infim⁹ ordine sit. imus at ille loco. et ponit infimus p̄ deiectione: vel infra posito. Pōt etiā infim⁹ esse verbum: et pdu. fi. vide in infio infis infit infimus.

Infinitiuus ua uū in finitus exponit.

Infinitus ta tū in finitus exponit.

Infio ex in et fio cōponit infio fis: sed mō nō est in vsu. vñ Aristot. in primo de gnatione: Infim⁹ tristantē aliquā tāgere nos. sed nō nos eū. Plato etiā h̄ verbo vtitur. Infim⁹ g. i. dicimus. et pdu. fi. Pap. vō dicit: Infit ceteris deficit antiqui tñ infit dicebant. i. incipit fari.

Infirmitas ab in et firmus cōponit infirmitas ma mū. i. non firm⁹ q̄si sine forma. i. sine calore. et cōparat minor simus. vñ infirme mi⁹ sine aduer. Inuenit etiā infirmitas apud antiquos. vñ in li. Sapi. ca. iiii. Infirmiter posita a vento cōmouebunt. et h̄ infirmitas tatis: et infirmoz maris. i. esse vel fieri infirmū. vñ beatus Paulus in. ij. ad Cor. ca. xi. Quis infirmat et ego nō infirmoz. Inuenit etiā infirmomas verbū actiuū. i. debilitare: falsificare enervare: et cōponit ab in et firmo mas.

Infisco scas scani cōponit ab in et fisco scas. et est infiscare in fiscū mittere: vñ illud: Et res eius infiscant. i. in publicū deueniant. et est actiuū.

Infligo gis xi ctū et infligo as in eodē sensu. i. inferre: irrogare: introfligere. et est actiuū. et pdu. fi. infligo.

Informis ab in et forma cōponit h̄ et h̄ informis et h̄ me. i. turpis q̄si sine formitate: nō qz careat oīno forma: s̄ qz careat pulchra et precipua forma. vñ informiter aduer. et h̄ informitas tatis.

Inflo flas in flo flas exponit.

Infortuniū tunij. i. aduersitas: mala fortuna. et cōponit ab in et fortunū.

Infra dicitur ab in et est aduer. loci. et cōparat infra rior simus. vñ inferius sine aduer. et s̄git infra locale deffionē vel suppositionē: cui s̄riū est supra. vñ male dicitur sū infra muros ciuitatis: nisi esse defossus muris: vide in intra.

Infrenis. ab in et frenū cōponit h̄ et h̄ infrenis et h̄ ne: et infrenus na nū. i. sine freno: et pdu. fre.

Infrequens cor. penul. vide in frequens.

Infringo gis exponit in frango gis.

Infronitus ta tū exponit in infronitus.

Infrunitus ta tū penul. pdu. idē est qd̄ infronitus. i. nō frunitus. Eccle. xiiij. Animo infrunito et irreuerenti ne tradas me. Inuenit etiā inibi infrunito. et cōponit ab in et frumen qd̄ est ps gutturis: vbi cibus sapit. vñ infrunit⁹ q̄si sine frumine. i. sine sapore sapientie. i. insipiens: stultus: indiscretus: sine freno rōnis.

Infucatus ta tū. i. syncerus: sine fūco: ab in et fucatus cōponit qd̄ exponit in fūco cas.

Infula le est fasciola sacerdotalis capitis alba i modū diametris: a q̄ vitte ab vtraqz pte dependent: q̄ infulā vinciant. vñ et vitte dicte sunt qz vinciant. sed infula plerūqz lata erat: plerūqz tortilis de albo et cocco.

Infurno nas in furnus exponit.

Infusio sas sati sare. i. fusio inuoluere. et cōponit ab in et fusio: et pdu. fu.

Infusozū rij in fusozū exponit.

Ingeniculans lantis oīs ge. i. genu vel genua flectens vel inclinans: et cor. cu.

Ingeniū nij cōponit ab in et geniū i eodē sensu. illa vō positio in addita nihil opat nisi q̄ notat ingeniū esse intrinsecā vim aīe et nālem. vñ etiā dicitur ingeniū quasi ingenitū. i. a nā: et est etymo. vñ h̄ ingeniolū li dimi. et ingeniosus sa sū. et cōparat ingeniosus fior simus. vñ ingeniosus sine aduer. et h̄ ingeniositas tatis. et ingenioz aris. i. ingeniū exercere: et ingeniose se h̄re. et ponit p̄ decipe et tunc est transitiuū. Itē ab ingeniū h̄ ingeniositas tatis. astutia calliditas: prudentia: subtilitas.

Ingenuus ab in et genus cōponit ingenuus nua nuū. et dicitur ingenuus nobilis q̄ in genere h̄ libertatē cū facto sicut libertus. vñ greci ingenuos eugenes vocat: qz sūt boni generis. vñ h̄ ingenuitas tat. i. nobilitas. et cor. ge. vñ Quod de arte. Dedecet ingenuos tedia ferre sui.

Ingerfo sas in gersa exponit.

Ingloriosus in gloria exponit.

Inglorius ab in et gloria cōponit inglorius ria riū. i. sine gloria: absqz honore: idē qd̄ ingloriosus. vñ quidam: The queras gloriā: et nō dolebis qm̄ inglorius eris.

Ingluues ab inglutio tis derivat h̄ ingluuiet uiei. i. vomitas. vñ ingluuiosus sa sū. i. vorax: vñ ingluuiet cōponit ab in et gula: q̄si in gulā veniens.

Ingratus ab in et gratus cōponit ingratus ta tū: et s̄git ma nā ingratus. i. nō gratus: nō acceptabilis. et ingratus. i. memor bñficij. et ingratus. i. irremuneratus. et cōparat. vñ h̄ ingratitude dimis. et dicitur ingratus q̄si sine grā. vñ dicitur dicitur ingratus acceptoz imemor oīs: Et cuius merita sequitur retributio nulla: Et cui dicendi deerit grā vel faciē. Et nota q̄ ille q̄ bñficiū dat nō statim d̄ se exhibere p̄nitorē ingratitudinis: sed prius piū medicū: vt. s. iterum bñficijs ingratitudinē sanet. Et scias q̄ sicut dicit Bernardus i canticis sermōe. v. Ingratitudo inimica est de exinanitio meritorū: virtutū disp̄sio: bñficiōz p̄ditio. Ingratitudo ventus vrens exiccās fontē pietatis: rosē mēfluenta grē. Et Aug. in sermo. scti Stephani dicit: q̄ p̄ est aliquoties q̄ nō solū inimicos nō diligimus: sed et amicis qd̄ fidē integrā custodim⁹. Sed e d̄terlo gr̄ actio est inuitatio ad plus dandū. vide in canis.

Ingredior deris ingressus sū. i. intrare: ab in et gradior deris cōponit: et cor. gre.

Ingruo gruis gruit in gruo is exponit.

Ingaudio dis in gaudio exponit.

Inguen guinis neu. ge. ps corpis circa pudēda sic dicitur vnguo guis siue ab vntione: et cor. penul. gtī.

Inhabilis exponit in habilis.

Inberes ab in et beres res cōponit inberes res si sū. i. inberens berere. vñ h̄ et h̄ et h̄ inberens tis. vñ inberens aduer. et h̄ inberentia tie: et pdu. be.

Inbibeo bes bui bitū cōponit ex in et habeo bes. et est inbibere: p̄hibere: cohibere: vitare: remouere: separare. et est impriuatiuū. Est enī inbibere: nō habere. vñ h̄ inbibentozis. et cor. bi inbibeo.

Inbibitor tozis. ab inbibeo bes dicitur h̄ inbibitor tozis. i. pedellus: qui et angarius et exactor dicitur: qz in nimis petendo et iniuste ferendo inbibet hoīes: vel qz inbibet lites inter eos: et cor. bi.

Inhumanus na nū vide in humanus.

Inibi aduer. loci exponit in ibi supra.

Initioz. ab initū dicitur initioz aris. i. inchoare: d̄secrare: sc̄ificare: introducere: sacrificare. vñ p̄pheta: Initiati sūt b̄ p̄begoz. i. sacrificauerūt: vel d̄secrauerūt. Et nota q̄ qd̄ vtunt h̄ vbo in actiuo genere: vt initio as.

Initū. ab in eo inis dicitur h̄ initū tij. et est initū tij. et ē in re a q̄ aliqd̄ incipit. sed principiū vboz est exordium.

Inigo gis inegi inactū cōponif ab in z ago agis. z est ini-
 gere pecus a pastu in tectū agere. Abigere vō est pecus
 a tecto in pascua agere. z cor. penul. inigo gis.
Inimicus. ab inimicus dī h z h inimicabilis z hoc le: z
 h z h inimicabilis. z h le. vel ab inimicoz caris potest ve-
 nire. vñ inimicabiliter aduer. z bec inimicabilitas tatis.
Inimicus. ab in z amicus cōponif inimic^o ca cū. z cōpar
 inimic^o cior simus. vñ h inimicicia cie. z inimico cas ver-
 bū actiū: z inimicoz caris verbū depo. in diuersis signi-
 ficationib^o: vt inimico illū tibi. i. facio illū inimicū tibi: z
 inimicoz tibi. i. sū inimicus tibi. Dic nota q̄ dilectio ini-
 micoz pōt triplicif cōsiderari. Vno quidē mō vt inimici
 diligant iniquatū sunt inimici. z h est puerū z charitati
 repugnans: qz h est diligere malū alterius. Alio mō pōt
 accipi dilectio inimicoz q̄tū ad nāz. s. i. vniversalī. z sic di-
 lectio inimicoz est de necessitate charitatis: vt. s. aliq̄s di-
 ligens deū z pximū ab illa generalitate dilectionis px-
 imi inimicos suos nō excludat. Tertio mō pōt cōsideri di-
 lectio inimicoz in spāli: vt. s. aliq̄s in spāli moueat motu
 dilectōis ad inimicū. z istud nō est de necessitate cha-
 ritatis absolute: qz nec etiā moueri motu dilectionis in
 spāli ad quoslibet hoīes singularif est de necessitate cha-
 ritatis: qz esset impossibile. Est tñ de necessitate charita-
 tis fm pparationē animi: vt. s. hō habeat animū pparatū
 ad hō in singulari inimicū diligeret si necessitas occur-
 reret. Sed q̄ absqz articulo necessitatis hō hunc actū im-
 plet vt diligit inimicū ppter deū h p̄inet ad pfectionē
 charitatis. qū enī ex charitate diligit pximus ppter deū
 quāto aliq̄s magis diligit deū tāto etiā magis ad pximi
 dilectionē ascendit nulla inimicitia impediēte: sicut si ali-
 q̄s multū diligeret aliquē hoīez amore ip̄i: filios ip̄i
 amaret etiā sibi inimicos: z totā eius familiā. vide in di-
 lectio: z in charitas: z in amor.
Ininterpretabilis. ab in z interpretabilis cōponif h z h in-
 interpretabilis z h le: qd̄ interpretari nō pōt. vel nō habile
 ad interpretandū. Debre. v. Ininterpretabilis ad dicendū.
Iniquus. equ^o adiectiuū cōponif cū in: z dī iniqu^o q̄ quū
 lno equus. z cōpar. vñ h iniquitas. tatis. z cor. pmā. vñ
 p̄amphil^o: Semp iniquoz scelus impedit acta bonozū.
 z scribit iniquus p̄ geminū u in vltima syllaba.
Initus ta tū penul. cor. i. inceptus: ab in eo inis initū.
Inungo gis xi ctū ex in z iūgo gis cōponif: z est iniūgere
 p̄cepte: sicut vult Dug. Multū tñ p̄babilis videt q̄ in
 unctio minus importat q̄ p̄ceptū: qz qñ p̄relatus vult
 aliquid inquirere vel inuenire prius iniungit: z postmo-
 dū facit p̄ceptū.
Inuria rie in iniurius est.
Inurius. ab in z ius cōponif iniurius ria riū. i. tortuosus
 nō seruās ius: qñ sine iure. z inde h iniuria rie. i. iniusti-
 cia qñ sine ius: vel cōtra ius: qñ. s. fit aliqd̄ cōtra ordinem
 iuris. vñ iniuriosus sa sum. i. iniurius: vel potius ille qui
 panif iniuriā ab aliquo. z cōparat. vñ iniuriose stus sine
 aduer. z bec iniuriositas tatis. Itē ab iniuria iniurioz ar-
 ctus sū iniuriari. i. iniuriā facere. cōstruif cū otō: vt iniu-
 ror tibi.
Inunx. iugū cōponif cū in z dī h z h inunx gis. Itē cō-
 ponif cū se z dī h z h seiunx gis in eodē sensu. Inunx
 dicunt boues nōdū iugo cōiuncti. Idē dicunt seiuges:
 qñ seorsū a iugo fm Dug. Et in Grecismo dī: Bos nōdū
 domitus a multis dī inunx.
Inocens. i. nulli nocens. vide in noceo ces.
Inocens. ex in z nocuus cōponif innocuus cua cū. i. in-
 nocens: z cui nō nocet fm Dug.
Inoxius. ab in z noxius ria xiū: qñ sine noxa. Innoxius
 p̄prie dī cui quisqz nocere nō nouit: nec ipse alij.
Inuba. ex in z nubo cōponif h innuba be. i. inupta q̄ nul-
 lū nupit: z q̄ ad huc vultū suū nō velat: z cor. nu. sicut p̄nu-
 baly nubo bis eā p̄ducit.
Innatio nis se. ge. z interponif i cā euphonie. deberet. n.
 vñ innatio: ab in z natus ti addita o.

Innulus. ab innuolūis derivat h innulus li. z sunt innuli fi-
 lij ceruoz: ab innuendo dicti: qz ad nutū matris abscon-
 dunt. vñ innulinus na nū: z innuleus lea leū in eodē sensu.
 z h innuleus lei idē qd̄ innulus. Lanti. ij. Silis est ca-
 pree innuloz certoz.
Innuolūis nui tū ex in z nuolūis cōponif. z est innuere natū
 facere: vel signū dare intelligendi: z est neutrum.
Ino grece vinū dī latine.
Innolitus. ab in z oleo lex derivat inolit^o ta tū. i. insuetus
 inat^o: nālis. vñ inolita bonitate. i. cōsuetā z inata: z cor. li.
Inomellū. ab ino qd̄ est vinū z mel cōponif h inomellum
 li. i. vini vel mulsi: z mellis cōfectio.
Inopinabilis. vide in opinor.
Inops. ops opis cōponif cū in z dī h z h inops pis. Uel
 dic fm q̄ dicebat antiq̄tus h z h z h ops. i. diues: fecun-
 dus: opulentus. z inde cōponif inops pis. i. paup. sed dis-
 ferūt. inops p̄prie dī q̄ nihil hz q̄ nec sibi sufficere pōt: nec
 ab alijs largiri. sed paup dī q̄ h alijs largiri nō possit sibi
 ip̄i tñ sufficit. vñ z copulationē recipiūt: vt ibi: Ego sum
 paup z inops: z alibi: Paupi z inopi tu eris adiutor. Uel
 inops cōpo. ab in ops opis p̄ terra: idē dī inops q̄si sine
 terra. i. sepultura: q̄. s. caret sepultura: vñ h inopia pie fm
 Dug. In Grecif. dī: Nulli^o possessor inops hō dī esse.
Inquilin^o. ab incolo lis dī inq̄lin^o ni. i. aduena: qñ icolēs
 aliena. nō enī p̄p̄riā sedē: sed in trā aliena inhabitat. S̄
 differētia ē in inq̄linū z aduena vel incolā. nā inq̄lini s̄
 q̄ emigrāt. nā inchoia nō indigenā sed aduena designat.
 h est ḡ iter illa differētia. Inquilini sūt q̄ emigrāt: z nō
 p̄petuo p̄manēt. Aduene vel incole aduēticij sūt: sed p̄ma-
 nentes idē z accole. Peregrini vō dicūt: qz p̄entes eozū
 ignorant: sūt enī de longinq̄ regioe. Indigene vō sūt in-
 de geniti z in eodē loco nati vbi habitāt. vñ inq̄lin^o cōpo-
 nif ab in z culina. s. vilis ciuis: z aduēticius fm quosdā.
Inq̄no nas nau. i. maculo: deturpo: z cōponif ab in z cu-
 nio nis: vel ab in z coq̄na: z cor. q̄. vñ in Aurora dī: Per-
 trā q̄ gradif virtus nō inquinat anguis.
Inquid q̄s fm Du. defectiuū est: z ē tertie coniugatiōis. vñ
 versus: Tertia vult inq̄t: q̄taqz sumit ait. Ex h colligif q̄
 inq̄m^o cor. penl. sic legim^o. sed aim^o p̄du. i. sicut audim^o
 z scribit inq̄t p̄t: z nō p̄d: qz nullū v̄bū in d̄ definit in ter-
 tia p̄sona p̄ntis indicatiui modi. fm aut analogiā fere to-
 ta ei^o declinatio inuenif. vt supra oñdi in tertia pte in tra-
 ctatu de p̄teritis tertie coniugatiōis in principio.
Inquiro ris ab in z quero cōponif e cōuerla in i. vide in
 quero ris.
Insanus. sanus cōponif cū in z dī insan^o na nū. i. nō san^o.
 z cōpar. vñ insane nius sine aduer. z h insania nie: z insa-
 nio nis nui ire. i. furere: z ē neu. z ponif qñqz p̄ scribere
 versus z facere vel cantare: qz olim poete credebant insa-
 niri qū versus faciebant: z studio vacabant. vñ Virgili.
 Insanire libet qñ tibi.
Insctia ab insctus ta tū dī h insctia tie. i. ignorantia: vñ
 Dora. in epi. Sed turpē putat insctie metuitqz liturā f̄z
 Du. Itē Sapi. xix. Aliā assūpserūt sibi cogitationē inscti-
 tie. Itē Sapi. xiiij. Sed in magno viuētes insctie bello
 Et scias q̄ insctia format ab inscti ḡtō de insctus ta tū
 addita a: qz regula est: Jan̄ cia breuiat in denoiatiuis q̄
 format addita scia: vt iustus iusti iusticia. s̄ insctia nō
 format addita cia: sed addita a: vt insctus ti: addita a fit
 insctia: z iō p̄ducit i añ tia: z ita teneas: vñ insctia scribi-
 tur p̄t in penul. sicut insctus inscti in vltima.
Insctus scia sciū qñ sine scia ab in z scius qd̄ est sciens cō-
 ponitur.
Insensis sensus cōponif cū in z dī bic z bec insensis z h se-
 i. sine sensu.
Inseto tas taui tare. i. filo setam adaptare. z cōponif ex in-
 z seta te.
Insidie ab insidie des dicuntur be insidie insidiarū: z biuc
 insidiosus sa sum: z insidior aris. i. insidias tendere z p̄e-
 parare.

- I**n signis. signū cōponit cū in rō h r h in signis r h ne. i. p̄clarus: ornat: nobilis: glorioſus: magne fame: q̄si h̄is emi nēs signū p̄re alijs. vñ h̄ inſigne gnis ſubſtātiue. i. or namentū. r inſignio onis niu nre. i. nobilitare: ornare: exaltare: inſignē facere. r eſt actiuū inſignio.
- I**nſilio lis in ſalio lis exponit. r cor. ſi.
- I**nſimulo ab in r ſimulo cōponit inſimulo las lati lare. i. accuſare: qz accuſatoris eſt ſimulare in aduerſariū q̄cqd p̄t. r inſimuloz laris inuenit in eodē ſenſu in genere de ponēti ſm Dug. Itē inſimulo. i. nō ſimulo nō ſingo: vñ inſimulatus ta tū. i. nō fictus. Sapi. xxij. Inſimulatū im piū tuū portās. i. nō fictū. vel cōponit ab in r ſimulatus.
- I**nſinuatio onis ſe. ge. exponit inſinuo as.
- I**nſipidus da dū. i. nō ſapid⁹ penul. cor. r cōponit ab in r ſapidus. r cōpaſ vt inſipidus dioz ſimus. r ab h̄ gtō inſi pidi addita tas fit h̄ inſipiditas tatis.
- I**nſipiens ex in r ſapiens cōponit h r h r h inſipiens tis i. nō ſapiens: q̄si ſine ſapore r ſapia. r cōparaſ. vñ h̄ inſi pientia tie.
- I**nſiſto ſtis in ſiſto ſtis exponit.
- I**nſitio onis ab infero ris: vel ab inſitus ta tū inſiti: addita o fit h̄ inſitio onis. Et ſcias qz infero ris tu tū: idē eſt qd plantare: r eſt pp̄rie inſerere: plantare p̄miſſionē ramoz rū ad inuicē. vñ Quidius de remedi. Uenerat inſitio fac ramū ramos adaptet.
- I**nſolens ab inſoleo les d̄r inſolens tis ge. oīs. i. ſupbus: fa tuus: moxib⁹ nō ueniēs. r cōpaſ: vñ inſolent⁹ tius ſime aduer. r h̄ inſolentia tie. i. ſupbia: fatuitas. vel p̄t cōpo ni inſolens ab in r ſolēs q̄si nō ſolens: r cor. ſo.
- I**nſoleſco ſcis. i. incipio ſolere. r eſt inchoa. bui⁹ verbi in ſoleo les: qd cōponit ab inſoleo les.
- I**nſūnis ſōnos cōponit cū in r d̄r h r h inſonnis r h inſō ne. i. ſine ſōno: puigil: q̄ dormire nō p̄t. vñ h̄ inſōnia tie i. uigilia vel uigilantia. r h̄ inſonniū: qd uidet p̄ ſōniū. r eſt quedā ſpes ſōni. uide in ſōniū.
- I**nſons ab in r ſons cōponit inſons tis ge. oīs. i. innocens innoxius. vñ in Eſopo: Inſontis aīos flozida lingua pol lit. r cōparaſ: vñ inſonter ti⁹ ſime aduer. r h̄ inſontia tie i. innocentia.
- I**nſontia tie in inſons eſt.
- I**nſpicio cis xi ctū inſpicere: q̄si intus cōſiderare. r cōponit ab in r ſpacio cis r cor. ſpi.
- I**nſtans tis exponit in inſto ſtas.
- I**nſtar ab inſto ſtas d̄r h̄ inſtar in declina. i. ſilitudo: poti⁹ ad ſilitudinē. h̄z enī in ſe vim hui⁹ p̄poſitionis ad: vñ nō debet recipe p̄poſitionē ad niſi in expoſitione. vñ dicēdū eſt: h̄ eſt inſtar illius. i. ad ſilitudinē illi⁹. Aliqñ tñ inueni tur ad inſtar: ſed tunc p̄poſitio abundat.
- I**nſtauro ras rauri d̄r ab inſtar. r eſt inſtaurare: facere ſile p̄iori: reſtituere: reſficere: ad p̄iorē ſilitudinē aliqd face re: reparare: qd cōponit vt reſtauro ras. r eſt reſtaurare p̄ p̄rie tertio reparare. r d̄r inſtaurare q̄si in ſtatū p̄ſtinū re ducere. r eſt etymo.
- I**nſtigo gas ab in r ſtigo gas qd eſt ſtimulare cōponit in ſtigo gas gaui. r eſt inſtigare valde ſtigare. qz aut d̄r in ſtigare q̄si in ſtinctū agere: etymo. eſt. r pdu. ſti. vñ in Au roza d̄r: Inſtigans p̄ceres uoce minante ſuos.
- I**nſtinctus ab inſtinguo guis d̄r inſtinctus cta ctū: r h̄ in ſtinctus ctus. i. inſtigatio: p̄ſuaſio: ſtimulatio: incitatio.
- I**nſtinguo guis xi ctū inſtinguere. i. inſtigare: p̄ſuadere v̄ mortificare. r cōponit ab in r ſtinguo guis.
- I**nſtita ab inſto ſtas d̄r h̄ inſtita ſte: qdā veſtis talaris q̄ r ſtola d̄r. Inſtita etiā latū cingulū d̄r cū quo puer ligat in ctina. Inſtite etiā vt dicit Paſ. ſunt pue lintheole q̄ mox tuū inuoluunt. Job. xi. Ligatus manus r pedes inſtitis: r cor. ſti. inſtita.
- I**nſtitor ab inſto tas d̄r inſtitor tozis. i. mercator: qz inſtat mercibus emēdis. Job. xvij. Filij inſtitorz rē. v̄ſus H̄ez ciſmi: Qui uendit merces mercator d̄r ille. Inſtitor eſt q̄ p̄ p̄cio minuēdo. Mercator uendit: inſtitor ille emit.
- I**nſtituo. ex in r ſtatio cōponit inſtituo is. i. decernere co dinare. vñ h̄ inſtitutū ti: r h̄ inſtitutio onis. i. moxū inſta matio. ſed ponit etiā p̄ quodā libro legali tñ in plurali be inſtitutioēs inſtitutionū: r h̄ inſtituta hoz inſtitutoz.
- I**nſto. ab in r ſto ſtas cōponit inſto ſtas ſtiti ſtitū penul. cor. r etiā inſtatū penul. cor. inuenit. i. ſtare: inuigilare inſiſtere inſudare. vñ inſtans p̄ticipiū r nomē: r tūc cōpa tur. vñ inſtant⁹ tius ſime aduer. r h̄ inſtātia tie. r h̄ inſtis d̄r t̄ps ſimplex. r ſic deſcribit qz qū ſit ſinis p̄tenti cō p̄ncipiū futuri: vel qū incipit ſtatim eſſe deſinit. vel in ſtās eſt breuiſſima ps t̄pis q̄ nō expectat ſucceſſionē.
- I**nſubulus. ab inſubulo las qd cōponit ab in r ſubulo las d̄r inſubulus li: quoddā inſtrumentū in texendo relas. circa qd pannus vel ſtamē inuoluit: qz inſubulaf. i. p̄for raf vt poſſit inuolui r retineri p̄ uolūtate texentis. vel cō ponit ab infra r ſupra: qz infra r ſupra ſit: r cor. bu.
- I**nſula le d̄r terra mari v̄ndiqz circūſepta. vñ inſula d̄r: qz in ſale ſit ſita. i. in mari.
- I**nſulſus ſa ſū. i. nō ſaluſ q̄si ſine ſapore ſalis vel ſapie. r cō paſ. r cōponit ab in r ſaluſ ſa ſū in quātū ē nomē. Job vi. Aut poterit comedi inſulſū: qd nō eſt ſale cōditū.
- I**nſulto. ab inſilio li liui lii vel lui inſultū tr: u in o cōnerſa fit inſulto tas v̄bū frequē. Proprie qd eſt inſultare q̄dā cauillatione r deriſione hoſtē repellere. vñ de brō Lau rentio d̄r: Et ſubijcientibus p̄unas inſultat lenita xpi cū dicebat: Hyrate r verſate ad aliā ptē. Quidā idiote legit ibi: Exultat. ita dicit Dug. Paſ. v̄o dicit: Inſultare. i. in ſilire: r de alterius iniuria gaudere.
- I**nſultus tus maſ. ge. inuaſio aggreſſio: q̄si ſaluſ in alium impetuoſe factus.
- I**nſumo. ab in r ſumo cōponit inſumo mis p̄i mere. i. in tus vel valde ſumere vel cōtra ſumere.
- I**nſteger gra grū. i. incorrupt⁹. r cōparaſ inſteger grioz gar rimus. vñ inſtegre grius gerrime aduer. r h̄ inſtegera tis. r h̄ inſtegerudo dinis. r iſte abſtūs inſtegero ponit ad uerbaliſ p̄ inſtegre. r cōponit vt de inſtegero: ex inſtegero. debinc vel ex hinc: vel a p̄ncipio: vel de toto ſine ex tot Itē ab inſteger deriuaf inſtegero gras graui grare. i. inſtegi facere: nouare. r cōponit vt re inſtegero gras: r inſtegero d̄r frequēti⁹ d̄r red inſtegero gras. r hinc inchoatua inſte grasco ſcis: red inſtegrasco ſcis. Et ſcias qz aliter eſt inſte inchoatua q̄ in alijs. alia enī inchoatua habent ſignifi cationē eadē quā habent r ſua p̄mitiua: vt ſi ſua p̄miti uia ſignificant actū r eoz inchoatua. in h̄ tñ aliter eſt. nā inſtegero gras ſignificat actū: ſed eius inchoatiū ſigni ficat paſſionē. Inſtegrasco enī ē incipio inſtegerari. ſil r̄o tingit in augeſco: h̄z de h̄ nō faciat mentionē Paſ. In ſtegero actiuū eſt cū oībus ſuis cōpoſitis: r cor. te. vñ in Au roza d̄r: Inſtegrat imponens oībus ille manus.
- I**nſtegrasco ſcis in inſteger exponit.
- I**nſtegeritas in inſtegero gis exponit.
- I**nſtellectio onis. uide in q̄rta pte in tractatu de tropis v̄ agi⁹ de ſynodoche.
- I**nſtellectus in inſtegero gis exponit. Dic nota qz ſic dicit Paſ in. iij. de aīa: In hoc differt inſtegeribile a ſen ſibili: qz ſenſibile excellēs deſtruit ſenſū. inſtegeribile aut maximū nō deſtruit inſtegeritū: ſed cōfortat inſtegeritū. Et cōtra hoc: qum deus ſit maxime inſtegeribilis quā in ſe eſt: qz eſt p̄mū inſtegeribile: uideſ qz a n̄ro inſtegero poſſit etiā nūc maxime inſtegeri. nō enī impediret niſi p̄ p̄ter excellentiā ſuā. Ad hoc dico qz quodāmodo eſt ſimile in inſtegero r ſenſu: r quodāmodo eſt diſſimile. In hoc enī ſimile eſt: qz ſicut r ſenſus nō p̄t in id qd nō eſt p̄o portionatū ſibi: ita nec inſtegeritus: qū oīs cognitio p̄mo dū cognoscentis ſit ſm Boe. In hoc aut diſſimile eſt: qz inſtegeribile excellēs nō corrupit ſicut excellēs ſenſu le. vñ inſtegeritus nō deficit cognitione excellentis inſte geribilis: qz corrupit: ſed qz p̄ ſe attingit: r iō nō p̄fecte uide re p̄t inſtegeritus creatus. Item ſcias qz boni angeli qz ſunt boni: oportet qz habeant plenā uisionē ſine uide

lectu eoz omniu de quibus est fides qtu ad uisionē glo
 no iam q fidei succedit. 2 iō sicut fides credit corp^o xpi eē
 sub sacro: ita uisione bti uidēt. Credo aut q oia q sunt fi
 dei sunt sup nālē cognitionē 2 intellectū angeloz: sic su
 pra rationē nālē hominū. 2 iō mysteria fidei uicunt esse
 abscondita a seculis in deo. Ephe. iij. ca. vñ nālī cognitiōe
 nō uidēt angeli corp^o xpi sub sacro: s; solū brā cognitiōe.
 Demones vō nullo mō uidēt plenarie: s; credūt 2 tremi
 sūt. Itē scias q vt dicit Arif. in. j. et h. sic in corpore uisus
 sita in aīa intellect^o. Itē ab opinione differt intellect^o:
 sicut dicam in opinio.
 intelligo gis lectū ligere qsi intus legere. 2 cōponif ab
 inter 2 lego gis: 2 mutat r in l. unde intelligēs tis ge. oīs.
 vi intelligēter aduer. 2 h intelligētia tie. 2 ab intelligo h
 intellectus tuis tui. unde h 2 h intellectualis 2 h le. vñ itel
 lectualiter aduer. 2 h intellectualitas tatis. 2 h 2 h intelle
 ctibilis 2 h le. i. intellectu cōprehēnsibilis. unde intellectu
 biliter aduer. 2 h intellectibilitas tatis. Itē ab intelligo
 h 2 h intelligibilis 2 h le qd intelligi pōt. 2 h intelligibi
 litas tatis: 2 intelligibiliter aduer. Differūt tñ intellect^o 2
 intelligētia 2 intelligibilitas. Quātū enī intellect^o supior
 est rōne in tantū intelligētia est supior intellectu: 2 in tā
 nū intelligibilitas supior est intelligētia. Et rō est vis aīe
 discretiua formarū ad se inuicē. Intellect^o etiā est vis aīe
 q forme extra naturā corporalē cōprehēdunt: vel q incor
 porata picipunt cū certa rōne qre ita sint. S; incorporeoz
 rōna sunt genera. s. aīa: angelus: 2 deus. s; circa diuinā
 substantiā nō picipit intellect^o. Proprie quidē intellect^o ē
 vis aīe cōprehēnsiua incorporearū substantiarū formis
 abstractarū vel formarū circa eas. Intelligētia vō est vis
 aīe q aspirat vt aliqd circa diuinā substantiā cōprehēdat.
 Intellectibilitas vō est quedā vis aīe omniū formarū in
 quodā simplicitate cōplicatiua absq; ordine naturali vel
 spali. 2 tali modo de^o cōprehēdit res q eas oēs vno intui
 tu absq; oi successiōe dicif cōprehēdere. Hoc modo cor
 pōscēdi vtunt tres ordines angeloz q deo propinquo
 res sunt. 2 qz forte sunt aliq; hoies q qntū bonitas dei p
 mittit ad hanc aliquo modo accedūt cognitionē: iō dicit
 Plato: Intellectus solius dei est: 2 ad modū paucoz ho
 minū. Et ponif hic intellectus pro intellectibilitate: quia
 sepe pdicta uocabula pro se inuicē ponunt. S; certe qli
 teriq; intellect^o accipiat. s. siue pprie siue improprie pro
 intelligētia: siue pro intellectibilitate: pōt dici ver^o intelle
 ctus soli^o dei eē 2 ad modū paucoz hominū fm q dicit
 Dag. Deo aut ad aliā scientiam ptinere uident. Uide in
 sapientia: 2 in uolūtas: 2 in ratio: 2 in opinio.
 temperies. ab in 2 tēperies cōponif h intēperies rie. 2 h
 intēperū rij vbi nulla securitas 2 nullū tēperamentū est.
 intēperiuus in tempestiuus exponif.
 intēperius sta stū exponif in tēpest^o. Et scias q quedaz
 pars noctis dicif intēperiuū: sicut habes in crepuscu
 lum: 2 in tempestas.
 intendo dis di sum vel intentū cōponif ab in 2 tēdo dis.
 2 est intēdere augere vel adiūgere: vt deū intēdit albedi
 nē circa istū. 2 fm h facit intensum tensu. unde h intensio
 onis. i. aduuctio. Intēdere etiā est operā dare: dirigere:
 intentū facere: intelligere: cōsiderare: vt iste intēdit animū
 suū. 2 fm h proprie facit intentū tu: unde h intentio onis
 i. abstractio: cōsideratio. Itē intentio qnq; pro uolūta
 te interdū pro siue accipif. unde intentiuus na uū: 2 hic 2
 hoc intentionalis 2 h le. Et intento tas uerbum frequen.
 Uide de hoc in affectus.
 intentio onis exponif in intēdo dis.
 intensio onis in intendo dis uide.
 intento tas ex in 2 tento tas cōponif. 2 vt dicit Papi. in
 tētat. i. intēdit: multū minaf: obijcit: impugnat: imponit:
 intēdit. Itē intēto tas pōt eē frequē. 2 tūc formaf ab intē
 to sup. de intēdo dis si sum vel tū: u in o uersa.
 inter. ab in deriuaf inter aduer. loci. semp enī significat lo
 cū: vel qsi locū. s; dissimiliter: qsi sex modis. sigt enī qnq;

localē positionē in medio: vt interrūpo. qnq; transitionē
 vni^o ad aliū: vt internūci^o. qnq; localē distātiā: vt iterca
 pedo. qnq; distātiā tpalē: vt interuallū. qnq; vicissitudi
 nē cū transitione: vt Lōuerfi oculos inter se atq; ora tene
 bant. qnq; significat pmanētīā in medio: vt inter amicos
 2 h cū qdā dīnuatiōis significatiōe.
Interabile dicif interpolatū celatura 2 planicie. planū enī
 inter celaturas quasi rasum uidetur. 2 declinatur hic 2 h
 interabilis 2 hoc le penul. cor. Uel fm Papiā interabilis
 est anaglyphā sculptura. Alexander vō sic dicit: Q; nunc
 sculpturis nunc planicie variatur: Hoc 2 non aliud opus
 interabile dicas.
Intercalaris. ab intercalo las deriuaf h 2 h intercalaris et
 h re. i. interpositiuū vel interpositū. s. qd interponitur: vt
 versus intercalaris dicif q sepe interponif. unde hec in
 tercalaritas tatis. i. interpositio.
Intercalo las penul. cor. uide in calo las.
Intercapedo dinis pdu. penul. ntū: s; penul. gti cor. uide in
 capedo vbi exponif.
Intercedo dis cessi cōponif ab inter 2 cedo dis cessi. 2 est
 intercedere pro aliquo ad aliquos pces facere. 2 est in
 tercedere inter aliquos cedere 2 eē mediatozem: 2 pprie
 inter minozē 2 maiorē: vt maior ddescēdat p cib^o media
 tozis. vñ scī dicunt nri intercessores apud deū. Sunt enī
 mediatozes inter nos 2 deū singulis dieb^o deū pro nobis
 orātes: quoz intercessiōes q renes scrutaf: 2 corda nobis
 auxiliē: vt opus inceptū ad finē laudabilē pducamus. 2
 pdu. penul. intercedo.
Incido dis di sup. caret: 2 cor. ci vbiq; 2 cōponif ab inter 2
 cado dis cecidi. 2 est intercedere in aliq; cadere. Itē inue
 nis intercido dis cidi cīsum. i. interpolatim cedere vl inf
 aliq; cedere. vñ btūs iacob^o maior dicit est intercisus: qz p
 singula mēbra fuit cesus. 2 pdu. ci vbiq; cōponif enī ab
 inter 2 cedo dis cecidi.
Interciliū lij spaciū quod est inter duo supcilia. 2 cōponif
 ab inter 2 cilium.
Intercipio pis 2 intercapiro pis in eodē sensu. i. inter aliq; 2
 in medio capere: ab in vel inter 2 capio pis cōponunt.
Interclino nas nauī nare. i. inter aliq; clinare. 2 cōponif ab
 inter 2 clino nas. 2 pdu. cli. 2 inde hic 2 h interclinis 2 h
 ne: 2 interclintus na nū.
Intercludo. ab inter 2 claudio cōponif intercludo dis si sū
 dere. i. inter aliq; claudere: vl auferre. 2 inde h intercludo
 dinis idē qd inclusio. 2 pdu. clu.
Intercolūniū nij cōponif ab inter 2 colūna: qsi inter colū
 nas existēs. s. illud qd ponif inter colūnas: vel spaciū di
 uidēs eas. In tertio tñ li. Re. c. vij. vbi of Media inter
 colūnia qdrata nō rotūda. dicit glo. Media intercolūnia
 dicit tabulā supiozē q sic alia qdrata erat: filiq; sculptura
 2 in sūmitate sui habebat rotūditatē vni^o 2 dimidij cubi
 ti in q lucerna ponebat.
Interconfiniū. ab inter 2 cōfiniū cōponif h intercōfiniū nij
 i. termin^o vel loc^o inter duos fines existēs.
Intercuso sas vbi frequē. 2 formaf ab vlti. supi. de itercur
 ro ris. s. cursu: u mutato in o.
Intercus. ab inter 2 cutis cōponif h 2 h 2 h intercus cutis
 i. illa res quā patimur inter carnē 2 cutē sic est infirmitas
 s. malus humor: vel aliud hmoi. vñ intercutic^o ca cū: 2 in
 tercutane^o nea neū: 2 intercutan^o na nū oia p eo qd ē int
 cutē 2 carnē. 2 cor. cutis primā.
Interdictū. ab interdico cis of h interdicitū eti qsi interim
 dictū. s. qd interim annūciat a iudice: nō q perpetuo ma
 neat: s; qd dū dictū est 2 statutū a iudice. Dic nota q in
 generali interdico debēt ista cōferri ab ecclesia. s. baptis
 mus paruulozū: penitētia morietū. Pōt etiā eps paru
 los baptifatos cōfirmare. Itē semel in mense vel septima
 na populū interdicitū 2 etiā excōicatū ad ecclesiā aliquas
 cōuocare: 2 ei pdicare. Itē pōt eucharistia in morte vere
 penitētib^o dari. Uñ decretalis noua: Permittim^o eccle
 siarū ministris semel in hebdomada tpe iudicti nō pulsa

sis campanis: voce submissa: ianuis clausis: excōicatis et
interdictis exclusis: missarū solēnia celebrare causa confi
ciendi corpus dñi: qđ decedētib⁹ in penitētia nō denega
tur. Itē pmittit qđ clerici decedētes qđ pene seruauerūt in
terdictū in cimiterio ecclesie sine campanarū pulsatione:
cessantibus solēnitatib⁹ omnib⁹ cum silentio tumulent.
Itē cedit qđ in quētualib⁹ ecclesijs bini et bini vel simul
tres horas canonicas valeant legere potius qđ cantare ia
nuis clausis: interdictis et excōicatis exclusis: voce ita di
missa qđ exterius nō possunt audiri. Per quod patet qđ in
terdicti et multo fortius excōicati nō debēt auscultare ho
ras canonicas. Item peregrinis accipientibus signū cru
cis ob reuerentiam crucifixi nō est penitētia denegand
da: quod etiam alijs peregrinis potest misericorditer in
dulgeri. Item nota qđ extrema unctio non debet dari ali
cui persone laico vel clerico vel etiā religioso in loco ge
nerali interdicto supposito: nisi super hoc habeant priuile
giū speciale. Uide in vngo.

Interdiu componit ab inter et diu. i. interim dum dies est
Unde interdus dia diu id est iugis et continuus. Inue
nitur etiam per diu dia diu in eodem sensu. et est compo
situm a per et diu.

Interduca. ab inter et duco ducis dicitur hec interduca te. i.
Juno: qđ ideo sic dicitur qđ intereat qđ puella maritabant:
vel qđ eas introducebat: vel qđ interim dū erant in itinere
eas ducebat. Est enī p̄niba qđ etiā domiduca dicebat: qđ
vsq; in domuz puellas maritatas introducere credebat.
et pdu. penul.

Interdum. i. nomini qđ: aliquā: aliquotiens s̄m Papiam.

Interea. ab inter et ea cōponit interea aduerbiū t̄pis. Quis
dā vō dicit qđ ab inter deriuat interim et interea. De hoc
pleni⁹ dixi in tertia parte vbi egi de figura cōposita nois
Et componitur: vt interea loci aduerbiū loci id est inte
rim vel in eo loco.

Intereo. ab inter et eo is componit intereo is iui vel interij
interire verbū absolutū. i. mori: et proprie in itinere. vnde
hic interitus tuus id est mors. et interitus interita interitū
id est mortuus.

Interest. ab inter et sum cōponit intersum interes interest
interfui interesse. et cōstruit cū datiuo: vt interfui tali ne
gocio. tñ ei⁹ impersonale interest cōstruit cū genitiuo. Ista
enī impersonalia interest et refert cōstruit cū genitiuis oīuz
dictionū casualiū: vt interest socratis legere: et refert plas
tonis disputare. Præter istos quinq; genitiuos p̄nomi
nū p̄mitiuoz. s. mei tui sui nostri vestri: loco quoz con
struit cū ablatiuis p̄nominū possessiuozū in singulari
numero: et in se. ge. tñ. s. mea tua sua nostra vestra: vt mea
interest legere: et tua refert disputare. Si autē sunt genitiui
possessiuoz: tūc bene cōstruit interest et refert cū illis ge
nitiuis: vt mei fratris interest legere: et tui patris refert di
sputare. Itē cōstruit p̄dicta v̄ba cū isto genitiuo cui⁹: vt
cui⁹ interest facere hoc. et h̄ habem⁹ a Præf. in minori cō
structionū. Eodem modo cōstruit cū isto ablatiuo cui
vt cui⁹ interest facere h̄. et hoc habem⁹ a Præf. in maiori.
Itē possunt regere noiatiuos qđ significāt pertinētiā: vt
iste equus interest socratis. i. ad utilitatē suā p̄tinet: Sed
h̄ opponit sic: Talis regula tradit: Omne v̄bū impersona
le actiue vocis siue passiue debet habere illū casum p̄ na
turā suppositionis quē habēt sua v̄ba p̄sonalia a quibus
descēdunt a parte post p̄ naturā regiminis: vt ego amor
a te. et impersonale passiue vocis. s. amat ante se requirit abla
tiuū: vt a me amat. Sicut in v̄bis impersonalib⁹ actiue vocis
vt hoc placet mihi: et suū impersonale ante requirit datiuū: vt
mihi placet: et sic de alijs. Igitur videt qđ interest et refert
impersonalia cōstruit cū datiuis: qđ eoz p̄sonalia cū datiu
uis a parte post cōstruit: vt interfui huic negotio. Ad h̄
dico qđ p̄dicta verba impersonalia nō seruant construc
tionē suoz verboz p̄sonaliū: qđ nō retinēt eoz significa
tionē: qđ dū dico Interfui huic negotio. i. p̄ns fui. cū autē
dicit Imperatoris interest habere bonos milites: mutat

significatio: qđ sensus est Ad utilitatē imperatoris p̄tine
habere bonos milites. et variatio significationis facta
riationem constructionis.

Interficio. ab inter et facio cōponit interficio cis feci feci
ficere. i. occidere. et cor. si.

Interia quod enteria etiam dicitur. i. intestina. vnde interis
dicunt qui dissolutionē patiunt ventris s̄m Papiam. et
produ. ri enteria.

Interibi in ibi exponit.

Interiectio quedā pars orationis indeclinabilis apud
nos ab interiaceo ces dicta. et nō cōponit interiectio: sed
simplex est. cui⁹ rō est: qđ p̄p̄tū est passiōis destruere. nō
cū interiectio affectū passiōis designet: naturā habet cō
positioni contrariā. et p̄pter h̄ cōsuevit abscondita voce p̄fer
ri: ergo pro dolor et pro pudor nō p̄t eē vna pars. Item
heu de sunt due interiectiones absq; cōpositione sic v̄t v̄t
sunt duo aduerbia optādi sine cōpositione veniētia. De
cētū autē interiectionū dixi in secūda p̄tē vbi egi de accē
interiectionū. Et scias qđ sic dicit Præf. interieccio cōsuo
uit abscondita voce p̄ferri: vt vab. Et Donat⁹ dicit qđ in
teriectio est vox incondita. i. intus cōdita siue abscon
ta vox hec: Hec quoq; que plena est vox interieccio non
est. Uide in racha.

Interitio onis se. ge. i. mors. et formaf ab interiti genitiuo
de interitus ta tū addita o. Præpheta: Eripuit eos de in
teritionibus eorum.

Interlido dis in ledo dis exponit.

Interlinearis. linearis d̄r a linea: qđ cōponit cū inter: et h̄
h̄ et h̄ interlinearis et h̄ re qđ est inter lineas. vñ qđā glo
se dicunt interlineares qđ sunt inter lineas. vel interlinea
ris pōt deriuari ab interliniū nij.

Interminus. ab in et terminus cōponit interminus na. i.
sine termino existens. Vñ in hymno sancte trinitatis
citur: In simplici substantia virtus manens interminus.
Papias vō dicit: Intermina internūcia: mediatrix: in
parabili termino carens.

Intermitto tis cōponit ab inter et mitto tis. et est intermi
tere inter aliq; mittere: vel interpolare. Vel intermitto
interim dimitto. Est enī intermittere dimittere vel re
quere: vel cessare s̄m Du. Papi. vō dicit: Intermittere al
tēpus dimittere: et iterū ad idē reuerti.

Internecio onis se. ge. qđ qđā hoīs magna necio mori
pena. Interneciū d̄r bellū in quo oēs pierūt nullo rema
nēte s̄m Papi. et formaf ab interneci ḡtō de interneci
addita o et remota t. Vñ dicit Præf. in. iiii. li. de denoia
tuis: In io terminātia plerūq; a p̄cipijs s̄m p̄teriti h̄p̄
quoz ḡtūs assūpta o: et cor. i. facit h̄mōi noia: vt orat⁹
ti oratio: lectus lecti lectio. Internectis autē interneci in
ternecio facit causa euphoniē abiecta t. Quidā vō fingit
etiā internitio: quos nō sequor.

Interneciū cij in internecio vide.

Interneco. ab inter et neco cas cōponit interneco cas cas
care. i. inter aliqua necare: vel interpolatim necare: vel in
terim dū aliquis est in itinere necare. vnde hec interneci
tio onis. i. mors qđ cōtingit alicui dum est in itinere. Itē
interponit sepe pro e: vt Venimus mare interbibere.
ebibere. Et s̄m hoc dicitur interneco cas. i. enecare. et ca
ne interneco.

Internecida. ab interneco cas quod est idem quod eneca
re deriuatur hic et hec internecida de idem quod homici
da: quasi enecida. s. qui falsum testimoniū fecit et cōm
et ob id hominē occidit. vnde hec internecies interneci
mors ab illo facta.

Interneciū. ab internecida deriuat h̄ intercidiū dij: vel in
terneciū. i. mors: occisio quam internecida cōmittit. et in
terneciū: vel interneciū qđ qđā hoīs enecatio. et qđ in
ciū internecidij dabat i internecidā et accusatorē ei⁹ p̄
sessio bonoz seq̄bat. Interneciū etiā d̄r bellū in quo oēs
perierūt nullo remanēte.

Intermodum dii spaciū inter nodos: vel illud grossum os
 qd̄ ē in genu. 2. dicit̄ intermodū qz innodat sil̄ crus 2. cozā
 inter se. Un̄ Qui. in. v. metba. Molliā nodosus facit in
 temodia poplex. 2. cōponit̄ ab inter 2. nodus.
 Internūci: cū d̄: 2. h̄ internūcia cie q̄ vel q̄ inter duas ptes
 aliqd̄ nūciat vel nūciū portat. vnde h̄ internūciū cū id qd̄
 internūciat vel portat. 2. cōponunt̄ p̄dicta ab in
 ter 2. nūciā cū subst̄ntiis.
 Internus nā nū. i. interior: ab intus dicit̄.
 Interro. ab in 2. tero ris cōponit̄ interro ris triti tritū terere
 i. intus terere: mutare: v̄l valde terere. Un̄ in Dan̄. vlti. d̄
 de abacuc: qz intriuerat panes in alueolo. 2. coz. te interro.
 Interpello. ab inter 2. pello las cōponit̄ interpello las laui
 lare. i. interrogare: inter aliq̄ vocare 2. alloq̄: 2. pro aliquo
 peccos fundere. Un̄ ad Roma. viij. ca. Qui etiā interpel
 lat pro nobis. 2. scribit̄ p̄ duo l.
 Interpolo. ab inter 2. polus cōponit̄ interpolo las laui las
 re. i. obscurare: inq̄nare: impedire: vel interrūpe: corūpe:
 variare: nō p̄tinuare. Un̄ in hymno: Qd̄ nulla nox inter
 polet fideq; iugi luceat. vnde interpolus la lū. i. interrūpt̄
 variat̄: nō p̄tinuus. 2. h̄ interpola le qd̄ā vestis q̄ dū sit ve
 tus ad nouā speciem reducit̄. 2. fit quasi noua. 2. coz. hec
 omnia p̄dicta po.
 Interpretis. Pres fm̄ qz accipit̄ pro diues cōponit̄ cū inter
 2. dicit̄ h̄ 2. h̄ interpretis. 2. dicit̄ interpretis q̄ diuersa ge
 nera linguarū nouit̄. s. qui vnā linguā exponit̄ p̄ aliā: vel
 vnā linguā trāffert in aliā. 2. dicit̄ sic qz mediator sit in
 vnā loqlā 2. aliā. Vel cōponit̄ a pres qd̄ est diues: qz in
 terpres dicit̄ loqlā trāfferētes vocabula de vna loqlā in
 aliā. Vel cōponit̄ a pars ptis qz interpretis sit medi^o duas
 rilinguarū: cū trāffert v̄l exponit̄ vnā p̄ aliā. S; 2. q̄ inter
 duū interpretat̄ 2. hoies: q̄ diuina indicat̄ mysteria inter
 pres vocat̄. vnde interpretor taris v̄bū cōe. i. exponere vel
 exponi vnā linguā p̄ aliā. vnde h̄ 2. h̄ interpretabilis 2. h̄
 le aptū ad interpretandū. P̄ d̄. s. n̄ videt̄ velle qz p̄dicta cō
 positio p̄cedit in v̄bo: 2. inde deriuet̄ interpretis. ita dicit̄
 Dug. Et scias qz interpretatio fit in diuersis linguis: vt ci
 nos grece canis latine. Etymologia aut̄ fit in eadē lingua
 vt dicit̄ lapis q̄si ledēs pedē. Glo. at̄ sup̄ illud Isa. xliij
 Interpretes tui. i. moyses 2. aaron p̄uacati sunt in me:
 sic dicit̄: Intēptes q̄si iter partes. s. pacē ferētes. Itē nota
 qz p̄mū scripturas veteris testamēti de hebreo in grecū
 septuaginta interpretes trāstulerūt: secūdā editionē Aqla.
 tertiā 2. q̄rtā Theodoceon 2. Symmach^o ediderūt ambo
 iudei p̄seliti. Quinta v̄o 2. vulgaris illa interpretatio cui^o
 autor nō apparet: 2. ob h̄ sine noie interpretis q̄nta editio
 nūcupat̄. P̄terea sextā 2. septimā editionē Origenes
 miro labore repperit: 2. cū ceteris editionib^o supra dictis
 cōparat̄. Hi sunt itaq; qui scripturas sacras de hebreo in
 grecū verterūt quiq; etiā numerant̄: nā latinoz interpre
 ti qui de greco in nostrū eloquiū trāstulerūt: vt meminit
 sc̄s Augustin^o q̄si infinit^o est numer^o. sic enī inq̄t: p̄mis
 fidei t̄pib^o ad cui^o man^o venit codex grec^o: quiq; aliq̄ntu
 lib̄i v̄riusq; lingue peritiā sensit: ausus ē statim inter
 pretari: atq; inde accidit innumerabiles apud latinos ex
 t̄nisse interpretes. De hebreo aut̄ in latinū eloquiū trāsmō
 Hieronym^o p̄sbyter triū linguarū perit^o easdē scripturas
 p̄nit eloquēterq; trāssud̄it: cui^o interpretatio merito ces
 teris antefert̄. nā 2. est v̄boz tenacior: 2. in sentētijs vera
 cior: 2. in verbis clarior: atq; v̄tpute xp̄iano interprete ver
 rior. Ita scribit̄ in Pap̄. Hiero. etiā dicit̄ in p̄logo de li
 bris Salomonis: Sicui sane septuaginta interpretū ma
 gis editio placet: h̄ a nobis olim eam emēdatā. neq; enī
 noua sic cūdim^o vt vetera destruiam^o. 2. cū diligentissime
 legit̄: sciat magis nostra scripta intelligi: q̄ non in tertiū
 tas trāssusa coacuerint: sed statim de p̄elio purissime cō
 mēdata teste suū saporē seruauerunt. Vide etiam in hier
 onymus in h̄ littera.
 Interfalaris in scala vide.
 Interfcapulū. scapula cōponit̄ cū inter 2. d̄ h̄ interfcapulū

li spaciū qd̄ est inter scapulas. 2. coz. pt̄.
 Interfignū. ab inter 2. signū cōponit̄ h̄ interfignū ni: vel in
 terfignū nij qd̄ est inter duo signa: vel signū qd̄ est inter
 aliquos: sicut aliquid solet mitti de loco ad alium causa
 signi 2. noticie.
 Interstitiū tij. i. interuallū: spaciū inter aliq̄. 2. componitur
 ab inter 2. sto stas.
 Interstiti est p̄teritū de intersto stas. vide in sto stas.
 Interuallū. Vallū cōponit̄ cū inter 2. dicit̄ h̄ interuallū li
 spaciū inter capita valloz. i. stipitū quibus vallū fit. v̄n 2.
 cetera spacia q̄nq; dicunt̄ interualla. S; magis pp̄rie in
 teruallū dicit̄ spaciū tempoz. Interapedo v̄o localis di
 stātia pp̄rie appellat̄. vnde h̄ interuallū li dimi. 2. inter
 uallo las. i. p̄ interualla dicere vel facere aliqd̄ vel interpo
 nere. 2. scribit̄ p̄ geminū l.
 Interuentus. i. intercessio: ab interuenio nis dicit̄.
 Interula. ab intus dicit̄ hec interula le. i. camisa: qz intus
 iuxta carnē induit̄. vnde interulatus ta tū. i. interula siue
 camisa induit̄. Itē ab interula dicit̄ interulus la lū. i. in
 terior. 2. coz. penul. Un̄ Martialis capella: Quinetiā in
 terulos gaudens dissoluerē nexus.
 Intestabilis exponit̄ in testabilis.
 Intestat^o ta tū q̄ nō facit̄ testamētū: ab i 2. testat^o cōponit̄.
 Intestin^o. ab intus deriuat̄ intestin^o nā nū. i. intrinsec^o ca
 cū. vnde h̄ intestinū ni. 2. dicunt̄ intestina interiora: qz in
 interiori parte corporis cobibet̄. Que iō lōgis nexib^o ad
 modum circuloz ordinata sunt: vt susceptas escas paula
 tim egerāt: 2. supadditis cibis nō impediunt̄. Vel intesti
 nus cōponit̄ ab in 2. testa. 2. hinc bellū d̄r̄ intestinū: qd̄ est
 inter testas. i. muros ciuitatis: Et intestina interiora: qz q̄si
 in testa recōdita sunt.
 Inthronizo. ab i 2. thron^o cōponit̄ inthronizo zas. i. in thro
 no vel in sede ponere seu collocare.
 Intimas. ab intim^o d̄r̄ h̄ 2. h̄ intimas tis. i. interi^o habitās
 vel secretari^o: vel cōsiliari^o: creditari^o noster q̄ scit̄ secreta
 2. intima cordis vel domus.
 Intimo. intra cōparat̄ intra interior intim^o. 2. ab intim^o de
 riuat̄ intimo mas maui mare. i. demonstrare: iudicare: nū
 ciare: notificare. v̄l cōponit̄ ab in 2. timos qd̄ ē mens: q̄si
 in mentē inculcare 2. immittere fm̄ Dug. vel cōponit̄ ab in
 2. time qd̄ est aīa vel mens fm̄ Papiam.
 Intolerabilis. ab in 2. tolerabilis cōponit̄ h̄ 2. h̄ intolerabi
 lis 2. hoc le: quod nō valet nec debet toletari. Et cōparat̄
 intolerabilis lioz lissimus. 2. scribitur per vnū l. 2. corripit
 to intolerabilis.
 Intonsus. ab in 2. tonsus componit̄ intonsus sa sum. i. non
 tonsus.
 Intra d̄r̄ ab in: 2. differt ab infra: qz infra signat localē de
 pressionē vel suppositionē: cui^o s̄riū est supra: qd̄ signat lo
 calē suprapositionē: vt sol currit supra lunā: v̄l luna infra
 solē. Intra v̄o signat localē inclusionē: cui^o s̄riū est extra:
 qd̄ signat localē exclusionē: vt ciues habitāt intra muros
 ciuitatis: rustici extra. nullus ḡ dicat: Ego sum infra mu
 ros ciuitatis: nisi eēt defossus sub ipsis muris. Intra cō
 parat̄ interior intim^o: vnde interius intime aduerbium.
 Intriuerat in intero ris exponit̄.
 Intro aduer. loci signat ad locū: 2. actiū in fine. 2. inde deri
 uat̄ intro tras traui verbū neutrum.
 Introeo. ab intro 2. eo is componit̄ introeo is iui ire. i. ire
 intus: intrare. vnde hic introitus tus tui penul. coz. qz itū
 supi. coz. primam.
 Intromitto. ab intro 2. mitto tis cōponit̄ intromitto tis si
 sum. 2. est intromittere idem qd̄ immittere. itē intromitte
 re est idem qd̄ vulgo dicit̄ intra meare: q̄si in rem se mit
 tere: vt de ea curet 2. tractet.
 Introneus. ab intro d̄r̄ introne^o nea neū. i. interior: 2. pp̄rie
 q̄ qd̄ā importunitate se ingerit intro vt comedat.
 Introfus. ab intro d̄r̄ introfus sa sum. i. intrinsec^o. S; fre
 quētius introsum inuenit̄ in vi aduerbij.
 Intus 2. intro dicunt̄ ab infra. 2. differūt: qz intro signat ad

locū: intus signat in loco vel de loco: vt intro vado: intus sum: intus exeo. vñ vsus: Intro foras ad signat foris intus 2 de. Et cōponit: vt deintus 2 abintus. Et scias qd cōposita ab intus acuit penul. qñ sit lōga: sicut pbā in secūda parte vbi egi de impedimētis accentu: capitulo de impedimento distinctionis.

- I**nuado dis uasi exponit in vado dis vasi.
Inualeo les ab in 2 valeo les cōponit. 2 est inualere valde valere: crescere: abundare. Vñ de iacob dñ in Bern. xxxij. Inualuit extra angelū. vnde inualeo scis inchoa.
Inualitudinari. i. languēs: sine valitudine fm Pap. ex in et valitudinari cōponit.
Inualitudō diuis fe. ge. i. debilitas: imbecillitas: infirmitas 2 dicit ab inualidus. 2 pdu. tu.
Inubero ras exponit in vbero ras.
Inuectiua. ab inuecho bis vel ab inuechor ris in deponenti genere dñ inuectiuua uū. i. detractor: malign. 2 h inuectiuū ui: 2 h inuectiua ue ipsa inuectio: detractio: vituperatio. vñ qdā liber Liceronis dicit est inuectiue arū ppter inuectiuas factas ibi in catelinam.
Inucho bis in vecho bis exponit.
Inuenio. ex in 2 venio nis cōponit inuenio nis. i. venire in id qd cupim⁹ vel qrim⁹. Inuenim⁹ qñta: repim⁹ vltro occurrētia. Et cōponit cū ad 2 dñ adinuenio nis. i. valde vel iuxta vel ad vtilitatē: vel ad dānū alicui⁹ venire. 2 cor. ne in pñti: sed in pterito pducit.
Inuestigo gas pdu. sti: 2 exponit in vestigo gas ex quo 2 in componitur.
Inuicē debet pferri sub vno accentu vt designet poni pro vna parte: vel pro vno aduerbio qlitatis. Scdm enī vitatē inuicē sunt due partes posite pro vna fine cōpositiōe. 2 pōt dici qdā irregularis vocū geries. 2 cor. vi. De h dixi supra in secūda parte vbi egi de cōposita figura nois.
Inuidētia. i. inuidia: ab inuidēs tis inuidenti addita a. Et dicit Augustinus: Non esset inuidētia si esset concursus differētia.
Inuideo. ab in 2 video des componit inuideo des: vt inuideo tibi. i. nō video tibi. i. nō fero videre te bene agentē: 2 neutru. Sz inueniunt in passiuā in pma psona 2 etiā ipse Paf. dicit illud eē actiuū. Sz h iō fit qz qñqz exigit accusatiuū: qz vñ qd exigit accusatiuū in eo intelligit: vt Inuideo te facere h. i. p inuidiā phibeo: vt Inuideo tibi amicitiam regis. i. p inuidiāz subtrabo tibi amicitiam regis. 2 qñqz exigit accusatiuū significantē cām rei vbi: vt Inuideo tibi sapiētā. i. propter sapiētā. Dic pōt queri an ille qui inuidet proximo suo: 2 inde dolet sit in statu salutis. Dñc qñtionē tāgit Bern. in. xlix. sermone canticor: 2 de terminat eā sic qñ ait: Quō ais: ego pficere possum q fratris pficiētī inuideo: Et respōdet: Si doles qd inuides sentis: sed nō sentis passio qñqz est sanāda nō actio condēnēda tñ: nec illud resileas iniquitatē meditās in cubili tuo qliter videlicz foueas morbū: satisfacias pesti: psequis in fonte: bene ab illo gesto calūniando: deprimēdo: puertēdo: atqz impediēdo gerēda. Alioqn nō nocet ambulātī 2 extēdenti se ad meliora: qd iam ipse nō operat: Sz qd habitat in eo peccatū. Non est igit dānatio illi q nō dat mēbra sua iniquitati: nō linguā ad detrahendū: nō cuiqz reliqui corporis ad ledendū nocendū vel aliquo modo: magis autē confundit sic se esse male affectū: 2 inolitū ex longinquo vitiū confitēdo: flendo: orando conat expellere. 2 cū nō preualet mitior inde ad oēs atqz apud se inuenit humilior. Vide in liuor.
Inuidia in inuidus est: 2 etiam in liuor.
Inuidus. ab inuideo dñ inuidus da dū q inuidet. 2 h inuidia die. 2 est inuidia odiū aliene felicitatis. Vel inuidia est ex aliena felicitate in aīo cuiuscūqz innata tristitia. vñ inuidiosus sa sum cui inuidet: 2 raro q inuidet. vñ vsus: Inuidiosus ego nō inuidus eē laboro. Et vt dicit Dora. Inuidia siculi nō inuenere tyrāni: Tormentū maius zc. Paf. dicit: Inuidus q inuidiā habet.

- I**ntiolatus. i. intactus: integer fm Papiam.
Inviso. ex in 2 viso sis componitur inviso sis si suz intuler id est intus visere: visitare. Judicum. xv. Inuisere volens uxorem suam.
Innutus. ab in 2 vita cōponit innutus ta tū. i. nō volēs: qd contra vitā. i. volūtātē.
Inuius uia uū. i. nō patens vie: vbi nō est via: extra viā 2 componit ab in 2 via.
Inundo das dati datū dare. i. abūdare: replere: stagnare. Si inueniat cū accusatiuo: sensus est Inundare. i. facere abundare. 2 cōponit ex in 2 vndo das. vnde inundata tū penul. pduc. Vñ in. ij. epla Pe. ca. ij. Mūdus aqua inundatus perijt.
Inuolo. a vola qd est media pars manus vel pedis 2 in cōponit inuolo las laui lare. i. furari: vel in vola aliqd cōponere: vt ponere: vel in volā imittere. Itē pōt cōponi ex in 2 volo las: sed in alio sensu. i. intus vel valde volare. 2 corripit vo volo las.
Inuolutrū. ab in 2 voluo uis dicit h inuolutrū tri inuolutio cuiuslibet rei: qd fit cū in nris dictis aliud inuoluitur qd dicit videat fm Hug. Pap. vō dicit: Inuolutrū abscōsum: occultū: dictū sic qd in se habeat aliud inuolutū. In xxvij. Ezech. dñ: Inuolutris. i. biacynthinis.
Inuoluitus li maf. ge. penul. cor. quedaz bestia: que vt bo mines facilius decipiat inuoluit se aliqua re: 2 dicit ab inuoluo uis.

I ante

- I**oab indeclinabile acuitur in fine: 2 interpretatur spirans vel domini robur.
Ioas interpretat vbi est incēsum dñi: ppria etymo. est nois. Iste est q simulacra cōbussit.
Ioathan interpretat pfect⁹ pulcher: 2 etymo. est nois. Sicut enim rectum in conspectu domini: 2 portam domini edificauit excelsum.
Iob interpretatur dolens propter percussione[m] carnis 2 passionem dolorum. calamitates enī suas nominis etymologia predesignauit.
Iocista ste cōis ge. qui vel que iocus semp intendit quasi in iocis stans.
Iocoz. a iocus dicit iocoz caris catus sum. vnde verbali hic iocator toris: hec iocatrix: hec iocatio omis: 2 iocaturus ria riū. Et cōponit: vt adiocoz caris: comiocoz caris: exiocoz caris. 2 cor. io.
Iocosus. a iocus dñ iocosus sa sum. i. frequēs vel plen⁹ iocis. Et cōparat iocosus sior fissim⁹. vnde iocose sius sine aduer. 2 h iocositas tatis fe. ge.
Ioculus li dimi. paru⁹ iocus. a quo ioculoz laris: 2 ioculoz tozius ria riū: 2 h 2 h iocularis 2 h re. 2 corripit cu.
Iocūdus. a iocus dicit h iocūdus da dū. i. letus: hilaris: semp iocis sit aptus 2 hilaritati frequētior. Et cōparat iocūdus dior dissim⁹: vnde iocūde dius dissime aduer. 2 h iocunditas tatis.
Iocus ioci maf. ge. sz in plurali maf. 2 neu. hi ioci 2 h iocatur est iocus proprie in verbis.
Iobannes interpretat grā dñi: Jo dñs: hāna grā: vnde iobannes qñ iobāna: qz sit limes prophetie: pñci⁹ grē: siue in tū baptismi p qd grā mīstrat. Et scias qd iobānes baptista multiplici noiaf. Dñ enī ppha: amic⁹ spōsi: lucerna: angelus: vox: belias: baptista saluatoris: preco iudicis: precursor regis. In ppha designat progatiua cognitiōis in amico spōsi progatiua dilectōis: in lucerna ardēti progatiua scītatis: in angelo progatiua vginitalis: in voce progatiua hūilitatis: in belia progatiua feruoris: in baptista progatiua mirabilis honoris: in precone progatiua pccationis: in pcursoze progatiua preparatiōis. Sicut iobānes euāgelista quodā vaticinio ex merito nomē accepit. interpretat enī grā dñi: vel in quo est grā: vel cui donatio est: vel cui donatio a deo facta est. 2 per hoc intelliguntur quattuor privilegia que fuerūt in Iobāne euāgelista

Primum fuit precipua christi dilectio. xps eni pre ceteris
 aplis magis eu dilexit: 7 maiora signa dilectiois 7 fami-
 lantatis ei ostedit. vñ ob precipui amoris gratia sup pe-
 cius dni recubuit. 7 inde dicit gra dni qñ dño gratiosus
 Secudu est carnis corruptio: qz virgo a dño est elect: et
 inde dicit In quo est gra. in ipso eni fuit gra pudicitie
 virginalis. Tertiu est reuelatio secretor: 7 ideo dicit Lni
 donatu est. Eidē sane donatu est multa secreta 7 pfunda
 nosse: sicut de diuinitate vbi: 7 de cōsumatiōe seculi: 7 de
 substāiali vnitate: 7 de scā trinitate psonali. vñ ipse dicit
 Tres sunt q̄ testimoniū. dant i celo: pater: vbi: 7 spūscūs:
 7 bi tres vñū sunt. Quartū est matris dei commēdatio: 7
 inde dicit Lni donatio a deo facta ē. maxima eni a dño
 donatio nūc ijdē facta est qñ mater dei in ei⁹ custodia tra-
 dita est. Vide in honoro. Itē in marc⁹ habes de iohanne:
 7 de alijs euāgelistis. Dic nota qz Joachim ex galilea 7
 ciuitate nazareth sanctā Annā ex bethleem duxit vxorē:
 ambo eni iusti erāt: 7 sine reprehensione in oib⁹ mādatīs
 oñi incedebāt: omniēqz substātiā suā trifarie diuidebant
 Unā partē tēplo 7 tēpli seruitozib⁹ impēdebāt: Aliā pau-
 perib⁹ 7 pegrinis erogabāt: Tertā sibi 7 familie sue vsqz
 bus referuabāt. Anna eni habuit sororē noīe Ysmeriā: q̄
 Ysmeria genuit Elizabeth ex eliu. Elizabeth autē genuit
 Jobannē baptistā precursorē dñi ex Zacharia. De Eliud
 natus est Eminen. De Eminen natus est scūs Seruasius.
 Anna autē tres viros habuisse fertur. s. Joachim vt dixi:
 Cleophā: 7 Salome. De pmo aut viro. s. Joachim vnam
 filiā. s. Mariā matrē dñi genuit: quā Joseph de domo
 David m̄ptuū tradidit: q̄ Christū dñm genuit. Mortuo
 Joachim accepit Anna Cleophā fratrē Joseph: 7 genuit
 ex eo aliā filiā quā filr mariā noīauit: 7 Alpheo postmo-
 dū in coniugē sociauit. Dec aut Maria ex Alpheo viro suo
 quatuor filios genuit. s. Jacobū minorē: minorē dico voca-
 uerūt: sicut dixi in Jacob⁹: Joseph iustū: q̄ 7 Barsabas di-
 ctus est: 7 Simonē 7 Judā. Mortuo secūdo viro Anne
 tertiu accepit Anna. s. Salome: ex quo aliā filiam genuit
 quā rursus Mariā vocauit: 7 Sebedeo in coniugē tradi-
 dit. Dec aut Maria ex Sebedeo viro suo duos filios ge-
 nuit. s. Jacobū maiorē: 7 Joannē euāgelistā. Predicta
 parēt in his vsib⁹: Anna solet dici tres cōcepisse marias:
 Quas genuere viri Joachim Cleophas Salomeqz: Das
 parere viri Joseph: Alphe⁹: Sebede⁹. Prima parit xpm
 Jacobū secūda minorē: Et Joseph iustū pepit cū Simo-
 ne Judā. Tertia maiorē Jacobū: volucrēqz Joannē. Ex
 predictis liquet qz Xps 7 Johannes baptista fuerūt filij
 vnari cōsobrinarū. s. Xps 7 Joannes euāgelista fuerūt
 filij vnari sorozū. Quare aut Petrus pferat ecclic: 7 non
 Joannes dixi in apostolus.

onas vel iona interpretat colūba vel dolens: colūba pre
 genu qñ in vētre ceti triduo fuit: Dolens propter iustis-
 nam quā de salute habuit iniquitarū: vel propter hederā
 indito arefcentē cui⁹ vmbra tegebat contra solis ardorē.
 Iple est amathi sareptane vidue fili⁹ quē suscitauit De-
 lias: matre ad eū postea dicente: Nūc cognoui qz vir dei
 es tu: 7 vbi dñi in ore tuo est vitas. 7 iō ipm puerū ama-
 thi dicitū putāt. Amathiqz ex hebreo: 7 latina lingua veri-
 tas dicit. 7 qz belias verū locut⁹ est: iō ille q̄ resuscitat⁹ ē
 dicitus est filius veritatis.

onathan interpretat colūba dñi.

onicus dñi qdā pes metric⁹ ab inuētoze: vel ppter nume-
 roū vel syllabarū ineqlē sonū. Jonas eni grece ineqlē dñ
 Dabet eni quatuor syllabas: duas breues 7 duas lōgas. Et
 est ionicus duplex. s. maior vel minor: vel a maiori: vel a
 minori. Ionic⁹ maior vela maiori cōstat ex duab⁹ lōgis
 pcedētib⁹ 7 duab⁹ breuib⁹ sequētib⁹: vt acerrim⁹. ionic⁹
 minor vela a minori cōstat ex duab⁹ p̄mis breuib⁹: 7 dua-
 bus sequētib⁹ lōgis: vt pamabas. vñ vsus: Lōgat p̄mores
 7 carat posteriores: Pes ionicus maior: obuius huicqz
 minor. Itē ionica est vna ex linguis grecoz.

oppe. Joppes ioppen ioppe opidū palestine maritimū. 7

acuis in fine. vnde ioppita te.

ordanis nis mal. ge. iudee flui⁹ a duob⁹ fontib⁹ noīat⁹:
 quoz vn⁹ ior: alter dan dicit: bi copulati iordanē faciūt.
 Nasciturqz sub libano mōte. 7 diuidit iudeā 7 arabia: q̄
 post multos circuit⁹ iuxta hiericho in mare mortuū fluit
 Et interpretat iordanis riuus iudicij.

os. i. fluminis.

osaphat interpretat dñi iudiciū.

oseph: qz mater aliū sibi addi optatērat vocauit augmē-
 tū. hūc pharao saphanet appellauit: qd̄ hebraice abscōdi-
 torū repertor sonat: qz obscura sōnia reuelauerit 7 pdixit
 sterilitatē. Interpretat eni saphanet egyptio sermōe salua-
 tor mūdi: qz orbē tre ab iminēte famis liberauit excidio.

osue interpretat saluator. ipse eni in figura xpi populū a
 deserto liberauit: 7 in terrā pmissiōis induxit. Et dicit⁹ ē
 iosue bennū: vel bentheleon. i. fili⁹ nnn. Itē dicit⁹ ē iesus
 fili⁹ naue. vñ dicit Hiero. i. plogo regū: Et incipiūt a iesu
 filio naue: q̄ apud eos iosue bennun dicit.

ota pprie dñ lra i apud grecos: 7 est minor ceteris lris:
 qz vno ductu fit fm Aug. S; qñqz ponit simplicit p̄qli
 bet lra. Vide in mattheo. Jota vñū aut vn⁹ apex nō pre-
 teribit a lege.

otacism⁹. a iota 7 cismos qd̄ ē corruptela cōponit⁹ iotacis-
 mus mi. 7 ē iotacism⁹ vbi i plurimū sonat: vt si dicas Ju-
 no iouis iure irascit. Vel iotacism⁹ est cū vboz diunctio
 in hui⁹ i lre assiduitate collidit: vt in exēplo p̄dicto p3. vñ
 fm Dug. iotacism⁹ a iota. 7 est iotacism⁹ fm eū vocaliū
 lrarū exilis p̄nūciatio: vel qñ in iota lra est duplicat⁹ so-
 nus. s. qñ pro vno iota p̄nūciant⁹ duo vel ecōuerso: vñ qñ
 vñū exilius: duo spissi⁹ sonāt: nam vñū spissius duo exi-
 lius proferri debent.

ouenfiles. i. dij ad nūcia pferēda deputati qñ ioui. i. crea-
 tori saltatorj. 7 cōponit⁹ a ioue 7 salio: 7 cor. fi. 7 declinat⁹
 bi 7 he iouenfiles. Mar. capella: Limphe dijz iouēfiles
 Vel fm aliā lram nouenfiles.

ouis. iupiter dicit⁹ qñ iuuās pater: 7 cōponit⁹ a iuuo vel
 iuuās 7 p̄. 7 pdu. primā positioē. Un Qui. epif. Jupiter
 eē piū statuit quodcūqz iuuaret. 7 iuenit in nro iupit vel
 iouis vt dicit P̄ul. Tñ moderni vtunt tñ h̄ nro iupiter.
 Dug. aut sic dicit: A iuuo uas dñ h̄ iouis hui⁹ ionis: 7 h̄
 iupiter iupiteris vel iupitris. Antiquit⁹ eni ita declinabā-
 tur noīa: s; postea obliq̄ isti⁹ noīs iupit: 7 iste ntūs iouis
 aboliti sūt. vñ postea ex obliqz isti⁹ ntū iouis: 7 ex isto no-
 mine iupiter facta est qdā cōmixtio 7 redacta sunt qñ in
 vñū nomē. s. h̄ iupiter hui⁹ iouis huic ioui. 7 est cōpositū
 a iuuās 7 p̄: vel a iuris 7 p̄: qñ iuris p̄: qz legē positūā
 quā nālē oib⁹ hoīb⁹ dedit vt serf. Et a iouis h̄ 7 h̄ iouias
 lis 7 h̄ le. Vide in iupiter.

ouonius in ianuaris exponit.

I ante **P**

palage est ouersio casuū vel cōstructiōis: vel qñqz toti⁹ sen-
 tētie. 7 cōponit⁹ ab ipos qd̄ ē trās: 7 alage qd̄ ē mutatio:
 inde ipalage. i. trāsmutatio. De h̄ dixi supra in q̄rta parte
 vbi egi de antiptosi.

papanti. ipa grece latine dñ ire: anti cōtra: inde dñ ipapan-
 ti indecli. i. obuiatio vel occurus. vñ rep̄ntatio dñi in tē-
 plo. i. festū purificatiōis btē virginis dñ ipapanti: qz tūc
 symeon xpo occurrit 7 obuiauit: 7 i vlnis suis accepit eū:
 7 in tēplo p̄ntauit fm Dug. Pap. etiā dicit: ipapanti gre-
 ce obuiatio dñ symeonis. s. anne 7 ceteroz. 7 scribitur p a
 antepenul. syllaba.

paton dicit greci iecur: vñ ipatic⁹ ca cū q̄ patit in iecore:
 vel p̄tinēs ad iecur. 7 cor. ti ipaticus.

paticus in ipaton est.

per grece. i. sup latine.

peraspistes grece idē qd̄ p̄tector latine. vñ Hiero. in plo
 go Sen. Lū Aristeus eiusdez Ptolomei iperaspistes zc.

perbaton qdā trop⁹ ē: de quo dictū ē in q̄rta pte in ca. de
 tropis. 7 acuis in fine.

- I** perbole est quidam tropus de quo dixi in quarta parte in ca. de tropis.
- I** perbolicus ca. cu. i. excedens veritate: elatus. et dicitur ab hyperbole: et cor. penul.
- I** perbozeus. hyper coponit cu bozeas et dicitur hyperbozeus rea reu: sup qd bozeas flat. unde et quida montes dicuntur hyperbozei: sup quos et a quibus bozeas flat: qui et hyperbita te dicuntur.
- I** percataleticus in cataleticus exponit.
- I** perdulia exponit in oulia.
- I** perfanus. hyp coponit cu fanos vl fasina qd est apparitio et dicitur hypfanus na nu. i. supb. vñ h hypfania me. i. supbia s. cu aliqs vult apparere sup illud qd est.
- I** perion. hyp coponit cu on qd est totu vl oē: et dicitur hyperion onis. i. sup oia. qd qñq dicitur de ioue q sup oia est: qñq de sole q sup facie toti terre in circūitu fert: qñq de quoda gigante q sup oēs alios fuit.
- I** perlidius. hyper coponit cu lidius q dicitur acutus sonus in musica: et dicitur hyperlidius idem quod lidius. s. acutus sonus in musica.
- I** persyntelicon. Syntelicon qd est pfectu coponit cu hyp: et dicitur hypsyntelicon. i. plusq pfectu pteritu apud grecos: qd designat rem multo ante pteritam.
- I** persophia. hyp copo. cu sophia qd est sapiētia: et dicitur h hypsophia phie. i. supgrediēs sapiētia.
- I** phen vel yphen coponit ab hypos et ens: et interpretatur copulatio. Est enī iphen vel yphen inodus pñuciādi qd cōstitit in continua platiōe dictionū sine vlla distinctiōe: vt h ppl's gentiū et. et dicitur sic qz vna dictio sub. i. post aliā. s. sine distinctiōe copulatiū pferit.
- I** pocentaurus. ipos qd est equus coponit cu centaurus et dicitur h ipocentaurus idē qd centaurus. s. monstrū ex pte hō: et ex pte equi: sic onocentaurus monstrū ex parte asini: et ex pte hō: nā onos asinus dicitur. Vide in centaurus.
- I** pocrita cōis ge. dicitur fictor: simulator: et repñtator alterius persone: simulat enī se eē qd nō est. et dicitur ipocrita qñ hypercrita: ab hyp qd est sup: et chrysos qd est aurū: qñ supaurat: qz in superficie et exteri⁹ videt bonū cū interi⁹ sit malus. Vel dicitur sic ipocrita ab hypos qd est sub: et chrysos qd est aurū: qñ hñs aliud sub auro. hñ enī aurū in superficie: qz subtus hñ aliud. s. lutū. Vel coponit ab hypo qd est falsus et crisis qd est iudiciū: qz dū int⁹ malus sit: bonū se palā ostēdit: et iō de eo habet falsum iudiciū: dū falso vultu incedit: et simit lat qd nō ē. nā ipocrita dici nō pōt ex eo qd foras ostēderit. Unde h hypocrisis hui⁹ hypocrisis: simulatio. et cor. cri. Vide in sacerdos: et in strutio.
- I** podiaconus vel hypodiacon in subdiacon⁹ exponit.
- I** podromus. ab hypos qd est equus et dzomos qd est curuitas coponit hypodrom⁹ mi. i. stabulū equozū: vel tormentū factū ad modū vl ad similitudinē eq. vel hypodrom⁹ mi dicitur loc⁹ obscur⁹: et dom⁹ declinādi ad necessitatē: vel loca supra vel citra q sunt arcus deambulatorij sup quos hōies ambulant. et fm h hypodrom⁹ coponit ab hypos qd est sub: et dzomos qd est curuitas vel ab hyp qd est supra: et dzomos qd est cursus: qz desup hōies currūt et ambulāt. vñ in legēda bñ Sebestiani dicitur: Tūc iussit eū i hypodromo palatii tāditi sustigari qñ diu spm exalaret. et cor. dzo: sic p3 in h vsu: Hydrom⁹ qz decus parit locus bis duoden⁹. vide in dzomos vel in epidromos.
- I** pofora exponit in q̄ta pte in ca. de colo. rbero.
- I** pogabus bi mas. ge. i. nauis q eq vebunt: et dicitur ab hypos quod est equus.
- I** pogeum. ab hypos qd est sub et ge qd est terra coponit h hypogeū. i. sub terris constructū edificū qd nos antrū vel spēlūca dicim⁹. s. h hypoge⁹ mas. ge. dicitur sol: qz sub terris vadat in nocte. vel hypogeus coponit ab hyp qd est sup et ge qd est terra: qz in die sup terrā ferat. In auroza dicitur: Ulpibus hypogeis associandis abis.
- I** polidius: grauis son⁹ in musica q et sublidius dicitur ab hypos et lidius componit.

- I** pomanes nis mas. ge. qñ velox ad modū equi: vñ proprie suā velocitatē dicitur supasse atlantē cursu. Sed h hypomanes indecli. neu. ge. est qdā herba q se comedēs facit frere. vel poti⁹ hypomanes est virus qd distillat ab inguine equae ex nimia luxuria dū amozis rabies fert. et dicitur ab hypos qd est equus: et manas: qz ab inguine equae distillat. h nouerce et malefice solent colligere: et potione moriferam inde facere. quod venenū similiter dicitur hypomanes: et produ. ma.
- I** popirgiū gij componit a pir qd est ignis: et bypos qd est sub: et gero: et dicitur h hypopirgiū. s. illud ferreū instrumentū quod retinet et sustinet ligna in igne: sic dicitur qñ sub ignem gerens.
- I** pos. i. sub. Itē ipos. i. equus.
- I** postasis coponit ab ipos qd est sub et stasis qd est status vl stans: et dicitur h ipostasis sis. i. substantia intellecta sine forma. s. p̄mordialis materia. et dicitur sic qñ substantans: qz h substantare oib⁹ accidētib⁹. et in se oia accidētia recipit: nullo mō informat fm Dug. unde ipostatic⁹ ca. cū. Et scias qz greci vtunt eodē mō h noie ipostasis: sic nos vtimur eodē mō h noie psona. vñ pōt dici qz tres psonae sunt in oitinis: et tres ipostases. i. tres subsistētes. et facit gñs pluralis ipostasum. Vide in proprietat: et in psona.
- I** potamus. ab ipos qd est equus dicitur h ipotamus mi. i. equus fluuiialis. s. qdā piscis sic dicitur qz sit equo filis dorso in binitu rostro resupinato a primis dentibus: cauda totuosa: vngulis binis. die in aquis commoratur: nocte legetes depascit.
- I** potheca. ab ipos qd est sub et theca qd est repositoriū coponit h ipotheca ce: cū res comodaf sine dispositiōe pignoris: pacto vel cautione sola interueniente. Et differt a pignore: qz pign⁹ est qd ppter rem creditā obligat. Itē fiducia differt ab vtrog. Est autē fiducia cū res aliq sumende mutuo pecunie gra vl mācipat vel in iure credit. Itē ipotheca dicitur idem qd apotheca. vñ ipothecari⁹ ria riu qd ad ipothecā p̄inet. et h ipothecari⁹. i. apothecari⁹: vñ dicitur noie apothecae accipit.
- I** pothesis dicitur causa vbi cū certa persona cōtrouersia est. et ipothesis est substantia vel disputatio: et conditio: vel suppositio: vel consensus. unde ipoteticus tica cum id est cōditionalis: vel suppositiuus. et dicitur ab hypos quod est sub: et thesis quod est positio. inde ipothesis id est suppositio.
- I** posensis exponit in q̄ta parte in ca. de scemate.
- I** pra ipre qdā villa bona in flādia: et ibi fitant boni patris: unde h et h iprensus et h se: natus ex illa terra. et de illa flādius petrus dicitur bulpen.
- I** pse ipsa ipsum potest iungi cum prima et secunda et tertia persona: vt ipse lego: ipse legis: ipse legit. s. cū prima et secunda figuratiue: cū tertia sine figura. et est p de secunda syllaba. Et vt dicitur P̄sc. in. xij. li. de pronomib⁹: illud attendendū q cū ille illud iste istud is id faciunt neutra ipse solū quod et ipsius inuenit a vetustissimis prolatum neutru in um desinens fecit. Terentius in andria: Ipsius mihi dauus qui intimus est eozū consilijs. Ipsa enī que quibusdā visa est ratio nō a deo firma videt: iō in um facit neutra: qz in us desinit masculinū. nā ali⁹ cū in us terminet: aliud trī neutru facit.

- I** r ge. neu. indecli. i. palma man⁹. vñ versus: Si vis manum viri dabit tibi nantis in ir mna.
- I** ra. Ab vz quod est ignis dicitur hec ira ire qñ vza: quia accendit et inflammat. unde irascor sceris iratus sum. et hunc iracundus da dū facile irascens: qz accenso sanguine in furorē cōpellit. Et cōparat. unde hec iracūdia die. et est iraprensus cōmotio animi: et ex causa nascitur. Iracūdia est vitium naturale et perpetuū: sic iratus est pro tempore concitatus: iracundus: frequenter iratus et leuiter. Item ab irascor: et hec irascibilis et hoc le. et vt dicitur Hieronymus

Ira hois est sed iram nō pficere xpiani. Et scias qd est ira p vitū z ira p zelū. z vt dicit Hre. in v. moralū: Ira p vitū oculos mētis excecatur. ira aut p zelū turbat. vñ Psal. Turbatus est pre ira oculus meus. Nunq̄ vō turbatiōi exemplatio iungit nec preualet mens turbata aspiciere ad qd vix tranquilla valet inhiare: qz nec solis radius certū qū cōmote nubes celi faciē obducunt. Nec turbatus fons respicientis imaginē reddit quā tranquillū pprie ostendit: qz quo eius vnda palpitāt eo in se spēm similitudinis obcurat: z qū p zelū animus mouet citradū sumope est ne bec eadē que instrumento virtutis assumit menti ira dicitur: nec q̄si dñā pzeat: sed velut ancilla obsequiū preparata a rōnis tergo nunq̄ recedat. Tūc enī robustiōtra vitia erigit qū subdita rōni famulaf. Nā quantūlibet ira ex zelo rectitudinis surgat: si imoderata mēte vitur rōni ptinus seruire dēmit: z tanto se impudentiō dilatat quanto impatientie vitū virtutē putat.

racundia in ira exponit.
ricus exponit in ericinis.
rincius in iricinus vide.

ris. abere dñ h iris iris vel iridis: arcus celestis q̄si aeris eo qd ab aere descendat ad terrā. Uel eris grece latine dñris. inde bec iris iris: vel iridis. i. arc⁹ celestis: sed arcus p pue est via ipsius dee: z iris ipsa dea. z dñ iris q̄si eris: qz raro mittit nisi ad litem z discordiā cōcitandā. z est nūta z pedissequa iunonis. Et nota qd iris nihil aliud ē q̄ nubes soli opposita radijs solis multipliciter informata ea enī est natura luminosi corporis vt semp in oppositaz partē radios dirigat. Sol enī qū sit luminosū corpus radios suos mittit in partē oppositā in qua quōq̄ nubē inuenit: que in vna pte sui est densa: in alia densior: in alia densissima. Itē in alia sui pte est rara: z in alia rarior: z in alia rarissima. In illa que ē densa: solares radij quasi in vitro inclusi rubeū colozem faciūt: in densiori ceruleū: in densissima nigrū. Itē in rara parte faciūt viridē: in rariora croceū: in rarissima albtm. Et ita fm maiore densitate illius nubis magis accedit ad colozē nigredini affines. fm maiore raritate magis accedit ad colozes albedini affines. Preterea nubes illa quoddā corpus est cōpositū ex quattuor elementis z aquosū: que solis radio accēso a quattuor elementis quadripartitū cōtrahit colozem. Strahit ab igne rubeū: ab aere ceruleū siue lucidū vlpurpureū: ab aqua viridem: a terra nigrū. Hinc est qd si videat iris in mane videtur in occidente: sed in vespere videtur in oriente: Si in meridie videt in septentrione. In meridie nunq̄ videri potest: quia sol in opposita partem nunq̄ possit esse. z hinc ppter varietatem colozū iris dicit quedā gēna z etiā quedā herba: qz eius flos colozū varietate celestē arcum imitat: ita dicit Dug. Et scias qd iris est signū federis intra deū z hoīem: sicut dixit dñs ipi noe Gen. ix. ca. Ponam inquit arcum meū in nubibus celi: z erit signū federis inter me z inter terrā: Quia enī maxime timebat noe ne dñs iterum aquas diluuij inuaderet sup terrā: z noe quotidie orabat ne hoc fieret: vt iosephus refert: pepigit dñs cū eo qd vltra nō fieret diluuiū: z in signū federis huius posuit arcum suum in nubibus. z est signū dnoꝝ iudicioꝝ arcus. s. iudicij p aquā preteriti siue facti: sed z iam vltorius nō faciendi ne timeat: z futuri p ignē vt expectat: qz mundus quidē igne iudicij cremabit: sed aqua iam diluuij nō delectat. inde est qd duos colozes pncipaliter habet. s. ceruleū: qui aqueus est: z est exterior: qz preterijt. z rubeū qui est igneus qui est interior: qz futurus est ignis: sicut dicit magister in hi thois. z Hrego. tangit in. viij. homel. Item vt dicit in hi thois: tradunt sancti qd quadraginta annis ante iudiciū nō videbit arcus. qd etiā naturaliter ostendit desiccatio nem aeris iam inceptaz. Et vt in Aurora dicit: Ut sancti tradunt arnis decies quater ante iudiciū fugiet arcus z tūc erit. vt de in antichristus: z in etas. Et videt quidem iris p diem ex radio solis: z p noctē ex radio lune. Item

animaduerte qd ex sole z nube formaf iris: qz ex vnione viuinitatis z humanitatis fit reconciliatio humani generis. Cornua huius arcus modo sunt declinata ad nos qz apparuit benignitas z humanitas saluatoris dei nos stri: z ideo nō timemus: sed in die iudicij vertent contra nos: qñ veniet in nubibus cum potestate z maiestate magna: z ideo valde timendū est: qz horredū est incidere in manus dei viuētis. Item vt dicit Hreg. in ezech. In arcu aqua z ignis apparet: qz virtus spūsancti post meditato ris aduentū electos suos aqua baptismatis lauit: z igni diuini amoris accendit.

I rinos exponit in quarta pte in ca. de scemate.
I ronia exponitur in quarta parte in ca. de tropis. z ab ironia deriuaf ironia ca cū penf. coz. z hinc ironice aduer. I rrefragabilis. ex in z refragabilis componit bic z bec irrefragabilis z hoc irrefragabile. i. inuincibilis: cui resisti z instari nō potest.

I rretio. ab in z retio cōponit irretio tis tui tire titū. i. illaqueare: impendere: reti inuoluerē: verbū actiuū. vñ irretitus ta tum penul. p dicit.

I rreuerens exponit in reuerens.
I rrigio gas penul. coz. in rigo gas exponit.

I rriguus. ab irrigo gas dñ irriguus gua guū. i. madid⁹ vel fertilis: vel secundus: vel stercozatus. vñ Hora. in sermōnibus: Irriguo nihil est elutius horto. z hoc irriguū gui Judi. i. Irriguū superius zc.

I rrito. a ritus dñ irrito tas media produ. i. puocare q̄si cōtra ritum alicuius facere. vñ in Psal. Irritat aduersari⁹ nomen tuū in finē. Item irrito pōt cōponi a ratus: z tūc est irritare euacuare: vanū facere: debilitare: destruere: z tūc corripit mediam. vnde versus: Irrite hunc dñs qui nos irritat iram. vñ hoc irritamen minus. z hoc irritamētum ti: z irritans tantis generis ois: z irritus ta tum. i. vānus: cassus: nō firmus. z irritus p irritatus p syncopam fm Dug. Prif. aut in. x. libro vult qd irritus componat ex in z ratus. vñ dicit: Reoz facit ratus participiū z puto differentie causa: eo qd ritus aliud signat: sed in cōpositio ne a in i coreptam mutat: vt ratus irritus. Et nota magister Bene. loquēs de irritus dicit. Mibi tñ videt qd penul. sit tñ longa: qz sic apud oēs autozes veteres inuenit vñ Hora. in sermonib⁹: Segnius irritant animū demissō per aurem. Cōmuniter tamen tenetur qd irrito potest mediam corripere z producere fm diuersas significatōnes.

I rrogo gas in rogo gas est.
I rrugio gis in rugio gis exponit.
I rundo. ab aer dñ bec irundo dinis: qz non residens: sed aere capiens cibos edat: quasi in aere videns: z hinc irundinus nā nū: z irundinetus nea neū in eodē sensu. irundinus etiā dñ paruus filius irundinis. z coz. penul. vide etiā in hirudo in b.

I ante **S**

I s ea id scribit sine h. vñ in plurali ij z ee z ijs sine h debet scribi: z p geminū i z e. sed hi be his debent aspirari: z p vnū i z per vnū e debent scribi. De hoc dixi in deus: z in bic z bec z hoc. Et scias qd id est sunt due ptes: sicut ostendi in hoc est. Et cōponit is ea id cuz demū: z dicit idem eadem idem. Et scias qd idem sicut z differens dicit tripliciter. s. idem genere: idem specie: z idem numero. Eadem genere sunt quecūq̄ sub eodem genere cōtinent: vt homo z asinus z similia sub aīali. Eadem specie sūt quecūq̄ sub eadem specie cōtinent: vt sortes z plato sub hoīe. Idem aut numero dicit tripliciter. vno modo dicit idē noīe vel diffinitione: alio modo idem ppzio. tertio autē mō dicit idem accidente. Eadē noīe sunt quoz res vna ē noīa vō plura: vt marcus tullius cicero. Eadē diffinitioe dicunt quoz vnū est diffinitio alterius vt aīal rationale mortale z homo. Eadem ppzio sunt quoz vnū dñ esse pprium alterius: vt risibile z homo. Eadē accidente quoz

gaudij & leticie & remissionis: quo serui libertati donabantur: debita relaxabant: captiui absoluebant: possessiones gratis restituebant. ita dicit Dugu. In historijs aut sup den. xiiij. or: Ab hac victoria abrae tradit iubileu habu ite initiu p hac remissione captiuoz. Iobel eni remissio vel initiu or. vii iubilus. i. remissiuus: vl' initians. Ob h aut constitutus est quinquagesim: qz tunc erat Loth vt dicit quida quinquaginta annoz. vel tunc erat quinq' gesimus annus ex quo dñs deus locutus erat Abrae in via: vel ex quo egressus est de Tayram. Et scias q iubilus vt dixi pot' deriuari ab iubilo las. & sic dicēdū est iubilus p i in antepenul. syllaba. Vel pot' deriuari a iobel: & sic dicēdū est iubele' p e in antepenul. syllaba & penul. syllaba. In prima aut syllaba cā euphonie scribit p unō po vide in penthecoste: & quinquagesima.

Iubilus li. i. argutus: sonorus: & letabundus cantus. pprie quidē iubilus est vox confusa pre gaudio. vñ iubilo las. i. cantare: gaudere qdā voce confusa: pre gaudio cantare & exultari fm Dug. Vel fm quosdā iubilus est gaudiū qd verbis explicari nō pot': nec tñ penitus reticeri. vel iubil' est qū tanta leticia corde cōcipit qnta sermonis efficacia nō explet: vt dicit Pap. vñ & in Grecis. or: Serē inexplēta iubilus leticia mentis. q aut or iubilare qñ iuuanter laudare: vel letari etymo. est.

Iuda filius Jacob cōfessio interpretat. qñ eni eū peperit Lya: laudē dño retulit dicens: Nūc sup h dño cōfitebor Et nota q p filia iacob inuenit iudas: vl' iuda iude: & iuda indeclinabile. & hinc iuda de: vel iuda indeclinabile tam p plo qz p terra iudeoz. & qñ est indeclinabile oz accentuari in fine iuda cā differentie fm Dug. Et Alexā der dicit: Quia declinat demittit' vltima iuda. Quia manet imota ipsius postrema leuat. Et a iuda vel iudea or iudicus ca cum.

Iudas iacobi qui appellat' alibi lebeus: figuratū nomē bz a corde qd nos diminituue corculū possumus appellare ipse in alio euangelista taddeus or: quē ecclesiastica historia tradit missū Edissaz ad Abagarū regē. nā vt ibidē or: predictus est rex Abagarus dño nro Jesu xpo in huc modū eplam misit vel destinauit: Abagarus Euchanie filius Jesu saluatori bono qui apparuit in locis hieroso lymozū salutē. Auditu est mihi de te: & de sanitatibus qz facis: q sine medicamentis aut herbis fiant ista p te: & q vob' cecos facis videre: claudos ambulare: leprosos mundari: & mortuos reuiuiscere, quibus oibus auditis de te: statim in aīo meo vnū esse e duobus: aut qz tu sis deus & descenderis de celo: vt hec facias: aut qz filius dei sis qui hec facis. Preterea ego scribens rogauerim te: vt digneris fatigari vsqz ad me: & egritudine meam q diu laboro curare. nā & illud cōperi q iudei murmurauerūt aduersū te: & volūt insidiari tibi. veni igit' ad me: qz est mihi pua curas sed honesta: que vtriusqz sufficit. Dñs aut in h verbe sibi respondit: Beatus es qz credidisti in me: qū ipse nō videris me. scriptū est eni de me: qz hi qui non me vident credent. De eo aut qd scripsisti ad me: vt veniā ad te oportet me oīa h adimplere ppter q missus sū: & postea recipi me ab eo a quo missus suz. Quia g assumptus fuer' aliquē de discipulis meis mittā ad te: vt curet te: & visitet te. hec in historia ecclesiastica. Vidēs aut Abagarus q presentialiter xpm videre nō posset fm q in qdaz historia antiqua inuenit: sicut Joānes damascen' in li. quarto testat: pictorē quēdā ad Jesum misit: vt dñi imaginē figuraret: vt sic ipsū saltē p imaginē cōspiceret: quē in facie videre nō poterat. sed cum ad dñm pictor venisset: ppter nimiu vulgorē qui ab ei' facie pcedebat: in ei' facie clare nequibat intendere: nec ipsam vt sibi iussū fuerat figurare. qd cernēs dñs vestimētū lineū ipsius pictoris accipiens & sui faciei supimponēs suipfius imaginē eidem impressit: ac desideranti regi Abagaro destinauit Illa aut epla dñi nri Jesu xpi tante virtutis fuisse or q i illa ciuitate edissa nullus hereticus vel paganus viuere

valeret: nec tyrannus aliq's nocere eidē presumeret. nā si aliqñ gens aliq' manu armata tra illā ciuitatē insurgeret: infans aliquis super portam stans epistolā illam legebant. & illa die hostes aut fugiebant aut pacati cū eis cōponebant. sic ferē olim fuisse adimpletū. sed postmodū illa ciuitas a saracenis capta fuit: & pparata: sublato bñficio ppter abundantia pctōz in oriente vndiqz patefactam. postqz vō dñs assumptus est: vt in ecclesiastica historia legit: misit ap' Thomas Taddeū ad Abagarū regem fm dñi pmissione: q qu ad eū venisset: & se discipulū Jesu xpi sibi pmissū dixisset: vidit Abagarus in vultu Taddei quēdā mirū & diuinū splendorē: quo viso stupefactus & territus dñm adorauit dicens: Vere discipulus es Jesu filij dei: qui dixerat mihi: Mittam ad te aliquē de discipulis meis qui te curet. & vitam tibi prestet. cui Taddeus: Si in dei filium credideris: oīa tui cordis desideria obtinebis. Cui Abagarus: Credo vere & iudeos qui eum crucifixerunt libentius trucidarem si mihi possibilitas adesset: neqz etiam romanoz autoritas impediret. cum igitur Abagarus: vt in quibusdam libris antiquis legitur leprosus esset: Taddeus epistolam saluatoris accepit & de ea eius faciem confricauit: & statim plenam sanitatem accepit. Et nota q iudas interpretat' cōfitemens: vel gloriozus. vel iudas dicit' quasi iubilū dans. ipse eni habuit confessionē fidei: gloriā regni: & iubilum eterni gaudij. Dic multiplex habuit cognomen: vt tactus est. dictus eni iudas iacobi supple frater: fuit enim frater iacobi minoris. secundo dictus est Taddeus: qd interpretat' apprehendens principem. ipse enim apprehēdit xpm principē p fidē formatā tenuit nec dimisit. tertio dictus est in ecclesiastica historia lebeus: qd sonat qñ cor: vel corculus. i. cordis cultor.

Iudas scarioth vel scariothis: vel a vico in quo nat' est vl' a tribu Isachar vocabulū supfit: quodā futuri presagio i cōdēnationē sui. Isachar eni interpretat' merces vt signaret' preciū pditionis quo vendidit dñm. scarioth interpretat' memoria mortis: qz nō repente psuasus sed diutius meditatus: peregit scelus.

Iudeismo las laui dicitur a iuda vel iudea. & est iudeizare iudeū facere: vel iudeoz more se habere. & hinc iudeism' iudeismi. i. consuetudo & ritus iudeoz vel gens iudeorum.

Iudeus. a iuda filio Jacob dicitur iudeus iudea iudeum: quod nomen scissura decem tribuum hebreis imposuit. nam ante hebrei vel israel dicti sunt. sed ex quo in duo regna populus dei diuisus est: tunc due tribus que de stirpe iuda reges habebant iudeorum nomen sortite sunt. reliqua pars decem tribuum que in Samaria regem sibi constituit: ob populi magnitudinem pristinum nomen obtinuit israel. & interpretatur iudens confessor siue confitemens. nomen vō modo nudum eis conuenit. interpretatio autē eius ab eis longe absentatur. non enim vero nomine nunc dicuntur confessores sed disseffores potius. & a iudeus dicitur hec iudea dee: terra eorum quam incoluerunt. & hinc potest modo sumi iudeus iudea iudeum gentile. i. qui est de terra illa.

Iudex. a ius dicit' h iudex cis iudices iudiciū. vel hic & hec iudex cis cōmunis gene. vt quidā dicūt. & dicit' iudex qñ ius dicens populo: vel iure disceptans: & est etymo. Iure aut disceptare est iuste iudicare. nō eni est iudex si nō est in eo iusticia. vnde & iudiciū prius inquisitio vocabatur vnde & autores iudicioz: & ppositos: questozes vel questitores vocamus.

Iudiciarius ris in iudium est.

Iudiciū. a ius dicitur hoc iudiciū cij: quasi iurisdictio & ostēfio: & est iudiciū dū discernit: cā qū pponit: iusticia aut qum finit. & hinc hoc iudiciolū li dimi. & iudiciari' ria riū qd p'inet ad iudiciū. & h & h iudicialis & hoc le in eodem sensu. vide in suspicio.

Iudico cas caui a iudex or: & est iudicare: iure disceptare: ius dicere: determinare cām: vel iudicio dānare. & inde

Iudicatorius ria riū; et h iudicatoriū rij locus vbi iudicaf
et h iudicialis et h le. Iudico cōponit vt adiudico as
i. scribere; destinare. cōiudico cas. i. fil iudicare. diiudico
cas: p̄iudico cas. vñ h̄ p̄iudiciū cij. Iudico est actiuus
cū oibus suis cōpositis. et cor. di syllabā.
Iudith vidua laudāda q̄ interfecit Olophernē: et liberauit
israel de manu hostis: et interpretat̄ laudans vel iudea et
confitens.
Iugabilis a iugo gas d̄ h̄ et h̄ iugabilis et h̄ le: et etiā h̄ et h̄
iugalis et h̄ le inuenit p̄ syncopam. i. iungibilis: vel iugo
habilis.
Iugalis a iugū d̄ h̄ et h̄ iugalis et h̄ le. i. iugo assuetus: sub
iugo positus: q̄si domitus. Itē inuenit iugal. i. iugibilis
et d̄ tūc a iugabilis p̄ syncopā. In. ij. Regū ca. viij. habet
Subneruauit oēs iugales curruū. et pdu. ga.
Iugerū ri fm̄ q̄ cōiter accipit est spaciū terre qd̄ vnū ara
trū pōt arare in die. et inuenit h̄ iuger geris in eadē signi
ficatione. Irido. sic dicit in libro etymolo. Iugerū cōstat
longitudine pedū ducentoz quadraginta. latitudine cen
tū viginti: et cor. penul.
Iugis a iugū d̄ h̄ et h̄ iugis et h̄ ge. i. assiduis otinuis: pse
uerans. et pdu. primā. sed iugū eā cor. vñ versus: Expers
esse iugi: veneris nequeo p̄cece iugi.
Iugitas tatis se. ge. i. assiduitas: p̄seuerātia. et format̄ a da
tuo iugi addita tas fit iugitas: et cor. penul.
Iugiter aduer. i. assidue: cōtinue: p̄seueranter. et d̄ a iugis.
Iuglans dis se. ge. cōponit a ioue et glans. et dicunt̄ iuglā
des castanee q̄si iouis glandes: qz sunt cōsecrate ei: vel qz
sunt cibus Ioue dignus.
Iugo gas gaui gare d̄ a iugū. et est iugare: copulare: iūge
re: sub iugo ponere. Et cōponit cū con et d̄ iugo gas. i.
iungere: sub eodē iugo ponere. Itē cū dis et d̄ disiugo
gas. i. disūgere: separe: remouere a iugo. Itē cū sub et d̄
subiugo gas. i. debellare: sub iugo ponere. Iugo gas acti
uū est cū oibus suis cōpositis: et cor. hanc syllabā in.
Iugulo a iugū d̄ h̄ iugul? li gut? vl guttur? incisio. Luca.
in. ij. Dis dabit h̄ pacē iugul? funēqz maloz. Et a iugul?
d̄ iugulo las. i. iugulo incidere. et hinc verbalia vt iugul
lator: iugulatrix: iugulatio: et iugulatorius ria riū: et h̄ iug
gulamen minis: et h̄ iugulamētū ti: et cor. iij. Doza. in epi.
Ut iugulent boies: surgūt de nocte latrones. Lucan? in
iij. Ancis baud gratis iugulo qui puocat hostem.
Iugulū li dimi. paruū iugū.
Iugū a iungo gas d̄ h̄ iugū gi cacumē montis: qz p̄pinq̄
tate iugoz colles iungant. et inde iugosus sa sū. i. cacumi
nosus vel montuosus. Dicit̄ etiā iugū illud lignū instru
mentū cū quo boues iungunt. vñ quadā similitudine iugū
d̄ seruitus. et inde h̄ iugulus: et cor. primā iugū. Prosper
Nō seruire grauat libera corda iugū.
Iulianus na nū: nomē est possessiuū de iulius cesar. et hinc
iulianus ni d̄ p̄p̄riū nomen cuiusdā viri.
Iulius Iulus li fuit fili? Ence: et est bisyllabū. Ij q̄qz cā
metri ponat̄ trissyllabū. et hinc cesar dictus est iulius: qz
de eiusdē p̄genie p̄cessit. vnde illud: Iulius a magno di
missū nomē a iulo. et hinc iulius lia liū nomen possessiuū
et h̄ iulia lie: qdā colūna rome in cui? sūmitate est vna i
q̄ posita fuerūt ossa et cinis corpis Cesaris: et hinc dicta ē
iulia. Itē a iulio impatore dicit̄ ē h̄ iuli? li qdā mēsis q̄
p̄mo vocabat̄ q̄ntilis: sed postea in honore Iulij cesar? q̄
eo mēse nat? ē: vl qz i eo aliquā victoriā obtinuit dicit̄ ē
iuli?. et hinc iuli? lia liū. de h̄ etiā vide in quintilis.
Iulos p̄p̄rie prima barba. s. lanugo d̄.
Iulus li in iulius li vide.
Iumentū ti: a iuuo uas vel a iumentū p̄ syncopā d̄ h̄ iu
uamentū ti: equus vel bos vel asinus. et dicunt̄ h̄mōi aia
lia iumentā: qz nostrū laborē: vel onus suo adiutorio subi
nectando et arando iuuent. nā carpenta trahit bos: et ou
ri sūmas terre glebas vomere euerit equ? et asin? portāt
onera: et h̄mōi in gradiēdo laborē tēpant. vñ et iumenta
appellant: qz iuuat boies. Eadē quoqz dicunt̄ armēta. et

a iumentū d̄ iumentarius ria riū qd̄ p̄tinet ad iumentū. et h̄
iumentarius rij: et h̄ iumentaria rie custos iumentū.
Iuncata te ē lac cōcretū et in iūcis inuolutū. et d̄ a iunc? d̄
Iuncus cea ceū in iunctis vide.
Iuncus ci d̄ a iungo gas: qz eo aliqd̄ iungit et ligat: vel qz
iūctis radicibus hereat. vñ h̄ iūctus li dimi. et h̄ iunctū
ti locus vbi iunci abundant. et iunctus cea ceū. i. de iūctis
existens: vel ad iuncos p̄tinēs: vel macer: vel subtilis ad
modū iunci.
Iungibilis a iungo gas derivat̄ h̄ et h̄ iūgibilis et h̄ le ap̄
ad iungendū. vñ iungibilis aduer. et h̄ iūgibilitas tana.
Iungo gas xi ctū cōponit cū ab et d̄. abiungo gas xi ctū.
separare. et cū ad. et d̄ adiungo gas. i. aliqd̄ iungere. et cū
con et d̄ coniungo gas. i. fil iungo. Itē cū dis et d̄ disiungo
gas. i. separe: diuidere. Itē cū in et d̄ iniungo gas. i. p̄p̄
itē cū re et d̄ reiungo gas. i. disūgere vel iterū iungere.
itē cū sub et d̄ subiungo gas. i. subius vel post latenter iū
gere. itē cū se et d̄ seiungo gas. i. seorsū iungere: vel seorsū
a iūctura facere. i. distinguere. Iungo et eius cōposita sūt
actiua: et faciūt p̄teritū in xi et supinū in ctū.
Iunipirus pir qd̄ est ignis cōponit cū gigno et d̄ h̄ iun
pirus ri: quedā arbor cuius cineres pleno anno seruant
ignē. et d̄ iunipirus q̄si gignipirus. i. gignens pir. i. ignē
qz cōtectū diu teneat ignē: adeo vt si p̄ume ei? cinere sūt
runt coopte vsqz ad annū pueniūt. vel d̄ sic qz ab ampla
vsqz ad acutū finit vt ignis.
Iunius in maius exponit: et etiā in iuuenis.
Iunx cis se. ge. a iuuando d̄: et est idē qd̄ iuuenula. i. pu
na bos fm̄ Iug. Pap. vō dicit: Iunices: boues iuuenes
et pdu. penul. gi. vñ. Persi? Tot tibi in flāmis iunice
omenta liquecunt.
Iuno nonis se. ge. d̄ a iuuo uas q̄si iuuans nouos. est ei
iuuo diuina bonitas q̄ nouos iuuat: qz cūcta grā sua ma
trit. est etiā aer q̄ filr iuuat nonos: qz infantes a calido et
humido vtero venientes: et similitū qualitatu? bñficia po
scentes recipit fouens humore et calore: qz ipse sol? iūct
elementa calidus est et humidus. hinc etiā esse d̄ iuuo
i. dea partus. vel iuno d̄ q̄si iano a ianus. i. ianua p̄p̄ri
tionis feminariū: qz q̄si portas matronarū pandit: et nam
ras nubentiū maritis. est enī dea parturiētū et nubentiū
et a iuno d̄ iunoni? nia niū. i. res p̄tinens ad iunonē: et
res iunonis sicut pauo qd̄ d̄ auis iunonia. vñ Qui. dea.
Laudatas ostendit anis iunonia pēnas.
Iunonius nia niū exponit in iuno.
Iupiter exponit in iouis. Nota tñ h̄ qz sapientes p̄bi
ni q̄ est vna septē stellarū erraticarū tonare attribuit: cu
ius nulla alia cā est nisi qz iupiter h̄ in p̄p̄rietate eleu
ventoz sortiu? et siccoz materiā: p̄cipue q̄si fuerit d̄
in virtute aliq̄ cū marte tpe estiuo in signū aquilonariū
qz tūc certe pōt p̄dicari: qz multe scintillatiōes et tonitru
fient in aere: ita etiā periculū sit futurū hoib? p̄pter aera
pestilentia ex nimia corruptōne futura p̄pter vapores in
cēlos et pestiferos imixtos aeri: qz iupiter cū sole eleu
eos: et mars incendendo corrupit eosdē: et ita aer fit ven
nosus. Quecūqz aut̄ ab auguribus vel a fabulosis iūct
legunt: qz iupiter sit deus vel h̄mōi friuola sunt: et abiqz
cōsideratione philosophica dicta: nec dignū est vt d̄
tes contra ea q̄ q̄si nulli rōni innitunt: et sic tanqz fidelis
theologos cōsilia intelligo a me in h̄ ope refutanda vide
in hymē: et etiā in cometa.
Iuratus ta tū d̄ a iuro ras rani: qd̄ iuratus facit: et ponit
actiue vel passiue. vñ Qui. Tu mihi iurat? p̄ numina ma
tris aquose. actiue dixit. Et aliter Iurata numina non te
reducit. passiue dixit. De h̄ vide supra in tertia pte in tra
ctatu de p̄teritis scōe coniugationis in ca. de verbis desinē
tibus in deo et in p̄ansus.
Iurgiū gi: et h̄ iurgamen minis in eodē sensu: et d̄ a iurgo
gas. et est iurgiū litigatio vel verberatio: q̄si iuris garris
vel quasi iuris actio fm̄ Iug. vel fm̄ Pap. Iurgiū d̄ cō
uitiū: causalis contentio.

urgas componit a ius et garrus vel ago. et dicitur iurgare iure agere vel iure garrere: quod ibi qui causam dicunt iure disceptant. Et accipitur iurgare in duabus significationibus. Iurgare enim est rixari: litigare: et proprie in causis agendis. Et iurgare est reprehendere: castigare: corripere corrigere: culpae: et impugnare verbis: vel litigando verberare: et sic in hoc constructum cum actio. Et componitur ut oburgas. i. contra aliquem vel fortiter iurgare. et sunt neutri et absoluta pro litigare. In alia vero significatione sunt activa. Et nota quod in eodem sensu inveniuntur deponentia iurgantis gatus sum. et obiurgans gatus sum. Item nota quod iurgamus et obiurgamus verbis: sed castigamus dum cedimus.

iridicialis a ius et dico cis componitur h et h iridicialis et h le: qui de iure tractat. unde et quedam constitutio in arte rhetorica dicitur iridicialis: quod de iure tractat.

iridicus a cu. i. rectus qui dicit ius: et componitur a ius et dicitur cis: et cor. di: sicut dixi cor. di. naturaliter.

iridconsultus. i. iuris peritus secundum Papam.

iridicio onis componitur a ius et dicio onis quod est potestas. et de iurisdictione. i. iuris potestas super aliquem: et scribitur per se solum sicut dicio.

iroras rati rati a iure dicitur. Et componitur ut adiuro ras contra ras in eodem sensu. s. exorcizare: et diurare. i. simul iurare: conspiciere: coniurationem facere. deiero ras. i. valde iurare: vel peierare. Reg. i. ca. xx. dicitur: Addidit Jonathas peierare David. i. valde vel firmiter iurare. peiero ras. i. periurium committere. Et nota quod in istis duobus verbis. s. de iuro et periuro: quibus vocabantur antiqui nos mutamur in eorum prae subtracta et a secundo verbo: et dicimus deiero ras: et peiero ras. pro periuro ras: et de iuro ras. Lucanus in vi. Vos estis o superbi stigas qui peierant vendas. Juro ras veni. est cum oibus suis compositis praeter adiuro et coniuro ras pro exorcizare que sunt activa. vide etiam in iuratus: et in mentio. Et scias quod iurare secundum Augustinum. est ius veritatis deo reddere. Juramentum autem a iuristis sic diffinitur: Juramentum est affirmatio vel negatio de aliquo sacro rei affirmatione firmata. Tria autem requiruntur ad hoc quod iuramentum sit rectum. unum ex parte ipsius rei de qua iuratur: et sic requiritur veritas per quam vox siue dictum rei adequatur: alias dicitur non esse confirmatione dignum. et hic sumitur veritas secundum quod est adequatio vocis ad rem. unde veritas debet esse in conscientia: ut firmiter sciat ita esse: alias si tantum credat non debet esse conscientia: sed tantum de crebilitate iurare. Aliud requiritur ex parte cause pro qua iuratur: et sic requiritur iustitia: alias non est debita necessitas. debet enim id quod iuratur esse licitum et honestum. Tertium requiritur ex parte iurantis: et sic requiritur ut cum discretionem iuret: alias non adhibetur debita cautela: sic est iudicium et continetur in iudicio quod sit discretio iuramentum: debita forma et euentus: et tempus: et omnia que ex parte iurantis consideranda occurrunt. De his dicitur Hieremias. iiii. Jurabunt omnes in veritate et iustitia et iudicio. Vel dicitur quod veritas requiritur quantum ad iuramentum: quod. s. dicat quod hoc in conscientia iustitia quo ad rem iuratum: quod id quod iuratur sit licitum et honestum. Iudicium requiritur quo ad causam que inducit ad iuramentum: ut non iuret etiam sine necessitate et utilitate proximi. Item nota quod quando iuramentum vergit in deteriore exitum non debet firmari. Potest autem iuramentum in deteriore exitum vergere dupliciter. Uno modo quod ab ipso principio habet peiore exitum: vel quod secundum se est malum: sicut quum aliquis iurat se adulterium patraturum: siue quod est maioris bonitatis impedimentum: puta quum aliquis iurat se non intraturum religionem: vel quod non fiet clericus: aut quod non accipiet prelationem in actu in quo expedit eum accipere: vel siquid aliud est huiusmodi. Tale enim iuramentum est a principio illicitum. differenter tamen quod si quis iuret se facturum aliquod peccatum: et peccavit iurando: et peccat iuramentum servando. Si quis autem iurat se non facturum aliquod melius bonum: quod tamen facere non tenetur: peccat quidem iurando in quantum ponit obicem spiritui sancto qui est boni propositi inspirator: tamen non peccat iurando

mentum servando: sed multo melius facit si non servet. Alio modo vergit ad deteriore exitum propter aliquid quod de novo emergit quod non fuit premeditatum: sicut patet in iuramento herodis qui iuravit puella saltanti se daturum quod petisset. hoc enim iuramentum poterat a principio esse licitum intellecta debita conditione. s. si peteret quod dare deceret sed impletio iuramenti fuit illicita. unde Ambrosius dicit in libro de officiis: Est contra officium nonnunquam promissum solvere sacrum: sicut Herodes qui necem sancti Joannis baptiste prestavit ne promissum negaret. Volo etiam te scire quod quando non est eadem iurantis intentio et eius cui iuratur: si hoc provenit ex dolo iurantis: debet iuramentum servari secundum sanum intellectum eius cui iuramentum prestat. unde Iulius dicit Quacumque arte verborum quis iuret: deus tamen qui conscientie testis est ita hoc accipit: sicut ille cui iuratur intelligit: et quod id intelligat de dolo iuramento patet per id quod subdit: Duplex reus fit: et quod nomen dei in vanum assumit: et primum dolo capit. Si autem iurans dolum non adhibeat: obligatur secundum intentionem iurantis. unde Gregorius. xxvij. mora. Humane aures talia verba nostra iudicant qualia foris sonant. divina vero iudicia talia foris audiunt qualia ex intimis profertur: vide in periurus.

Ius iuris dicitur a iubeo bes quod iubet: et est ius lex humana. phas lex divina. transire autem per agrum alienum phas est ius vero non est. Item ius dicitur esse lex scripta. Item leges humane sunt. iura divina sunt. Item ius generale est. lex eius species. et caret hoc nomen ius genitivo dativo et ablativo pluralibus quantum ad usum secundum Dugum. et differt ius a iustitia: ut dicam in iustitia. Et scias quod ius invenitur in alijs significationibus. unde versus: Jus aqua: ius rectum ius dicitur esse potestas. Item ius prophorum dicitur brodium vel aqua in qua coquantur carnes porcine: que prophane sunt iudeis. Et dicunt quidam ius iuris pro lege: vel potestate: vel ratione per ris. sed ius iuris per se aqua vel brodio. sed. Priscia. non facit istam differentiam. unde in sexto libro dicit: Jus ablata et addita ris fit genitivus ut ius iuris: ut neutra monosyllaba in us definitiva. Mihi autem videtur quod pro brodio facit genitivum in tis: ut ius iuris: sicut ex vulgari aliquorum sonat. unde versus: Jus iuris mando: ius iuris in agmine pando.

Iurandum di neutri generis. i. iurifuratio.

Iusta a iustum derivatur pluraliter hec iusta iustorum. i. exequie mortuorum: quod iustum est ut homo hominem: cinis cinerem sepeliat unde Qui. In iusta iuste peregi.

Iusticia a iustus iusti addita cia fit hec iusticia cie. Et est iusticia constans et perpetua voluntas reddens unicuique quod suum est. et differt ius a iusticia: quod ius est ars equi et boni. sed iusticia est constans et perpetua voluntas. vel est virtus tribuens unicuique quod suum est. Item omne ius est iusticia: sed non e converso. Item ius dicitur in re. sed iusticia in actu et exercitio vel operatione. unde et dicitur iusticia quasi iuris status vel statio: quod pro iusticia stat ius. i. exercet: et est etymo. Et sicut dixi in formido facile deviat a iusticia quod in causis non deum sed homines formidat.

Iustifico cas cani care verbum actum. i. iustum facio. et componitur a iustus et facio cis: et cor. fi.

Iusticiu a ius et taceo componitur hoc iusticiu cij. i. taciturnitas iuris et cessatio. unde iusticium componitur a ius et statio: inde iusticium quasi iuris statio. i. iuris cessatio tunc enim ius stat. i. cessat quum non exercetur. vel iusticium quasi iuris statio. i. iusticia que est iuris statio: quod pro iusticiam ius stat. i. non exercet. Luca. in. ij. Serale pro verbum iusticium.

Iustus a ius dicitur iustus sta stum: et dicitur iustus quasi ius tuens vel tenens. s. quod ius custodit: et secundum legem vivit: et est etymo. et comparatur iustus stior simus. unde iuste stius sine aduer. Justus componitur ut iniustus. i. non iustus. unde hoc iniusticia cie. et differt iustus ab equo: quod iustus ex lege est: quasi ius custodit: equus ex natura est. Et scias quod qui negligit damnum propter amicum. i. christum: iustus est. Prover. xi. vide in tenerus.

I usum est aduer. loci. i. deorsu. & contrariu est ei qd est sursum vel sursum.

I utus ta tu. i. adiutus participiu de iuuor uaris.

I uamen minis dr a iuuo uas. & hoc exigit vt in preterito dicat iuuauit: & in supi. iuuatu regulariter: qd apud anti quos inuenit. & hoc etiam exigit hoc iuuamentu ti: & pdu. penul iuuamen minis.

I uuenalis. a iuuenis dr hic & hec iuuenalis & hoc le qd pri net ad iuuenē: vl lasciuus siue stultus & fatuus ad modū iuuenis. Inuenit etiā hic & hec iuuenilis & hoc le in eor dem sensu. vñ iuueniliter aduer. & hec iuuenilitas tatis. vñ Hora. in epi. Alta iuuenales tardat harena pedes. In uenit etiam hic iuuenalis huius iuuenalis ppriu nomē cuiusdā viri. & desinit ablatiuus in e trā: vt iuuenalis ab hoc iuuenale.

I uuenculus li dimi. paruis iuuenus. vñ hec iuuenula le que alio noie dr iunix. iuuenus a iuuo uas dicif hic iuuenus ci. i. bos nouell^o gum a vitulo discedit. & iuuare incipit hoīs vsus terram excolendo. & hinc hec iuuenca ce: & coz. primā: Quidius in episto. Quāmale inequales veniunt ad aratra iuueni vide in vitulus.

I uueno a iuuenis deriuat iuueno nes nui. i. esse vl fieri iuuenē: vel virere: flozere: siue splendere: que sunt pprie tates iuuenis. vñ enis dr iuuenere gum purgatus resplē det & cōponit vt reiuueno nes: & hinc inchoa. iuuenesco scis: & reiuuenesco scis.

I uuenesco scis in iuueno est.

I uuenilis a iuuenis dr: & pdu. penul. vide in iuuenalis.

I uuenis a iuuo uas dr hic & hec iuuenis: qz iuuare posse incipit. & est iuuenis in ipso etatis incremento positus. & ad auxiliandū preparat^o. Et nota qd antiqui dicebant h & h iuuenis & hoc ne. & cōparat iuuenis nioz sumus. sed modo iuuenis declinat trā p duo genera: & caret superla tiuo: & hz cōparatiuū irregulare. s. hic & hec iunior: & hoc iunius. & hinc dicif hic iunius nij: a iunioribus quidam mensis: sicut maius a maioribus. vñ iunius nia niū: vt iu nie kalende. & facit gūs pluralis in um: & actūs in es trā: vt iuuenū iuuenes. vide in panis.

I uuenoz naris natus sum dr a iuuenis. & est iuuenari moz re iuuenū se habere. vñ in dialectica argumentatiōe ille dr iuuenari qui bis vel ter vel quater vel sepius idem re petit nesciens pcedere.

I uuenta te in iuuentus exponit.

I uuentus a iuuenis dr hec iuuentus tutis: & h iuuenta te. Iuuentus est collectio iuuenū: & etas plurimoz iuuenū. sed iuuenta te etas vnus iuuenis. & est iuuentus vel iu uenta a vice simo octauo anno vsqz ad quinquagesimum Iuuentus etiam dr dea iuuentutis.

I uuo uas iuuu tum. i. auxiliari: delectari. vñ hoc iuuamen minis: & hoc iuuamentu: & hec exigunt vt in preterito di cat regularit iuuauit: & supinū iuuatū. Iuuō cōponit vt adiuuo uas in tū qd cōponit cū con: & dr coadiuuas. Iuuō est actiuū cū oibus suis cōpositis & pteritū facit in ui: & supinū in tū: & in pñti coz. hanc syllabā iu: sed in preteri to & supino eam pdu. Prosper: Quid iuuat in longū cās pducere morbi. & facit ex se hoc impersonale iuuat qd con struit cū actō: vt me iuuat. Et scias qd apud antiquos in uenit iuuauit & iuuatus.

I uxta aduer. loci & figt localē ppinquitatē: vt iste sedet iu xta eū. Itē est aduer. similitudinis: & tūc figt accomodatōz & similitudinē: vt h est dictū iuxta illū magistrū. Itē iuxta ē aduer. q̄litas & tūc figt equalitatē: vt iuxta. i. equaliter: i qua significatione videt esse aduerbiū similitudinis.

I uxta xtas xtaui xtare. i. appproximare: adesse: iuxta esse. & dr a iuxta aduerbio.

I xion ixionis mas. ge. pater fuit centauroz qui iunonē de cōcubitu interpellauit. & interpretat dignitas. vñ & dicif ixion: quasi anxion qd est grece dignitas: vel q̄si anxion: ab ango gis: qz dignitas reddit hoīem anxium. vñ ixioy

neus nea neū. & hinc h ixionides de filius vl nepos ixio nis: & subtracta de syllaba dr ixionis hui^o ixionidis: filia vl neptis ixionis. Et ē ixion ixionis: auis de genere vulturis: alba & minor q̄ vultur. Deutero. xxiii. dr: Ixion p aue in quibusdā libris.

I xionides ixionide: & ixionis ixionidis: in ixion exponit.

Et q quamuis fi

gura & nomine videant aliquam habere differentiaz cum c: tamen eandez tam in sono vocū q̄ in mo tro continent potestatē. & k quidē penitus superuacua est. nulla em videt ratio cur sequente a debeat scribi k. carthago enī & caput sine p c siue p k scribant nullā faciunt

nec in sono nec in potestate eiusdē consonantis differētia: sicut dicit Pzif. in primo maio. & vt dicit Papi. Quā greca qualicunqz vocali sequente p k scribenda sunt: sed hoc a scriptoribus non seruatur. Dug. vō dicit qd hec fi gura k supfluit apud nos: sed nequa q̄ apud grecos. vñ enī nos scribimus c greci scribunt k: & vocatur apud eos kappa. in nullis ergo latinis dictionibus debet scribi k sed tūc in grecis. In notis vō indifferenter potest scribi tam c q̄ k. qz enī reducte sunt ad latinitatē pnt scribi p c: sed qz a grecis habent principiū & originē possunt scri bi per k. quod considerantes superius tractauim^o in nota littera de multis dictionibus grecis sine notis. & in hoc secuti sumus Dug.

K ala grece latine laxa dicif.

K alendarium rij: liber est vbi kalende distinte sunt: etia kalende kalendarum.

K alende. a kalo qd est voco be kalende darū. i. prim^o dies mensis: quia eo die solebat pontifex ascendere turrim de consuetudine romanoz: & volens nunciare quotta esset lueo die vel principiū mensis: dicebat plurices: kalo halo quasi voco vos: venite audite etatem lune vel principis mensis: & ideo ille dies mensis dictus est kalende quasi vocationes. Vel aliter de consuetudine romanoz: erat qd in principio cuiuslibet mensis celebrabant mundanas & eas incipiebant in nonis: qz ergo venturi nesciebāt p̄ncipium mensis: ideo semp in prima die p̄eco turrim de scendebat. & totiens vocabat kalo: quasi voco vos ad mū dinas: quot dies restabant vsqz ad diem in quo volebat incipere forum: vt si quarto die quater dicebat kalo: in sexto sexies. vnde & ille mēsis habet quattuor nonas: vñ vō sex nonas quod ideo sic diuiserunt: vt latrones nescirent quando deberet esse forum: quia abscondebantur in siluis: & venientes ad forum occidebant & p̄cedabantur. & ideo dicte sunt kalende quasi vocationes ad forum. & quia pluries dicebat kalo: ideo ab illa pluralitate dicitur est tū pluraliter kalende kalendarū: & potest scribi kalē de tam p c fm latinos q̄ p k fm grecos: cōpetentius n̄ p k: qz magis est grecū. vel kalende dicunt quasi colende qz solebant coli apud veteres.

K alo. a calon qd est lignū dr h kalo lonis. i. ille qui fert lu gna. kalones etiā dicunt galee militū.

K alodemones in demon exponit.

K abos grece dicunt materiā celi & terre que primo facta est confusa & informis: & acuit in fine.

K atherina katherine: proprium nomen cuiusdam sancte virginis: & dicitur a cata quod est vniuersum & ruina q̄ vniuersalis ruina. Omne enim edificium diaboli in ea vniuersaliter corruit. nam in ea ruit edificium superbie per humilitatem quam habuit: carnalis concupiscentie per virginitatem quam seruauit: cupiditatis mundano qz oīa mundana despexit.

K iri p vnū r. i. dñs: kirri p duo r. i. portus siue sus.

K iri eleyson. i. dñe miserere. & sunt due partes & non dicitur cōposita. nam kiri. i. dñe: eleyson. i. miserere.

Consta
abdaca
cont. 2
nr: v
largius
abecula
abefacio
labefacio
vel labi.
compon
abefacto
labefacto
abefacio.
fis. i. lab
lun. & tu
labellū. a
labelli li
abefo omi
eris. Et
laberim?
vedalo.
eratis li
vel of lab
labes bis
pncies: r
coctis. i.
p̄facit p
labilis. a
nr labile
labolum
lab na ne
facile lab
labiosus f
labū bij e
labo as au
labasco f
by nentru
deriuat f
nar a lab
Et satis in
pdu. p̄mā
labo beris
Labor cō
vñ ad. Itē
fismodis
mo loco
de vel extr
piabor be
re partē la
beris. i. ur
labi. Itē f
fms cōpo
hūcyl. la.
boz bozis
Dug. h̄ fr
laboz vel la
boz dicif
d̄parif lab
vide labo
ns. Item a
boz bozis
ut primā.

Abarū. a labor la

beris dicitur hoc labarū. i. signū bellicū quod ex auro. s. et lapidibus preciosis in vexillum sancte crucis transformatum inter alia signa bellica preciosius erat: quod impator et consules adorabant. Hoc signum et adorationē eius

Constantinus fieri iussit.

Labdacism est ubi plurimū sic sonat: ut sol et luna luce lucent. **Labdacism** etiā est vel si pro vno l duo pronunciaur: vel quoties vniū lexili^o duo largius sonāt. nam vniū largius duo exilius proferri debent.

Labecula le vimi. parua labes. et corripit penulti.

Labefacio. Labare vel labi componit cū facio cis: et dicitur labefacio cis. i. conuellere: conterere: ferire: facere labare vel labi. Item labefacio cis idem quod maculare. et tunc componitur a labes et facio.

Labefactio ctas est frequētatiū istius verbi labefacio cis. Et labefactio potest esse frequētatiū a labefio fis.

Labefio. Labare vel labi cōponit cū fio fis: et dicitur labefio fis. i. labi vel labare. Item labefio fis idem est quod maculari. et tunc componit a labes et fio fis.

Labellū. a labrū dicitur hoc labellū diminutiū. et hinc hoc labellū aliud diminutiū.

Labeo onis mas. ge. i. tabernari^o vel leccator. et dicitur a laboro. Et **Labeo** fuit quidā legisperit^o: et quidā vilis poeta.

Laberint ti. i. perplexū edificium quēle erat apud cretā factū a dedalo. et dicitur h laberint^o: quia nemo inde possit labi. vel quia erratilis est: et ad labēdū facilis. et sic dicitur a laboro beris. vel et laborint^o pro a laboro oris et int^o: quia hinc laborē.

Labes bis se. ge. dicitur a laboro beris. et est labes putredo: quicquid ruina: miseria. et cōponit cū facio: et dicitur labefactio. i. maculare: quod pōt eē cōposita a labi vel a labare. et pōt pōt primā labes nomē. sed quā est verbū eam corripit.

Labilis. a laboro beris dicitur hic et hec labilis et hoc le. et dicitur labile quod cito labit: vel in quo quis facile labit.

Labolum li parvū labium.

Labna ne se. ge. terra aquosa et mobilis et labilis: in quā quis facile labit. et dicitur a laboro beris.

Labrosus sa sum qui grossa habet labia. et dicitur a labiū.

Labrū bij exponit in labrum.

Labas au are. i. titubare: vacillare: et tremere vel labi. vñ labasco scis inchoa. **Labo** bas cū oib^o suis cōpositis siquid neutriū est. et est pmitiū labo bas ut vult Dug. et ab eo deriuat laboro beris. s. magis Bene. dicit quod lago bas deriuat a laboro beris. et corri. pōt primā labo bas. Vñ Qui. li. epif.

Et sum in dubio pectora nostra labāt. Sed labes nomē pōt primā. Vñ vsus: Si pro vina labes nō vini s. tua labes.

Labo beris lapsus sum. vnde lapsus sus sui: et hec lapsio. **Labo** cōponit cū ad: et dicitur allaboro beris. i. iuxta labi

vel ad. Item collaboro beris. i. fil labi. **Dillaboro** beris. i. diueris modis vel in diuersas partes labi. **Delaboro** beris. i. de vno loco ad aliū vel deorsum labi. Item elaboro beris. i. valde vel extra labi: euadē. Item illaboro beris. i. intus labi. Item plaboro beris. i. pcul siue ab anteriori parte vel in anteriori parte labi. Item prelaboro beris. i. iuxta labi: als ultra. Item preterlaboro beris. i. iuxta labi. Item sublaboro beris. i. sub^o labi. **Labo** beris cū oib^o suis cōpositis est deponēs. et facit supinū in sum. et p du.

hac syl. la. vñ catho: **Labit** exiguo quōd pōt eē tpe lōgo. s. labo beris corri. pōt primā. et deriuat laboro beris a labo bas fm Dug. s. fm magis Bene. labo bas deriuat a laboro beris.

Labo vel labos hui^o laboris deriuat a laboro ras. Et a laboro dicitur laboriosus: et laboriosus sa sum. i. plen^o labore cōponit laborē: et quod exigit laborē ut fiat. et vtrūq; compaf. vnde laboriose sius siue aduerbiū. et hec laboriositas tatis. Item a laboro dicitur laboramen minis. Et scias quod laboro beris nomen sicut et laboro ras a quo descendit corri

primā. sed laboro beris pducit la. Vnde vsus: **De** gra

uat ille laboro sub cuius pondere laboro.

Laboro ras rari re. i. laboro ferre: et laborare labore aliquid facere. et fm h inuenit ei^o passiuū in tertia psona: ut **Ues** tis laborat. et hinc laborat^o ta tū participiū: **Laboro** cōponit: ut collaboro ras. i. fil laborare. Item elaboro ras. i. valde laborare. Et ab oib^o istis descendit passiuū in tertia psona fm quod ponunt trāsitiue. Et inde participia pteritis tps collaborat^o elaborat^o. **Laboro** et oia eius cōposita sunt neutra: et pducit bo. Vñ **Quidius** in epistola: **Arte** laborate mergunt equore puppes.

Labrosus sa sum: grossa habens labia. et dicitur a labrū.

Labruetū ti: locus ubi labrusce abundant. Et dicitur a labru sca. et producit ce.

Labrū. a labro bis dicitur h labrū et h labiū bij. Et differunt quia labiū dicitur superi^o: labrū inferi^o. vel labiū mulierū: labrū viroz propter pilos: quā asperitatē significat h lra r posita in hoc noie labrū. vel labrū est vasis: labiū vō oris. vñ et labrū inuenit pro ipso vase in quo pedes lauant. et tūc dicitur labrū a lauando quā lauū: quia lauatio siue lotio infantū in eo fieri solet. idem dicitur et aluens.

Labrusca. a labrū dicitur hec labrusca sce vitis siluestris: sic dicta quia in labris. i. extremitatib^o terre vel agroz finib^o et marginib^o nascit. et ponit quāq; pro fructu illius vitis **Isa**. v. Et expectauit ut faceret vinas et fecit labruscas.

Labruscetū ti. i. loc^o ubi labrusce abundant. et dicitur a labru sca. et producit sce.

Labruscosus sa sum plenus labruscis. et dicitur a labrusca. et producit penultimā.

Lac lactis dicitur a leucos quōd est albū: quia albū ē. et a lac dicitur hec lactis hui^o lactis quā pars intestinorū. et lactis est id quo lac coagulatur. et ut dicitur illud intestinū est quā pellucula in quā lac in quibusdā locis coagulatur. Vñ **Persi**: Pulmone et lactib^o iūctis. lactis etiā ē genitiū hui^o nois lac.

Lacer ra rari. i. laceratus. vide in lacero ras.

Lacerna ne se. ge. dicitur a lacero ras. et est lacerna palliū fimbriarū quo olim soli milites utebant. Et dicitur lacerna quia fit laceratis. i. amputatis capitib^o fimbriarū neq; ita laxis ut sunt penularū. i. palliorū. vel dicitur lacerna a latere et a cerno nis. Vñ **Iuuenalis**: **Crispin** tyrias humore reuocante lacernas. vnde lacernat^o ta tū. i. illo pallio indutus. **Iuuenalis**: Ipse lacernate cū se iactaret amice.

Lacero ras rari rare. i. scindere: frāgere. vnde h laceramentis: et h laceramentū ti: et lacer ra rari. i. lacerat^o. vnde lacerosus sa sum in eodē sensu. **Lacer** cōponit semilacer rari. i. ex pte lacerat^o. et cōpat lacerosior simus. vñ lacerosus sius siue aduer. et h lacerositas tatis. et corri. penl. lacero.

Lacerosus sa sum in lacero est.

Lacerta in lacertus exponitur.

Lacertellus in lacertulus vide.

Lacertosus. i. fortis qui magnos habet lacertos. Vñ **Quidius** in. xi. metha. **Dura** lacertosi fodiebāt arua coloni. Et dicitur a lacertus ti. Item lacertosus. i. plenus lacertis. et dicitur a lacertus vel a lacerta reptili.

Lacertulus. a lacertus vel lacerta dicitur hic lacertulus: et hec lacertula. et hic lacertell^o: et hec lacertella diminutiū. **Lacertulus** etiā dicitur quedā auis.

Lacert ti mas. ge. dicitur brachiū. et dicitur a lacero quia fit ad lacertū habit. vel quia a corpe videtur lacerat^o. et est pprie lacert^o supior pars brachij vel muscul^o. Et hinc deriuat lacerta te: et h lacert^o ti quoddā reptile sic dictū quia brachia hz. vel quia lacerta in hortis solet morari iō quāq; ponit pro hortulo. et lacert^o siue lacerta est cōplex^o brachioz. s. tantū spaciū quāntū aliqs brachijs pōt cōplecti. et corri. pōt primā lacertus. **Qui**. in epistola: Est aliud collū solitis tetigisse lacertis.

Lacessens. Nota quod lacesso o mutata in e addita bā fit pteritū impfectū lacessēbā: sicut a lego legebā: et bā mutata in ns fit lacessens participiū pntis et pteriti impfecti tps. et a genitiuo lacessentis tis in dus fit lacessend^o. vnde dicitur dū est lacessens et nō lacessiens. est enī triū syllabarū.

Lacessio sis siui sitū verbū desideratiū: quā cū desiderio la